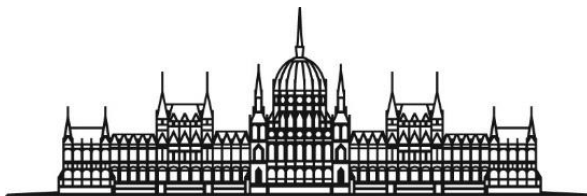

Országgyűlési Napló

*Kövér László, Dúró Dóra,
Jakab István és dr. Latorcai János*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hiszékeny Dezső, Szabó Sándor,
dr. Szűcs Lajos, dr. Vinnai Győző*

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	11621
Megemlékezés elhunyt dr. Sólyom László volt köztársasági elnökről	11621
Napirend előtti felszólalások:	
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	11622
Dr. Panyi Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára	11624
Toroczkai László (Mi Hazánk)	11626
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	11628
Szabó Rebeka (Párbeszéd)	11630
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	11632
Dr. Lukács László György (Jobbik)	11634
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	11636
Lócsei Lajos (Momentum)	11638
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	11640
Dr. Gurmai Zita (MSZP)	11642
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	11643
Varju László (DK)	11645
Dr. Koncz Zsófia energiaügyi minisztériumi államtitkár	11646
Dr. Simicskó István (KDNP)	11648
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	11649
Dr. Varga Judit (Fidesz)	11651
Dr. Zsigmond Barna Pál , az Európai Unió Ügyek Minisztériumának államtitkára	11653
Ritter Imre nemzetiségi képviselő	11655
Soltész Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára	11656
Ügyrendi felszólalás személyes érintettség okán:	
Csöbör Katalin (Fidesz)	11658
Napirenden kívüli felszólalók ismertetése:	
Híszékeny Dezső jegyző	11658
A köztársasági elnök átiratának ismertetése:	
Dr. Szűcs Lajos jegyző	11659
Döntés kivételes eljárásban történő tárgyalásról	11659
Döntés az ülés napirendjének módosításáról	11660
Döntések az ülés napirendjének kiegészítésére	11660
Az ülés napirendjének elfogadása	11661
Bizottság felkérése beszámoló tárgyalására	11661

Interpellációk

Dr. Dávid Ferenc (DK) - a pénzügyminiszterhez - „Mikor ismerik be, hogy tévút volt a megszorító politika?” címmel	11662
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	11663
Viszontválasz:	
Dr. Dávid Ferenc (DK)	11664
Dr. Gurmai Zita (MSZP) - az építési és közlekedési miniszterhez - „Mi okozza a káoszt a hazai vasúti közlekedésben?” címmel	11665
Lázár János építési és közlekedési miniszter	11666
Viszontválasz:	
Dr. Gurmai Zita (MSZP)	11667

Tóth Endre (Momentum) - az építési és közlekedési miniszterhez - „Miért növeli szándékosan és feleslegesen a budapesti utak forgalmát a kormány?” címmel.....	11668
Lázár János építési és közlekedési miniszter.....	11669
Viszontválasz:	
Szabó Szabolcs (Momentum).....	11671
Dudás Róbert (Jobbik) - a gazdaságfejlesztési miniszterhez - „Újra drágul, sőt a kormány drágítja az üzemanyagok árát, ezáltal az életet” címmel	11671
Dr. Fónagy János gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár.....	11672
Viszontválasz:	
Dudás Róbert (Jobbik).....	11673
Tordai Bence (Párbeszéd) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Miért fontosabb az akkumulátoripar, mint az emberek és a környezet biztonsága?” címmel.....	11674
Dr. Koncz Zsófia energiaügyi minisztériumi államtitkár.....	11675
Viszontválasz:	
Tordai Bence (Párbeszéd).....	11676
Novák Előd (Mi Hazánk) - a honvédelmi miniszterhez - „Hajlandók-e belátni a kötelező Covid-oltásokkal kapcsolatos hibáikat?” címmel	11677
Gion Gábor honvédelmi minisztériumi államtitkár.....	11678
Viszontválasz:	
Novák Előd (Mi Hazánk).....	11679
Kanász-Nagy Máté (LMP) - az agrárminiszterhez - „Mi a fontosabb Önöknek, az emberek egészsége vagy a vegyipari nagyvállalatok profitérdeke?” címmel	11680
Dr. Nagy István agrárminiszter.....	11681
Viszontválasz:	
Kanász-Nagy Máté (LMP).....	11682
Gyopáros Alpar (Fidesz) - az agrárminiszterhez - „Milyen következményei lehetnek Brüsszel magyar gazdák ellehetetlenítésére irányuló döntésének?” címmel.....	11683
Dr. Nagy István agrárminiszter.....	11684
Viszontválasz:	
Gyopáros Alpar (Fidesz).....	11686
Dr. Aradszki András (KDNP) - a pénzügyminiszterhez - „Miként segíti a kiegészítő nyugdíj-emelés idős honfitársaink mindennapi megélhetését?” címmel	11686
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	11687
Viszontválasz:	
Dr. Aradszki András (KDNP).....	11688
Varga Ferenc (független) - a gazdaságfejlesztési miniszterhez - „Hány országból érkeznek még gazdasági bevándorlók Magyarországra az Orbán-kormány segítségével?” címmel	11689
Dr. Fónagy János , gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár.....	11690
Viszontválasz:	
Varga Ferenc (független).....	11691
A légi járművek fedélzetén elkövetett bűncselekményekről és egyéb cselekményekről szóló egyezményt módosító jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	11691
Magyarország Kormánya és a Maldív Köztársaság Kormánya között a diplomata-, hivatalos és szolgálati útlevéllel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	11692
A Magyarország Kormánya és Türkmenisztán Kormánya között a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	11692

A Magyarország Kormánya és Románia Kormánya között a Békéscsaba-Méhkerék-államhatár és a Salonta (Nagyszalonta)-államhatár közötti gyorsforgalmi úti kapcsolatot létesítéséről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	11692
---	-------

Interpellációkra adott válaszok elfogadása:

„Mikor ismerik be, hogy tévút volt a megszorító politika?” címmel benyújtott interpelláció (I/5430.) határozathozatala	11692
„Mi okozza a káoszt a hazai vasúti közlekedésben?” címmel benyújtott interpelláció (I/5452.) határozathozatala	11693
„Miért növeli szándékosan és feleslegesen a budapesti utak forgalmát a kormány?” címmel benyújtott interpelláció (I/5455.) határozathozatala	11693
„Újra drágul, sőt a kormány drágítja az üzemanyagok árát, ezáltal az életet” címmel benyújtott interpelláció (I/5457.) határozathozatala.....	11693
„Miért fontosabb az akkumulátoripar, mint az emberek és a környezet biztonsága?” címmel benyújtott interpelláció (I/5456.) határozathozatala	11693
„Hajlandók-e belátni a kötelező Covid-oltásokkal kapcsolatos hibáikat?” címmel benyújtott interpelláció (I/5326.) határozathozatala	11693
„Mi a fontosabb Önöknek, az emberek egészsége vagy a vegyipari nagyvállalatok profitérdeke?” címmel benyújtott interpelláció (I/5451.) határozathozatala	11693
„Hány országból érkeznek még gazdasági bevándorlók Magyarországra az Orbán-kormány segítségével?” címmel benyújtott interpelláció (I/5438.) határozathozatala.....	11693

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	11694
Sebián-Petrovszki László (DK) - a miniszterelnöknek - „Hogy képzelik ezt?” címmel	11694
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	11695
Viszónválasz:	
Sebián-Petrovszki László (DK)	11695
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	11696
Komjáthi Imre (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Lesz-e abból haszna a magyar embereknek is, hogy a Fidesz-kormány ennyi akkumulátorgyárat és vendégmunkást hozat Magyarországra?” címmel.....	11696
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	11697
Viszónválasz:	
Komjáthi Imre (MSZP)	11698
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	11699
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	11699
Fekete-Győr András (Momentum) - az építési és közlekedési miniszternek - „Kérem, válaszoljon, Miniszter Úr!” címmel	11700
Lázár János építési és közlekedési miniszter.....	11700
Viszónválasz:	
Fekete-Győr András (Momentum)	11701
Lázár János építési és közlekedési miniszter	11701
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	11702
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a gazdaságfejlesztési miniszternek - „Miért fordítanak milliárdokat vendégmunkások lakhatására?” címmel.....	11702
Dr. Fónagy János gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár.....	11703

Viszonzválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	11704
Dr. Fónagy János gazdaságfejlesztési miniszteriumi államtitkár	11704
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	11704
Jámbor András Imre (Párbeszéd) - az igazságügyi miniszternek - „Mi folyik itt?” címmel	11705
Dr. Répássy Róbert igazságügyi miniszteriumi államtitkár	11706
Viszonzválasz:	
Jámbor András Imre (Párbeszéd)	11706
Dr. Répássy Róbert igazságügyi miniszteriumi államtitkár	11707
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	11708
Bejelentés visszavonásról	11708
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	11708
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP) - a belügyminiszternek - „Ki vezette félre a kormányt, hol vannak a tervek, miért nem történik semmi, Miniszter Úr?” címmel	11708
Rétvári Bence belügyminiszteriumi államtitkár	11709
Viszonzválasz:	
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	11710
Rétvári Bence belügyminiszteriumi államtitkár	11711
Dunai Mónika (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Mesék és mesés jutalmak?” címmel	11711
Dr. Panyi Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára	11712
Viszonzválasz:	
Dunai Mónika (Fidesz)	11713
Dr. Panyi Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára	11713
Dr. Vejkey Imre (KDNP) - az európai uniós ügyekért felelős miniszternek - „Kitart-e a Kormány a brüsszeli zsarolással szemben?” címmel	11714
Dr. Zsigmond Barna Pál , az Európai Unió Ügyek Miniszteriumának államtitkára	11715
Viszonzválasz:	
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	11716
Dr. Zsigmond Barna Pál , az Európai Unió Ügyek Miniszteriumának államtitkára	11716
Varga Zoltán (DK) - a belügyminiszternek - „Mitől végrehajtó hatalom a kormány, ha nem kell végrehajtania a törvényeket?” címmel	11717
Rétvári Bence belügyminiszteriumi államtitkár	11718
Viszonzválasz:	
Varga Zoltán (DK)	11718
Rétvári Bence belügyminiszteriumi államtitkár	11719
Novák Előd (Mi Hazánk) - a belügyminiszternek - „A vendégmunkás-bűnözés elleni javaslat-csomagunkat is lesöprik-e?” címmel	11720
Rétvári Bence belügyminiszteriumi államtitkár	11720
Viszonzválasz:	
Novák Előd (Mi Hazánk)	11721
Rétvári Bence belügyminiszteriumi államtitkár	11722
Kérdések	
Gréczy Zsolt (DK) - a kultúráért és innovációért felelős miniszternek - „Miért lett nemváltó műtét áldozata a Petőfi laktanya?” címmel	11723
Gion Gábor honvédelmi miniszteriumi államtitkár	11723
Dr. Gurmai Zita (MSZP) - a belügyminiszternek - „Hogyan változott a mellrákszűrések ára?” címmel	11724
Rétvári Bence belügyminiszteriumi államtitkár	11725

Fekete-Győr András (Momentum) - a belügyminiszternek - „Ugye, nem mondják többé, hogy nem érkeztek panaszok?” címmel	11726
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	11726
Ander Balázs (Jobbik) - az építési és közlekedési miniszternek - „Migránsmunkásokkal történő lecserélés helyett, miért nem adnak inkább normális béreket a magyar közlekedési vállalatok dolgozóinak?” címmel	11727
Lázár János építési és közlekedési miniszter	11728
Berki Sándor (Párbeszéd) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Tudja-e a kormány, hogy mi történik a bátonyterenyei akkumulátor-hulladékkal?” címmel	11729
Dr. Koncz Zsófia energiaügyi minisztériumi államtitkár	11730
Szabadi István (Mi Hazánk) - a belügyminiszternek - „Miért nem tesznek meg mindent a vágyott gyermekek megszületéséért?” címmel	11731
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	11732
Bakos Bernadett (LMP) - az építési és közlekedési miniszternek - „Bezárják-e azonnali hatállyal a törvénysértően, környezetvédelmi engedély nélkül működő Liszt Ferihegyi repülőteret?” címmel	11732
Lázár János építési és közlekedési miniszter	11733
Ovádi Péter (Fidesz) - az építési és közlekedési miniszternek - „Mikor kezdődhet meg a 8-as 82-es főút összekötő, Gyulafirátótot és Kádártát elkerülő szakaszának tervezése?” címmel	11734
Lázár János építési és közlekedési miniszter	11735
Mihálffy Béla (KDNP) - a területfejlesztési miniszternek - „Mit tesz a kormány Szeged agglomerációjának fejlesztése érdekében?” címmel	11736
Dr. Latorcai Csaba , a Miniszterelnökség államtitkára	11737
A magyar építészet napjáról szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig	11737
Lázár János (Fidesz), a napirendi pont előadója	11738
Potápi Árpád János , a Miniszterelnökség államtitkára	11743
Felszólalók:	
Dr. Kállai Mária , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	11745
Szabó Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	11747
Mihálffy Béla , a KDNP képviselőcsoportja részéről	11748
Balassa Péter , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	11749
Szabadi István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	11751
Bakos Bernadett , az LMP képviselőcsoportja részéről	11753
Lázár János építési és közlekedési miniszter előadói válasza	11756
A Magyarország és a Szerb Köztársaság között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	11759
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, a napirendi pont előadója	11760
Felszólalók:	
Dr. Kállai Mária , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	11760
Szabó Sándor (MSZP)	11762
Mihálffy Béla , a KDNP képviselőcsoportja részéről	11763
Sas Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	11763
Napirend utáni felszólalások:	
Varju László (DK)	11765
Varga Zoltán (DK)	11766
Földi Judit (DK)	11768
Bence János (Jobbik)	11769
Az ülésnap bezárása	11772

Az ülésen jelen voltak:

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. LATORCAI CSABA JÁNOS államtitkár, DR. PANYI MIKLÓS államtitkár, POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár, LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter, ÁGH PÉTER államtitkár, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, NAGY BÁLINT államtitkár, DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, az európai uniós ügyek minisztériumának államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár, GION GÁBOR honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, VITÁLYOS ESZTER kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakának
3. ülésnapja
2023. október 9-én, hétfőn
(13.07 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés őszi ülészakának 3. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A tegnapi napon értesültünk a hírről, hogy életének 82. évében **elhunyt** dr. Sólyom László, a kiemelkedő jogtudós, az Alkotmánybíróság első elnöke, Magyarország egykori köztársasági elnöke, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja.

Sólyom László elsősorban jogász volt, az államis és jogtudomány kandidátusa, a tudomány doktora, számos hazai és külföldi egyetem tanára, a magyar és nemzetközi jogásztársaságok elismert tagja. Tudományos munkásságának megkoronázásaként élhette meg, hogy a rendszerváltozáskor a demokratikus jogállami intézményrendszer egyik alapköveként létrehozott Alkotmánybíróság tagja, elnökhelyettese, majd elnöke lett.

Ebben az időszakban, 1990 és 1998 között e terület olyan alapvető kérdésekben hozott határozatot, mint a halálbüntetés eltörlése, a népszavazás szabályozása, a kárpótlási törvény keretei vagy a terhességmegszakítás kérdése. Ezek olyan, az egész társadalom életét alapvetően befolyásoló, gyakran a jogon is túlmutató kérdések voltak, amelyekről e Ház falain belül és a széles körű nyilvánosságban is éles viták zajlottak.

Amikor 2005 júniusában köztársasági elnökké való megválasztásakor ebben a teremben letette az elnöki esküt, kiemelte, hogy immár alkotmányos kötelessége a nemzet egységét képviselni, és benne a nemzet választott képviselőinek az egységét is kifejezni. Ebbéli tisztségében, ahogy korábban alkotmánybírói tevékenysége során is, fő feladatának tekintette az alkotmány fölötti őrökést, amelynek szigorúságában, ahogy már beiktatási beszédében is előre jelezte, kérelhetetlen volt. Fontosnak tartotta, hogy az alkotmányos működés nemcsak intézmények és hatáskörök szabályozását jelenti, hanem mindenekelőtt és mindenekfelett erkölcsi értékeket nyilvánít ki, amelyek megőrzését és érvényre juttatását, különösképpen az emberi méltósághoz és az emberi élethez való jog, valamint a véleménynyilvánítás szabadságának biztosítását legfőbb feladatának tekintette.

Sólyom Lászlót mint magánembert, tudóst és politikust számtalan szál kötötte az Országházhoz és az itt folyó tevékenységhez. Mint a demokratikus ellenzék aktív tagja, részt vett az Ellenzéki Kerekasztal

munkájában, amelynek ülései e Ház falai között is zajlottak. Mivel képzett könyvtáros is volt, az 1970-es években az Országgyűlési Könyvtárban dolgozott tudományos kutatóként. Ahogy visszaemlékezésében említette, egész életét könyvek között töltötte, mint fiatal könyvtáros a pult egyik oldalán, majd mint a jog egyetemi tanára az olvasóasztal mellett.

Jogtudósként élete utolsó évtizedéig rendszeresen publikált magyar és idegen nyelven, jogászok nemzedékei forgatták tanulmányait, tankönyveit, elemzéseit. Példaértékű, hogy idős korában fizikailag és szellemileg is rendkívül tudatos, aktív életet élt, ennek keretében még az olasz nyelvet is elsajátította, és lefordított egy, az általa figyelemre méltó személyiségnek tartott Ferenc pápáról szóló monográfiát.

Egész élete során, magán- és közéleti emberként egyaránt fontosnak tartotta a környezet- és természetvédelem szem előtt tartását. Ezen értékek mellett állt ki jogi tanácsadóként, a demokratikus ellenzék politikusként, de ha kellett, akár környezetvédelmi aktivistaként is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon olyan személyiségtől búcsúzunk, aki szorgalmával és eltökéltségével, szilárd erkölcsi elveivel és kiemelkedő szaktudásával egész életében a magyar társadalom nehezen kivívott szabadságát és felemelkedését kívánta szolgálni, az élet minden területén elsődlegesnek tekintette az egyetemes emberi értékek mindenáron való megvédését. Életpályája alapján már életében is korunk kiemelkedő személyiségei között tartottunk számon, és minden bizonnyal az utókor is így fog emlékezni rá. Isten nyugalommal szolgáld Sólyom Lászlót!

Kérem a tisztelt Házat, néma felállással fejezzük ki tiszteletünket. *(A teremben lévők felállva adóznak az elhunyt emlékének.)* Köszönöm.

Tisztelt Ház! Most megkezdjük a **napirend előtti felszólalások** sorát. Elsőként Keresztes László Lóránt képviselő úrnak adom meg a szót, az LMP tagjának. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy azzal kezdjem, hogy az LMP országgyűlési frakciója tisztelettel emlékezik Sólyom László elnök úrra, és a teljes politikai közösségünk nevében szeretném a részvétünket kifejezni az elnök úr családtagjai, hozzátartozói felé. Azt is szeretném elmondani, hogy Schiffer András kezdeményezésére ma este hét órától a Sándor-palota főbejáratánál lesz egy gyertyagyújtás.

Nos, tisztelt elnök úr, rátérve napirend előtti felszólalásomra, és tekintettel arra, hogy a természeti kincseink, a természeti értékeink megóvása egy nemzeti sorskérdés, az egyik legfontosabb hazai közügyről kell beszélnem, arról, hogy a kormány egy veszélyhelyzeti rendelettel szeptember 21-én gyakorlatilag végérvényesen leépítette Magyarországon a környezetvédelem és a természetvédelem lehetőségét. Egy olyan rendeletet fogadtak el, ami tulajdonképpen lehetőséget ad a

szennyező cégeknek arra, hogy egy szerződés megkötésével mentesüljenek a környezetszennyezés miatt kiírt bírságok vagy éppen a gyárbezárás hatásai alól.

Ugye, a felháborodásra tekintettel Lantos miniszter úr néhány nappal később megszólalt, és azt mondta, hogy nem az volt a kormány célja, mint amit egyébként megtett, tehát nem az a szabályozás volt a szándékuk, mint amit egyébként elfogadtak, és hogy a Duna-ferr megmentése volt a szándék. Arra is ígéretet tett a miniszter úr, hogy visszavonják vagy korrigálják ezt a rendelkezést.

(13.10)

Nos, a Duna-ferr megmentése valóban fontos közügy; ezzel valamennyien egyetértünk, én azt gondolom, de nem ez szerepel ebben a rendeletben, és olyan szempontból is több módon is valótlant állított Lantos miniszter úr, hogy egyrészt nem korrigálták ezt a rendelkezést, nem vonták vissza, másrészt, amint említettem már, nem szerepel a Duna-ferr és egyáltalán a kohászati üzemek helyzete ebben a rendelkezésben.

Néhány nappal később egy kormányhatározat is napvilágot látott, ami, mondhatjuk, hogy tovább rontott a helyzeten, hiszen arról rendelkezett, hogy nem környezetvédelmi szakemberek, hanem egy miniszter, egész pontosan Gulyás Gergely politikai alapon adhat mentességet egyébként valamennyi szennyező cégnek, így a már most is sok esetben szennyező módon működő akkumulátorgyáraknak is.

Ismétlem: a Duna-ferr megmentése rendkívül fontos nemzeti ügy, de nem ez szerepel a szabályozásban, és továbbra sem korrigálta a rendeletet a kormány. Még mindig ez a gyalázatos rendelet van hatályban. Október 4-ére összehívtam a Fenntartható Fejlődés Bizottsága ülését, amire egyetlen érintett miniszter sem jött el, sőt Gulyás miniszter úr helyettesétől dörge delmes levelet kaptam, amiben hisztériakeltésnek minősítette az általunk megfogalmazottakat.

Na, ennek fényében engedjenek meg néhány idézetet dr. Bándi Gyulától, a jövő nemzedékek szószólójától, aki a rendelettel kapcsolatban megküldte a bizottságnak az állásfoglalását, és nyilvánosságra is hozta. Így kezdi a szószóló úr: A kormányrendelet rendkívül tág kereteket ad hatósági szerződés kötésére, bármilyen típusú környezetvédelmi hatóság számára, tetszőleges környezetvédelmi ügyben, a magasabb szintű jogszabályok által előírt tartalmi elemek mellőzésével, a hatósági szerződés eredeti céljával ellentétesen, bármely pontosító, a kereteket megszabó feltétel nélkül, tehát a jogbiztonságot is veszélyeztető jogalkotási hiányosságokkal.

És így folytatja: A jogellenes magatartások esetén a hatósági határozatban foglalt szankciók kiváltásaként valódi felelősségre vonás helyett, sőt alkalmazását felfüggesztve kínál lehetőséget hatósági szerződés megkötésére, ezáltal a kormányrendeletben szereplő megoldás akár visszafordíthatatlan negatív környezeti hatásokat is okozhat, amely a jelen és a jövő nemzedékek érdekeit egyaránt hátrányosan érinti.

És azt is megfogalmazza a szószóló úr, hogy amennyiben a hatósági szerződésre vonatkozó alaptörvényi kritériumok, illetve a vonatkozó jogszabályok előírásai a kormányrendelet tekintetében nem teljesülnek, akkor az nem alkalmas arra, hogy tiszta és korrekt jogi helyzetet teremtsen, így nem szolgálja sem a jogbiztonság, sem a környezetvédelem szempontjait. Ebből eredően az abban részes feleknek, illetve az érintett társadalomnak sem nyújt megfelelő, jogilag egyértelműen értelmezhető garanciákat.

És így zárja sorait a szószóló úr a nekem küldött kísérőlevelében: a megelőzés, az elővigyázatosság, „a szennyező fizet”, valamint a visszalépés tilalma elveinek és az alapjogokat érintő szükségesség-arányosság vizsgálatának hiánya miatt a szóban forgó kormányrendeletet felül kell vizsgálni.

Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy nem lehet vita arról, hogy valóban nemzeti sorskérdés a természeti kincseink megóvása. Ezt soha nem lehet áruba bocsátani, semmiféle profitszerzés szándékából. Mély meggyőződésünk - egyetértve egyébként biztos helyettes úrral -, hogy az elfogadott kormányrendelet, amely még hatályban van, sérti az Alaptörvényt, ezért az LMP országgyűlési frakciója kezdeményezni fogja, hogy az ügyben forduljunk az Alkotmánybírósághoz. De én azt gondolom, hogy önök a széles társadalomnak tartoznak - az ügy súlyára tekintettel - világos válasszal, hogy hajlandóak-e visszavonni ezt a gyalázatos rendeletet, hajlandóak-e korrigálni azt a jogi helyzetet, amit előállítottak.

És ismételten emlékeztetném önöket arra is, amit egyébként Kaderják Péter, a Magyar Akkumulátor Szövetség elnöke is kimondott, hogy a most látható, sokszoros mérgezések, balesetek, környezetszennyezés esetében az állam *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* kötelessége megfelelő jogi garanciákat biztosítani. Ezt a kormány elmulasztja. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padso-raiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Panyi Miklós államtitkár úrnak.

DR. PANYI MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Engedjék meg, hogy elsőként a magyar kormány első felszólalója nevében én is kifejezzem őszinte részvételemet Sólyom László családjára és hozzátartozói számára; egyben kifejezzük tiszteletünket Sólyom Lászlónak mind a rendszerváltás idején, mind pedig azt követően, az Alkotmánybíróság elnökeként és államfőként betöltött tevékenysége iránt.

Tisztelt Képviselő Úr! Kérésére válaszolva és a napirend előtti felszólalásra térve: mégiscsak azt látjuk, hogy úgy tűnik, hogy az ellenzék minden esetben, amikor gazdaságfejlesztésről, munkahelyteremtésről vagy éppen egy nemzetgazdaságilag stratégiai jelentőségű

vállalat megmentéséről van szó, akkor erre semmilyen más válasz nincs, mint hogy előkerülnek az akkumulátorgyárok. Nyilvánvaló, hogy miért teszik ezt: mert az önök számára semmi másról nem szól most a közélet, hogy erre építsenek, politikai hisztériát keltsenek, és politikai haszonra tegyenek szert.

Ezúton is szeretném világossá tenni, hogy bár már a sajtóban is elmondta ezt több kormányzati megszólaló, a kifogásolt rendelkezés nem másról, mint a Dunaferri megmentéséről szól. Arról a Dunaferri-ről, amely közvetlenül több mint 4 ezer, közvetetten pedig 15 ezer embernek ad munkát, és ezáltal több tízezer család megélhetését biztosítja. *(Tordai Bence: Nem igaz. Nem erről szól. - Zaj.)*

ELNÖK *(Tordai Bence felé:)* Képviselő Úr! Legyen türelemmel, legyen szíves!

DR. PANYI MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Felhívnam a figyelmet, hogy az üzem bezárása esetén ezek az emberek elveszítenék munkájukat. A több mint tízezer család bevétele egyik napról a másikra megszűnne, ami egyben a dunaiújvárosi régió gazdasági ellehetetlenülését is eredményezné.

Szeretném jelezni, hogy a kormány és különösen a Gazdaságfejlesztési Minisztérium az elmúlt időszakban jelentős erőfeszítéseket tett annak érdekében, hogy a 2004-ben a Gyurcsány-kormány alatt elhibázottan privatizált, majd évekig rosszul irányított, s a háború miatt nehéz gazdasági helyzetben lévő Dunaferri helyzetét rendezze, és ezáltal több mint tízezer munkahelyet megőrizzen.

(13.20)

Ez a munka eredményes volt, van új befektető, így a cég, több mint 10 ezer munkahely és a város megmenekülhet. S gondolhatnánk, tisztelt képviselő úr, ha valamiben, akkor ebben a kérdésben nemzeti konszenzus van. Önök mégis támadják a kormány eljárását.

Azt is kiemelném, tisztelt képviselő úr, hogy a vállalatot átvevő cég, a Liberty Steel cég azt is bejelentette, hogy stratégiai céljuk a zöldátállítás, és ennek keretében 80 százalékkal csökkenteni fogják a cég széndioxid-kibocsátását. Azt gondolhatnánk, hogy ezzel is egyetértünk, tisztelt képviselő úr, önök mégis támadják a kormány eljárását.

Szintén kifejezném annak a fontosságát, hogy acélipari termékek magyarországi előállításának nemzetstratégiai érdek. Amennyiben ilyen képességek vannak Magyarországon, akkor az a magyar külkereskedelmi egyenlegre jó hatással van, és Magyarországról lehetne ellátni a magyar építőipart, ami szintén jelentősen csökkenti a szektor karbonlábnyomát. Azt gondolom, hogy ebben is egyetértünk.

Tisztelt Képviselő Úr! A jogintézményt ért kritikák kapcsán engedjen meg néhány gondolatot! Szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy ez az intézmény

nem új a magyar jogrendszerben, az közel húsz éve alkalmazható, ráadásul ez még 2010 előtt, Gyurcsány Ferenc kormánya alatt került bevezetésre. A Gyurcsány-kormány alatt elfogadott törvény indoklása kiemeli, hogy a jogintézmény többek között a környezetvédelmi hatósági eljárásokban lehet eredményes. Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény ezt a szempontrendszert csak megtartotta valamennyi garanciájával együtt. A szerződést a törvény rendelkezései szerint akkor lehet megkötni, ha jogszabály azt lehetővé teszi vagy előírja, emellett pedig a hatóság hatáskörébe tartozó ügyben fennáll a közérdek. Vitan felüli, hogy ez a közérdek fennáll.

A jogintézmény célja nem az, hogy az ügyfél mentesüljön a jogkövetkezmények alól, épp ellenkezőleg, a szerződés azt szolgálja, hogy az ügyfél olyan többletvállalást tehessen, amelyet a hatóság a határozatában egyébként jogszerűen nem írhatna elő. Mind a szerződés, mind a határozat esetén a vonatkozó jogszabályok biztosítják a jogorvoslati lehetőséget. Minden ilyen szerződés megkötése esetén a közigazgatásért felelős miniszter engedélye lesz szükséges, az erre vonatkozó utasítás pedig hamarosan meg fog jelenni.

Határozottan kérem önöket, hogy támogassák a kormányt abban, hogy a Dunaferri, Dunaújvárost, több mint 10 ezer munkahelyet és közvetetten több 10 ezer család megélhetését megmenthessük. Kérem önöket ezért, hogy fejezzék be a hangulatkeltést, fejezzék be az önök által kreált hisztériát a kormány Dunaferri-mentő eljárása körül. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezetőjének, Toroczkai László képviselő úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

TOROCZKAI LÁSZLÓ (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Úgy tűnik, hogy a magyar Országgyűlésben önök mindannyian föladták a nemzetállami koncepciót, a magyar Magyarország koncepcióját. Ebben bűnösök a kormánypártok és az ellenzéki pártok is, és ezt mindjárt bizonyítani is fogom.

Nem tudom, hogy önöknek van-e halvány sejtésük, fogalmuk arról, hogy mi zajlik jelenleg a magyar-szerb határ közelében, Dél-Magyarországon. Konkrétan abban a térségben anarchia van, átvették az irányítást egykori migránsokból, marokkói, szíriai, afgán migránsokból álló bűnbándák, akik felfegyverkezve, gépkarabéllyal sétálnak az úgynevezett ideiglenes határzár mellett, a kerítés mellett, és most már rendszeresen tüzelnek a magyar határt védő rendőrökre. Mi, akik ott élünk közvetlenül a kerítés mellett, mindennap halljuk ezeket a lövéseket, és ami egészen megdöbbentő, hogy a rendőrség azt a parancsot kapja, hogy amikor elkezdenek tüzelni a kerítésnél a Magyarországra betörő terroristák, akkor a rendőröknek onnan menekülni kell. Tehát minket, akik ott élünk Dél-Magyarországon, mórthalmi, röszei, ásoththalmi vagy akár homorúdi lakosok, magunkra hagyott a magyar állam,

magunkra hagyott a magyar kormány. Önöknek be kellene ismerniük, hogy nem működik ez a rendszer.

Amikor én annak idején azt kértem Orbán Viktor miniszterelnök úrtól, hogy valamiféle határőrséget állítsanak fel, mert katonai erővel kell megállítani ezt a terrort, akkor nem azokra a határvasdász századokra gondoltam, amelyeket alulfizetnek. Ezért nem tudták önök fölállítani még a megfelelő létszámban sem ezeket az erőket.

Mi mit követelünk? Nekünk konkrét, egyértelmű céljaink, megoldási javaslatunk vannak. Az első - és most közvetítem az ott élő emberek javaslatát, akik arra kértek -, hogy tüntessünk a magyar határon, mert számukra teljesen elfogadhatatlan az, hogy a törvényeket betartó magyar állampolgárok, valamint a szerb és egyéb uniós állampolgárok órákat várakoznak a törvényes határátkelésnél a határon, miközben az ide betörő bűnszervezetek egy perc vagy öt perc alatt átjutnak az úgynevezett határzáron. Tehát konkrét megoldási javaslatokat hozok önöknek a frontvonalból.

Ez úgy kezdődik, hogy azonnal vezényeljék a honvédséget a határra. Nem értjük, hogy ha korábban ezt megtették, akkor most miért nincsenek ott a magyar katonák. Még egyszer jelzem, hogy gépkarabélyal lőnek a magyar határt védő rendőrökre. Erre mit mond a magyar kormány? Hogy több polgárórt kell odaküldeni. Hát, komolyan, az ember esze megáll! Polgárőröket fegyvertelenül? Vagy akár rendőröket? Hát, nem a rendőrök életét kell kockáztatni, hanem katonákat kell odaküldeni. S abban a pillanatban, ahogy gépkarabélyal tüzelnek rájuk, azonnal tűzparancs, és viszonozzák a tüzet. Ez nem lehet kérdés sehol, a világ egyetlen pontján sem lehetne kérdés.

Emellett fölháborító és elfogadhatatlan az, hogy önök a külföldi embercsempészeket szabadon engedik. Vissza kell őket zárni a börtönökbe! Igen, a finanszírozást meg kell oldani. Például dolgozzák le azt a kárt, amit a határon okoznak. Ne a magyar adófizetők fizessék a kerítés mindennapi megjavítását, hanem javíttassák meg ezekkel a rabokkal. Kobozzák el a pénzt, mert több ezer euró van a betörő migránsoknál, amivel a bűnszervezeteket táplálják. Önök nem hajlandók elkobozni ezt a pénzt. Ne a magyar adófizetőkkel fizetessék meg a határőrizetet, hanem a migránsokkal fizetessék meg! Ki kell mondani, hogy az illegális migráció bűncselekmény. Tehát ne visszataxizzák őket a szerbiai oldalra, hanem zárt táborkba kell őket zárni, le kell folytatni a megfelelő eljárásokat, és akit nem fogad vissza a küldő ország, azt el kell küldeni egy afrikai országba. Keressenek ehhez partnereket úgy, mint ahogy a brit kormány a ruandai kormánnyal tudott ilyen egyezséget létrehozni.

Aztán beszélni kell arról is, hogy eközben önök visszavonták a vendégmunkásokról szóló törvényt. A vendégmunkásokról szóló törvény visszavonása nyilvánvalóan a társadalmi nyomás, a Mi Hazánk Mozgalom erősödése és egyéb szempontok miatt következett be. De ettől még nincs megoldva a probléma! Önöknek

a gazdaságpolitikájukon kellene változtatni. Azért kellene a gazdaságpolitikájukon változtatni, mert a magyarokat haza kell hozni külföldről, magasabb bérek kellene, és nem akkumulátorgyár-nagyhatalom koncepciójában, nem globális nagyvállalatokban kellene gondolkodni, hanem a magyar kkv-szektorban, a magyar dolgozóban, a magyar mezőgazdaságban, a magyar gazdában, a magyar produktumokban, és ehhez önöknek piacot kellene találni. Ez lenne az önök feladata ahelyett, hogy most majd toldozgatják-foldozgatják ezt a jogszabályt. Ez nem lesz megoldás!

S mivel azzal kezdtem a felszólalásom, hogy a kormánypártok mellett az összes itt jelen lévő ellenzéki párt kivétel nélkül feladta a nemzetállami koncepciót, hadd szóljak arról még két szót, hogy a DK-tól a Momentumon keresztül a Jobbikig az idén nyáron Brüsszelben mindenki kivétel nélkül megszavazta a migránsvótát, a betelepülőket, akár az erószakos betelepülőket szétosztását, tehát Magyarországra való telepítését is. S önök folyamatosan az amerikai nagykövettől várják - járnak hozzá vacsorázni - a parancsokat, az utasításokat, pedig az ő politikáját pontosan tudjuk gender- és migrációkérdésben is. Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár urat illeti a válaszadás joga. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Európában Magyarország tudja a leghatékonyabban megmutatni minden országnak, hogy hogyan kell a külső határokat megvédeni, hogyan kell a törvényeket betartatni. Ebben a kérdésben mindenkinek el kell döntenie, hogy kinek az oldalára áll, a törvények oldalára vagy az embercsempészek oldalára. Akik megvédik a külső határokat, azok a törvények oldalára állnak, akik pedig nyitottá teszik Európa határait és kivételt kivételre akarnak halmozni, kvóták szerinti szétosztási rendszert akarnak bevezetni, azok bizony az embercsempészek oldalára állnak, mert ők azt mondják, hogy ahány embert az embercsempészek Európa határához hoznak, annyi embernél folytatják le az eljárásokat, és annyi embert engednek be Európába. Szerintünk ez elfogadhatatlan. Minden országnak, amelyik valamit ad magára, saját döntése van arról, hogy kikkel akar együtt élni, milyen számban, milyen gyorsan akarja ezeket a folyamatokat vinni, vagy milyen lassan akarja ezeket a folyamatokat vinni, és hogyan képzei el az országa jövőjét. Nem szervezheti ki az Európai Unió az európai népességet az európai, balkáni, észak-afrikai és közel-keleti szervezett alvilág számára, hogy akiket ők behoznak, azok itt lesznek, akiket meg nem hoznak, azok nem lesznek itt.

Nem az alvilági vezetőknek kell erről dönteni egy rendkívül jól fizető üzlet keretében, hiszen ha megnézik, hogy mennyit kérnek, a legfoglalt különböző bűnjelekből ezt tudjuk: Görögország-Szerbia

viszonylatban 1,1 millió forintot, Törökország-Szerbia viszonylatban 2,2 millió forintot, a teljes útert pedig Törökországtól Németországig 5,2 millió forintot. Egy repülőjegy körülbelül 150-200 ezer forint. Ennyibe kerülne, ha valaki törvényesen akarna bejutni az Európai Unióba. Aki törvénytelenül jön be az Európai Unióba, ennek a többszörösét fizeti ki, mert szándékosan illegálisan akar jönni. Ha valaki papírokkal, legálisan jönne, ennek a költségnek a huszadából megúszná az Európába jövetelét. De ők szándékosan feketén, törvénytelenül akarnak Európába érkezni.

(13.30)

Ugyanakkor fel szeretném hívni a figyelmet arra, tisztelt frakcióvezető úr, hogy nem tudom, hogy gondatlanságból vagy a szakértők hozzá nem értéséből, de ön az eddigi egyik legveszélyesebb migrációpárti javaslatot fogalmazta meg napirend előtti felhívásában, amikor azt mondta, hogy akik a magyar határra érkeznek, azokat zárt táborba kell helyezni, és le kell folytatni velük kapcsolatban az eljárást. Mit jelent ez brüsszeli nyelven? Azt jelenti, hogy regisztráljuk a határra érkező illegális migránsokat. Mit jelent ez a dublini rendszerben? Hogy az az ország, amelyik regisztrál, az vállalja a dublini felelősséget azért az emberért. Magyarul: Svédország, Belgium, Spanyolország, bármelyik ország, ha egy olyan illegális migránst igazoltat, akit az ön által javasolt zárt táborokban először regisztrálnak, százezerszámra küldhetné vissza Magyarországra az illegális migránsokat.

A déli határkerítés körülbelül egymillió embernek az illegális belépésétől óvta meg Európát és Magyarországot 2015 óta (*Közbeszólások a Mi Hazánk-frakció soraiból: Nem igaz! Elkerülnének minket! - Az elnök cseppet.*), az idei évben is...

ELNÖK: Képviselő úr!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: ...több mint 147 ezer - 147 ezer! - illegális határátlépési kísérletet hiúsítottak meg a magyar rendőrök és a magyar határőrszolgálat, amit innen is köszönünk nekik, ezért tudnak a magyar családok éjszaka nyugodtan pihenni, mert ők a déli határunkat védik. Ön viszont egy meggondolatlan javaslattal ezt a közel egymillió embert Magyarországra visszaküldhetővé nyilvánítaná. Lehet, hogy ez jól hangzik egy mi hazánkos fórumon, csak ön mégiscsak egy frakciónak a vezetője, ön egy komoly parlamenti pártnak a vezetője; ne fogalmazzon meg olyan javaslatot, amely több százezer illegális bevándorlót tenne visszaküldhetővé Magyarország nyakába nálunk gazdagabb országokból (*Novák Előd: Hazugság!*), tehát Svédország azt mondaná, hogy itt van 10 ezer, 20 ezer, 30 ezer ember, fogadjja vissza Magyarországot, mert a dublini felelősség alapján itt regisztrálták, itt regisztrálták először az illetőket.

(*Toroczka László: Büntetőeljárásról beszéltem! Büntetőeljárásról!*)

Tisztelt Képviselő Úr! Egy másik, igencsak felelőtlen mondatára azért hadd hívjam fel a figyelmet! Ön azt mondta, hiszen valóban, egyébként ezt fontos itt leszögeznünk, hogy valóban megdöbbentő, és mutatja a helyzet egyre veszélyesebbé válását, hogy már valóban a közösen járőröző magyar és szerb rendőrök irányába le is adtak lövéseket pár héttel ezelőtt, és az egyik lövés az egyik rendőrtől olyan távolságra fűródött be, csapódott be, hogy érezte, hogy közel van a lövés, tehát nem csak a levegőbe megy, ezért valóban hátráltak, kijöttek a tűzvonalból, ön meg azt mondta, hogy menjenek be a tűzvonalba. (*Toroczka László: Mert ott lakunk! Mi meg ott lakunk!*), és viszonzózzák a tüzet...

ELNÖK: A képviselő úr elmondta a véleményét, úgyhogy legyen szíves végighallgatni az államtitkár urat...

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! A rendőrök...

ELNÖK: ...ha sokáig akar a teremben maradni.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: ...a rendőrök a saját testi épségük védelme érdekében természetesen használhatnak lőfegyvert, a rendőrségi törvény pontosan leírja azokat a helyzeteket, amikor a rendőrök megvédhetik magukat, nyilván amikor az életük veszélyben van. De azért gondoljon bele, tisztelt képviselő úr, aki ott van, rendőr, az is egy családapa! Nyilván akik ott laknak a környéken, ők is családapák és családanyák, mindenkit meg kell védeni, de ön ne küldjön tűzbe magyar rendőröket akkor, amikor ki is tudnak hátrálni! Az a legjobb a számunkra, hogyha minél kevesebb ilyen van.

Sajnos hogy valóban... (*Az elnök cseppet. - Derűlttség a Mi Hazánk-frakció soraiban.*) Már nem tudom önnek elmondani, hogy amikor megkérdeztem a szerb rendőrkapitányt, mit mondott, de még biztos fogunk erről beszélni. Úgyhogy azt kérem, fontolja meg, és óvatosabban fogalmazzon. Ön parlamenti képviselő, nem sodorhatja veszélybe a saját hazáját. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban. - Derűlttség a Mi Hazánk-frakció soraiban.*)

ELNÖK: Most megadom a szót Szabó Rebekának, a Párbeszéd képviselőjének.

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! A Párbeszéd-Zöldek nevében én is szeretném tiszteletemet kifejezni Sólyom László emlékének, és részvételemet a hozzátartozóinak. Amit pedig napirend előtt szeretnék önöknek elmondani, az az, hogy akkumulátorügyben látványosan derül ki az igazság, az elmúlt hónapokban gyakorlatilag

minden összeomlik, amit önök, a kormány a hazai akkumulátorgyártás kapcsán hazudozik.

Mi a Párbeszéd-Zöldekben már sokszor elmondtuk, hogy Magyarországon az ilyen hatalmas akkumulátoripar egyetlen feltétele sem adott. Legalább négy alapvető dologra lenne szükség: sok olcsó víz, sok olcsó energia, nagy mennyiségű képzett munkaerő és erős környezetvédelmi hatóság. Nos, ami a vizet illeti, a komáromi akkugyárnak a tatai karsztvízből, a gödi-nek pedig a váci vízbázisból akarnak vízutánpótlást biztosítani. Ez a magyar emberek ivóvize és a magyar tájat éltető víz lenne, amiből az önök szándéka szerint most ázsiai tulajdonú akkugyárak szennyvize lesz. Jelzem: a miniszterelnök urat ebben az esetben félrevezették, nincs vízfelesleg Magyarországon (*Rétvári Bence: Hárombalatonnyi többletünk van minden évben!*), kérem, adják át neki az üzenetemet.

Az energiával az a helyzet, hogy a meglévő és a tervezett akkumulátorgyárak annyi áramot igényelnek, amennyit legalább másfél paksi blokk tudna termelni, miközben már most is áramot importálunk. Tehát ez sem áll rendelkezésre.

A munkaerőhelyzet kapcsán pedig tudjuk, hogy már a legrégebbi és jelenlegi legnagyobb, a gödi akkumulátorgyárban dolgozók fele is vendégmunkás, Komáromban hasonló az arány, Debrecenben épül a kínai vendégmunkások lakótelepe szétszórva a városban, tehát önök pontosan tudták, hogy olyan iparágat hoznak ide, ami nem működik vendégmunkások tömegei nélkül, miközben azzal hitegették a magyar embereket, hogy nekik teremtenek munkahelyet. Ráadásul tudjuk, hogy az autógyártás sincs veszélyben, ez is egy humbug, már most bőven lenne elég akkumulátorkapacitás az országban az összes hazai autógyártó összes autója számára.

És egyébként hiányzik az intézményi, hatósági feltétel is, ahogyan azt az elmúlt hónapok eseményei világosan bizonyították. A független környezetvédelmi hatóság helyett önök létrehozták a kormányhivatal, a Karmelitából kézi vezérelt pártbürokráciát, amely minden akkugyári engedélykérelemre rányomja a pecsétet. Nem számít, hogy közel van a lakóházhoz, hogy elviselhetetlenül zajos, hogy rákkeltő anyagokat juttatnak az ivóvízbe, hogy túllépik a határértékeket, hogy kigyullad, hogy emberek halnak meg munkahelyi balesetekben és hogy gyakran a hatósági ellenőrzések során, ha esetleg be merik tenni a lábukat ezekbe a gyárakba.

Világosan látszik tehát, hogy önök a saját maguk által létrehozott problémákat újabb, sokkal nagyobb problémák árán akarják kezelni. Önök gyakorlatilag Mekk Elek, az ezermester kormánya - talán még emlékeznek erre a népszerű bábfigurára. Tehát nincs elég víz az akkugyáraknak? Csapoljuk meg az ivóvíz-készleteket! Nincs elég áram az igényeik kielégítésére? Építsünk gázerőműveket a globális gázhiány közepette Oroszországtól drágán vásárolt gázzal, és addig is adjuk csillagászati áron az energiát a magyar

vállalkozóknak! Vagy nincs elég munkaerő? Nosza, hozzunk be tömegével ázsiai vendégmunkásokat! Vagy egymást érik az üzemi balesetek? Töröljük el a munkavédelmi oktatást! Botrányba fullad a közmeghallgatás? Találjuk ki a köz nélküli közmeghallgatást! Vagy az akkugyárak sorozatosan megszegik a környezetvédelmi szabályokat? Hát, mentesítsük őket a büntetések alól, merthogy igen, ez a legújabb botrány: miközben önök azt ismételték, hogy Magyarországon az európainál is szigorúbbak a környezetvédelmi előírások, megjelent a környezetvédelmi hatósági szerződésről szóló kormányrendeletük, amely büntetés nélkül szabad utat ad a gyáraknak a szennyezésre, ha megígérik, hogy azt majd valamikor abbahagyják.

Most önök megint csak azt hazudták, hogy a Dunaferr-ről szól ez a kormányrendelet, de szeretném jelezni, hogy ha tudnak olvasni, akkor olvassák már el a szöveget, és nézzék meg, nem szerepel benne ez a szó, hogy „Dunaferr”, és nem szerepel benne az a szó, hogy „kohászat” vagy semmi ilyesmi; önök csak ígéretik, hogy ezt majd módosítani fogják, de nem tették meg. Ezért mi az Alkotmánybírósághoz fordulunk, amit megjegyzem itt, részben azért tudunk megtenni, mert a Sólyom László vezette Alkotmánybíróság korábban kimondta a környezetvédelemben a visszalépés tilalmát.

És, ugye, azt látjuk, hogy ebből az önök választóinak is elege van, és ennek kapcsán is tettük közzé a napokban a zöldminimumprogramunkat, aminek, ugye, nagyon fontos része, hogy a településeket érintő döntések során a településeken megvalósuló beruházások vonatkozásában is a környezeti biztonság és az emberi életminőség szempontjai az elsődlegesek. Azt gondolom, hogy ezt fogják számonkérni az önök önkormányzati munkatársaitól és vezetőitől is, de addig is, amíg ez a választás eljön, már most fellépünk az ellen, hogy önök az egész országot egy mérgező és kiszáradt iparteleppé változtassák. Most pénteken 17 órakor tüntetést szerveztünk a szigetszentmiklósi akkubontónál, ahol a tavasszal történt két haláleset után nemrég újra tűz ütött ki, mert mi képviseljük azokat, akiket önök cserben hagytak, nekünk valóban az ország minden polgára (*Az elnök csenget.*), a környezeti biztonságunk és a gyerekeink jövője az első. Köszönöm. (*Taps a DK, a Párbeszéd és az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Válaszadásra Dömötör Csaba államtitkár úrnak adom meg a szót.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Engedje meg, hogy ha már a programjára utalt, akkor emlékeztessen annak a pártnak a korábbi állásfoglalására, amelyben ön is politizált korábban: „a Lehet Más a Politika az elektromos autók, a megújuló energia nyerteseivé akarja tenni a magyar embereket”, aztán rögtön egy másik: „Az elektromos autózás megállíthatatlanul terjed, és a

várakozások szerint tíz éven belül a globális autóértékesítés 20-25 százalékát adja majd. Ehhez képest mi mit teszünk? Bezárjuk magunkat a múlt struktúrájába.” - idézet vége. Tehát volt pár évvel ezelőtt egy pillanat, amikor önök is nagyon jól tudták, hogy nagy átrendeződés van nemcsak az európai autóiparban, nemcsak a világ autóiparában, hanem az egész iparban, és követelték azt, hogy mi ebben részt vegyünk.

Most ez az átalakulás, ez a változás, ez nem majd valamikor bekövetkezik, hanem már zajlik, olyannyira, hogy az a döntés született uniós szinten, hogy 2035-től csak nem hagyományos meghajtású járművet lehet majd forgalomba hozni. Ez azt is jelenti, hogy most dől el, hogy mely európai országokban lesznek a jövő iparágai, és most dől el, hogy mely európai országban lesznek a jövő autógyárak. És 2035-re sokan mondhatják, önök is mondhatják, hogy az még odébb van, több mint tíz év, de nagyon sok gyár már most megkezdte az átállást.

(13.40)

Hogyha például megnézi a Suzuki-gyárat, ott már a termelési kapacitások jelentős részét most is hibrid autók gyártására használják, és 2025-től új, teljesen tisztán áramos meghajtású autót is gyártanak majd valószínűleg az esztergomi üzemben.

Sokadjára tesszük fel önöknek a kérdést, hogy ami jó Franciaországban mint iparág, jó Németországban mint iparág - ahol egyébként a Zöldek is üdvözlék -, ami jó Lengyelországban, az önöknek miért nem jó. És csak merjük remélni, hogy ennek a nagyon furcsa álláspontnak semmi, de semmi köze nincs ahhoz, hogy hónapok óta külföldről kapnak jelentős összegű támogatást.

Felhívom a figyelmét arra, hogy a tíz legnagyobb akkumulátorgyár közül hat kínai, három dél-koreai és egy japán. Ez azt is jelenti, hogy a nyugat-európai autógyárak is nagyban fognak építeni ezekre a kapacitásokra. Ezek most már megkerülhetetlen technológiák a világpiacon.

Ami a környezetvédelmi szabályokat illeti, teljesen egyértelmű az álláspontunk: aki Magyarországra jön befektetőként, kutya kötelessége betartani a szabályokat (*Szabó Rebeka közbeszól.*), és ha nem teszi, akkor a hatóságok a lehető legnagyobb szigorral (*Szabó Rebeka közbeszól. - Tordai Bence: Akkor sincs semmi!*) kell hogy lesújtssanak.

ELNÖK: Képviselő asszony, elmondta a véleményét, legyen szíves végighallgatni államtitkár urat (*Szabó Rebeka: Én hallgatom!*), ha sokáig akar a teremben maradni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Egy dologra szeretném még önöket kérni. Menjenek el Esztergomba, menjenek el Kecskemétre, menjenek el Győrbe, és mondják az ottani munkások szemébe, hogy azokra a munkahelyekre, amelyeken ők dolgoznak (*Dr. Lukács László*

György: Amit elvesznek tőlük!), azokra, ha önökön múlik, nem lesz szükség, mert ilyen szavakat használnak, hogy ilyen munkahelyekre nincsen szükség. Mondják a szemükbe, és mondják meg nekik, hogy ehelyett milyen munkalehetőséget javasolnának nekik! Tudjuk nagyon jól, hogy milyen az, amikor a baloldalon múlik a munkaerőpiaci helyzet: 12 százalékos munkanélküliséget jelent. Ezt hoznák vissza. Ezt hoznák vissza!

S hogyha már itt vagyunk, szeretnék még egy dologra reagálni - és azért itt teszem meg, mert mégis csak az önök főpolgármesteréről van szó -, kiderült, hogy óriási mértékű jutalomosztás történt a Városházán, százmilliós nagyságendű. Kapott nem kicsi jutalmat az egyébként is luxusban élő közművezér és a közlekedésért felelős vezetők is.

Tisztelt Képviselő Asszony! Nem önmagában azzal van gond, hogy jutalmakat ítélnék meg. Azzal van a gond, hogy olyan területeken osztják ezeket, ahol finoman szólva sem parádés a főváros teljesítménye. Állandósul Budapesten a közlekedési káosz. Gyakran kódfejtési képességekre van szükség ahhoz, hogy valaki eligazodjon a sávok felfestésében. A szervezetlenség miatt folyamatosak a dugók, emellett látványos a köztisztaság romlása is, és nem lenne szükségszerű, hogy így legyen. Ja, és a BKV-jegyek árát közel 30 százalékkal megemelték.

Az külön érdekesség, hogy a főpolgármester, miközben arra hivatkozik, hogy kiürült a főváros kasszája, máskor mágnás életet élő közművezetőt jutalmaz, és hogyha valaki ezt szóvá teszi, az érintett közművezető arra hivatkozik, hogy ő Cambridge-ben végzett, mások pedig nem végeztek ott.

Ezekről a jutalmakról egyébként Karácsony Gergely saját hatáskörben dönthetett, de aligha saját kútforrásra hivatkozva. Gyurcsány frakcióvezető úr nemrég azt mondta, hogy több Mártha Imre kell, hát több is lett, úgyhogy erre mi is szeretnénk válaszokat várni önöktől. Köszönöm, hogy meghallgatott. (*Taps a kormánypárti padsorokból.*)

ELNÖK: Most a Jobbik képviselőjének, Lukács László Györgynek adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A haza védelmében két dologról szeretnék önökkel beszélni. Az egyik a határórség. Azért kell a határórségről beszélnünk, mert az világossá vált mindannyiunk előtt, hogy a magyar határokon, főként a déli irányból komoly nyomás van, és várhatóan az Afrikában, de egyébként a Közel-Keleten uralkodó helyzet miatt ez növekedni fog, vagy legalábbis ezen a szinten marad.

A Jobbik-Konzervatívok az elmúlt egy évtizedben már többször javasolta önöknek, és most is azt javasoljuk, hogy egy szervezetileg önálló, professzionális határórségre lenne szükség. Mi azt tudjuk, hogy 2007-ben és 2008-ban azt a folyamatot indították el

közösen a baloldali kormánnyal, hogy az önálló határőrséget felszámolják, és az lényegében a rendőrségbe olvadjon. Az a helyzet, hogy ezzel számos kapacitást elveszítettünk, olyan szakembereket veszítettünk el, akikre most szükség lenne a határon.

De nem késő egyébként lépni ebben a kérdésben. A határőrség, szervezetenként önálló magyar határőrség felállítása még mindig működhetne. Ezt támasztják alá az elmúlt egy évtizedes tapasztalatok, az elmúlt 5-7 év migrációs nyomása, és az is, hogy emberi erőforrás szempontjából egy professzionális és legfőképp jól fizetett, tisztességesen megfizetett határőrségre lenne szükség.

Az is fenntarthatatlan, tisztelt képviselőtársaim, hogy miközben azt várjuk, hogy a honvédeink, a rendőrök, illetve az önök által odavezényelhető polgárőrök a határt védjék, mindeközben embercsempészeket enged Magyarország szabadon, méghozzá úgy, hogy lemond arról a büntető-joghatóságról, azokról a jogkövetkezményekről, amelyek nagyon szigorú érvényesítést kívánnának.

Magyarország nem lehet az a hely, ahol ilyen súlyos bűncselekményt elkövető embereket, mint az embercsempészet, szabadon engedik, és utána hagyják, hogy tovább dolgozzanak, és a környező országokba vagy Magyarországra hozzanak ismételtelen most már erőszakos migránsokat. Az világosan látszik, hogy a magyar határokat ezáltal meg kell védeni. A Jobbik-Konzervatívok javaslata az önálló magyar határőrségről egy megfontolandó és jó javaslat, mi azt kérjük, hogy ezt támogassák.

De ha a magyar emberek, illetve a magyar állampolgárok védelméről beszélünk, akkor nem feledkezhetünk el arról a kiskapuról, amelyeket önök nyitottak a migránsoknak. Ezek a migránsok migránsmunkások. Ezek az emberek azért érkeznek Magyarországra már most is ezrével, tízezzel, hogy elvegyék a magyar emberek munkáját, hogy azoknál a cégeknél, amelyekhez érkeznek, alacsonyan tartásuk a béreket, hogy ne kelljen megfizetni tisztességesen a jól képzett és becsületos magyar munkaerőt, hogy aztán azok a magyar emberek, akik ott nem találnak munkát, vagy a nyugati országrészben, vagy ami még szomorúbb, Nyugat-Európában találjanak új otthonra. Ez veszélyes.

A migránsmunkások betelepítése Magyarországra nézve egyrészt a munkahelyek szempontjából, másrészt kultúránkat és az identitásunkat védve is, azt kell hogy mondjuk, hogy veszélyes Magyarországra, éppen ezért ezt meg kell állítani. Ezért is örülünk annak, hogy az elmúlt időszakban önök ezt átgondolták, és úgy tűnik, hogy attól a könnyítő szabályozástól, amelyet november 1-jétől léptettek volna hatályba, amely akkortól működött volna, elálltak, de az a helyzet, hogy önöknek nem lehet hinni ebben a témában.

Ugyanis aki ezt a kiskaput nyitva tartotta az elmúlt években, és az elmúlt hónapokban sorra jelentek meg azok a cégek, amelyek önökhöz is kötődnek, és a

Fidesz pártcsapatához kötődnek, és ezek a cégek használják ki a magyar munkahelyeket, és hozzák ide az olcsó ázsiai migránsmunkásokat, szóval, ők továbbra is dolgozni fognak, és mindent el fognak követni azért, hogy az olcsó ázsiai migránsmunkások megérkezzenek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Már csak azért is érdemes megfontolni, mert hogyha az önök terve sikerül, és itt 500 ezer migránsmunkást telepítenek be, a végén még azt is megéljük, hogy az önök által oly kedvelt Megafon vezetőjét Rákay Philip helyett Rákay „filippínó”-nak fogják hívni. *(Derűtség az ellenzéki pártok soraiból - Közbeszólások a kormánypárti sorokból, köztük: Jaj! - Rétvári Bence: Gálvölgyi-show!)* Komolyan kell venni, tisztelt képviselőtársaim *(Rétvári Bence: Sas-kabaré! - Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*, komolyan kell venni, hogy önöket is veszélyezteti, és nem lehet beleegyezni abba, hogy önök a magyar embereket is veszélyeztessék ebben a kérdésben.

Örülök neki, hogy legalább ez felkeltette az önök figyelmét, mert úgy vettem észre, az elmúlt időszakban egyetlenegy dologra figyeltek, hogy minden a rendes úton menjen, és minden úgymond a pályán maradjon azzal, hogy több ezer idegen migránsmunkást behozzanak. Önök ezért például Hajdúnánáson, az önök képviselői a település egyik munkásszállóját akarták migránsteleppé alakítani. Most szállnak ki ebből. Önök ezért csináltak Mikepércs környékén olyan beruházásokat, ahova négyezerszámmra fogják hozni a kínai vendégmunkásokat.

Ezzel szemben Magyarországon azok a tisztességes emberek, akik nem kérnek a migránsmunkásokból, például Vácott, például Gyöngyösön, olyan rendeleteket szavaztak meg helyben, hogy ne lehessen migránsmunkásszállókat létesíteni, és ne tölthessék be azokat a munkásszállókat, amelyeket az önök pénzügyi körei létrehozottak, szóval, hogy ne tölthessék fel ezekkel az emberekkel, és ne vegyék el a magyar emberek munkáját.

Világosan látszik, tisztelt képviselőtársaim, hogy önöknek meg kellene fogadni azt, amit a miniszterelnök úr korábban mondott. A gazdasági migráció Magyarország számára semmilyen előnnyel nem jár. *(Az elnök csenget.)* Az Magyarországnak előnyt nem jelent, ezért azt meg kell állítani, azért, mert ez veszélyes, és Magyarországon meg kell védeni az emberek munkáját. A haza védelmében így kell cselekedni, képviselőtársaim! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár urat illeti a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Ön többször úgy kezdte a mondatait, hogy „a Jobbik javasolta”. Én is felütöttem itt, hogy a Jobbik miket javasolt. Gyöngyösi Márton,

a Jobbik elnöke miket javasolt, szó szerint idézem, pontosan: „Segíteni kell a menekülteket, harcolni kell a populizmus ellen, és együtt kell működni az EU-val” - gyönyörű szép liberális lecke, felmondva Gyöngyösi Márton által.

Na de mit mondott a bevándorlókról? „Nincs más megoldás, mint menedékjogot adni a Szíriából érkező bevándorlóknak.” (Dr. Apáti István: *Szegyen!*) Nem éppen a kerítés megerősítéséről szóló szavak a Jobbik elnökétől.

Arra a kérdésre, hogy ez a befogadás magában foglalja-e a kvótákat is, azt mondta, hogy egyértelműen igen. Úgyhogy folytatom a sort, hogy miket mondott még. Öt évvel ezelőtt, amikor európai parlamenti képviselő szeretett volna lenni, és később meg is lett választva, azzal fenyegette Gyöngyösi Márton, a Jobbik elnöke a választókat, hogy ha a Fidesz listája nyer, akkor nagyon nagy veszély jön.

(13.50)

Mi a veszély, amit ő mondott a saját beszédében? Ha Orbán Viktor és szövetségesei diadalmaskodnak pár hónap múlva - ez az EP-választás -, akkor drótakadályokkal szabdalta, egymás ellen ágáló közösségek Európáját láthatjuk. És ő azt mondta, hogy nem lehetnek, mert a Jobbik nem támogatja, hogy a magyar határzár mintájára újabb és újabb kerítések jöjjenek létre.

Tisztelt Képviselő Úr! Aztán mi történt, teszem azt hozzá, az európai parlamenti szavazásokon? Természetesen a kvótákat vagy akár a migránspaktummal kapcsolatos javaslatokat megszavazta a Jobbik elnöke. Az egyiknél, amikor utólag rákérdeztek, azt mondta: nem tudtam, hogy ebben az volt, és azért szavaztam meg. Hát, hogy úgy mondjam, kommunikációs menekülőpályának elég gyenge, hogyha a Jobbik elnöke ezt mondja, de az akkori elnökük sem beszélt másként, hiszen Vona Gábor azt mondta: a kerítés egy hatalmas bukás, azt gondolom, a kormány bevándorláspolitikájának a bukása történt meg; a kerítés még fel sem épült, nyilvánvalóvá vált, hogy alkalmatlan Magyarország megvédésére. Még föl se épült a kerítés, de önök támadták.

És amikor öt évvel ezelőtt az európai parlamenti kampányban kampányoltak, akkor pedig azt mondták, hogy nem szabad, hogy ilyen kerítések legyenek Európában, mert ez nem megvédi Európát - nem azt mondta Gyöngyösi Márton, az önök elnöke, hogy megvédi Európát -, hanem felszabdálja Európát, hogyha a külső határainkat megvédjük. Önök tehát az Európai Parlamentben masszívan - akár szavakban, akár szavazatokban - mindig kiálltak a migráció mellett, és amit Brüsszel elvár, kvótát, beengedést, liberális hozzáállást, azt mind megteszik, és minket meg közben lepopulizálnak, ahogy az népszerű szokott lenni, hogy majd a populisták jönnek, és ők megvédik a külső határt. (Dr. Lukács László György közbeszól.)

Tisztelt Képviselő Úr! Azt hiszem, önnel szemben mindnyájan megköszönhetjük a határvadászok munkáját. A határvadászok toborzása fontos és folyamatos, havonta körülbelül 100-150 fő jelentkezik. Itt egy nagyon kemény kiválasztási folyamat van, hiszen nem lehet bárkiből határvadász; az országunk biztonsága a tét, ezért komoly követelmények vannak. Ezért hétről hétre, pontosabban hónapról hónapra vesszük fel az újabb jelentkezőket, és ha megfelelnek a kiválasztási kritériumoknak, akkor mehetnek ki a határra, hiszen ott egy egyre élesebb helyzetben kell hogy helytálljanak. Jóval több mint ezren vannak; ennyivel többen védik már a magyar déli határt, mint amennyiben a határvadász ezred felállítása előtt voltak.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön beszélt az embercsempészekről. El kell mondjam önnek, hogy minden magyar állampolgárságú embercsempész magyar börtönben ül jelenleg is, hogyha elítélték vagy eljárás alatt áll. Ugyanakkor az elmúlt években annyira felsokasodtak az embercsempészek a magyar börtönökben, hogy minden nyolcadik ember embercsempész volt, akik nem beszéltek magyarul, nem az volt a kultúrájuk, mint a miénk, sem a nyelvük, sem a szokásaik, sem az étkezésük nem a miénkhez igazodott, ezért többletterhet jelentettek a magyar börtönöknek, és egyetlen európai ország sem vette át a saját állampolgárságú embercsempészeit, mások sem, európai országok sem. Kértük azt, hogy vegyék át a saját bűnözőiket. A külföldi bűnözők, mondjuk, egy osztrák bűnöző, egy német vagy spanyol állampolgárságú bűnöző ne a magyar adófizetők pénzéből üljön a magyar börtönben, hát, üljön az osztrák, a német vagy a spanyol adófizetők pénzéből a spanyol börtönökben! Nem vettek át senkit, egyetlenegy fillérrel sem járultak hozzá a fogva tartásuk költségeihez, miközben az embercsempészekről túlszűfolttá váltak a magyar börtönök, tehát reális esélye volt annak, hogy még nekünk kell fizetni az embercsempészeknek. Hangsúlyozom: senki büntetése nem lett elengedve; ha még egyszer előkerülnek Magyarország területén, azonnal mennek vissza a börtönbe, és szigorított körülmények között kell hogy leüljék a büntetésük maradék részét.

Az pedig, amit ön a vendégmunkásokról mondott, tisztelt képviselő úr: egy hivatásos, családi vállalkozásban úzórt orvosexportőr a vendégmunkások miatt aggódik (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.) a magyar parlamentben. Tisztelt Képviselő Úr! Hát, ezen lehet egy nagyot nevetni! Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok padsoraiból. - Dr. Lukács László György: *Migráns-munkás! Ázsiai olcsó munkások, így van! Azokat ti hozzatok...*)

ELNÖK: Most a Momentum képviselője, Lócsei Lajos következik. Megadom a szót. (Rétvári Bence: *A Momentumon belül lázadás van?*)

LÓCSEI LAJOS (Momentum): Hát jó, basszus... Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársak és kevésbé

tisztelt Helytartók! Rendkívül elszomorító, hogy 2023-ban ott tartunk, hogy végignézzve a parlament padsorait, egyáltalán nem túlzó ezzel a megszólítással kezdeni a felszólalásomat.

Képviselők és helytartók: a két fogalom gyökereiben eltérő szerepet takar. A képviselők a magyar emberek, a magyar nemzet érdekeit képviselik, míg a helytartók Orbán Viktor önös politikai akaratának végrehajtói. Ez a ház a magyar Országház, a képviselők háza. Éppen ezért itt az ideje, hogy a jelenlévők egytől egyig mélyen magukba nézzenek, és eldöntsék, hogy jó helyen vannak-e.

Megkönnyítendő a döntésüket, következzen most egy részlet a tavaly május 2-án a hazámhoz és a magyar nemzethez szóló esküvételemből. Idézet következik: azért fogok dolgozni, hogy a politika a hatalom helyett újra az embereket szolgálja. A magyar emberek megélhetéséért, egészségéért és tudásáért fogok dolgozni, és hogy Magyarország európai polgári demokrácia legyen - idézet bezár.

Ha valaki netán még most sem tudná eldönteni önök közül, hogy képviselőként vagy helytartóként tevékenykedik, megpróbálom konkrét példán keresztül szemléltetni a különbséget. A helyszín Alsózsolca, egy kisváros Miskolc közelében, ahová akkumulátorfeldolgozó üzemet terveznek telepíteni, melyet a kormány a magyar adófizetők pénzéből 4,7 milliárd forinttal támogat. A családjukért, egészségükért és lakóhelyükért aggódó alsózsolcaiak és a település képviselő-testülete, élen a polgármesterrel, egyértelműen kifejezésre juttatták: nem kérnek az akkumulátorfeldolgozó üzemből. Ezt igazolandó 3100 alsózsolcai és környékbeli lakos írta alá az üzem létesítését elutasító petíciót.

A rövid helyzetismertető után lássuk akkor a képviselő és a helytartó közötti különbséget, melyikük hogyan kezelné az Alsózsolcán kialakult helyzetet! Egy képviselőnek egyszerű a dolga, egyszerű lenne a dolga, hiszen egy nagy támogatottsággal bíró, határozott vélemény mellett kellene kiállnia, de Alsózsolca nem ilyen szerencsés: nekik jutott egy Csöbör Katalin. Csöbör Katalin Borsod-Abaúj-Zemplén megye 1-es számú választókerületéből jutott be parlamentbe, ráadásul azzal sem vádolható, hogy számára Alsózsolca egy érdektelen település lenne. Ő maga a város alpolgármestere is volt. Nézzük meg tehát Csöbör Katalin tevékenységét! Az alsózsolcai beruházás bejelentése a nyilvánosság felé hat héttel ezelőtt történt. A hírt örömmel, bármiféle negatív kritika nélkül osztotta meg Csöbör Katalin a közösségi oldalán. Annyira örült az akkumulátorfeldolgozónak, hogy fel sem merült benne, hogy esetleg ki kellene kérni a helyiek véleményét az üzembről.

Egy-két nap alatt kiderült, hogy Alsózsolca lakossága nem osztozik Csöbör Katalin örömeiben. A jogos felháborodás hamar nyilvánvalóvá vált. Ennek ellenére Csöbör Katalin sem az augusztus 31-ei lakossági tájékoztatóra, sem pedig a szeptember 5-ei fórumra nem ment el. Az uszító és hazug, propagandaszerű petíciók

aláírására buzdító bejegyzéseket korábban futószalagon gyártotta Csöbör Katalin a közösségi oldalán, azonban ugyanott hiába keressük a nyomát az akkumulátor petíciónak. A petícióra ennek ellenére pillanatok alatt összegyűlt 3100 aláírás, és Csöbör Katalinnak ez átadásra is került.

Így jutottunk el az újabb, október 3-án megtartott lakossági fórumhoz, melyen bár Csöbör Katalin tiszteletét tette, sok köszönet nem volt benne: mellébeszélés, ködösítés, az önkormányzat hibáztatása, ennyire tellett tőle. A megjelentek hiába kérték tőle, hogy foglaljon egyértelmű állást, határozottan álljon ki mellettük, ő nem tette.

Én ott voltam szeptember 5-én Alsózsolcán a lakossági fórumon is mint a családjuk jövőjéért, a magyar termőföldért, az édesvízért aggódó magyar emberek képviselője. Itt vagyok most is, hogy elhozzam az alsózsolcaiak és minden érintett település hangját az ország házába. Ők most azt kérdezik Csöbör Katalin helytartó asszonytól: mit csinált azóta a 3100 aláírással? Kinek az érdekét képviseli valójában? Miért nem a saját választóinak a képviselője a legfontosabb?

Nem tudom, ki fog önök közül válaszolni a felszólalásomra, de tisztelettel szeretném kérni, hogy a „Soros”, a „Brüsszel” (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), a „migráns” szavakat papagájként ne ismételjék. Tiszteljék meg annyira a magyar választópolgárokat, hogy megfelelő választ kapok: hol van a 3100 aláírás? Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a Párbeszéd és a DK padsoraiból.*)

ELNÖK: Dömötör Csaba államtitkár úr a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy más stílusban és tónusban válaszoljak önnek, és egyúttal egy árnyalattal több tiszteletet kérjek az embereknél, az ő döntéseiknek, már csak azért is, mert minden személyeskedése ellenére Csöbör Katalin képviselőtársunk több alkalommal győzött abban a választókerületben. (*Rétvári Bence: Így van!*)

(14.00)

Az, hogy ki kap megbízatást, ki kap lehetőséget, hogy a helyieket képviselje, minden esetben egy választáson dől el, főleg az, hogy ki kap kormányzati lehetőséget. Önök még nem kaptak, és ennek oka van.

Én igazából egyáltalán nem csodálkozom a vívódásán a helytartósággal kapcsolatban. Egyébként jó helyen kapiskálunk, mert ha van párt, amely esetében ez felmerül, akkor az nem bármelyik kormánypárt, hanem a Momentum. Kit képviselnek önök? Eleve úgy jöttek létre, hogy kampányoltak egy olyan dolog ellen, ami több millió magyar embernek álma lehetett. Kampányoltak román pártoknak magyar pártok ellenében. Amikor kitört a háború, akkor követelték szankciókat, meg követelték fegyverküldést. Ha magukon múlik, akkor lehet, hogy sokkal-sokkal közelebb vagyunk a

háborúhoz, vagy akár magyar katonák lennének a hadszíntéren. És ezek után jön azzal, hogy ki a helytartó?! És ezek a külföldi támogatások egytől egyig beépültek nemcsak a kampányukba - ott volt a plakátjaikon -, hanem minden egyes állásfoglalásukba. Úgyhogy ezek után egy kicsivel, egy icipicivel nagyobb szerénységet kérünk a „helytartó” szó használata ügyében, ha kérhetem.

Egyébként, ami a beruházásokat illeti... *(Kálmán Olga: A lényegét!)* Én arra válaszolok, tisztelt képviselő asszony, amit felvetett. Ami a beruházásokat illeti; ez a kormány azért dolgozik, hogy minden egyes térségébe az országnak olyan beruházások érkezzenek, amelyek munkahelyeket teremtenek, és minden lehetséges módon azon dolgozunk, hogy magasabb hozzáadott értéket teremtsenek.

Egy dolgot tegyen meg, képviselő úr! Nézze meg, hogy a munkanélküliségi adatok hogyan néztek ki akkor, amikor ez a kormány megkezdte a munkáját, és hogyan néznek ki most! Megteszi, képviselő úr? Mert talán abban egyetértünk, hogy a munkahelyek megléte, a munkanélküliségi arány mégiscsak számít. Amikor megkezdtük ezt a munkát, 12 százalékos volt országosan a munkanélküliség, ezt sikerült 4 százalék alá csökkenteni, és Borsodban, abban a térségben sokkal-sokkal magasabb volt.

A környezetvédelmi szabályokat mindenkinek be kell tartani, ha pedig bárkinek véleménye van, akkor a kormány, illetve a képviselőtársaim is nyitottak ezekre a véleményekre.

S ha kicsit tágabban közelítem meg ezt a dolgot, önök most azzal turnéznak, hogy Magyarországon nincsen szükség azokra a munkahelyekre, amelyek létrejönnek az autóiparhoz kapcsolódóan. Én néztem az egyik interjújukat, Donáth Anna vett benne részt az ATV-ben, s azt mondta, hogy nincsen szükség ezekre a munkahelyekre; nincsen szükség. Kérem, őt is tájékoztassák arról, hogy most fog eldőlni, hogy lesz-e ezután is közép- és hosszú távon autóipar Magyarországon. A tét több százezer munkahely megléte vagy elvesztése; a tét az, hogy Magyarországon is jelen lesznek-e a jövő iparágai. Az ezekért zajló versenybe ugyanis mindenki benevezett - Németország, Franciaország, Lengyelország -, és aki sikerrel veszi ezt a versenyt, ott nagyobb lesz a jólét.

Önök pedig azt mondják, hogy ebbe a versenybe be se nevezünk, mi pedig azt, hogy nem maradhatunk sem ki, sem le, mert nemcsak az a tét, hogy tudunk-e még teremteni több tízezer új munkahelyet, hanem az, hogy meg tudunk-e védeni már létező munkahelyeket. Történések számára mindenesetre érdekes kutatási téma lesz, hogy pontosan mikor is lett a magyar baloldal munkaellenes. Simán végignéznek, hogy akár több százezer magyar ember elveszítse a munkahelyét.

Legyenek szívesek, önt is arra kérem, álljanak oda a Suzuki-, az Audi- vagy éppen a Mercedes-gyár dolgozói elé, és mondják meg nekik, hogy ha önökön múlik, akkor itt bizony nem lesz gyár bő tíz év múlva,

mert akkortól már csak nem hagyományos meghajtású járműveket lehet gyártani, az ilyen gyárak meg ott lesznek, ahol a közelben akkumulátorgyártás is van. És amikor új magyarországi beruházások ellen kampányolnak, akkor ezzel valójában más országokat segítenek, olyan országokat, amelyek nagyon is szeretnék, ha ezek a beruházások ott indulnának el.

Valójában, képviselő úr, egyáltalán nem nagy meglepetés, amit csinálnak, úgy is mondhatnám, hogy nincs új a dolláros nap alatt, külföldről kapott pénzek, külföldi elvárásoknak alárendelt baloldali politika, ha úgy tetszik, külföldi érdekek helytartóiként. Nem jó ezt végignézni. Köszönöm, hogy meghallgattott. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most Gurmai Zita képviselő asszony következik, az MSZP tagja. Megadom a szót.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Én is szeretnék csatlakozni azokhoz, akik megemlékeztek Sólyom elnök úrról, aki az egyik legtisztességesebb és legmélyebb demokrata volt. Nyugodjál békében, elnök úr!

Tisztelt Ház! Kezdjük a lényeggel! Miért kell a nyugdíjasoknak még egy hónapot várniuk a nyugdíjemelésre, miközben máskor egy nap alatt elfogadnak bármilyen törvényt, amivel százmilliókat költenek el bármire? Amíg ezen gondolkodnak, szeretnék kitérni arra, hogy október 1-je volt az idősek világnapja, ennek alkalmából szeretném köszönteni idős honfitársainkat.

Ma közel kétfélmillió 65 év feletti ember él hazánkban. Köztudott, hogy a társadalom idősödik. Egyre tovább és sajnos egyre kevesebben, de itt élünk. Az itt élőkkel nekünk kell törődnünk, az elesettekről, betegekről nekünk kell gondoskodnunk. Sajnos az Orbán-kormányt ez nem igazán érdekli, még a szociális törvényt is módosították, csak hogy csökkentsék az állam felelősségét.

De nemcsak a szociális ellátás, hanem a mindennapi megélhetés sem biztosított ma sok idős számára. A szegénységben élő nyugdíjasok aránya jelentősen növekszik. Itt térjünk is vissza a novemberi emelésre! Az elmúlt hetekben bejárta a propagandasajtót, hogy novemberben közel félhavi nyugdíj-kiegészítést fizetnek az időseknek. Tudjuk, hogy ez hazugság, hiszen a legjobb esetben is a 37 százalékát kapják meg a nyugdíjasok, ez jóval kevesebb, mint a fele.

Ahhoz, hogy a visszamenőleges emelésekkel elérjék az adott félhavi nyugdíj összegét - a matematika sajátosságai miatt - 4 százalék feletti emelésre lett volna szükség. De annyit nem adtak, mindössze 3,1 százalékkal emelik az ellátásokat, ami édeskevés ahhoz képest, hogy januárban 27,4 százalékos volt a nyugdíjas-infláció, a nyugdíjemelés viszont akkor is csupán 15 százalékos volt. Ráadásul még tavalyról is van elmaradásuk, hiszen kisebb volt az éves emelés, mint a nyugdíjas-infláció. Azt az 1,2 százalékos különbséget azóta sem adták oda a nyugdíjasoknak.

Azóta ismét bejelentették azt is, amit már nyáron is tudtunk, hogy jövőre mennyivel emelik a nyugdíjakat. Mindez arra jó csupán, hogy elfedjék azt a tényt, hogy a novemberi emelés megkésett és kevés; mert - teszem fel újra a kérdést: - miért kell a nyugdíjasoknak még egy hónapot várniuk a nyugdíjemelésre, miközben máskor egy nap alatt elfogadnak egy törvényt, kihirdetnek egy rendeletet, amivel százmilliókat költenek el bármire?

Mondhatják persze, hogy azért csak novemberben emelnek, mert a törvényben ez van, de a törvény nem zárja ki, hogy előbb emeljenek, ahogyan erre már volt példa. Most viszont, amikor rekordméreteket öltött az orbáni infláció, nem volt év közbeni kiigazítás tíz hónapig. A nyugdíjasok hiteleznek a kormánynak. Azt mondta Orbán Viktor, hogy azért adják az emelést, mert a nyugdíjasok nagy többségben mindig támogatják a nemzeti kormányt, és ez kölcsönös. Tehát a nyugdíjasok felfoghatják mindezt úgy is, mint egy miniszterelnöki fenyegetést: ha nem a Fideszre szavaznak, akkor nem lesz nyugdíjemelés.

A nyugdíjasok mai alacsony életszínvonalát mutatja, hogy az összes ellátottból 1,2 millió fő 173 ezer forint alatti ellátást kap, nekik mindössze 5362 forintot jelent havi szinten a novemberi emelés. Ez mire elég? Ráadásul, aki idén ment nyugdíjba, az nem is kap kiegészítő emelést.

Az MSZP mindig is azt képviselte, hogy a nyugdíj nem adomány, hanem munkával és járulékfizetéssel megszerzett jog. Orbán Viktor, aki egyébként, mint láthattuk, a zakója belső zsebében több készpénzt hord, mint amennyi emelést most a nyugdíjasok többsége kap, úgy tesz, mintha ő lenne a jóságos atyáúristen, amikor emeli a nyugdíjakat - pedig hát, nem ő az. Önök megélhetési és gazdasági válságba sodorták Magyarországot és az idők szízeit, pedig ha nem hordanák haza talicskában a pénzt, akkor talán több jutna az embereknek is.

Az MSZP „Jóléti Magyarország” programjában éppen ezért vannak az emberek a középpontban. Anyagi megbecsülést és emberi méltóságot követelünk a nyugdíjasoknak is, erről szólnak a benyújtott javaslataim is. Köszönöm a figyelmüket.

Miután van még néhány percem, szeretném jelezni, hogy van egy Nobel-díjasunk, Claudia Goldin, akinek szeretettel gratulálok. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(14.10)

ELNÖK: Tállai András államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Nem először szólal fel nyugdíjaskérdésben itt a parlamentben, de meggyőződésem, hogy az ön felkészültsége hiányos ebben a kérdésben. Javaslom, hogy a jövőben

más témákat is válasszon, amikben jobban föl tud készülni.

Hogy én ezt miért mondom? Azért mondom, mert ön nem tud szembenézni azzal a ténnyel, hogy amit a Fidesz-kormány 2010-ben mondott a nyugdíjasoknak, és lényegében szövetséget kötött velük, annak a lényege az, hogy meg fogjuk őrizni minden helyzetben a nyugdíjak vásárlóértékét. Lehet, hogy ez önnek nem tetszik vagy nem hiszi el - ezt a Fidesz-kormány eddig minden évben megtette, sőt amikor lehetőség volt rá, akkor prémiumot fizetett pluszban a nyugdíjasoknak, rezsitartalványt juttatott a nyugdíjasoknak. De egy biztos, hogy minden évben legalább elérte az infláció mértékét a nyugdíjak emelése. Ez különösen igaz 2022-től, amikor a Fidesz-KDNP-kormány visszaadta az önök által elvett emlékezetes 13. havi nyugdíjat teljes egészében. Ez így volt 2023-ban, így volt 2022-ben, és így lesz a jövő évben is.

És hogy miért mondom azt, hogy a Fidesz-kormány minden évben legalább az infláció mértékével, több évben egyébként sokkal több, magasabb nyugdíjat is adott, ezért összességében a kormányzása alatt a nyugdíjak vásárlóértéke növekedett, ellenben a baloldali kormányok kormányzása idejével.

Azért mondom ezt, hogy minden évben legalább az infláció mértékét eléri a nyugdíjemelés mértéke: hoztam önnek egy táblázatot, amit javaslom, hogy tekintsen meg és tanulmányozza. *(Dr. Gurmai Zita felé mutatja.)* Tehát: a nyugdíjasok 15 százalékos nyugdíjemelést kaptak januárban, az 1,15. Most kapnak novemberben visszamenőleg januárig 3,1 százalékos. Ha ezt a kettőt összeszorozzuk, akkor kijön, hogy 18,5 százalékos föltött az ez évi nyugdíjemelés mértéke; a különbség, ha kivonjuk a kettőt, az több mint 3,5 százalékos. Ön 4 százalékos emelést, de a kormány várakozása és az MNB várakozása is év végére 18,5-18,6 százalékos mond, és a törvény azt mondja ki, hogy a kormánynak szeptember végén kell a várható infláció mértékét figyelembe venni, és novemberben, ha szükséges, úgy kell kiegészíteni a nyugdíjakat.

Tehát ez az emelés meg fog történni novemberben, ennek a mértéke mintegy 190-200 milliárd forint közötti összeget fog kitenni. Ebben az évben ez így meg fog történni.

A jövő évben pedig - várhatóan az infláció év végére egy számjegyű lesz - 6 százalékos inflációval számol a kormányzat, és a nyugdíjemelés mértéke is január 1-jén a már 18,5 százalékkal megemelt nyugdíjakra további 6 százalékos fog majd jelenteni.

Én azt gondolom, a Fidesz-KDNP-kormánynak nincs szégyenkezni valója. Egyrészt tartotta a szavát, másrészt megvédte a nyugdíjasokat a bajban is, a nagy gazdasági bajban, a háborúban, a szankciók által okozott gazdasági nehézségekben, a szankciós infláció által okozott károkokban is megvédte a nyugdíjasokat egyrészt a nyugdíjemeléssel, de több más intézkedéssel is.

Megnyugtatom képviselő asszonyt, ha önök így kormányoztak volna, akkor a nyugdíjasok biztosan

nem fordultak volna el önöktől, mint ahogy most azt megtették. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Most Varju Lászlónak adom meg a szót.

VARJU LÁSZLÓ (DK): *(A pólóján a következő felirat olvasható: „Leplezd le Orbánt!”)* Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! A kormány több mint egy évvel ezelőtt jelentette be a rezsicsökkentés eltörlését, más néven a hétszeres rezsiemelést. A gáz árát önök a korábbi ár hétszeresére emelték, és széttárták karjait, hogy erre sajnos a világpiacon emelkedése miatt van szükség. Aztán gyorsan kiderült, hogy ez óriási hazugság.

A világpiacon a mai napig is töredéke annak, amit a magyarok fizetnek, ezért van, hogy egy éve mi fizetjük Európa legmagasabb gázárát. DK-sok ezrei dolgoznak most az országban azért, hogy többek között ezt a hazugságot is leleplezzék a magyarok előtt a „Leplezd le Orbánt!” című kiadványunk segítségével. Magyarok millióinak fogjuk elmondani ezekben a napokban és hetekben, hogy valójában Orbán Viktor miatt ilyen magas a rezszi.

A legszebb a történetben az, hogy az összeurópai statisztikából most azért kiderült, hogy önök valójában mennyiért is veszik ezt a gázt, amit aranyárban adnak tovább a magyaroknak. E kimutatás szerint önök 125 forintot fizetnek az oroszoknak 1 köbméter gázért, miközben 676 forintért adják tovább. Önök ötszörös áron adják tovább az embereknek az orosz gázt. Legyen világos: ha Magyarország még demokrácia lenne, szabad sajtóval, független médiával és úgy általában demokratikus viszonyokkal és intézményekkel, akkor az önök kormányzásának itt lenne vége.

1 köbméter gáz árából, 676 forintból valójában csak 125 forint a gáz ára, a maradék 551 forint az önök költségvetését és költségeit biztosítja. Önök minden egyes köbméter gázon 551 forintot keresnek, amit aztán beöntenek ebbe a költségvetésbe. Önök ötszörös extraprofitot szednek minden egyes köbméter gázon. Vegye csak elő mindenki otthon a legutóbbi gázszámláját, és nézze meg, mennyi pénzt keresett rajta az Orbán-kormány extraprofitként! Ha az átlagosnak hazudott mennyiség felett 20 ezer forintba került a gáz, akkor 4 ezer forint volt a gáz és 16 ezer forint pedig az Orbán-kormány extraprofitja. 50 ezer forintba került a gáz? Akkor 10 ezer forint volt a gáz és 40 ezer forint az Orbán-kormány extraprofitja. Így lopott meg az Orbán-kormány minden magyart várositól falusiig egyaránt, időstől ellenzékiig meg kormánypártiig.

Szociáldemokratáknak egyetlen dolgot tartok elfogadhatónak: ha most önök szépen visszaadják ezt a pénzt a magyaroknak, a gázszámlákon keresett extraprofitot. Adják vissza a pénzünket! Adják vissza a pénzünket, mert nem ezért fizettük Európa legnagyobb rezsiemelését, hogy maguk zsebre rakják, hanem azért, mert önök azt hazudták, hogy ez ennyibe kerül! Önök hazudtak, csaltak, most pedig lebuktak,

ezért nagyon sok pénzzel tartoznak a magyaroknak. Önök tartoznak az országnak az elmúlt év összes gázszámlájának négyötödével. Amit önök csináltak, az a mi szociáldemokrata politikánk ellentéte. Elvették a magyar emberek pénzét a zsebükkel, hogy aztán ilyen-olyan indokkal a milliárdos nemzeti tőkéseknek adják oda.

Miért gazdagodott még tovább a Fidesz milliárdos elitje a megélhetési válságban is? Miből vette Mécsáros Lőrinc a 27 milliárdos luxusjachtját? Hogyan kerül minden harmadik forint az országban a leggazdagabb 1 százalék zsebébe? Hát így, képviselőtársaim. Figyeljenek erre! Önök nem a munkahelyükön gürccölő magyarokat szolgálják, önök nem a tisztességes munkában megőszült nyugdíjas honfitársaikat szolgálják. Éppen ennek fogunk véget vetni a kormányváltás után a szociáldemokrata fordulattal, erre készül a Dobrev Klára vezette árnyékkormány.

A mindenképp felelősséget vállaló milliárdos elit országát helyett igazságos Magyarországot és az emberek államát teremtjük meg: európai béreket és nyugdíjakat, erős állami oktatást, egészségügyet és szociális ellátást. Milliárdos elitnek továbbosztott, rezszi keresett kormányzati extraprofit helyett pedig megfizethető rezszi akarunk.

A szociáldemokrata európai Magyarország az Orbán-rendszer alternatívája, ezért dolgozik a Demokratikus Koalíció. Addig is sokszor fogják még hallani tőlünk: fizessenek a milliárdosok, maguk meg fizessék vissza a magyaroknak a hétszeres rezsiemelést keresett kormányzati extraprofitot! Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a DK soraiból.)*

(14.20)

ELNÖK: Válaszadásra Koncz Zsófia államtitkár asszonynak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Hát, hogy is fogalmazzak? Van annak egy rendkívüli bája, mikor önök energiaárakról beszélnek. Azt gondolom, hogy ha az ember próbál, igyekszik közelről foglalkozni, és olyan kérdésekben beszélni, amiben hitelességet kell tanúsítani, akkor valószínűleg a Demokratikus Koalíciónak nem a legjobb témája lenne az energiaárak és a rezsicsökkentés kérdése. És akkor ezt pár érveléssel hadd támasszam alá!

Amikor önök kormányoztak, akkor 15-ször emelték az energiaárakat, 15-ször emelték! Ez mit jelentett akkor? Elmondom, mit jelentett akkor. Egy-egy család akár a keresetének 35 százalékát volt kénytelen rezsiköltségekre fizetni. *(Varju László közbeszól.)* Teljesen kilátástalan volt akkor a családok helyzete, és erről még számos adatot lehetne hozni, hiszen a munkanélküliség az egekben volt, és az a helyzet, hogy mindenféle téren azon dolgoztak, hogy a magyar családoknak egyre nehezebb legyen a helyzete.

Ehhez képest - és ugyebár, akkor Európa legdrágább energiaárát fizették a magyar családok -, ehhez képest pedig nem mi mondjuk, az Eurostat mondja azt, hogy Magyarországon a magyar családok fizetik a legkevesebb áram- és gázárát, és ezek tények. Mondjuk el, hogy miért tudjuk ezt, mivel tudjuk számokkal még alátámasztani! Áramért 2023 júliusában a lakossági fogyasztóknak a magyarországihoz képest Pozsonyban több mint kétszeres, Amszterdamban több mint háromszoros, Prágában négyszeres árat kellett fizetniük. A földgázárak ennél is kedvezőtlenebb képet mutatnak Európa-szerte, mivel a magyarországi lakossági árak Pozsonyban, Bukarestben, Varsóban, Tallinnban, Athénban és Brüsszelben több mint a dupláját; Rigában vagy Vilniusban több mint háromszorosát; Berlinben, Ljubljanában vagy Prágában több mint négyszeresét; Bécsben és Rómában több mint ötszörösét; Svédországban több mint tízszeresét voltak kénytelenek fizetni az állampolgárok. Ezek mind-mind statisztikai adatok, amelyek tényeken alapulnak. A kormány az év első hét hónapban 1078 milliárd forintot adott a magyar családoknak rezsicsökkentés formájában, és a rendkívüli kiadások mellett a költségvetés változatlanul előfinanszírozza azokat az uniós programokat, amelyeknek a forrásait Brüsszel politikai okokból visszatartja a magyar emberektől.

Én szeretném kérni képviselő urat, hogy egy picit határozottabban jó lenne egyszer az életben, ha a magyar emberek mellett kardoskodnának itthon is meg Brüsszelben is. És, ha már itt járunk... *(Földi Judit közbeszól.)* Megköszönöm, ha meghallgatnak.

ELNÖK: Nehezükre esik, de folytassa, öné a szó.

DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Ha már itt járunk, azért itt a rezsicsökkentést az Európai Bizottság már nem az első alkalommal támadta meg, erre már egyszer sor került, ahol az Európai Bíróság nekünk adott igazat, de ők nem nyugodnak, nem állnak le ebben a témában, és a májusi országspecifikus jelentésükben újból megtámadták a rezsicsökkentést, és újból azt szeretnék, hogy Magyarország ezt ne tartsa fenn, és a magyar családoknak ne tudjon segíteni. Gondoljunk már bele, ha ez a segítség nem lenne!

És továbbmegyek: az Európai Parlament strasbourgi ülésén arról szavaztak, hogy a jövőben a Bizottság dönthesse el, mikor van energiaválság-helyzet, illetve engedélyezi-e egy-egy tagállamnak a rezsicsökkentését. Na, és akkor itt álljunk meg egy szóra; és akkor ismét nézzük meg, hogy a Demokratikus Koalíció hogyan képviselte a magyar családokat ebben a döntésben! Hát, azt tudjuk sajnós elmondani, hogy már megint nem a magyar családokat képviselte, pedig meg lett volna a lehetősége. Sajnálatos, hogy a magyar baloldal támogatta ezt a javaslatot, vagyis gyakorlatilag a rezsicsökkentés, rezsívédelem ellen szavazott. Így tett a DK-s Molnár Csaba és Rónai Sándor is, a momentumos Cseh Katalin és Donáth

Anna, a jobbkios Gyöngyösi Márton és az ex-MSZP-s Ujhelyi István is.

Én arra szeretném kérni képviselő urat, hogy ha valóban most önök kampányt indítanak itt az országon belül, akkor leginkább arra kellene odafigyelni, hogy olyan fontos kérdésekben, amikor valóban a magyar családok mellett ki lehet állni, felejtjük el, hogy mi volt 2010 előtt, mert akkor bebizonyították, hogy nem éppen a magyar családok mellett kardoskodtak, próbáljunk új lapot nyitni, és próbáljanak a magyar családok mellett kiállni a jövőben. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padso- raiból.)*

ELNÖK: Most a KDNP képviselőcsoportjának a vezetője, Simicskó István képviselő úr következik. Megadom a szót.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a KDNP-frakció nevében magam is kifejezzem őszinte részvétünket Sólyom László családjának, hozzátartozóinak, osztozunk a gyászukban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány értékről és ezen értékekre leselkedő veszélyekről szeretnék szólni ma a napirend előtti felszólalásomban, többek között a függetlenségről, szuverenitásról, békéről, szabadságról, és hasonló kérdésköröket szeretnék itt felvetni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A szuverenitás nem jelent mást, mint függetlenséget, önállóságot bizonyos főhatalmi kérdésekben. Én azt hiszem, hogy amikor az Európai Unióval való vitáinkat végigtekintjük, akkor ez alapvető kérdés, hogy őrizzük meg Magyarország függetlenségét, önállóságát. Ugye, a függetlenség az nem jelent mást, mint hogy az államnak van egyfajta területi egysége, épsége, egyfajta politikai függetlensége és sérthetlensége, sőt azt is tudjuk, hogy az államok jogilag egyenlőek a nemzetközi kapcsolatokban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió alapító okiratában úgy szerepel, hogy az Unió nem más, mint szuverén államok közössége. Alapvető feladata az Európai Uniónak a béke megőrzése, és hangsúlyoznám, hogy döntéseiben eddig legalábbis azt a törekvést mutatta, hogy konszenzussal hozza meg a döntéseket, a tagállamok egységes egyetértése történjen meg minden fontos kérdésben.

Ezzel szemben napjainkban mit látunk, tisztelt képviselőtársaim? Az egykori Nobel-békedíjas Európai Unió - hiszen szervezetek is részesülhetnek Nobel-békedíjban, 2012-ben megkapta az Európai Unió is mindezt - jelenleg az ukrainai háború egyik legnagyobb finanszírozójává vált. A migráció kérdéskörében a legnagyobb támogatója lett az Európai Unió ennek a veszélyforrásnak. És, ami még szomorúbb, hogy az Európai Unió teljesen figyelmen kívül hagyta egy fontos tagállamának, Magyarországnak a döntéseit, miközben Magyarország elutasította a kötelező betelepítési kvótát, és tette ezt úgy, hogy ezt megelőzte egy

nemzeti konzultáció, sőt egy népszavazás is: 3,4 millió állampolgárunk fejezte ki a nemtetszését Brüsszel ez irányú politikájával szemben, és én azt hiszem, hogy a magyar kormánynak ezt messzemenőig figyelembe kell tartania a jövőben is. Magyarország Alaptörvénye is kiszámítható, és egyértelműen fogalmaz, hiszen benne szerepel, hogy idegen népesség betelepítése nem lehetséges, tisztelt képviselőtársaim! Tehát mi nyílt és őszinte kártyákkal játszunk az Európai Unióban is.

Mi nem támogatjuk az illegális migránsok általános, évenkénti, automatikus, kvóta szerinti elosztásának rendszerét, mert az illegális tömeges migráció igenis veszélyes: terrorcselekményekkel, bűnözésekkel, no-go zónákkal, kulturális összeütközésekkel jár. Számos példa igazolta az elmúlt években is mindezt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem véletlenül szerepel Magyarország nemzeti biztonsági stratégiájában az a kitétel, hogy a migráció az államokban az instabilitás táptalaját szüli; a terrorizmus, a fegyver-, a kábítószer-kereskedelem, valamint az embercsempészet a velejárói. A kiemelt biztonsági kockázatok között a nemzeti biztonsági stratégiában a következőképpen láthatjuk a kitételet. Első helyen szerepel mint kiemelt biztonsági kockázat a migráció, az illegális tömeges migráció, hiszen a tömeges illegális migráció valóban nagyon komoly kihívásokat jelent minden ország számára, így Magyarország számára is. Én azt hiszem, hogy mindezt tudják természetesen Brüsszelben is, tudják a brüsszeli döntéshozók is, tisztelt képviselőtársaim, sőt meg is tapasztalhatták ők maguk is, hogy milyen veszélyekkel jár mindez; az elmúlt évek bizonyítják mindezt. Brüsszel ismét visszaél sajnos a hatalmával, jól látható, hogy Brüsszel el fogja tüntetni saját európai nemzeteit, ha így folytatja ezt az önfeladót, önpusztító politikát.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi arra kérjük a kormányt, hogy védje meg Magyarország déli határait az egyre erőszakosabb fegyveres támadásokkal szemben is, továbbra se támogassa a kötelező migránskvóta elosztását, semmilyen kötelező elosztást ne támogasson. Arra kérjük a magyar kormányt, védje meg Magyarország politikai, gazdasági, kulturális szuverenitását.

(14.30)

Mi nem akarunk Magyarországon migránsgettókat létrehozni, mert Magyarországnak ez nem érdeke, és arra kérjük a kormányt, hogy továbbra is következetesen álljon ki helyes migránspolitikájával. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Ismét Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni. Megadom a szót.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Még

mielőtt reagálnék, szeretnék a korábbi felszólalásokra is reagálni. Gurmai Zita úgy fogalmazott, hogy van egy Nobel-díjasunk, Claudia Goldin, akinek szeretettel gratulál. Nekünk is van új Nobel-díjasunk, igazából kettő: Karikó Katalin és Krausz Ferenc. Szívből gratulálunk! *(Taps a kormánypartok soraiban.)* Nekik világraszóló elismerés, nekünk, magyaroknak hatalmas büszkeség.

Engedje meg, képviselő úr, hogy egy kicsit tágabban közelítsem meg azt a kérdést, amelyet felhozott, milyen kihívásokkal is állunk szemben. Egy rendkívüli és rendkívüli nehézségekkel terhelt időszakban vagyunk, és még nem látni, hogy hol a vége. A járvány után orosz-ukrán háború, az elmúlt napokban pedig Izraelben lobbant fel az erőszak. Sok minden hiányzik ezekben a hónapokban, de az biztosan nem, hogy még a Közel-Kelet is lángba boruljon, még egy helye a világnak, ahol mielőbbi békére kell törekedni.

Ami a hozzánk közelebbi háborút illeti, ennek a gazdasági terheit a hadviselőkön túl leginkább Európa viseli, és senki, de senki nem tudja kivonni magát a következmények alól. Ilyen körülmények között kell Magyarországot gyarapodó, növekedő pályán tartani, és a gyarapodás minden egyes darabjéért keservesen meg kell küzdenünk, semmilyen eredményt nem fognak ingyen adni. Érdemes számba vennünk, hogy melyek azok a tényezők, amelyek nehezítik ezt a munkát.

Először is, az energiaárak tartósan magasban maradnak. Csökkentek a csúcsárakhoz képest, de a háború előtti időszakhoz képest magasabb szinten álltak be. Ez pedig tartós versenyképességi hátrányt okoz az európai gazdaságnak, és főleg azoknak az országoknak, amelyek a leginkább kiszolgáltatottak az importnak, és azon belül nincs is sok alternatív beszerzési lehetőségük. Mindeközben az uniós kassza szép lassan kiürült. Euró-tízmilliárdokat költöttek Ukrajnára, azon belül is fegyverküldésre, és most további tízmilliárdokat kérnek. A helyzet abszurditását mutatja, hogy úgy kérnek többletforrásokat, hogy mi még az eddigi pénzeinket sem kaptuk meg. Klasszikust idézve kérdezhetjük: „És ezt így hogy?”

Egy másfajta nehezítő körülmény a nyugati sajtóban is nagy figyelmet kapott. Arról van szó, hogy meghatározó erejű cégek jóval nagyobb mértékben emelik az árakat, mint az indokolt lenne. A cikkekben ezt gyakran greedflationnek nevezik, mi nevezük inkább nyereszkeskedésnek. Bárhogy is legyen, különadókkal és hatósági ellenőrzésekkel kell fellépni a jelenség ellen. Csak halkan jegyzem meg, hogy folyamatos és nagy a nyomás rajtunk, hogy a különadókat vezessük ki.

A mezőgazdaságban is szép számban vannak kihívások. Az európai, illetve a kelet-európai gazdák komoly nehézségekkel néztek szembe és néznek szembe. Az elvileg Afrikába szánt ukrán gabona Kelet-Európában ragadt, ennek jelentős része itt ragadt, és kiszolgáltatott helyzetbe hozta a kelet-európai gazdákat. Ráadásul közben elindult a génmódosított élelmiszerekre vonatkozó uniós szabály fellazítása is. Ez is

olyan jelenség, amelyre kellő erővel kell reagálnunk, ha kell, megerősített kelet-európai együttműködéssel.

És ha mindez nem lenne elég, akkor Európa déli kapui tárva-nyitva vannak. Volt olyan nap, hogy Lam-pedusában egyetlen nap alatt 5 ezer bevándorló érkezett, olyan nagyságrendben érkeznek, ami már most megterheli az ellátórendszereket, a közbiztonsági következményekről nem is beszélve. Na, őket akarják elosztani azzal a kvótarendszerrel, amelyet elfogadtak pár hete, ráadásul egy múlt heti döntés alapján az Európai Bizottság felül is írhatná a kvótákat, azaz létszámkorlát nélkül mehetnének a jövőben a betelepítések. Szó sem lehet róla!

Ebből a pár példából is látszik, hogy sokfrontos küzdelemben kell helytállnunk, távol kell tartani a háborút, küzdeni kell az infláció ellen, ki kell iktatni az inflációt fűtő tényezőket, kezünkben kell tartani a legfontosabb döntések jogát, és mindeközben minden erővel védenünk kell a határainkat. Ez lesz a dolgunk, ez nem is kevés, de készen állunk rá, akkor is, ha az ellenzéki pártoktól ehhez semmilyen, de semmilyen segítséget nem kapunk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most Varga Judit képviselő asszonynak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. VARGA JUDIT (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Engedjék meg, hogy jogászként én is fejet hajtsak Sólyom László jogtudós, államfő és alkotmánybíró elnök munkássága előtt, és őszinte részvételemet fejezzem ki a családjának.

Tisztelt Országgyűlés! Most egészen másról szeretnék beszélni, nem a jogtudományról, hanem Brüsszszelről, a brüsszeli európai parlamenti korrupcióról. Még tavasszal egy miniszteri válasz formájában idéztem Eva Kaili képviselő asszonyt, és érdemes még egyszer megismételni, mert annyira abszurd, amit mondott. Azt mondta, nem az a botrány, ha ő korrupciós gyanúba keveredik, hanem az, ha a hatóságok elkezdnek nyomozni ezekben az ügyekben.

Sok mindent elképzeltünk már erről a világról, azt is, hogy a feje tetejére áll, de hogy mindez be is következzen, azt már nem. Hiszen ha egy kicsit utána-nézünk, hogy hol jár most ez az ügy, akkor azt látjuk, hogy a brüsszeli belga bíróság felfüggesztette az eljárást, egészen májusig nem fognak haladni. Miért? Mert Eva Kaili arra hivatkozik, hogy megsértették az ő mentelmi jogát, és most a jogállam keretei között el is járnak. Úgyhogy ismerjük ezt a baloldali tempót, hi-hetetlen, hogy lassan tényleg európai érték lesz a korrupció *(Kálmán Olga: Ti már csak tudjátok.)*, ahogy erre egy tavaszi felszólalásomban már utaltam, és ehhez sajnos asszisztálnak a nagy nemzetközi finanszírozású embervédő, jogvédő NGO-k is.

De nézzük a valóságot, mit tett az Európai Bi-zottság a brüsszeli közelmúltbeli történelem legnagyobb korrupciós botrányának a kezelése körül. Jourová - Věra Jourová alelnök asszonyról van szó,

aki az átláthatóságot és a jogállamot képviseli Brüsszszelben - nemrég egy előterjesztést hozott az általános ügyek tanácsába, ahol még miniszterként volt szerencsém részt venni, egy intézményközi etikai tes-tület felállítását szeretnék elérni. Gyakorlatilag ez egy végrehajthatatlan és számonkérhetetlen álom, azt is mondhatnánk, hogy vajúdtak a hegyek és egeret szül-tek, egy megfoghatatlan egeret. S maga a biztos aszszony is bevallotta, amikor a tagállamok értetlenségüknek adtak hangot, hogy jól hangzik az az igény, hogy valamennyi intézménynek ugyanazon magas szintű normák betartását kell biztosítani a tagjaik függetlenségének és integritásának a védelme érdekében, de a francia minisztertől elkezdve talán nem volt még miniszter a teremben, aki ne kérdezte volna meg azt a biztos asszonytól, hogy hogyan fogják ezt végrehajtani. Csodák csodájára a biztos asszony azt válaszolta, hogy ők sem tudják, hiszen erre nincs is jogalapja az Európai Uniónak, az Európai Bizottságnak. Tehát látszik, hogy látszatzatmegoldásokban, problémákból még nagyobb problémák gerjesztésében tud csak gondolkodni Brüsszszel.

Egy biztos, tisztelt képviselőtársaim, hogy a magyar elnökség, amely 2024 második felében lesz esedékes, zászlajára tűzte azt, hogy a jogállam elveit az intézmények működésén is számon fogja kérni *(Tordai Bence felnevet és tapsol.)*, hiszen úgy gondoljuk, hogy elég volt abból a gyakorlatból, hogy csak tagállamokról írhatnak zsaroló jogállami je-lentéseket, és közben az Európai Parlament, amelyt öt évre megválasztanak, és teljesen elszámolat-hatatlan, visszahívhatatlan, pedig teljesen megszegi ezeket az elveket. Úgyhogy úgy gondolom, hogy egy olyan intézmény, amely folyamatosan többletjogo-kért üvölt a lisszaboni szerződés óta - ugye, mindig ezt halljuk -, fontos, hogy élen járjon akár elszámolat-hatóságban, integritásban és jogállami elvek be-tartásában is.

Úgyhogy itt az ideje, tisztelt képviselőtársaim, hogy a jövő évi európai parlamenti választásokkal egy új időszak kezdődjön Európában. Itt az idő, hogy az európai választópolgárok végre elzavarják a migrációt támogató és nemzetközi NGO-k által túszul ejtett baloldali brüsszeli politikusokat, és a helyükre egy olyan konzervatív többséget küldhessünk, akik majd a ma-gyar és az európai nemzeti érdekeket fogják képviselni, hogy visszahozzák nekünk azt az Európát, amely az erős nemzetek erős szövetsége, egy erős ke-resztény Európa. Úgyhogy mindent meg kell változtatni ahhoz, hogy minden újra a régi lehessen. Köszö-nöm szépen a szót. *(Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Úgy van! - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Zsigmond Barna Pál államtitkár úrnak. Parancsoljon! *(Zsigmond Barna Pál mikrofonja nem működik.)* Kis türelmet kérek. Parancsoljon! Most kezdje el, legyen szíves!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, az Európai Unió Ügyek Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Brüsszelben a korrupció már odáig fajult, hogy talán már azon sem lepődnének meg, ha azt hallanánk, hogy a baloldali brüsszeli politikusok a csillagokat is eladták az Unió zászlajáról. *(Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiból. - Sebők Éva: Simonka alpolgármester!)* Úgy vélem, a különbség a hazai és a brüsszeli baloldal között csak abban érhető tetten, hogy míg itthon dollárban, addig Brüsszelben euróban árusítják ki a választóik bizalmát. *(Taps a kormánypártok, közbeszólások az ellenzéki pártok soraiból.)*

(14.40)

De emlékszünk arra, hogy az Európai Parlament baloldali alelnöke, akire ön is hivatkozott, Eva Kaili tavaly decemberben a bőröndjeivel került be a hírekbe, amikor egy rendőrségi házkutatás során több mint másfél millió eurónyi készpénzt találtak nála, beindítva ezzel az Unió történetének legnagyobb korrupciós botrányát *(Sebők Éva közbeszól.)*, amely már lassan az egész baloldalt magával sodorja.

De idézzünk fel egy másik, hasonlóan felháborító esetet, Tarabella képviselő úr ügyét, aki miután kijött a három hónapos házi őrizetéből, rögtön ment szavazni, és benyomta a gombot Magyarország ellen.

És ne felejtjük el azt sem, hogy az egykori költségvetési főigazgató is a címlapokra került, aki egyébként a mi vagyonyilatkozati rendszereinket módosította többször is, majd pedig kiderült róla, hogy amellet, hogy főigazgató, és havi több tízezer eurós fizetést kap, egy luxusszállodát is üzemeltet Balin.

Tisztelt Képviselő Asszony! Brüsszel elvesztette minden erkölcsi alapját arra vonatkozóan, hogy kioktasson, számonkérjen, és jogállami maszlagba bújtatott, mondvacsinált okokra hivatkozva zsaroljon szuverén tagállamokat. Ennek ellenére folyamatosan ezt teszi, és továbbra is visszatartja a Magyarországnak és Lengyelországnak jogosan járó fejlesztési forrásokat. *(Közbeszólások az ellenzék soraiból.)*

Az elhibázott brüsszeli szankciókra épülő rossz uniós gazdaságpolitikának köszönhetően Európa hátrébb került a globális gazdasági versenyben, és egekbe emelkedtek az energiaárak. Egy ilyen helyzetben minden országnak szüksége lenne a helyreállítási pénzekre, hiszen ebben állapotunk meg. Olyan országokkal kell versenyeznünk, amelyek már rég hozzájutottak, és már fel is használták a helyreállítási alap pénzeit, miközben bennünket a házmester mentalitású *(Sebők Éva az elnöki pulpitus felé mutat. - Folyamatos közbeszólások az ellenzék padsoraiból.)* brüsszeli bürokraták azért büntetnek, mert állítólag túlságosan hangosak voltunk a vasárnap délutáni csendes pihenő idején. Olyan ez, mintha a százméteres síkfutás döntőjében - ugye, nem egészen két hónapja rendeztük meg mi, magyarok minden idők leg-sikeresebb atlétikai világbajnokságát - a magyar és

lengyel versenyzőnek 100 méter helyett 120 métert kellene futnia. Utólag meg lehetne azon fanyalogni, szőtymögni, kedves baloldali képviselőtársak, hogy mennyire elmarad az időeredményünk.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ahogyan ön is említette, láthatjuk tehát, hogy fokozódik a háborúpárti baloldal nyomása. Ezt tapasztaljuk lépten-nyomon, amikor a Magyarországnak járó uniós forrásokról szóló tárgyalások során újabb és újabb mondvacsinált feltételeket találnak ki.

Azt is láthatjuk, hogy a brüsszeli baloldal egy kotából játszik a hazai baloddallal *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Úgy van! Szégyen!)*, akik nyíltan elmondják, azon dolgoznak, hogy a hazánkknak járó források ne érkezzenek meg.

Brüsszel ki akar bújni a következmények alól. Látható, hogy a bürokraták többsége a lengyel és a jövő évi európai választásokra figyel, és át akarja menteni magát. A brüsszelieliek minden eszközt felhasználnak, szeretnék megbuktatni a lengyel kormányt, és baloldali kormányt szeretnének Lengyelországban is.

A bürokraták hibát hibára halmoznak, és újabb és újabb követelésekkel állnak elő. Csak három év telt el a hétéves költségvetésből, és Brüsszel már pluszpénzek befizetésére akarja kötelezni a tagállamokat, mert több pénzt akarnak adni az ukránoknak a háborúra, több pénzt akarnak adni a migránsoknak, és persze több pénzt akarnak adni maguknak. Közben már most megbukott a rajtunk jogellenesen áterőltetett migrációs csodafegyver, a migrációs paktum is. Láthatjuk, hogy a határoknál egyre drámaibb a helyzet, akár itt Magyarországon is, a déli határnál már lőnek is a határőrökre.

Tisztelt Képviselő Asszony! Én csak azt tudom ígérni, hogy a nemzeti kormány mindig is a magyar emberek érdekeit fogja képviselni. *(Tordai Bence: Melyik magyar emberek?)* Mi kiállunk mind a migrációt elutasító álláspontunk, mind a szuverenitásunk és minden más, kulcsfontosságú ügyben képviselt véleményünk mellett, amelyre minket felhatalmaztak a 2002-es választások *(Tordai Bence: '22!)* és népszavazás során a magyar választók. Megőrizzük a rezsi-támogatást, megvédjük a gyermekeinket, és kiállunk a kárpátaljai magyar testvéreink mellett. Szerintünk az Európai Unió jövője attól függ, képes lesz-e hidat építeni azok között, akik eltérően gondolkodnak Európáról és az integrációról.

Tisztelt Képviselő Asszony! Igen, Brüsszelben változásra van szükség. A változás előfeltétele pedig egy új, az európai jobboldal részvételével kialakuló új szuverenista politikai többség a jövő évi európai parlamenti választásokon. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most Ritter Imre német nemzetiségi képviselő napirend előtti felszólalására kerül sor. Megadom szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

RITTER IMRE nemzetiségi képviselő: Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Als Vorsitzender des Nationalitätenausschusses des Parlaments möchte ich Sie kurz über die Nationalitäten-Daten der Volkszählung 2022 sowie unsere Beobachtungen zu dieser Volkszählung und zu deren Daten informieren.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága elnökeként röviden tájékoztassam önöket a 2022. évi népszámlálás nemzetiségi alapadatairól, illetve a népszámlálással és az adatokkal kapcsolatos első észrevételeinkről.

A 2021-re tervezett, majd az ismert okok miatt elhalasztott és 2022-ben lebonyolított népszámlálást, egészen pontosan annak adatait, amelyeket 2023. szeptember 23-án tett közzé a KSH, mi, magyarországi nemzetiségek nagyon vártuk. Vártuk, mivel ezek az eredmények egyrészt az elmúlt évtizedekben végzett munkánk hasznosságáról tanúskodhatnak, másrészt jelentősen befolyásolják az elkövetkező évek, évtizedek nemzetiségi lehetőségeit; egyúttal alátámaszthatják kulturális- és oktatásiautonómia-törekvéseinket, és támpontokat adnak a hosszú távú nemzetiségi stratégiák megalkotásához.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amint az önök előtt is nyilván már ismert, Magyarország teljes népessége 2011-hez képest 333 994 fővel, azaz 3,4 százalékkal, illetve a 2001. évi adatokhoz képest 594 681 fővel, azaz 5,8 százalékkal csökkent a 2022. évi népszámlálási adatok alapján, ami sajnálatos.

A nemzetiségek esetében elmondhatjuk, hogy a magukat nemzetiséginek vallók száma a 2001. évhez képest 59 597 fővel, azaz 13,8 százalékkal nőtt, az össznépességhez képest százalékos arányban is növekedett. Ugyanakkor viszont 2011-hez képest a magukat nemzetiséginek vallók száma 146 129 fővel, azaz 22,9 százalékkal csökkent, ami szintén sajnálatos.

Részletesen vizsgálunk kell ennek okait, például az Ukrajnában zajló háború minden hatását, annak az ott élő nemzetiségeket sújtó következményeit, a Magyarországon őshonos nemzetiségek kollektív tudatában élő hátrányos megkülönböztetés emlékét, melyek együttes hatása is okozhatta a nemzetiségüket nem megvallók még mindig magas számát. Úgyszintén kutatnunk és elemeznünk kell a magukat nemzetiséginek valló nem magyar állampolgárok számának változását és megoszlását. Vizsgálni szükséges a kérdezőbiztosok helyett elektronikus önbevallásra történő átállás hatásait, és sorolhatnám még tovább. A KSH-kutatószobák megnyitását követő hetekben, hónapokban - egymással folyamatosan egyeztetve, de külön-külön nemzetiségenként is - elvégezzük az adatok részletes kutatását, elemzését, és meghatározzuk az ebből adódó feladatainkat is. Ehhez kérjük a magyar állam, a kormány és természetesen a KSH segítő együttműködését.

Végezetül engedjék meg, hogy a magyarországi nemzetiségek nevében gratuláljak új Nobel-díjasainknak, Karikó Katalinnak és Krausz Ferencnek. Külön öröm és büszkeség számunkra, hogy a magyarországi

nemzetiségek - most éppen mi, a magyarországi németek - Krausz Ferenc személyében egy újabb Nobel-díjas tudóst adhattunk Magyarországnak és az egész világnak. *(Taps.)*

Hadd idézek Lásztity Péro szerb barátunknak, a Szerb Intézet igazgatójának gratuláló leveléből: „Kedves Imre! Engedd meg, hogy mint a magyarországi nemzetiségek képviselőjének gratuláljak Krausz Ferenc, magyarországi német származású fizikus fizikai Nobel-díjához. „Ferike” a hallgatónk és munkatársunk volt a Műegyetemen, amikor ott dolgoztam kezdő fizikusként a Kísérleti Fizika Tanszéken. Közös szacikkünk is van vele. Már akkor látszott Feri rendkívüli tehetsége, szorgalma és munkabírása. Mórról származik, német nemzetiségi családból. Felesége szintén magyarországi német Pusztavámról, és Baján végzett német tanító szakon. Fontos, hogy közösségeink ilyen sikereket elérő tagokkal rendelkezzenek, és ennek tudatában is legyenek.” Köszönöm, hogy meghallgattak! Danke für Ihre Aufmerksamkeiten! *(Taps.)*

(14.50)

ELNÖK: Válaszadásra Soltész Miklós államtitkár üré a szó.

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Sokan örömtüzeket gyújtottak a népszámlálás eredményét követően. Én szeretek a tényekről beszélni, amelyekről ön is sok mindent elmondott, amelyek kapcsán sok mindenről beszámolt. A tények a számokban és a felmérésekben keresendők.

Való igaz, hogy 333 ezerrel kevesebben vagyunk 2011 óta, de hozzá kell tenni, hogy amennyiben a családpolitikai fordulat nem következett volna be, 154 ezer gyermekkel *(Zaj az ellenzéki padsorokban. - Kálmán Olga: Ja, hogy bekövetkezett!)* még kevesebb született volna, tehát még ennyivel kevesebben lennénk most, 2023-ban.

Valóban csökkent egyébként - nem említette, de kitérek erre - az egyházakhoz kötődők száma is 22,7 százalékkal, de csökkent a nem vallásosok száma is 14,2 százalékkal. Megdöbbenő az a szám is, hogy ezen belül azoknak a száma, akik magukat kimondottan ateistának vallják, 147 ezerről 40 ezerre csökkent, azaz 73 százalékos a csökkenés *(Tordai Bence: Nem válaszolt a kérdésre!)*, és csökkent a nagyobb nemzetiségeknek a száma is, így például kiemelten a cigányság száma. Megdöbbenő a csökkenés száma: 109 ezer fővel csökkentek, 35 százalékkal. *(Novák Előd: Ezt ki hiszi el?)* A német nemzetiség is sajnos 33 ezerrel csökkent, 26 százalékkal, de a nagyobb nemzetiségek száma is, a horvátoké, a szlovákoké és a románoké is nagy arányban csökkent.

Hogyan lehetséges ilyen arányú csökkenés? Majd önöknek is fogok válaszolni, kicsit maradjon csendben, ha kérhetem, mert hátha a tények segítik a gondolkodását! Milyen változások voltak az elmúlt időszakban a

felmérésekben 2011-hez képest most, 2022-ben? 2011-ben a felmérés anonim volt. Most az EU-ban mindenhol névhez kötött, összeköthető az, amit elmond magáról az ember, és a neve, még akkor is, ha ezt külön kezelik; akkor is tudja mindenki, hogy bármikor ezeket az adatokat, ha valaki rossz szándékkal akar belepiszkálni a dolgokba, igenis előveheti. *(Szabó Szabolcs: Megsemmisítették...! Nem kellene ilyet mondani!)*

A másik, ami mindenképpen fontos, hogy pont azokon a területeken, mint az egyházak, a nemzetiségek és - hozzáteszem - az egészségügyi állapot, nem volt kötelező, nem volt kötelező a válasz, nagyon sokan és sokkal többen, úgy néz ki, hogy nem döntöttek a válaszról, vagyis továbbmentek a válasznál, főleg, akik az elektronikus kitöltést választották. Éppen ezért ez is torzíja az adatokat. Az online adatkezelésekkel szemben pedig az a helyzet, hogy nem Magyarországon, hanem szerte a világban mindenhol az elmúlt évek, az elmúlt évtized történései miatt ellenérzés van az emberekben. Gondoljunk csak bele a WikiLeaks botrányába, hogy milyen adatok kerültek ki és milyen környezetből! Az ember azt gondolná, hogy a legvédettebb környezetből nem tud kikerülni olyan adat, mint ami kikerült. Így a bizalmatlanság is óriási, sok hír történik ezekben, és sok olyan negatív jön ki az emberek gondolkodásában, aminek következtében nem válaszolnak.

Tény a félelem is. Ezt mindenképpen ki kell emelni, ön is kiemelte, hiszen egyszer van a háborús félelem, másrészt pedig a vallásos emberek vallásüldözéssel kapcsolatos félelme. Szintén történelmi tapasztalat akár a zsidóság, akár a kereszténység, akár a magyarországi németek, de a többi nemzetiség tekintetében is, hogy ha olyan idők jönnek, akkor az adatokkal adott esetben gonosz emberek, más politikai érdekeltségek visszaélhetnek, és nyilván ettől sokan félnek. Mint ahogy ezt a félelmet sajnos megerősítette egy mai nyilatkozat. Tudom, hogy ez nem befolyásolta az előző időszak döntéseit, de ilyen nyilatkozatok elhangzottak, miszerint a Hamász vezetője a következőt mondta: Izrael csak az első, nem lesznek zsidók és keresztény árulók, mindenkit ki fognak irtani. Ha valaki ilyet nyilatkozik akár a múltban is, ez igenis kihat az emberek döntésére, mint ahogy egyébként a magyarországi politikusok döntése is kihat, amikor a Jobbik elnöke a zsidók listázását akarta, amikor Gyurcsány Ferenc a keresztényeket üldözte és őket támadta, majd pedig a momentumos képviselő a cigány önkormányzatok felszámolását és beszozását akarja. *(Zaj az ellenzéki padosorokban.)*

Tehát összefoglalva: a támogatásunk továbbra is meglesz, függetlenül attól, hogy milyen eredményeket mutattak most a számok. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Csöbör Katalin képviselő asszonynak **személyes érintettség** okán kétperces időkeretben megadom a szót.

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Momentum most is hozta a formáját már a felszólalása első momentumában. *(Zaj az ellenzéki padosorokban. - Tordai Bence: Ha, ha, ha! - Közbeszólás a Jobbik padosraiból: Nobel-díjat! - Tordai Bence tapsol. - Szászfalvi László: Hallgassátok végig!)* Szeretném említeni, hogy önök azt sem tudták eddig, hol van Alsózsolca.

Önöket más sem érdekli, csak a politikai hangulatkeltés és az indulatok felkorbácsolása. Mivel Alsózsolcán nem elég egy momentum, én 12 éve dolgozom ott, négyszer voltam megválasztva egyéni országgyűlési képviselőnek ebben a választókerületben. Nyilván ön egy pillanat alatt, egy momentum alatt nem tudhatja, hogy 32 autóiipari cég dolgozik a választókerületben, és ez 14 ezer embernek ad munkát. Szeretnék, ha a jövőben is lenne majd munkahelyük.

Szeretném elmondani, hogy milyen információkkal rendelkezem, mert az eredeti tárgyalásokra, amelyek az önkormányzat és a cég között zajlottak, engem nem hívtak meg. Az információim a következők. Az ipari park tulajdonosa felvette a kapcsolatot a céggel, és az ipari park tulajdonosa kérte meg a céget, hogy találkozhasson az önkormányzattal. *(Tordai Bence: Nem ismeri a házszabályt!)* A cég találkozott a jegyző asszonnyal, az alpolgármesterrel és a polgármesterrel. *(Közbeszólás az ellenzéki padosorokból: Ez most micsoda?)* Mind a hárman a befogadásukról biztosították a céget. Ezután a cég engedélyt és támogatást kért. Majd a civil szervezetek kockázatait és aggodalmait után a lakosság kifejezte a tiltakozását, majd az önkormányzat is tiltakozott. Ezek után a cég visszavonta az engedélykérelmét, és jelenleg nincs eljárás folyamatban. *(Az elnök csengéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Egy környezeti hatásvizsgálatot helyezett kilátásba, ami nem ugyanaz, mint az engedélykérelem. *(Varju László: Harangozta!)* Tehát jelenleg nincs eljárás, ezt tudom önnek elmondani. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk, hál' istennek. *(Derűltég a kormánypárti padosorokban. - Közbeszólás: Lesznek holnap is!)* Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalásokat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Varju László, DK; Varga Zoltán, DK; Földi Judit, DK; Bencze János, Jobbik; Keresztes László Lóránt, LMP; Balassa Péter, Jobbik.

A holnapi napon napirend előtti felszólalásra jelentkezett: Bakos Bernadett, LMP; Dócs Dávid, Mi Hazánk; Mellár Tamás, Párbeszéd; Sas Zoltán, Jobbik; Sebők Éva, Momentum; Molnár Zsolt, MSZP; Hegedüs Andrea, DK; Juhász Hajnalka, KDNP; Kontlát Károly, Fidesz.

A holnapi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Barkóczy Balázs, DK; Bencze János, Jobbik; Bodó Sándor, Fidesz; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Dócs Dávid, Mi Hazánk; Balassa Péter, Jobbik.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Novák Katalin **köztársasági elnök** asszony új államtitkár kinevezéséről szóló **átiratot küldött** az Országgyűlésnek. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse ezt.

DR. SZÚCS LAJOS jegyző: „Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatnom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja, valamint a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény 202. § (2) bekezdése alapján a miniszterelnök javaslatára dr. Tóth Zoltánt 2023. október 1-jei hatállyal az Igazságügyi Minisztérium államtitkárává kineveztem. Budapest, 2023. szeptember 28. Tisztelettel: Novák Katalin”

(15.00)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a magam és a Ház nevében gratuláljak államtitkár úrnak, és sok sikert kívánjak a munkájához.

Tisztelt Ház! Bejelentem, hogy Apáti István, Dócs Dávid, Dúró Dóra, Novák Előd, Szabadi István és Toroczkai László képviselők arról tájékoztattak, hogy megalakították a „WHO Pandémiaszerződését Ellenző Képviselők Csoportját”. A házszabály rendelkezései szerint a csoport létrehozása a frakciótagságukat nem érinti.

Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Most **kivételeségi javaslatról határozunk**. Az előterjesztő kezdeményezte, hogy az Országgyűlés kivételes eljárásban tárgyalja meg az egyes új génkezelési technikák útján nyert növényekről és a belőlük származó élelmiszerekről és takarmányokról, valamint az (EU) 2017/625 rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet vonatkozásában az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló B/5533. számú jelentést, valamint az ennek elfogadásáról szóló H/5534. számú határozati javaslatot.

Az előterjesztő azt kezdeményezte, hogy a határozati javaslatához módosító javaslat benyújtására a kivételes eljárást elrendelő döntés meghozatalát követő három órán belül legyen lehetőség; az összevont vitára 2023. október 10-én kerüljön sor; az összegző módosító javaslatról való döntésre és a zárószavazásra 2023. október 25-én kerüljön sor.

Tisztelt Ház! A házszabályi rendelkezések 62. § (1) bekezdése alapján a kivételes eljárásban történő tárgyalásról az Országgyűlés vita nélkül határoz. A kivételes eljárás elrendeléséhez a képviselők több mint

felének, azaz 100 képviselőnek az „igen” szavazatára van szükség.

Ennek tükrében most kérdezem a tisztelt Házat, hogy elfogadják-e a B/5533. számú és a H/5534. számú előterjesztések kivételes eljárásban történő tárgyalását az előterjesztői indítvány szerint. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 124 igen szavazattal, 35 nem ellenében, tartózkodás nélkül a kivételes eljárásban történő tárgyalást elrendelte.

Elfogadott döntésünknek megfelelően a módosító javaslatok benyújtására ma 18 óra 2 percig van lehetőség.

Balassa képviselő úr jelezte, hogy a gépe nem működik, úgyhogy egy nemmel több, tehát 36... *(Balassa Péter: Igennel szavaztam.)* bocsánat, egy igen-nel több. Elnézést kérek, de rossz információt kaptam. Tehát 125 igennel - azaz eggyel több igennel - és 35 nemmel, tartózkodás nélkül fogadtuk el az előbbi javaslatot a géphiba korrekciója után.

Tisztelt Ház! Most a **napirend módosítására** tett indítványról döntünk.

A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az Országgyűlés 2023. október 9-10-ei ülésének napirendi javaslata egészüljön ki az egyes új génkezelési technikák útján nyert növényekről és a belőlük származó élelmiszerekről és takarmányokról, valamint az (EU) 2017/625 rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet vonatkozásában az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló B/5533. számú jelentés, valamint a jelentés elfogadásáról szóló H/5534. számú határozati javaslat tárgyalásával akként, hogy az együttes összevont vitára a 2023. októberi 10-ei, keddi ülésnapon a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény, valamint a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény módosításáról szóló T/5446. számú törvényjavaslat általános vitáját követő napirendi pontként kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Ház! Bejelentem, hogy a DK, a Momentum és az MSZP képviselőcsoportja is javaslatot tett a **napirendi javaslat** azonos indítvánnyal történő **kiegészítésére**, amelyek a határozati házszabály 15. § (4a) bekezdése alapján elnöki jogkörben visszautasításra kerültek, tekintettel arra, hogy azokat nem a 15. § (4) bekezdésének megfelelően nyújtották be.

A visszautasított javaslatok benyújtói kezdeményezték az elnöki döntések hatályon kívül helyezését. Az Országgyűlés ezekről vita nélkül, külön-külön, kézfelemeléssel határozna, de miután a frakcióvezetők kezdeményezték a szavazások szavazatszámoló gép alkalmazásával történő megismétlését, erre való tekintettel a szavazásokat a kézfelemeléses szavazásokat mellőzve szavazatszámoló gép alkalmazásával bonyolítjuk le.

A DK indítványának megfelelően most kérdem a tisztelt Országgyűlést, hogy hatályában fenn tartja-e az OE-42/609-2/2023. számú elnöki döntést. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 128 igen¹ szavazattal, 29 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett a döntést hatályában fenntartotta.

Most a Momentum indítványáról szavazunk. Kérdem a tisztelt Országgyűlést, hogy hatályában fenn tartja-e az OE-42/610-2/2023. számú elnöki döntést. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 124 igen² szavazattal, 31 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett az elnöki döntést hatályában fenntartotta.

Most ugyanerről az MSZP kedvéért is szavazunk. Megkérdem a tisztelt Házat, hogy hatályában fenn tartja-e az OE-42/611-2/2023. számú elnöki döntést. Kérem, ismét szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy az elnöki döntést a Ház 128 igen³ szavazattal, 30 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett fenntartotta.

Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérdem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! Házbizottsági egyetértés hiányában, az elnöki jogkörben előterjesztett indítvány alapján most **előterjesztés bizottsági tárgyalásáról és döntéshozataláról** határozunk.

Kérdem a tisztelt Házat, hogy felkéri-e a kijelölt Külügyi Bizottságot A Hungary Helps Ügynökség Nonprofit Zrt. 2022. évi tevékenységéről és működéséről szóló B/5447. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 116 igen szavazattal, 40 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett a bizottságot a határozathozatalra felkérte.

Most félperces technikai szünetet tartunk, amíg képviselőtársaink egyéb közfeladataikat egyéb helyen látják el, és erre elindulnak kifelé a teremből.

(Szünet: 15.08-15.11)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatjuk munkánkat. 15 óra 11 perc van, áttérünk az interpellációkra.

Tisztelt Ház! Dávid Ferenc képviselő úr, a DK képviselője, interpellációt nyújtott be a pénzügyminiszterhez: „**Mikor ismerik be, hogy tévút volt a megszorító politika?**” címmel. Dávid Ferenc képviselő urat illeti a szó, Tállai András miniszterhelyettes úr fog önnek válaszolni. Parancsoljon!

DR. DÁVID FERENC (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Mára beigazolódtott, amit az árnyékkormány hónapokkal ezelőtt elmondott önöknek, hogy az önök által folytatott megszorító politika tévút, mert minden megszorítás csak újabb gazdasági bajokhoz, azok pedig újabb megszorításokhoz fognak vezetni. Mostanra nagyjából 30 megszorító intézkedésen van túl az Orbán-kormány, és a következő a helyzet a magyar gazdasággal.

A jó hír, hogy vége a technikai recesszióknak, a rossz hír, hogy azért van vége, mert már tartós recesszióról beszélünk, negyedik negyedéve van folyamatos visszaesésben a magyar gazdaság. Továbbra is nálunk a legmagasabb az infláció az egész Európai Unióban, az infláció gyakorlatilag összehasonlíthatatlan mértékű az EU nagy részében eddig is egy számjegyű inflációval. Önök azt ígérték, hogy az idei év az infláció letörésének az éve lesz, ehhez képest a tavalyi 14,5 százalékos éves inflációra idénre egy 17,9 százalékos inflációt csináltak a jegybanki becslés szerint, azaz 3,4 százalékkal emelkedett az éves pénzromlás. Önök Európa legnagyobb élelmiszer-drágulását idézték elő, miközben az utolsók között kullogunk a magyar fizetések terén, már a románok is megelőztek minket.

Mégis hogyan kellene megfizetni Európa legalacsonyabb béreiből Európa legnagyobb élelmiszer-drágulását? Minden két és félszer annyiba kerül, mint két évvel ezelőtt. S mivel önök nem voltak képesek az infláció letörésére, ezért az infláció tört le minden más: fogyasztást, bruttó hazai terméket, költségvetést. Mára 700 milliárd forint hiányzik a költségvetésből, és közel ezermilliárd forint a Magyar Nemzeti Bank vesztesége. A tanároknak nem tudnak egy tisztességes béremelést adni, de azért közben teljesen feleslegesen felvásárolták a Vodafone-t. Most éppen az olimpiáról és a reptérvásárlásról álmodoznak, pedig még az uniós pénzeket sem adják oda önöknek a 13 éve tartó törvényesített korrupció miatt.

A Fidesz gazdaságpolitikusi nyilvánosan veszednek egymással, miközben ég a ház. Matolcsy Györgytől Parragh Lászlón át Nagy Mártonig bezárólag mindenki azzal van elfoglalva, hogy a másakra mutogasson, nehogy felelősséget kelljen vállalni ezért a romhalmazért. Az világos volt eddig is, hogy önök

¹ Barkóczi Balázs, Dr. Dávid Ferenc, Földi Judit, Gréczy Zsolt, Hegedűs Andrea, Kálmán Olga, Dr. Komáromi Zoltán, Sebián-Petrovics László, Varga Zoltán, Varju László (DK) képviselők tévesen szavaztak, nemmel kívántak szavazni.

² Dr. Dávid Ferenc, Gréczy Zsolt, Hegedűs Andrea, Dr. Komáromi Zoltán, Sebián-Petrovics László (DK) képviselők tévesen szavaztak, nemmel kívántak szavazni.

³ Barkóczi Balázs, Dr. Dávid Ferenc, Gréczy Zsolt, Hegedűs Andrea, Kálmán Olga, Dr. Komáromi Zoltán, Sebián-Petrovics László, Varga Zoltán, Varju László (DK) képviselők tévesen szavaztak, nemmel kívántak szavazni.

nem értenek a gazdaságpolitikához, de ilyen látványos bemutatóra így sem számítottunk. Ebbe a bohózatba még az is belefért, hogy a pénzügyminiszter úr bejelentett egy megszorítást, majd a Fidesz frakcióvezetője kiállt, és azt állította, hogy a miniszter csak a magánvéleményét mondta. Önök ahányan vannak, annyifelé futnak a bajban.

Államtitkár úr, csak egy kérdésem van önhöz: mikor ismerik be, hogy tévút volt a megszorító politikájuk? (*Taps a DK és a Momentum soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Tállai András miniszterhelyettes úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Mielőtt a jó hírekre és a rossz hírekre rátérnék, azért engedje meg nekem, hogy ha itt feláll, és egyértelműen a kormányt hibáztatja azért, ami a világban, nemzetközi szinten, Európában és természetesen Magyarországon is előállt a gazdaságban... - így igaz, baj van az egész világban, benne Magyarországon is több tekintetben a gazdaság területén, illetve a költségvetés területén. De hogy mi idézte ezt elő? Mindannyian tudjuk, hogy a háború és a háború által kiváltott szankciók, azok a szankciók, amelyeket az Európai Unió irányított Oroszország felé. Tudnunk kell, hogy ezeket a döntéseket önök maximálisan támogatták. Tehát amikor a magas energiaárakról és a magas energiaár által okozott gazdasági hatásokról beszélünk, akkor bizony az önök támogató politikája is benne van ebben a döntésben. Ez az egyik.

De ön is beszélt arról, hogy szerezzük meg az európai uniós forrásokat. Igen, az európai uniós források hiánya nehezíti a gazdaság fejlesztését, a beruházásokat, a költségvetés egyensúlyát, ez így igaz. De ki vallotta be, ha nem az önök vezére, Gyurcsány Ferenc, hogy igazából az ő politikájuk lényege az, hogy ártsanak Magyarországnak, hogy egy eurócent se jöjjön ide, Magyarországra, mert nekik bizony egyetlen céljuk van, a kormány megbuktatása, és azt remélik, hogy ezáltal fogják ezt elérni? Van felelősségük önöknek benne? Van felelősségük benne.

De folytathatnám azzal, hogy a forint elleni spekulációt ki végezte. Nem az önök finanszírozója? Nem a dollárbaloldal gazdája? Nyilván ezáltal önök azonosulni tudnak azzal, hogy Magyarország kis ország, nyitott ország, és a forint gyengítésében bizony jelentős szerepet játszottak ezek a spekulációk.

De nézzük a jó híreket! Ön is mondott - bár gúnyból mondott - jó híreket, én viszont mondom a valóságot. A gazdasági növekedés év végére visszatérhet a növekedési pályára, jövő évben elérheti a 4 százalékot. Magyarországon minden rossz ellenére, amit ön elmondott, 4,7 millióan dolgoznak, magas a foglalkoztatottság aránya, és a munkanélküliség minimálisan csökken. (*Sic!*) Jó hír, hogy az export év végére

vélhetően rekordot fog dönteni. Jó hír, hogy a gazdaság stabil alapokon áll, és a beruházási ráta a legmagasabb az Európai Unióban, a külföldi beáramló tőke évről évre rekordot dönt Magyarországon. Jó hír, hogy bár megszenvedtük a magas inflációt, de az infláció mértéke hónapról hónapra csökken, és év végére egy számjegyűvé fog válni, akármit is várnak vagy akármit is jósolnak önök. És jó hír, hogy vélhetően a harmadik-negyedik negyedévben a reálbérek növekedése is el fog indulni. És jó hír, hogy a költségvetés egyensúlya is jelentősen javul, a tavalyi évhez képest legalább 1 százalékkal kedvezőbb lesz a költségvetés hiánya.

És nem értem, hogy miért zavarja önt, hogy a gazdaság (*Az elnök csenget.*) szereplői nyílt vitában fejtik ki egymásnak a véleményüket; amikor ez nem történt meg, akkor önnek éppen az volt a problémája, most megtörténik, most ezt kritizálja. Érthetetlen, hogy miért támadja ezért a gazdaságpolitikát. Köszönöm. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Most megkérdezem Dávid Ferenc képviselő urat, hogy elfogadja-e az imént elhangzott választ.

DR. DÁVID FERENC (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Azzal kezdeném, hogy egy helyesbítésre, egy korrekcióra lenne szükség. Államtitkár úr, a Demokratikus Koalíciónak nem vezére van, hanem választott elnöke - azért ezt jó lenne megjegyezni (*Közbeszólások a kormánypártok soraiból: Wow! - Lázár János: Megnyugodtunk!*) -, más típusú pártoknak vannak vezérei. (*Lázár János: Megnyugodtunk mind!*)

Az önök által előidézett válságból (*Az elnök csenget.*) egészen biztos nem a megszorítások fognak kivetelni bennünket, hanem egy szociáldemokrata fordulat.

(15.20)

A múlt héten a KSH gyorsjelentéséből azt is megtudhattuk, hogy a bolti kiskereskedelem több mint 7 százalékkal, az ipar több mint 6 százalékkal zuhant vissza a tavalyi év hasonló időszakához viszonyítva. A bérek és a nyugdíjak elértéktelenedtek. Önök zsákutcába vitték az országot, és szemmel láthatólag nem találják a kiutat.

Fordulatra van szükség, szociáldemokrata fordulatra. Erre készül a Demokratikus Koalíció közössége, és arra, hogy ne a milliárdos elit, hanem a becsületesen dolgozó munkavállalók és kisvállalkozók élvezhessék teljesítményük gyümölcsét.

A kérdésemre nem adott értelmezhető választ, ezért nem fogadom el. (*Szórványos taps a DK soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallhattuk, a képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra mai ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Gurmai Zita képviselő asszony, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az építési és közlekedési miniszterhez: „**Mi okozza a káoszt a hazai vasúti közlekedésben?**” címmel. Gurmai Zita képviselő asszonyt illeti a szó - a miniszter úr személyesen fog válaszolni -, parancsoljon!

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Képviselőtársaim és természetesen Elnök Úr! A tények ismertek. A vasúti pálya leromlott állapota miatt a MÁV-nak nem sikerült pontosan közlekedtetnie a Budapest-Győr fővonalon a nemzetközi vonatokat, ezért az osztrák vasút többszöri figyelmeztetés után egyoldalúan bejelentette: levágta a magyar vonatokat a nyugat-európai hálózatról. A MÁV végül néhány nap haladékot kapott, de ez még nem oldja meg a kialakult helyzetet.

Hasonló okok miatt forrnak az indulatok a Szombathely és Budapest között közlekedők körében is, éppen a Bécs felé menő vasúti pálya állapota indokolta ugyanis a sürgős felújítási munkálatokat, de annak időzítése nem volt a legszerencsésebb. Sajtóhírek szerint ugyanis heves indulatok váltott ki, hogy a Szombathely-Csorna-Budapest vonalat egy időben két pályafelújítás is érinti. A Szombathely-Csorna, valamint a Budapest-Tatabánya-Győr vasútvonalon a Biatorbágy és Szárliget közötti szakaszok felújítására ugyanis egy időben kerül sor. Ez azzal jár, hogy az utazóknak kétszer is járművet kell váltaniuk, ezért sokan káoszként érzékelik a kialakult helyzetet.

A Szombathely-Csorna szakaszt üzemeltető GYSEV szerint a MÁV egyébként régóta tudott a tervezett munkálatokról, ennek ellenére mégis egy időben indult el a Budapest-Tatabánya-Győr vasútvonal felújítása is. Mivel a két szakasz felújítása párhuzamosan zajlik és várhatóan decemberig egészen biztosan eltart, így az utasoknak hosszú ideig rendkívül kényelmetlen utazási feltételekkel kell szembenéznük.

Félreértés ne essék: minden, a magyar családok érdekeit szolgáló felújításnak, beruházásnak örülni kell. De mégis azt gondolom, hogy megéri egyeztetni, megéri a lehető legkevesebb kényelmetlenséget okozni a munkálatok során. Okkal merül fel a gyanú, hogy az érintett vasúti pálya felújítását azért kell most rohammunkában elvégezni, mert erre az elmúlt években nem került sor.

Az utasok joggal várnak magyarázatot arra, hogy hogyan jutottunk el idáig. Ezért kérdezem tisztelettel a miniszter urat - és köszönöm, hogy személyesen jelent meg -, hogy mi az oka annak, hogy hagyták annyira leromlani a Budapest-Bécs közötti vasúti pályát, hogy már a menetidőt sem tudják tartani. Miért egy időben végzik a Szombathely-Csorna, valamint a Biatorbágy-Szárliget közötti szakaszok felújítását? Miért az utolsó pillanatban gondoskodtak a karbantartásról? És - zárásképpen - egyeztetett-e a két vasúttársaság annak érdekében, hogy minél kevesebb fennakadással járjon a felújítás? Köszönöm szépen megtisztelő választát, miniszter úr. *(Szabó Szabolcs tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ, mint említettem, Lázár János miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Igen tisztelt Képviselőház! Tisztelt Képviselőtársam! Mindenekelőtt azzal kezdeném, hogy a négyperces válaszadási keret nem alkalmas arra, hogy a magyar vasút helyzetéről érdemi áttekintést adjak a képviselő asszonynak.

Azt remélem azonban, hogy az idén ősszel a kormány megtárgyalja a magyar vasút fejlesztésével kapcsolatos tízéves elképzelésünket, illetve megtárgyalja majd az Országgyűlés és a szakszövetség is, tekintettel arra, hogy jelentős költségvetési forrás bevonására van szükség a következő tíz esztendőben ahhoz, hogy érdemi javulás következzen be két területen: a vasúti pálya minőségében és a járműparkban. Erre most nem térek ki, azonban a konkrét kérdésre konkrét választ szeretnék adni.

2023. augusztus 29-én kaptam azt a jelentést a Magyar Államvasutak pályafőnökségétől, illetve üzemeltetési főnökségétől, hogy kritikus helyzetben van az 1-es fővonal egy meghatározott 29 kilométeres szakasza, amelyben fölmerül nemcsak a sebesség már akkorra bevezetett korlátozása - egy 140 kilométer/órás sebességre tervezett vonalon egy jóval alacsonyabb sebességgel kellett volna járatni a vonatokat -, hanem fölmerülhet balesetveszély vagy súlyos, kritikus helyzet előfordulása is.

Nekem, aki a közlekedésügyért ebben a patkóban felelek, a '48-as áprilisi törvények idejétől fogva személyes miniszteri felelősségem van abban, hogy ha nekem azt jelenti egy MÁV-tisztviselő, hogy balesetveszély merül föl, akkor azonnali hatállyal el kell rendelnem az érintett szakasz felújítását, semmiféle mérlegelési lehetőségem nincsen, hiszen politikai és jogi értelemben is mind a 4,5 millió naponta ingázó magyar utasért én vállalom felelősséget ebben az országban. Ezt meg is tettem, és 32,5 milliárd forint értékben szeptember 18-án elkezdődött az érintett szakasz felújítása.

Nem voltam tekintettel - lehet, hogy hibásan - sem az ÖBB menetrendjére Bécs-München relációban, sem az adott vonalat érintő egyéb felújításokra sem, mert úgy éreztem, hogy haváriahelyzet van. Mint később a Műszaki Egyetem vizsgálatából egyértelműen kiderült, megalapozott volt az aggodalom. Kétségtelen tény, hogy már 25 éve folyamatosan jelezték a műszaki szakértők ennek a vonalnak az elavultságát, minden éves felülvizsgálat alkalmával. Tehát nem teljesen váratlan a probléma, hanem egy 25-30 éves műszaki problémával nézünk szembe. A felújítás után a vonal 140 kilométer/órás sebességgel igénybe vehető lesz.

Én azt tudom mondani önnek, hogy a magyar államnak abban, hogy közszolgáltatást, tömegközlekedést rendel meg, kötelessége van, a MÁV-nak, hogy ezt a szolgáltatást pontosan és balesetmentesen biztosítsa, felelőssége van, az utasnak mint a szolgáltatást igénybe vevő állampolgártársunknak pedig igaza van

mindig. Én azt a filozófiát próbálom érvényesíteni, hogy az utasnak mindig igaza van az előbb említett műszaki, technikai és haváriahelyzettől függetlenül, ezért kell elnézést kérnem minden olyan utastól, aki kárt szenvedett.

A politikustársaimat önmérsékletre inteném, tekintettel arra, hogy 57 ezer ember azon dolgozik a MÁV-nál és a Volánnál mindennap, a mi alkalmazottaink, a magyar állam alkalmazottai, hogy a tömegközlekedést 4,5 millió honfitársunk számára mindennap garantálják. Csak az ő munkájuknak köszönhető, hogy 4,5 millió ember naponta eljut oda, ahova el szeretne a magyar tömegközlekedés igénybevételével, mert lerobbant technikával, rossz pályával és rossz minőségű járművekkel kell a szolgáltatást egyébként növekvő társadalmi érdeklődés mellett biztosítanunk. Ezért aztán azt gondolom, hogy a legfontosabb egy érdemi vita lefolytatása, és az is, hogy a felújítások egyszerre zajlanak.

Szombathelyen az állomáson volt egy betervezett felújítás, nem a Szombathely-Csorna pályán, hanem a vasútállomáson egy 110 éves biztosítóberendezésnek kellett volna az InterCity-vonatnak a beérkezését garantálni, amit szintén nem tartottak a kollégák helyesnek, ezért a felújítást elrendelték. Olyan a világ, ön is volt érdekelt számos területen, pontosan tudja, én voltam polgármester, a felújításhoz türelem és idő kell, és addig megértést kérek mindenkitől. A Volán 40 pótlóbuszsal, napi 30-40 ezer embernek a közlekedését végzi ezen a járaton egyébként. Tehát nemcsak hiba van és nehézség, hanem próbálunk 30-40 ezer ember közlekedéséhez naponta hozzájárulni.

Még egyszer: a megértését kérem az utasoknak, és garantálom azt, hogy a vonal fel lesz újítva, és mindent megteszek miniszterként a MÁV további fejlesztése érdekében. Ehhez kérem a képviselő asszony támogatását és az ellenzéki képviselők segítségét is. *(Taps a kormánypartii padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Kérem Gurmai Zita képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a miniszter úr válaszát. Parancsoljon!

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Figyelmesen végighallgattam a választ, és azért nem feltétlen nyugtatott meg, hiszen 13 év kormányzás után továbbra is annyi látszik, hogy egyébként egy Lázár János-klasszikust idézzek: a magyar állam rossz gazda, ugye. Akkor most jó gazda lesz? Én nagyon szeretném hinni, hogy ez így van, mert elmulasztotta a gondjaira bízott vasút karbantartását, és nem költött rá eleget az elmúlt időszakban.

Természetesen rendkívül fontos az, hogy 57 ezer ember 4,5 millió ember utaztatását segíti, csak ugye ezeknek a betervezése egy hosszú folyamat, és azzal, hogy most minden felgyorsult, egy csomó minden gyakorlatilag a feje tetejére állt. És hát nyilvánvaló, hogy amiből a legtöbb kellene, a türelem, az nem feltétlen jellemző azokra, akik lemaradnak adott esetben egy vonatról, és nem érnek be a munkahelyükre, ahogy ez egyébként számos alkalommal elő is fordult,

illetve nincsen végiggondolva az, hogy adott esetben, mondjuk, Tatabánya esetében lehetett volna más helyszínt találni, ahol például a buszok parkolnak. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Tehát én mindenféleképpen azt gondolom, hogy nagyon segítőkészen állnak hozzá - többek között a tatabányai polgármester is - ahhoz, hogy legyen egyfajta normális működés, csak ehhez az kellett volna, hogy valamilyen formában legyen egy előzetes egyeztetés, annak ellenére is, hogy a miniszter úrnak tökéletesen igaza volt abban, hogy mindent megtett, hiszen vészhelyzet volt, és a vészhelyzetben nyilván - vagy ennek megfelelően - tisztességesen eljár. Köszönöm szépen, de még törpölök.

(15.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tájékoztatom önöket, tisztelt Ház, hogy elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalokra mai ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Szabó Szabolcs és Tóth Endre képviselő urak, a Momentum képviselői, interpellációt nyújtottak be az építési és közlekedési miniszterhez: **„Miért növeli szándékosan és feleslegesen a budapesti utak forgalmát a kormány?”** címmel. Tóth Endre képviselő úr teszi föl a kérdést, és Szabó Szabolcs képviselő úr fogja majd eldönteni, hogy elfogadják-e a miniszteri választ. Parancsoljon, képviselő úr! Lázár János miniszter úr személyesen válaszol majd.

TÓTH ENDRE (Momentum): Köszönöm szépen a szót. Miniszter Úr! Ha már személyesen itt van - amit nagyon köszönünk -, árulja már el nekünk, hogy mi a baja tulajdonképpen a budapestiekkel? Miért büntet minket a megszorítások kormánya újra és újra különböző intézkedésekkel?

Fővárosunk már nem bír el több autót, most is túl sok van belőle a budapesti utakon. Önök most mégis fizetössé akarják tenni a teljes Mo-s körgyűrűt. Ezzel pedig több autót akarnak a város belterületére terelni ahelyett, hogy éppen kivetnének őket a városból. A díj bevezetése ugyanis a főváros útjain többletforgalmat, ezáltal pedig nagyobb légszennyezettséget és balesetveszélyt fog generálni. Becslések szerint napi 6 ezer autóval több fogja választani a budapesti utakat az Mo-s körgyűrű helyett.

Ez a döntésük szembemegy minden szakpolitikai állásfoglalással, de magával a józan ésszel is. Nem lehet egy főváros elkerülő útja fizetős, miközben a városban való áthajtás ingyenes, hiszen az elkerülő út pont azért épült, hogy vonzó alternatívát kínáljon a városban keresztül való közlekedéssel szemben. Ráadásul ez a megszorítás választókörzetemet, Dél-Budát kiemelkedően rosszul érinti. A Budaörsi út, az Egér út, a Nagytétényi út, a 6-os főút forgalma mind-mind jelentősen meg fog növekedni, miközben az Mo-son kevesebb autó fog hajtani.

Sikeresen behozzák tehát a lakóterületekre a benzingózt és az állandó dübörgést. Ha valaki például Nagytétényből akar Csepelre utazni, mondjuk, egy bevásárlás miatt, és nem szeretne útdíjat fizetni, annak a duplájára fog emelkedni mind a menetideje, mind pedig a megtett útjának a hossza; mind az önök döntése miatt. Hiszen ez az új megszorítás valójában egy hídvám is, hiszen az MO-s két hídján ezentúl csak díjfizetés ellenében lehet átkelni.

A Momentum, a Fővárosi Közgyűlés és a BKK már 2023 júniusában kiállt az MO-s teljes szakaszának ingyenessége mellett. A szabályozás azonban az önök kezében, a magyar kormány kezében van. Mondja meg őszintén, miniszter úr: miért akarják tulajdonképpen fizetőssé tenni az MO-s körgyűrűt? Tudom, hogy üres a kassza, és Varga Mihály miniszter úr már az állami párnacihát rázza az utolsó elveszett krajcárokért is. De tud-e bármilyen közlekedésszakmai indokot mondani arra, hogy miért van szükség az elkerülő út fizetőssé tételére? Miért lesz jobb az embereknek ezáltal?

Kérem, ne untasson senkit azzal, hogy másokat hibáztat saját döntésükért, mint ahogy tette 2014-ben Orbán Viktor, amikor az MO-s további szakaszainak fizetőssé tétele miatt az EU-t kezdte el hibáztatni, hogy az EU kötelezi erre a kormányt. Pedig ez akkor is és most is a saját szuverén döntésük.

Kérdezem tehát a miniszter urat: mi áll a háttérben? Miért lesz jobb a budapesti lakosok élete egy fizetős MO-s körgyűrűtől? Várom az egyenes választát. *(Taps a Momentum padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Lázár János miniszter úré a szó. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Először is azt szeretném mondani, hogy én egy vidéken lakó polgártársa vagyok önnek, és szeretném, hogyha a kormány a magyar vidéket úgy büntetné, mint Budapestet büntette: 2100 milliárd forintot kapott az elmúlt tíz esztendőben Budapest Magyarország Kormányától.

Csak az M3-as metró 220 milliárdjába került az adófizetőknek, ha tehát ez volna a büntetés, akkor ezt nagyon sok vidéki településen sokan vállalnák a budapesti választópolgárok helyett, hogyha ez büntetést jelentene. A kormány elkötelezett a főváros, a nemzet fővárosa fejlesztésében. Ez így volt az elmúlt 13 évben, és így lesz a választások kimenetelétől függetlenül a következő évtizedben is.

Azt gondolom, hogy ez az interpelláció már része a választási kampánynak, amiben nem terveztem, hogy részt veszek hódmezővásárhelyiként, csak hogyha nagyon rákényszerítenek. Vannak erre próbálkozások, ugye, a tömegközlekedés oldalán egyes budapesti illetékességűek megpróbálnak engem ebbe belerángatni, de nincs ilyen tervem, nincs ilyen ambícióm.

Amit szeretnék elmondani önnek a válasz okán, az az, hogy 76 kilométer most az MO. Ebből 16 kilométer

most is fizetős. 60 kilométer részben új szakaszról van szó, hogy ezt betesszük az Európai Unió kötelező irányelvei alapján a fizetős rendszerbe, avagy sem.

Kétségtelen tény, hogy a Magyarországon átmenő tranzit óriási mennyiségű bevételt jelent. Az újdíjhasználatból 2023-ban - ha fejből jól citálom - 500 milliárd, jövőre már 650-700 milliárdos bevételi tétele van a magyar költségvetésnek. Ez mind visszaforgatásra kerül az ország működtetésére, és sok pénz jut belőle természetesen Budapestnek is, mint minden magyar választópolgárnak. Kár volna szerintem nem élni azzal a gazdasági lehetőséggel, hogy Magyarország tranzitút jellegét, átmenő jellegét, áteresztő jellegét akár a személyforgalom, akár a tranzit ipari áru vagy áruforgalom tekintetében nem kamatoztatjuk.

Tehát Magyarországnak az egy pozicionális előnye, hogy az autópályáinkon óriási a külföldi átmenő forgalom, és ez nekünk nagyon sok hasznot hoz. Ezért szerintem kell fejleszteni, biztosítani kell a megfelelő közlekedési viszonyokat, és be kell szedni az ezzel kapcsolatos bevételt.

Szeretném elmondani képviselőtársaimnak, hogy az MO-s forgalma napi százezer jármű, a százezer járműből 98 százalék rendelkezik e-matricával már most a fizetős szakaszra. Az ön kérdése tehát ilyen szempontból megválaszolásra került már az élet által, mert 2 százalék olyan van, aki úgy használja az MO-s autópályát, hogy egyébként nem e-matricával megy, de hogyha ön kijár az MO-s autópályára, láthatja, hogy döntően átmenő forgalmat és döntő mértékben külföldiek átmenő forgalmát bonyolítja.

Azt hiszem, én vagyok a parlamentben a leginkább autópályát használó ember, hiszen mindennap ingázom az M5-ösön oda és vissza - szinte minden nap -, külföldiek használják az M5-ös autópályát, éjszaka legalábbis 99 százalékban, de napközben is nagyon nagy részben, és óriási pénzt hagynak ezért a magyar államkasszában, nem beszélve a párosult szolgáltatásokról.

Tehát azt tudom önnek mondani, hogy a költségvetés szempontjából, például az úthálózat finanszírozása okán a maradék állami úthálózat, ami nem gyorsforgalmi út, 32 ezer kilométer. Amit arra költünk, azt például az útdíjbevételekből költjük erre. Tehát ennek a forrásnak a biztosítása okán igenis költségvetési szempont is az, hogy mit finanszírozunk, hogyan finanszírozzuk és miből.

Másrészről van egy európai uniós irányelv, hogy előbb-utóbb be kell vezetnünk; harmadrészről a pálya - az MO-s már egy része - fizetős, negyedéről pedig, ami a legfontosabb, 98 százalék jelen pillanatban e-matricával vagy pedig megyebérlettel, tehát megyei autópálya-matricával vagy e-matricával használja jelen pillanatban is az MO-s autópályát. Szerintem ez megnyugtató.

Ha a kerületekbe, amelyeket ez érinthet, jó polgármestereket választanak jövőre a választók, biztos vagyok benne a saját gyakorlatomból, hogy egy jó polgármester meg tudja szervezni a kerület átmenő

forgalmát, és ehhez mi mindenkinek segíteni fogunk. Jól kell tudni választani. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Most megkérdem Szabó Szabolcs képviselő urat, hogy elfogadják-e a miniszteri választ. Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (Momentum): Köszönöm szépen. Ha tényleg úgy lenne, ahogy miniszter úr állítja, akkor magyarázza meg nekem, hogy miért van mindig sor a csepeli autópálya-felhajtóknál, és amikor lejönnek, a túloldalon. Mert mi is megyünk át Nagytéténybe, meg Nagytétényből is jönnek át Csepelre. Sajnos ez több ezer embert jelent napi szinten. És akkor, ugye, még nem beszéltünk arról, hogy akkor, ha mindent beteretünk Csepelre meg mindent Soroksárra, meg mindent beteretünk Nagytétényre, Budafokra, az több ezer jármű lesz. Ezt pontosan lehet tudni. 30-40 kilométernyi sorban álló autókról beszélünk. Nem fog működni. Nekünk csak az az egy fogadható el, hogyha ingyenes marad az MO.

Egyébként mi szerdán egy egész napos rendezvényt is szentelünk ennek a problémának. Ott lesz Dukán András Ferenc, Ritter Ottó önkormányzati képviselő és polgármesterjelölt, és beszélgetünk a csepeliekkel. Jöjjön el, miniszter úr, győzze meg a csepelieket, soroksáriakat, nagytétényieket, hogy nekünk ez jó lesz. Nem fog sikerülni, úgyhogy köszönöm, nem fogadom el a választ. *(Taps a Momentum padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Mint hallhatuk, képviselő úr nem fogadta el a miniszteri választ. Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a mai ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Dudás Róbert képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a gazdaságfejlesztési miniszterhez: „**Újra drágul, sőt a kormány drágítja az üzemanyagok árát, ezáltal az életet**” címmel. Dudás Róbert képviselő urat illeti a szó, és Fónagy János államtitkár, miniszterhelyettes úr válaszol. Parancsoljon!

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Mint ahogy a címben is leírtuk, és abban is kifejezésre került, ha az üzemanyag drága, akkor minden drága.

Az üzemanyagok drágulása mindenre hatással van. Számos alkalommal szólaltam már föl a parlamentben ebben a témában, ebben a kérdésben: mindenre hatással van, az élelmiszerektől kezdve egészen az építőanyagokig, és számos területet lehetne idehozni.

(15.40)

Számos esetben kértem és kértük önöktől, hogy tegyenek meg mindent az üzemanyagok árának csökkentése érdekében, mert ha ezt megteszik, akkor

csökkentik az élet költségeit, annak az árát. Ehelyett önök január 1-jétől adót fognak emelni. Jövedéki adót emelnek, 40 forintot tesznek rá az üzemanyagok literenkénti árára úgy, hogy egyébként már a környező országok tekintetében jelenleg is magas az üzemanyagok ára, kimagasló az élelmiszer-infláció, kimagasló az infláció, csak éppen a bérek maradnak el.

Amikor megkérdem önöket, hogy miért teszik rá ezt a 40 forintot, akkor önök Brüsszelre mutogatnak, de kérem, ne mutogassanak Brüsszelre, mert egyedül egy szervnek van köze ehhez az emeléshez, ezek pedig önök; ezek önök, a magyar kormány. Azért van ez, hiszen nem Brüsszel kérte, hogy 40 forint legyen, hanem az elszabadult infláció és az elszabadult euróárfolyam következménye az, hogy itt most emelést kell hogy végrehajtsanak, viszont még véletlenül sem 40 forintot. Önök 422 forinttal kalkulálták ki, hogy milyen mértékben kéne adót emelni, de a jelenlegi árfolyam nem itt tart.

Ott tartunk, államtitkár úr, hogy az államkassza üres, az emberekre egyre nagyobb teher nehezedik az elmúlt években, évtizedben. Önök egy újabb adót hoznak be, illetve egy adót emelnek meg olyan mértékben, ami abszolút indokolatlan. Eddig is le voltak terhelve az emberek, még inkább leterhelik őket, az emberek - úgy gondolják - a terheket majd bírják, az államkasszájának meg kell a forrás, kell a pénz, ez viszont nagyon nem korrekt, államtitkár úr.

2012-ben kérte a Jobbik önöket először, hogy tegyenek meg mindent az üzemanyagok árának csökkentése érdekében. Nem tették. Hónapról hónapra, évről évre a javaslatunkat leszavazták. Kettő évvel ezelőtt, pontosan októberben, most kettő éve kérdeztem a miniszterelnök urat, sőt javaslatot is fogalmaztam meg neki, hogy mit kellene tenni. Azt kértem, kezdeményezzen a magyar kormány konzultációt az Európai Bizottsággal annak érdekében, hogy - mert azt sem Brüsszel kérte, hogy 27 százalékos Európa-bajnok áfa legyen Magyarországon - az áfa csökkenthető legyen az üzemanyagok tekintetében. Nem tettek egy lépést sem.

Kérdezem, államtitkár úr, mit kívánnak tenni. De hogy javaslatot is megfogalmazzak - mert eddig nem tettek semmit -, ezt az adóemelést töröljék el, és kezdeményezzenek párbeszédet a Bizottsággal, és csökkentsék az áfát. Ez a magyar emberek érdeke.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ, mint említettem, Fónagy János miniszterhelyettes úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A kérdései mozaikkockák-ból állnak, a mozaikkockák színe helyes, csak a kép nem áll össze, ezért engedje meg, hogy lépésről lépésre menjek. Az első az, amiben, gondolom, egyetértünk, hogy a kormány célja változatlanul az, hogy az év végére egy számjegyre csökkentse le az inflációt éppen a családok és a gazdaság védelme érdekében.

Nyilvánvaló, hogy erre a mindig szemünk előtt lévő célra az üzemanyagok árváltozása hatással van, emelkedik az üzemanyag ára, az növeli az inflációt. Ez tetten érhető volt az augusztusi inflációs adatokban is, hiszen a növekvő üzemanyagárak miatt a kormányzati várakozáshoz képest 0,4 százalékkal magasabb szinten maradt az infláció, mint ahogy azt az előzetes számításaink szerint vártuk.

Ami a jövedéki adót illeti, Magyarország évek óta kockáztat egy kötelezettségsegési eljárást, mert az uniós szintnél hosszú évek óta alacsonyabb szinten határoztuk meg a jövedéki adó mértékét. A jövedéki adó esetében a kormánynak már '23. január 1-jétől alkalmaznia kellett volna azokat az adószinteket, amelyeket csak '24. január 1-jétől szándékoztunk bevezetni. Az adószint emelése helyett a kormány a legkritikusabb időszakban az Európai Bizottság ez irányú vizsgálata és elvárása ellenére is kiállt amellett, hogy nem emeljük meg a jövedéki adót. Az elmúlt időszakban jelentősen, a KSH adatai szerint júliushoz képest 8,2 százalékkal emelkedett a járműüzemanyagok ára.

Tisztelt Képviselő Úr! Az áremelkedés mögött elsősorban nemzetközi és országspecifikus tényezők állnak, jelenleg a MOL a piaci átlag 3-5-szörösét kénytelen kifizetni a szállításért az ukrán és a horvát vezetékhálózat tranzitdíjának növekedése miatt. Ez Magyarország számára mintegy 48 milliárd forintnyi többletkiadást jelent.

Ön is pontosan tudja, hogy a benzinkereskedelemben, üzemanyag-kereskedelemben a kormány nem szereplő. Magyarországon ezt a magángazdaság intézi. A 48 milliárd forint többletköltséget a magángazdaság szereplői beépítik az árakba, ami megemeli a benzin árát, és természetesen növeli az inflációt. Annak ellenére, hogy az üzemanyagok árváltozása hatással van az infláció alakulására, meggyőződésünk szerint nincs veszélyben az a célkitűzésünk, hogy az év végére egy számjegyre csökkentsük az inflációt.

Ezzel együtt a kormány minden lehetséges eszközzel tompítani kívánja az üzemanyagárak növelését. Teszi mindezt annak érdekében, hogy a lakosságot érintő terhek csökkenjenek, folytassuk az infláció elleni küzdelmet, ugyanakkor ne sérüljön az ország üzemanyaggal történő ellátásának biztonsága. Ez sem sérülhet, gondolom, a képviselő úr ezzel egyetért. Köszönöm a figyelmét. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypart pádsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Most megkérdezem Dudás Róbert képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Sajnos nem tudom elfogadni államtitkár úr választát, bár nem is vártam mást; őszintén várna az ember mást, de sosem kap. Mindig van kire mutogatni, államtitkár úr, és eszük ágában se jut bevallani azt, hogy egyébként ezt az egészet önök rontották el.

Nem másra kell mutogatni, hogy miért lett ilyen magas a forint/euró árfolyam.

Európában nálunk romlott a legjobban a nemzeti fizetőeszköz. Nálunk emelkedtek a legjobban az élelmiszerek árai. Nálunk a legmagasabb az infláció az egész Európai Unióban, és a jövedéki adó emelésének köszönhetően pontosan ezek fognak újra megugrani. Megugorhat a szakértők szerint mind az infláció, mind az élelmiszer-infláció, tehát az élelmiszerek ára. Pontosán azokat az embereket fogják sújtani ezzel az adóemeléssel, akik eddig is a legnehezebb módon és a legtöbbet tették be az államkasszába. Államtitkár úr, csökkenteni kell az Európa-bajnok áfát. Ez a megoldás. *(Taps a Jobbik pádsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Tájékoztatam önöket, hogy elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra még a mai ülésnapunkon sor kerül.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Szabó Rebeka és Tordai Bence képviselők, a Párbeszéd képviselői, interpellációt nyújtottak be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Miért fontosabb az akkumulátoripar, mint az emberek és a környezet biztonsága?”** címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Az interpelláció megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Lantos Csaba energiaügyi miniszter urat bízta meg, akinek a felkérésére Koncz Zsófia miniszterhelyettes, államtitkár asszony fog önnek válaszolni. Tordai Bence képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Márciusban egy üzemi balesetben két munkás meghalt a dél-koreai SungEel Hitech Hungary Kft. szigetszentmihályi hulladékakkumulátor-feldolgozó üzemében. Korábban ugyanez a cég többször is súlyosan megszegte a munkavégzés szabályait, a határértéket meghaladó légszennyezettségnek és rákkeltő anyagoknak téve ki dolgozóit.

A katasztrófavédelem vizsgálata megállapította, hogy a vállalat nem alakította ki a biztonságos üzemeltetés feltételeit. Ugyanennek a cégnek a bezáratott bátonyterenyi üzeme is gyakori szereplője a híreknek: ez az az üzem, ahol még a hatósági ellenőrök is mérgezést kaptak egy ellenőrzés során, és ahonnan most nagy tömegű, túltárolt veszélyes hulladékot kell elszállítani.

A fentiek fényében sajnos kevésbé meglepő, de annál felháborítóbb, hogy néhány napja egy újabb tüzeset történt ebben a szigetszentmihályi hulladékakkumulátor-feldolgozóban. Ennek ellenére az üzem töretlenül élvezzi a kormányhivatal bizalmát.

A Párbeszéd-Zöldek nemrég határozati javaslatban szorgalmazta, hogy minden olyan akkumulátorgyár vagy feldolgozó engedélyét függeszték fel, és folytassák le újra az engedélyezést, ahol súlyos üzemi baleset vagy környezetszennyezés történt.

(15.50)

A kormányoldal nemhogy nem támogatta a javaslatunkat, de a kormány nemrég egy olyan botrányos, a jövő nemzedékek szószólója szerint is alkotmány sértő rendeletet adott ki, amely alapján a kormányhivatalok bírság és érdemi szankció helyett egy környezetvédelmi hatósági szerződéssel futni hagyják a környezet- és egészségkárosító üzemeket. Az óriási közfelháborodásra aztán a rendelet módosítását ígérték, de idáig semmiféle érdemi módosítást nem láttunk, sem a kohászatra, sem a Dunaferre utaló módosítást.

A helyzet tehát a következő. Önök megszüntették a független zöldhatóságok korábban viszonylag jól működő rendszerét. A politikai irányítású kormányhivatalok nem képesek ellátni a feladatukat, nem tudják biztosítani az emberi egészség védelmét és a környezet biztonságát. Még a dolgozók halálával járó balesetek sem jelentenek elég okot a kormányhivatalok számára, hogy érdemben fellépjenek ezeknek az üzemeknek a mindannyiunkat veszélyeztető működése ellen, sőt önök további lazításokat próbálnak keresztülvinni.

Mondjuk ki megint: Magyarországon az akkumulátoripar betelepítésének intézményi feltételei sem adóttak. Önök az akkumulátor-nagyhatalommá válás lázalmában az egészségünk, a környezetünk súlyos veszélyeztetéséhez asszisztálnak. Kérdezem tehát, hogy képes-e szembenézni a kormány a bűnös hanyagságával, és hajlandó-e végre érdemi lépéseket tenni a környezeti biztonság érdekében. Tisztelettel várom válaszát. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. És mint említettem, a választ Koncz Zsófia miniszterhelyettes, államtitkár asszonytól fogjuk hallani. Parancsoljon!

DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Sokszor elmondtuk azt, hogy Magyarországon minden beruházónak be kell tartania a szabályokat, ebbe beleértendő azok a környezetvédelmi szabályok is, amelyek rendkívül szigorúak.

Ön említette Bányaterenyét. Ezzel kapcsolatban azért szeretném kiemelni, hogy ön egy fontos tény nagyvonalúan nem emelt ki, mégpedig azt, hogy a céget hat alkalommal közel 100 millió forint büntetésre, bírságra ítélték, viszont a végén úgy döntött a Nógrád Vármegyei Kormányhivatal 2023. augusztus 22-én, hogy az üzem tevékenységét felfüggeszti - ez, ugye, itt nem hangzott el -, és mindaddig nem indulhat újra a munka, ameddig a cég nem teremti meg a jogszervi működés feltételeit. *(Tordai Bence közbeszól.)*

Tájékoztatom, hogy az említett szigetszentmiklósi üzemből pár nappal ezelőtt történt tüzeset kapcsán a cég az előírások szerint értesítette a Pest Vármegyei Kormányhivatalt, a tájékoztatási kötelezettségének ezzel eleget tett. A kormányhivatal és a katasztrófavédelem helyszíni ellenőrzést tartott. Természetesen, ha

ezek alapján intézkedés válik szükségessé, a hatóságok ezt meg fogják tenni.

Szeretném a képviselő urat arra emlékeztetni, hogy azért akkumulátortémában az önök szövetségese és a zöldpártok bizony úgy gondolják, hogy ez a jövő kulcsa, a jövő záloga. Ezt azért fontos kiemelni, mert korábban egyébként önök is olyan nyilatkozatokat tettek, hogy a magyar kormány hogyan tudná még jobban támogatni az elektromos autó terjedését. Robert Habeck német alkancellár klímaügyi és gazdasági miniszter májusban egy új akkumulátorgyár-beruházás bejelentésekor azt mondta: Németország az európai energia- és közlekedési átalakulás egyik zászlóshajójává válik, ráadásul egy olyan beruházás segítségével, amely több ezer zöldtechnológiai munkahelyet teremt.

Tübingia miniszterelnöke pedig úgy fogalmazott: a kínai cég betartott minden környezetvédelmi előírást; úgy építette fel az üzemet, hogy nem történt semmiféle vegyi szennyeződés; az üzem a lehető legkörnyezetbarátabb modern gyártelep, amelynek működése során semmiféle környezetpusztítás nem lesz. Ugye, ezeket emelik ki az önök nyugat-európai szövetségesei, és mindeközben arról nem beszélnek, hogy hazánkban maga az autópárk közvetve félmillió embernek ad munkát, biztosít megélhetést, és az a helyzet, hogy ha a technológiai változásokra mi magunk nem reagálunk, akkor ezeket a munkahelyeket bizony nagy veszélybe tudjuk sodorni.

Szóba került a környezetvédelmi hatósági szerződés is, a mai nap erről már volt szó. Én csak szeretném megerősíteni, hogy ennek a bevezetése egyedül a Dunaferre megmentése miatt történt, és a kormány azért küzd, hogy megmentse az egyébként a baloldal által 2004-ben privatizált céget és több ezer ember munkahelyét. Bizony itt is közvetlenül több mint 4 ezer, közvetve pedig 15 ezer ember munkájáról van szó. Azt gondolom, ez egy hihetetlenül fontos szempont.

És hogyha már zölddolgozokról beszélünk, akkor a Dunaferre kapcsán is ki kell emelni azt, hogy a Dunaferre egyébként zöldátalakulás előtt áll: szén-dioxidmentesítési terv készül, a szénalapú acélgyártásról az elektromos ívkemencés technológiára tér át, amely jóval nagyobb hozzáadott értéket jelent, valamint a hazai gazdaság ökológiai lábnyomát is jelentősen csökkenti, akár 80 százalékkal csökkentve a cég közvetlen szén-dioxid-kibocsátását. Ezzel a Dunaferre Európa egyik legmodernebb acélgyártójává válhat. Kérem képviselő urat, hogy ebben támogassa a kormány elképzeléseit. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes asszony. Kérdezem Tordai Bence képviselő urat, hogy elfogadja-e az imént elhangzott miniszterhelyettesi választ.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Miniszterhelyettes Asszony! Lehet, hogy Németországban betartják a

környezetvédelmi előírásokat. Éppen ön mondta, hogy hányszor bírságolták meg ezeket a cégeket Magyarországon, tehát itt nem tartják be ezeket az előírásokat. Nem az a baj, hogy bírságolják, az a baj, hogy nem bírságolják eléggé, tehát néhány milliós, néhány tíz milliós bírságokat adnak olyan cégeknek, amelyek többmilliárdos magyar adófizetői támogatásokat élveznek és több tíz milliárdos éves forgalomra tesznek szert. Úgyhogy ennyi a rendkívül szigorú szabályokról.

Valóban, a bátonyterenyei üzemnek, miután a Párbeszéd-Zöldek tüntetett ott ellene, felfüggesztették a működését. Pontosan ezt fogjuk tenni, pontosan ezt követeljük a szigetszentmihályi, szintén sokszorosán bírságolt, tehát a szabályokat be nem tartó üzemnél. A Párbeszéd-Zöldek most pénteken, 13-án 17 órától Szigetszentmihályon tüntet, és nagyon türelmetlenül várják, hogy annak az üzemnek a működését is függeszték fel. Akkor lehet engedélyezni ilyen üzemet, és akkor használnak a zöldátállásnak bármit is, hogyha nem szétmérgezik a környezetet és veszélyeztetik az emberek egészségét, hanem hogyha ezt biztonságos módon képesek csinálni.

Az önök államában erre semmilyen garancia nincsen, úgyhogy addig kénytelenek bezáratni ezeket az üzemeket. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Kíváncsian várjuk, és a választ nem fogadom el.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra, mivel képviselő úr nem fogadta el a miniszterhelyettesi választ, a mai ülésnapunkon sor kerül.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Novák Előd képviselő úr, a Mi Hazánk képviselője, interpellációt nyújtott be a honvédelmi biztoshoz: **„Hajlandók-e belátni a kötelező Covid-oltásokkal kapcsolatos hibáikat?”** címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Gion Gábor államtitkár úr fog önnek válaszolni. Parancsoljon, öné a szó.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Covid-diktatúra legdurvább oltásra kényszerítése a honvédségben volt, hiszen aki a kísérleti vakcinákat visszautasította, azt - rendelkezési állományba helyezve - illetmény vagy fizetés nélküli szabadságra küldték egy évre, de leszerelési tilalommal is sújtották őket, sőt a másodállást sem engedték nekik, magyarul: haljanak éhen a családjukkal együtt. Pálóczi Zoltán százados úr fogta össze az oltást elutasítókat; ki is rúgták őt a honvédségből. Most itt a karzaton várja ő is a válaszokat.

Minek minősült a 2021 novemberében a honvédség állományilletékes parancsnokai által kiadott „Felhívás a Covid-19 védőoltás felvételére” című ügydaráb? Parancsnak? Ha parancsnak minősült, miért kellett a katonáknak és a honvédelmi alkalmazottaknak hozzájárulási nyilatkozatot kitölteniük az oltásnál?

Mit takart a hozzájárulási nyilatkozat: önkéntes felelősségvállalást, mint a civileknél? Hogy adhattak ki egyszerre egy parancsot és a katonák kezébe kitöltésre hozzájárulási nyilatkozatot, mikor a honvédelmi törvény is kimondja, hogy a parancsnok felelősséggel tartozik a kiadott parancsért?

Megkérem, hogy ne jöjjön azzal, hogy az csak egy táblázat volt, amit ki kellett tölteni az esetleges betegségek jelentése miatt, amikor többfajta okmányminta volt, köztük olyan is, amin le volt írva, hogy „önként vállalom”. A katonák nemcsak honvédségi oltóponton oltattak, tehát töltöttek ki ilyen papírt.

Kaptak-e a katonák és a honvédelmi alkalmazottak teljes körű tájékoztatást arról, hogy mellékhatások esetén hogyan kezeli őket a honvédség? Tájékoztott-e arról a HM vagy a honvédség a beadatás előtt, hogy milyen közép- és hosszú távú kockázatai és mellékhatásai lehetnek a Covid-19 elleni vakcináknak az érintett állományra nézve?

Tisztában vannak-e azzal, hogy több NATO-hadserg elismerte a Covid-19 elleni vakcinák káros mellékhatásait, például az USA-ban, és jelentős számú vakcinával oltott katona pereli a vezetést az elszenvedett mellékhatások miatt például Kanadában és Norvégiában? Ugyanolyan oltásokat használtak, amelyekkel a magyar katonákat is beoltották.

Ki a felelős az oltás elrendeléséért: az akkori honvédelmi miniszter? Az akkori MHP-parancsnok, vagy az állományilletékes parancsnokok mint közvetlen munkáltatók?

(16.00)

Ha nem volt parancsba adva, miért rúgták ki az oltatlan katonákat és a honvédelmi alkalmazottakat egy nappal az oltási kötelezettség megszüntetése előtt? Több tagországban bíróságon támadják az oltási parancsot, például Észtországban és Kanadában, illetve visszavették a leszerelt, oltatlan katonákat például Olaszországban, vagy készülnek visszavenni őket, mint például az Egyesült Államokban, legalábbis a republikánusok. Magyarország viszont nem.

Tervezi-e tehát a HM, illetve a honvédség a Covid elleni vakcinák újrakötelezését az új variánsokra való tekintettel? Várom érdemi válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ, mint említettem, Gion Gábor államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

GION GÁBOR honvédelmi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az ebben a témában feltett szóbeli kérdésére ön már kapott választ, de nem lepődünk meg, hogy újra ezt az ügyet érinti, hiszen képviselő úr és pártjának oltásellenessége közismert. Ha önökön múlt volna, akkor jóval több magyar ember esett volna áldozatul a koronavírus-világjárványnak.

Felhívom a figyelmét arra, hogy a Magyar Honvédség kötelességének érzi, hogy garantálja minden szolgálatot teljesítő katonájának az egészségét, biztonságos körülményeit, ezáltal a közösség védelmét. A Magyar Honvédség átoltottsága és védettsége biztosíthatja a feladatok végrehajtását és a hadrafoghatóságot, ezért a katonák egészségének megóvása érdekében a mindennapok részét képezik a szigorú járványügyi intézkedések.

A Magyar Honvédségben alkalmazott védőoltások - az ön állításával szemben - nem kísérleti oltások, hanem az Európai Gyógyszerügynökség és az Országos Gyógyszerészeti és Élelmezéstudományi Intézet által engedélyezett oltóanyagokkal történtek, melyek Magyarország Covid-19 elleni oltási programjában is szerepeltek. Elismerés és köszönet illeti azokat, akik saját maguk, bajtársaik és családtagjaik biztonságát szem előtt tartva felvették a védőoltást, ezzel óva és biztosítva a Magyar Honvédség működőképességét és azt, hogy készen álljon az ország, a haza védelmére.

Tájékoztatom továbbá, hogy az egészségügyi veszélyhelyzet megszüntetésével egyidejűleg a katonák oltási kötelezettsége is megszűnt. Erre való tekintettel a koronavírus elleni védőoltás felvétele, az oltottság jelenleg nem feltétele a Magyar Honvédséggel történő jogviszony-létesítésnek, az állományba vételnek. Annak ellenére, hogy volt egy jogi kötelezettség az oltás felvételére, maga az egészségügyi beavatkozás nem történhet és nem is történik kényszerrel.

Köszönetemet és tiszteletemet szeretném kifejezni mindazért a munkáért, melyet katonáink végeznek a haza szolgálatában. A Magyar Honvédség számára a jövőben is kiemelten fontos lesz a magyar állampolgárok biztonsága. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Novák Előd képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Államtitkár úr, nagyon sajnálom, hogy az időkerete felét használta csak ki, meg sem kísérelt választ adni a kérdésekre, ezért nem tudom elfogadni ezt az úgynevezett választát, hiszen nem tudtuk meg többek közt, hogy egy nappal az oltási kötelezettség megszüntetése előtt miért szerelték le, illetve szüntették meg az érintettek munkaviszonyát. De az sajnós látszik a mellébeszélésből is, hogy a nemzetközi példák ellenére nem hajlandók kártalanítani az érintetteket.

Államtitkár úr, tudja, roppant nagy felelőtlenség volt a honvédelem ügyét kockáztatni kísérleti szerek, ideiglenes forgalombahozatali engedéllyel rendelkező vakcinák rákényszerítésével a magyar katonákra, főleg annak tükrében, hogy közvetlenül az oltások után eszkalálódott az orosz-ukrán konfliktus, és nem tudhatjuk, hogy szükség esetén a magyar katonák egészségesen vagy kísérleti szerek mellékhatásaitól küszködve fogják-e ellátni a szolgálatukat.

A Mi Hazánk Mozgalom kiemelten fontos területként kezeli a honvédelem ügyét. Nagyra értékeljük, és köszönetet mondunk a magyar katonák haza iránti szolgálataiért, és úgy gondoljuk, hogy a már eddig is többször bizonyított katonáink nem ezt a bánásmódot igényelnék. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a mai ülésnapunkon sor kerül.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Kanász-Nagy Máté képviselő úr, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be az agrárminiszterhez: **„Mi a fontosabb Önöknek, az emberek egészsége vagy a vegyipari nagyvállalatok profitérdeke?”** címmel. Tisztelt képviselő úr, személyesen miniszter úr fog Önnek válaszolni. Kanász-Nagy Máté képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Az Európai Bizottság az elmúlt hetekben hozta nyilvánosságra javaslatát, mely további tíz évre meghosszabbítaná a rákkeltő kockázatú glifozát gyomirtó engedélyét, amelyről október 12-én várható döntés. A javaslat azért is felháborító, mert szöges ellentétben áll az európai akaratával, hiszen két évvel ezelőtt egymillió polgár kérte hivatalosan a glifozát betiltását a „Mentsük meg a méheket és a gazdákat” európai polgári kezdeményezéshez csatlakozva. Ezt a kezdeményezést, miniszter úr, ön is támogatta aláírásával. Másrészt komoly aggályok merültek fel az EU vegyipari hatósága és az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság előzetes biztonsági értékelésével kapcsolatban, melyre az Európai Parlamentben tartott szakmai rendezvényen vezető tudósok hívták fel a figyelmet.

A PAN Europe legfrissebb kutatásai is elszomorító eredményt hoztak. A szakemberek a mezőgazdasági év végén felszíni vízmintákat vettek Európa 12 országában. Sajnos a folyóvizetből vett minták 74 százalékában találtak glifozátot vagy annak bomlástermékét. A magyar mintákra is igaz ez, mely a ráckevei Kis-Duna-ágból származott, az ivóvíz-határérték négyszeresét találták meg ezekben. Ez a koncentráció a tudományos kutatások alapján már károsítja a vízi élőlényeket, és emberi fogyasztásra is alkalmatlanná teszi a vizet. De emellett nagy arányban mutattak ki glifozátot emberi labormintákban és mezőgazdasági területek melletti lakások háziporából is.

A jó hír, hogy az egészségünkre és a biodiverzitásra egyaránt veszélyt jelentő glifozátnak van biztonságos alternatívája. Számos európai és magyar gyakorlat bizonyítja, hogy lehet glifozát nélkül is nagyobb volumenben minőségi élelmiszert előállítani, így az engedély meghosszabbítása csakis a vegyipari nagyvállalatok érdeke. Az Országgyűlés Fenntartható Fejlődés Bizottságában a

kormánypárti többség ugyanakkor lesöpörte az LMP határozati javaslatát, mely a glifozát európai és hazai betiltása mellett foglalt állást, így önök sajnos megakadályozták, hogy érdemi vitát folytassunk a parlamentben az európai döntéshozatal előtt.

Tisztelt miniszter úr, most közvetlenül önt kérdezem: hajlandóak-e végre meghallani az agrárlobbi által nem befolyásolt, független szakértőket? Hajlandóak-e végre az elővigyázatosság elvét követve a glifozát növényvédő szer használati engedélyének meghosszabbítása ellen állást foglalni az Európai Unióban, itthon pedig betiltani a glifozáttartalmú növényvédő szerek forgalmazását? Várom tisztelettel a választ.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszra megadom a szót Nagy István miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Kedves Képviselő Úr! Hadd kezdjem azzal a válasszal, hogy méhész vagyok; ebbéli minőségemben is sokkal inkább érzékeny teremtett világunk minőségére, sokkal inkább érzékeny arra, hogy egy cseppel se kerüljön ki több vegyszer vagy növényvédő szer a természetbe, mint amennyire szükség van, sőt korrigálok, egyetlenegy milligrammal se kerüljön több, mert abszolút az az érdekünk és az a jövő érdeke is. Miniszteri tisztségemnél fogva pedig azt kell mondjam, hogy abszolút felelősséget érzek és vállalok azért, hogy Magyarországon csak egészséges élelmiszer kerülhessen forgalomba, és természetesen a környezetünk fenntartásáért miniszteri tisztségemnél fogva is abszolút felelősségem van.

Ugyanakkor az Európai Unióban a növényvédő szerek engedélyezése, forgalomba hozatala és felhasználása rendeleti szinten szabályozott. A közösségi szabályozás sarokköve, hogy csak azok a hatóanyagok kerülhetnek jóváhagyásra, amelyek használata nem jelent kockázatot az emberi egészségre és a környezetre nézve. Az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság, a Nemzetközi Rákkutatási Ügynökség tanulmányában szereplő információk, a glifozát újraengedélyezéséhez beadott dokumentációk és a fellelhető irodalmi adatok alapján nem találtak bizonyítékot arra, hogy a glifozát rákkeltő lenne.

(16.10)

Az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete, az egészségügyért felelős WHO szermaradékokkal foglalkozó testülete szerint a glifozát nem tekinthető rákkeltőnek. Az Európai Vegyianyag-ügynökség, ami az Európai Unióban a növényvédő szerek veszélyesség szerinti besorolásáért felelős intézménye, szintén azt állapította meg, hogy a glifozát nem rákkeltő hatású, nem növeli a genetikai károsodások kockázatát, és nem károsítja a szaporodási képességet. Ennek megfelelően az Európai Bizottság,

mivel a hatóanyagot az előírásoknak megfelelőnek találta, annak tízéves megújítására tett javaslatot.

A glifozát esetleges alternatíváit illetően tájékoztatom képviselő urat, hogy valamennyi hazai felhasználás esetén probléma, hogy a glifozát hatékonyságát csak több másik hatóanyag kombinálásával lehetne legfeljebb csak megközelíteni, ezt is sokkal magasabb költségszinten és a gyomnövények növényvédő szerekkel szembeni ellenálló képességének megnövekedő kockázatával.

Szeretném elmondani képviselő úrnak, hogy ez szakmai kérdés, kifejezetten szakmai kérdés. Óriási problémával állunk szemben a helyettesítő anyagokkal, hiszen a csávázószerek betiltása is egy társadalmi kezdeményezés volt, sikerként értékeltük. Ma már látni kell, hogy a helyette használatos kontakt szerek nagyságrendekkel több méreganyagot juttatnak ki a természetbe, sokkal inkább veszélyeztetve a beporzókat, hiszen kontaktálnak egymással, és nem csak mint felszívódó szereket használjuk.

Tehát nagyon szeretnék kérni arra mindenkit, hogy a társadalmilag fölvetett problémaként élénk táltal kérdéseket a szakmaiakkal szemben ne lehessen összevetni, mert ilyenkor mindig a tudományra és mindig a szakmaiságra kell alapozni, mert máskülönben nagy bajba kerülünk.

Az elmondottakkal összefüggésben támogatom, hogy a növényvédőszer-hatóanyagokkal kapcsolatos közösségi döntésekre készülő hivatalos álláspontok kialakítása során minden rendelkezésre álló releváns információt mérlegeljünk.

Végezetül szeretném megerősíteni, hogy Magyarország az európai uniós döntéssel összhangban fog eljárni a glifozát felhasználásának vonatkozásában, és ígérem önnek, hogy a legelső pillanatban *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, amikor úgy döntenek az Európai Unióban, hogy a glifozát veszélyes, Magyarország be fogja tiltani, és remélem, hogy olyan hatóanyagot fogunk addigra már a kutatások során tudni kínálni a szakmának, amellyel megfelelően helyettesíteni tudjuk. Köszönöm megtisztelő kérdését. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Megkérdezem Kanász-Nagy Máté képviselő urat, hogy elfogadja-e a miniszter úr választát. Parancsoljon!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Sajnos nem tudom elfogadni a választ, ugyanis azt gondolom, hogy önben is kételyek vannak a glifozát kockázatait illetően, és ön is úgy gondolja, hogy ez egy veszélyes szer, hiszen 2021. április 12-én ön írta ezt a közösségi média egy felületére: „Felelősek vagyunk a környezetünk megóvásáért, teremtett világunk biológiai sokféleségének megőrzése pedig mindannyiunk közös érdeke. Ha csak egy aláírással is, de tegyünk ezért a célunkért!” Tehát ön is szerette volna betiltani ezt a szert, ezeket

a növényvédő szereket. Én azt gondolom, hogy ön mint kormánytag, ön mint miniszter egy aláírásnál jóval többet tud tenni ennek a célnak az érdekében.

Egyébként lehet hivatkozni az Európai Unióra, csak hogy az viszont tagállami hatáskör, hogy a glifozáttartalmú növényvédő szereket betiltsák-e. Ön 2021-ben ezt veszélyesnek találta, ezért nem tudom elfogadni a válaszát. Szerintünk a glifozát igenis veszélyes, be kell tiltani az ezt tartalmazó szerekkel együtt. Köszönöm szépen. *(Dr. Keresztes László Lóránt tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr nem fogadta el miniszter úr válaszát. Tájékoztatam önöket, hogy az elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a mai ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Gyopáros Alpár képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az agrárminiszterhez: „**Milyen következményei lehetnek Brüsszel magyar gazdák ellehetetlenítésére irányuló döntésének?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Miniszter úr személyesen ad majd önnek választ. Gyopáros Alpár képviselő úré a szó. Parancsoljon!

GYOPÁROS ALPÁR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Brüsszel sajnálatos módon ismét bebizonyította, hogy nem az Európai Unió tagállamai, hanem inkább az EU-n kívüli országok, így Ukrajna és áttételesen az Amerikai Egyesült Államok érdekeit képviseli. Azzal, hogy az Európai Bizottság nem hosszabbította meg az ukrán mezőgazdasági termékek behozatali tilalmát, összességében 6 milliárd eurós kárt okoz az Ukrajnával szomszédos öt EU-tagállam gazdáinak, köztük a magyar gazdáknak is.

Az Európai Bizottság elnöke, Ursula von der Leyen ráadásul minderről nem az érintett tagállamokkal, hanem kizárólag Volodimir Zelenszkij ukrán elnökkel egyeztetett, nyomatékositva, hogy semmilyen szinten nem számíthatnak az Európai Unió érdekképviselőjére a saját tagállamai.

A magyar gazdák egy békés tüntetés keretében traktorokkal, kombájnokkal vonultak fel a magyar-ukrán határon. Teljes joggal állítják, hogy Brüsszel elárult minket. Miniszter úr maga többször is felháborodásának adott hangot, így ugyanis az olcsó ukrán termény akadálytalanul árasztja el az európai piacot.

A gazdák szerint az Unió vezetése érzéketlenül kezeli a problémát, és az ilyen intézkedésekkel semmibe veszik a tisztességesen dolgozó magyar gazdákat. Ezzel én magam is egyetértek, és a Győr-Moson-Sopron vármegyében, a Rábaközben becsületesen dolgozó gazdákkal együtt értetlenül állunk a döntések előtt. Nem az ukrán emberek ellen szól a magyar agrárium felháborodása, hanem a külföldi tulajdonú, de Ukrajnában lévő óriásvállalatok ellen, amelyek, úgy tűnik, fontosabbak az Európai Bizottság számára, mint a saját állampolgáraik.

Az ukrán terményeknek az afrikai piac elérése miatt nyitottunk folyosót, nem pedig azért, hogy itt, a mi térségünkben áraszák el vele a mi piacunkat. Már csak azért sem, mert sajnos olyan termékeknek, köztük kukoricának, búzának, napraforgónak is utat ad Brüsszel az európai feldolgozóiparba, amelyekről nem tudhatjuk, hogy milyen vegyszerekkel kezelték őket, megfelelnek-e az egészségügyi és a minőségi kritériumoknak. Ukrajnára ugyanis nem vonatkoznak azok az uniós előírások, amelyek bizonyos növényvédő szerek használatát egészségügyi okokból tiltják, sőt Ukrajnában engedélyezett a génmanipuláció is.

Az Európai Unió tagállamait és annak gazdáit azonban nem először hagyta cserben az a szervezet, amelynek éppen a tagállami érdekek képviselete lenne a fő küldetése és feladata. Mindez szomorú, ijesztő és elkeserítő is egyben. Meglepőnek azonban semmiképpen sem mondható, hiszen mind a migránskérdés, mind a háború tekintetében tapasztalhatjuk, hogy nem a tagállami érdekek mentén politizál az Európai Unió, hanem a globális, az EU-n kívüli akaratok mozgatják a brüsszeli bürokrácia és vele együtt sajnos a magyar ellenzék döntéseit és kommunikációját is.

A magyar gazdák számára nem maradt más remény, mint hogy nemzeti kormányunk megpróbálja megvédeni őket Brüsszellel szemben. Mi biztosan kiállunk a magyar gazdák mellett.

Kérdezem tisztelt miniszter urat, hogy milyen következményei lehetnek Brüsszel magyar gazdák ellehetetlenítésére irányuló döntésének. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartii sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A választ személyesen miniszter úrtól, Nagy Istvántól fogjuk hallani. Parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársam! Nagyon komoly problémával nézünk szembe, hiszen annak, hogy a szomszédunkban kitört a háború, rendkívüli következményei vannak. Az ukrán gabona hagyományos útvonala korábban fekete-tengeri kikötőkön keresztül hagyta el Ukrajnát és ért el Afrika és az Arab-félsziget kikötőibe, és jutott el olyan emberekhez, akiknél gabonahiány van, és az élelmezéshez szüksége van az ukrán gabonára.

A háború következtében azonban ez az útvonal lezárult, és ezért megoldást kellett találni. Ezért Magyarország is támogatta azt, hogy legyen egy szolidaritási útvonal, szárazföldön menekítsük ki az ukrán gabonát erről a területről, és juttassuk el a hagyományos piacokra. Sajnos azzal kellett szembesülnünk, hogy a szolidaritási folyosó nem működik megfelelően, ugyanis nem a hagyományos piacokra jutott el, hanem itt, az európai uniós piacokat foglalta el ez a gabona. És mivel a szárazföldi szállítás drágább, mint a tengeri útvonal, ezért természetesen a határ menti országokban megállt ez a tranzit, és gyakorlatilag itt keresett aztán vevőre, teljesen tönkretéve a magyar gabonapiacot, és

lassan teljesen tönkretéve az egész európai hagyományos piacot, hiszen a gabona ára 40-60 százalékkal csökkent az egész Európai Unió területén, és ez bizony nagyon komoly termelési nehézségeket okoz az európai gazdatársadalomnak. Ez nem fair! Nem fair azért, mert más termelési körülmények között állítjuk elő, más szabályok mentén kell az európai uniós gazdáknak termelni, mint az ukrán gazdáknak.

És itt jön egy újabb nagy kérdés: miért nem érdekelt abban Ukrajna, hogy ez a gabonamennyiség eljusson a hagyományos piacokra? Magyarország az öt határ menti országgal összefogva többször is javaslatot tett tranzitdíj-támogatásra, juttassuk el a szabad tengeri kikötőkhöz ezt a gabonát, és juttassuk el a megfelelő piacaira, hiszen ha nem jut oda, akkor éhínség lesz, ha éhínség lesz, migrációs válság lesz, és az újra csak Európát nyomja, tehát kétszeresen is el fogjuk szenvedni ennek a hibás döntésnek a következményeit.

(16.20)

Most újabb javaslatot tettünk le az asztalra, hogy garantáljuk, hogy elhagyja Európa területét ez az ukrán gabona, mégpedig egy kauciót a felvásárlók számára, hogy fizessenek, és csak akkor kapják vissza, amikor majd elhagyja az Európai Unió területét ez a mennyiség. Nagyon nehéz, rendkívül nehéz probléma ez.

A magyar gazdák szembesülhettek azzal, hogy a kormányukra számíthatnak. Stratégiai partnerségben vagyunk, stratégiai együttműködésben vagyunk a magyar gazdákkal, és minden körülmények között megvédjük a gazdáink érdekeit. Hiszen mit tapasztaltunk? Hiába jeleztük Brüsszel felé, az Európai Unió felé, hogy problémák vannak, zavarok vannak a piacon, nem hallották meg a hangunkat. Amikor egyoldalú bátor, nemzeti döntést hoztunk, és lezártuk a határainkat az ukrán mezőgazdasági termékek elől, és ehhez szövetségeseket találtunk, és ez a szövetség erősnek bizonyult, akkor az Európai Unió is meghátrált, és lehetővé tette, hogy rendeletileg szabályozva mentesülhessünk az ukrán gabonaimport alól. Majd ennek a határideje lejárt szeptember 15-én.

Hiába jeleztük, hogy a probléma nincs megoldva, és semmilyen szakmai indok nem támasztja alá ennek a határidőnek a létjogosultságát, hiszen a kukorica és a napraforgó aratása még el sem kezdődött jóformán, nem hallotta meg az Európai Unió, ezért Magyarország újra bátor döntéssel, egyoldalúan lezárta a határt. Mit kell tennünk? Arra kell felkészülnünk, hogy ez a probléma hosszú távon velünk lesz. Arra kell felkészülnünk, hogy el kell tudni mondani mindenkinek, a tranzitvonalat biztosítjuk, de nem vagyunk hajlandók Európa belső piacait a multinacionális nemzetközi tőkebefektetések áldozatává tenni - ez a helyzet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Megkérdezem Gyopáros Alpár képviselő urat, hogy elfogadja-e a miniszteri választ. Parancsoljon!

GYOPÁROS ALPÁR (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Ön az előző interpellációra adott válaszban, az LMP frakcióvezetőjének adott válaszban azt mondta, hogy felelősségünk van mindannyiunknak abban, hogy Magyarországon egészséges élelmiszer kerülhessen forgalomba. Ez a felelősség ráadásul valóban közös, és hadd idézzek ide egy rövid gondolatot, ez a gondolat Hegyi Gyulától, a Magyar Szocialista Párt volt EP-képviselőjétől származik, és ez úgy hangzik: „Az egész zavaros ügy jól mutatja, hogy az Európai Bizottság túllép a jogszabályok meghatározta keretein, amikor amúgy is viharos időkben maga kavarja a válságot, ezt nyilvánvalóan politikai okokból tette meg, és ezért von der Leyen és köre a felelős.”

Ezt mondja a Magyar Szocialista Párt volt európai parlamenti képviselője. Remélem, hogy ennek az Országgyűlésnek a tagjai, mindannyian felfogjuk, hogy ez egy közös nemzeti ügy, és a baloldaltól is megkapja a kormány a támogatást a gazdákért folytatott küzdelemben, bár különösebb illúzióim nincsenek e tekintetben. Ettől függetlenül miniszter úrnak sok sikert kívánok ehhez a küzdelemhez, és természetesen a választ elfogadom. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Képviselő úr elfogadta a miniszteri választ. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Aradszki András képviselő úr, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be a pénzügyminiszterhez: „**Miként segíti a kiegészítő nyugdíj-emelés idős honfitársaink mindennapi megélhetését?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Tállai András miniszterhelyettes úr fog önnek válaszolni. Ön a szó, parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! 2023. október 1-jén, vasárnap immár 33. alkalommal köszönthettük idős honfitársainkat az idősök világnapja alkalmából, amelynek életre hívásáról még 1990 végén határozott az ENSZ Közgyűlése.

Miniszterelnök úr ezen a jeles napon azzal a jó hírrel örvendeztette meg a nyugdíjasokat, hogy részükre a kormány kiegészítő nyugdíj-emelést *(Sebők Éva: Korrekciót!)* fog fizetni, így idén novemberben átlagosan közel félhavi nyugdíjjal többet visz majd a postás, illetve ennyivel több érkezik az érintettek bankszámlájára.

Mi, kereszténydemokrata képviselők, akik a polgári kormány szellemiségével összhangban a kormányzati értékrendszer részeként tekintünk az idősök megbecsülésére, pontosan tudjuk, mekkora segítséget jelent ez a kiegészítő jövedelem a tisztességben és becsületben munkában megőszült honfitársaink számára, akik a szörnyűséges világháború és a kommunista diktatúra éveit túlélve ezúttal olyan újabb elleneségekkel kell hogy szembenézzenek, mint a Covid-világjárvány, a háború és az annak nyomán tovagyűrűző hiperinfláció és globális gazdasági válság; egy

olyan válság, amely a mindannyiunk létfenntartásához szükséges energiák árát is az egekbe repítette, és amelynek következtében szerte Európában soha nem látott mértékű rezsiköltségeket kénytelenek fizetni mind a családok, mind a nyugdíjasok.

A magyar kormány a válság közepette mind a brüsszeli, mind a hazai baloldali ellenszélben töretlenül kitart azonban a rezsicsökkentést fenntartó politikája mellett, ezáltal segítve minden magyar háztartást, így a nyugdíjasokat is, hogy átlagosan havi 181 ezer forint maradjon a pénztárcájukban, s hogy azt ne az elhibázott szankciós politika káros következményeire, hanem másra, saját magukra és gyermekeikre, unokáikra költhessék. Az így fizetendő rezsidíjak és egyéb megélhetési költségek kigazdálkodására pedig, azt gondolom, további jelentős segítséget nyújt számukra a törvény által előírt és ezáltal garantált inflációkövető nyugdíjmelés, valamint a kedvezőtlen inflációs körülmények esetén járó nyugdíjkorrekció is.

Kérdezem ezért államtitkár urat: miként segíti a kiegészítő nyugdíjmelés idős honfitársaink mindennapi megélhetését? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Tállai András miniszterhelyettes, államtitkár úrnak. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Amikor a Fidesz-KDNP polgári kormány átvette az ország irányítását, azt vállalta, hogy megőrzi a nyugdíjak vásárlóértékét. Ehhez az ígérethez pedig azóta is tartja magát a kormány. A nyugdíjak összege a kormányzásunk óta közel kétszeresére emelkedett, vásárlóereje pedig mintegy 20 százalékkal javult. Az átlagnyugdíj összege a kezdeti 97 ezer forintról 2023 szeptemberére közel 211 ezer forintra emelkedett, ami a novemberi kiegészítő nyugdíjmeléssel tovább fog növekedni.

A nemzeti kormány nyugdíjpolitikájának lényege, hogy a nyugdíjasok is kedvezményezettjei legyenek a hazai gazdaság fejlődésének, hiszen évtizedeken át dolgoztak az országért és nevelték gyermekeiket. A kormány tényadatokra alapozott, a jelenlegi helyzetben biztonsággal bevezethető és hosszú távon is fenntartható intézkedéseket hozott. A kormány gazdaságpolitikája tette lehetővé, hogy visszaépítsük a baloldali kormány által elvett 13. havi nyugdíjat, és a tavalyi évben már ötödször folyósítottunk nyugdíjprémiumot.

Tisztelt Képviselőtársam! A magyar társadalombiztosítási nyugdíjrendszerben a megállapított nyugellátások értékmegőrzését az inflációkövető nyugdíjmelés biztosítja. A hatályos jogszabályok szerint, ha az éves várható, első nyolchavi tényadatokra alapozott infláció a tervezett növekedés mértékét meghaladná, nyugdíjkorrekcióra kerül sor. Ennek eredményeként a nyugdíjak reálértéke biztosított, sőt amennyiben a

tényleges infláció alacsonyabb az emelés mértékénél, a reálértékük is nő.

2023 januárjában 15 százalékkal emeltük mintegy 2,5 millió nyugdíjas havi ellátását, nyugdíját. Ez az átlagnyugdíjnál havi 27 120, illetve 13. havi nyugdíjat is figyelembe véve évi 352 560 forintos emelést jelentett, ez összesen a költségvetésnek 774 milliárdjába kerül. Az éves várható fogyasztóiár-növekedés azonban meghaladja a januári nyugdíjmelés mértékét. A felülvizsgált makrogazdasági paraméterek szerint a nyugdíjas fogyasztói árindex a korábbi becsléshez képest magasabb lesz, ezért a januárban végrehajtott 15 százalékos nyugdíjmelésen felül további 3,5 százalékos kiegészítő emelés indokolt. Ezzel 2023-ban a nyugdíjak és azokkal azonos módon emelendő ellátások több mint 18,5 százalékkal emelkednek.

Most egy segédszámítást mutatnék, mert sokan nem értik, hogy *(Felmutat egy iratot.)* a 3,1 százalékos emelésből hogy lesz mégis 3,5 százalékos emelés. Íme, itt van a számítás, ha az emelt nyugdíjra tesszük rá a 3,1 százalékot, az 18,5 százaléknál magasabb emelés egész évre tekintve, mert várhatóan ennyi lesz a nyugdíjas-infláció, és ha megnézzük a különbségét, akkor kijön a 3,5 százalékos emelés. *(Az MSZP sorai felé:)* Önöknek is javaslom, hogy tekintsék át még egyszer, mert hallottam bekiabálásokat.

(16.30)

Tehát amíg a Fidesz-KDNP-kormány lesz, addig a nyugdíjasok megnyugodhatnak, a nyugdíjak értéke nem fog csökkenni, akkor sem, ha nehéz gazdasági helyzet van, így a jelen helyzetben sem. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. A számos közbeszóló számára jelzem, hogy miniszterhelyettes úr megelőzően jelezte számomra, hogy szemléltetéssel is élni kíván, így ennek megfelelően történt a szemléltetés a részéről.

Most megkérdezem Aradszki András képviselő urat, hogy elfogadja-e a miniszterhelyettesi választ. Parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm szépen miniszterhelyettes úrnak a részletes és dokumentáltan alátámasztott válaszát. Fontosnak tartom aláhúzni a válasz mögött azt is, hogy ez a nyugdíjmelés stabil körülmények között megy végbe, amely stabil körülményeket 2010 óta folyamatosan építi a polgári, kereszténydemokrata ihletettséggel magyar kormány, aminek az első lépése az volt, hogy egymillió munkahely létesítését vállaltuk 2010-ben. Enélkül a nyugdíjak fedezete sem lenne meg, és ehhez a gazdaságpolitikához nagyon fontos az, hogy tovább tudjuk folytatni, és nagyon fontos, hogy megbízható költségvetéssel tudjuk segíteni a nyugdíjasok életfeltételeit. Elfogadom a válaszát, miniszterhelyettes úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Varga Ferenc független képviselő úr interpellációt nyújtott be a gazdaságfejlesztési miniszterhez: „**Hány országból érkeznek még gazdasági bevándorlók Magyarországra az Orbán-kormány segítségével?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Fónagy János miniszterhelyettes, államtitkár úr fog önnek válaszolni. Parancsoljon, öné a szó.

VARGA FERENC (független): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon úgy tűnik, hogy önöknek megint sikerült lebukniuk. Ezúttal az Orbán-kormány legújabb barátja, a festői szépségű, ámde kommunista vezetésű Vietnám hírlapjai buktatták le önöket, amelyek megírták, hogy az Orbán-kormány arról tárgyal, hogy hogyan tudnák felgyorsítani a vietnámi vendégmunkások Magyarországra hozatalát. Tehát miközben Orbán Viktor a bevándorlást a magyarokra leselkedő legnagyobb veszélynek nevezi, Orbán Viktor kormánya a magyarok háta mögött, titokban azon dolgozik, hogy még több gazdasági bevándorló, még több vendégmunkás érkezzen hazánkba.

Természetesen Vietnám mellett más ázsiai országokból is tömegesen érkeznek a vendégmunkások, többek között Indiából, Mongóliából és a Fülöp-szigetéről. Hogy miért baj ez? Először is azért, mert önök magyarok millióinak hazudtak, átvették a választóikat a migránsoszással, miközben az Orbán-kormány több százezer gazdasági bevándorló behívására készül. Azt is nagyon jól látjuk, hogy majd a Fidesz-közel munkaeő-közvetítő cégek degeszre fogják keresni magukat azzal, hogy Ázsiából hozzák be a vendégmunkásokat.

Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Nem csak azzal van a baj, hogy önök hazudtak a bevándorlásról. A legnagyobb baj az, hogy az elmúlt években csaknem 300 ezer magyar hagyta el a hazáját. Ezek az emberek azért hagyták itt Magyarországot, mert nem tudtak tisztességesen kijönni a fizetésükből. Ezek az emberek nem kaptak ingyenes szállást és ingyenes étellemezést a munkáltatóiktól úgy, mint a vendégmunkások. Ezek az emberek, a gürcölő magyar milliók a saját fizetésükből vettek ételmiszert, aminek árát az orbáni infláció emelte az egekbe. A gürcölő magyarok a saját bérükből fizetik a hétszeresére emelt gázarat és a duplájára emelt áram díját is.

Önök azonban, nagyon úgy tűnik, hogy lemondtak a magyar dolgozókról. Azonban Dobrev Klára szociáldemokrata árnyékkormánya (*Moraj a kormánypartok soraiban.*) azoknak a magyar dolgozókat foglalkoztató, magyar tulajdonú vállalkozásoknak adna kizárólag állami támogatást, amelyek európai minimálbért garantálnak. Azokat a cégeket is támogatnánk, amelyek a vidéki, mélyszegénységben élő, zömében roma honfitársainkat alkalmazzák. De önök inkább a külföldi vendégmunkásokat dolgoztató nagyvállalatokat pénzelik, és azt hiszem, hogy itt az

ideje kimondani, hogy munkaalapú társadalom helyett vendégmunka-alapú társadalmat építenek.

Kérdezem tehát miniszterhelyettes urat, hogy melyik külföldi kormánnyal folytatnak még egyeztetéseket vendégmunkások tömeges behozataláról, és miért nem inkább a magyaroknak adnak tisztességes fizetéseket. Várom válaszát. (*Taps a DK soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ, mint említettem, Fónagy János miniszterhelyettes, államtitkár úr adja meg. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS, gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Annak idején én azt tanultam, hogy a szerződéseket a tartalmuk szerint kell megfogalmazni. Itt meg azt tapasztalom, hogy az országgyűlési képviselői kérdéseket a címük után, úgyhogy engedjék meg, hogy én arra válaszoljak.

A magyar munkaerő és a magyar lakosság védelme érdekében átfogó beavatkozásra van szükség a harmadik országbeli polgárok magyarországi tartózkodását és foglalkoztatását érintően. A kormány ezért azt a döntést hozta, hogy új alapokra helyezi és szigorítja a bevándorlással és munkavállalással kapcsolatos szabályokat. A kormány ezért új törvényjavaslatot alakít ki, és teljeskörűen felülvizsgálja az idegenrendészeti szabályokat.

A törvényjavaslat minden harmadik országból érkező számára egyértelművé fogja tenni, hogy Magyarországon csak a magyar állam által meghatározott célból, jogcímen és feltételek teljesülése, valamint az állam milyen döntése esetén lehet átmenetileg tartózkodni és munkát vállalni. A magyar családok védelme érdekében az üres álláshelyeket a magyar munkaerőtartalék aktivizálásával, az álláskeresők és az inaktívak bevonásával kell feltölteni.

Másodszorban, számolni lehet a külföldről növekvő számban hazatérő és Magyarországon munkát vállalni szándékozó magyar állampolgárokkal. Az országon belüli mobilitást külön programokkal is támogatjuk, képzések, átképzések erősítésével pedig az álláskereső inaktívok képzése is megvalósul. A kormány határozott elvi döntése szerint külföldi munkaerő alkalmazására csak és kizárólag akkor kerülhet sor, ha magyar munkaerővel már nem tölthetők be az üres álláshelyek, ezért a lehető legszigorúbb szabályozás kialakítását szorgalmazzuk.

A kormány 2010-ben ígéretet tett arra, hogy egymillió új munkahelyet teremt a magyar lakosság számára, és ennek a vállalásunknak eleget tettünk. Az ezzel kapcsolatos eredmények magukért beszélnek, 2010-ben a foglalkoztatási ráta 51 százalékon állt, '23 második évében (*sic!*) ez 74,7 százalékra emelkedett. A nyilvántartott álláskeresők száma 591 ezerről 230 ezer fő alá esett vissza. A munkanélküliségi ráta 2010-ben 10,8 százalék volt, '22-ben ez mindösszesen 3,9 százalék. A kormány sikeres foglalkoztatáspolitikájának köszönhetően a magyarok széles tömegét sikerült

bevonni a munkaerőpiacra. A 2010 előtti jelentős munkanélküliség problémáját a kormányzat megoldotta, mára pedig inkább feszes munkaerőpiaci körülményekről beszélhetünk.

Meggyőződésem, hogy képviselő úr ezeket akarta kérdezni, de igyekeztem ezekre válaszolni, ezért kérem, hogy válaszomat fogadja el. Abban a nem várt esetben, ha ezt nem tenné (*Derűltség a kormánypartok soraiban.*), akkor az Országgyűlést kérem ugyanerre. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Megkérdezem Varga Ferenc képviselő urat, hogy elfogadja-e miniszterhelyettes úr válaszát.

VARGA FERENC (független): A feladat a fideszes többségre fog maradni, ugyanis nem fogadom el a választ, miniszterhelyettes úr. Én értem, hogy ön szorongatott helyzetben van, és nagyon nehéz lehet úgy migránsolni, hogy az ön főnöke, Orbán Viktor saját maga jelentette ki, hogy 500 ezer gazdasági bevándorlóra van szüksége ennek az országnak.

Orbán Viktor éppen azt a milliárdos elitet, azokat a külföldi nagyvállalatokat, köztük az ázsiai akkumulátorgyártókat szolgálja, akik olcsó külföldi vendégmunkásokat akarnak foglalkoztatni a gyáraikban. Ezért nem akarnak önök a magyaroknak tisztességes fizetésekkel fizetni. A Dobrev Klára vezette árnyékkormány (*Derűltség és szórványos taps a kormánypartok soraiban.*) azonban szociáldemokrata fordulatra készül a kormányváltás után, a mindenható vállalati profit helyett európai béreket és nyugdíjakat, vendégmunkások helyett magyar munkahelyeket, magánkórházak és magániskolák helyett erős állami egészségügyet és oktatást, a milliárdos elit kiszolgálása helyett pedig igazságos Magyarországot akarunk, és meg is fogjuk teremteni. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a DK soraiban. - Dr. Rétvári Bence: HospInvest!*)

(16.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Tájékoztatom önöket, hogy elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a mai ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel az interpellációk végére értünk. Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el a helyüket, és ellenőrizték, hogy a kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazatszámoló gépekben.

Tisztelt Ház! Soron következik a **légi járművek fedélzetén elkövetett bűncselekményekről és egyéb cselekményekről szóló egyezményt módosító jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló T/4878. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem

érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4878. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 163 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Maldív Köztársaság Kormánya között a diplomata-, hivatalos és szolgálati útlevéllel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló T/5247. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 153 igen szavazattal, 1 nem szavazat ellenében, 11 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és Türkmenisztán Kormánya között a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló T/5245. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5245. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 142 igen szavazattal, 10 nem szavazat ellenében, 13 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és Románia Kormánya között a Békácsaba-Méhkerék-államhatár és a Salonta (Nagyszalonta)-államhatár közötti gyorsforgalmi úti kapcsolat létesítéséről szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló T/5244. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5244. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 164 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Elfogadott napirendünknek megfelelően most a mai ülésnapon elhangzott **interpellációkra adott válaszok elfogadásáról** történő határozathozatalokra kerül sor.

Dávid Ferenc képviselő úr, a DK képviselője, az **I/5430.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 117 igen szavazattal, 45 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Gurmai Zita képviselő asszony, az MSZP képviselője, az **I/5452.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 118 igen szavazattal, 46 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Szabó Szabolcs és Tóth Endre képviselő urak, a Momentum képviselői, az **I/5455.** számú interpellációjukra adott választ nem fogadták el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 118 igen szavazattal, 46 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Dudás Róbert képviselő úr, a Jobbik képviselője, az **I/5457.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 118 igen szavazattal, 46 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

A Szabó Rebeka és Tordai Bence képviselők, a Párbeszéd képviselői által az **I/5456.** számú interpellációjukra adott választ Tordai Bence képviselő úr nem fogadta el. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 118 igen szavazattal, 45 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Novák Előd képviselő úr, a Mi Hazánk képviselője, az **I/5326.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 117 igen szavazattal, 14 nem szavazat ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Kanász-Nagy Máté képviselő úr, az LMP képviselője, az **I/5451.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 118 igen szavazattal, 46 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Varga Ferenc képviselő úr az **I/5438.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 117 igen szavazattal, 46 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet tartunk.

(Szünet: 16.48-16.51)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Megköszönöm együttműködésüket, az elnöklést átadom Jakab István alelnök úrnak. *(Rövid szünet.)*

(Az elnöki széklet Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Köszöntöm képviselőtársaimat. **Azonnali kérdések** tárgyalásával folytatjuk munkánkat. Arató Gergely és Kálmán Olga, a DK képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mégis hogy képzelik ezt?” címmel. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a DK frakcióvezetője előzetesen úgy nyilatkozott, hogy személyes válaszadást kér, így a miniszterelnök úrnak távolléte miatt a második **oron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Most a DK-frakció soron következő kérdést feltenni kívánó képviselője következik. Arató Gergely... *(Sebián-Petrovszki László képviselői helyén állva: Helyett!)* Egy pillanat türelmüket, gyors váltás.

Tisztelt Országgyűlés! Sebián-Petrovszki László, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Hogy képzelik ezt?**” címmel. Tekintettel arra, hogy a DK frakcióvezetője ezen azonnali kérdésnél előzetesen nem nyilatkozott személyes válaszadási kérelemről, ezért a határozati házszabály alapján úgy kell tekinteni, hogy a kérdést feltevő képviselő személyes válaszadást nem kér. Megadom a szót Sebián-Petrovszki László képviselő úrnak. Parancsoljon!

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ (DK): Köszönöm, köszönöm, elnök úr. Tisztelt miniszter úr, aki válaszolni fog a kérdésemre, nem csodálkozom, hogy a miniszterelnök úrnak nem volt bátorsága személyesen kiállni saját maga *(Moraj és derűtség a kormánypartok soraiban.)* és legjobb barátja mellett, hiszen nyáron, mondhatjuk azt, hogy milliók zsebében kinyílt a bicska, amikor azt látták, hogy Mészáros Lőrinc, Orbán Viktor kedves barátja 27 milliárd forintos jachton hajókázott. Akkor a kormányzat, illetve a Fidesz-vezérkar reakciójából az látszott, mintha nem is értenék, hogy mi ezzel a baj, és ezen próbálok segíteni most önnek, miniszter úr.

Két baj is van ezzel. Az egyik gond azzal, amikor Orbán Viktor milliárdos barátai magánrepülőjén megy futballmeccsre, vagy amikor milliárdos barátai hajóján hajókáznak az ön miniszter társai, hogy olyan vállalkozókról beszélünk, akik egyébként nem a saját erejükből lettek milliárdosok, nem egy remek ötlet

megvalósításával, normális demokráciában és piacgazdaságban szokásos folyamatokkal váltak gazdaggá, hanem az adófizetők pénzéből, az önök kormánya döntésének következtében váltak milliárdossá. Tehát Mészáros Lőrinc 27 milliárdos jachtját, kérem szépen, az adófizetők fizették, és a kormánytagok meg azok a fideszes vezetők, akik ezt használják, illetve ilyenekkel élnek, azok mind a kormánynak köszönhetik ezt, és azon keresztül, ugye, az adófizetők pénzéről beszélünk. A másik probléma pedig az, hogy ezzel világossá vált, hogy jelenleg a luxus imádata az egyetlen nyíltan felvállalt értékrendjük, önök nyíltan elfoglalták helyüket a milliárdos elitben.

Azt gondoljuk, hogy ez így nincs jól. Azt gondoljuk, hogy ez mind a kettő alapvető probléma. Azt kérdem tehát a tisztelt miniszter úrtól, érti-e már, érti-e már a problémát ezzel, hogyan képzelik azt, hogy ez megtörténhet Magyarországon. Köszönöm szépen. *(Taps a DK és a Momentum soraiban.)*

ELNÖK: Az azonnali kérdésre Gulyás Gergely, Miniszterelnökséget vezető miniszter úr válaszol. Öné a szó, miniszter úr.

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Hogyha a képviselő úr arra kíváncsi, hogy hogyan kell úgy a milliárdos elitbe tartozni, hogy valaki közpénzből gazdagszik meg, akkor a pártelnökét kérdezze meg erről! *(Rétvári Bence: Így van! Esetleg az árnyék-miniszterelnököt! - Moraj, közbeszólások a DK soraiból.)* Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszter úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ (DK): Könyveljük ezt úgy el, hogy a miniszter úr nem tudott erre válaszolni, erre a felvetésemre *(Rétvári Bence: És te?! És te?! Motim!)*, nem tudott azzal a helyzettel mit kezdeni, hogy az a milliárdos elit, amelybe jelenleg a kormánytagok és a Fidesz-vezérkar is tartozik már nyíltan felvállalva *(Rétvári Bence: Motim! Altus!)*, olyan országot teremtettek, amely kettéosztotta a társadalmat egy nagyon szűk milliárdos elitre, amelyik magániskolába járattja a gyereket, magánkórházba megy, hogyha baja van, és egyébként a sokmillió átlagemberekre *(Rétvári Bence: Bezzeg a vizitdíj, az jól özszerántotta a társadalmat!)*, akik pedig a havi..., hónapról hónapra próbálnak élni, és úgy próbálják megvalósítani az életüket a kisnyugdíjból vagy kisvállalkozóként a bevételeikből, hogy nekik az állami, lerohasztott egészségügy és oktatás jut az önök kormányának köszönhetően.

Önök ilyen országot teremtettek, önök világosan deklaráltak a milliárdos elit szűk csapatához tartoznak;

mi viszont, szociáldemokraták, nem ilyen országot akarunk, mi nem ezért dolgozunk *(Az elnök csenget.)*, nem ezt gondoljuk, hogy ez a helyes *(Rétvári Bence: A tandíjat gondolják meg a vizitdíjat helyesnek!)*, és ezért szociáldemokrata kormány kell, Dobrev Klára-kormány kell. *(Rétvári Bence: Mert ő nem milliárdos, meg a nagyapja sem volt az!)* Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg a miniszter urat. Öné a szó, miniszter úr.

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Azért tartom furcsának, hogy ön elfogadta válaszadónak az én személyemet, mert én elég gyorsan elég világosan elmondtam az ön által említett ügyről a véleményemet. Úgyhogy most csak annyit tudok hozzátenni még a kérdéséhez, hogy az, hogy ön mit, milyen választ hova könyvel el, az az ön dolga; ne úgy járjon el semmiképpen a könyvelésnél, mint a Motim vagy az Altus, ahol ügyészségi határozat mondta ki, hogy csak az elévülés menti meg a bűncselekmény elkövetésétől és az emiatt lefolytandó büntetőeljárástól a tulajdonosokat. *(Rétvári Bence: Így van! - Kálmán Olga: Jaj, de gyenge!)* És örülök annak, hogy ön azt a Dobrev Klárát tekinti átlagpolgárnak, és az ő kormányzására vágyik, aki egyébként ma is korábbi, kommunista pártállami kapcsolataiból következőleg egy zsidóktól elkobzott villában él, és ott úszkál abban az uszodában, ami után az áfát sikerült visszaigényelni annak idején. Sok sikert ehhez! *(Kálmán Olga: Válasz?! - Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Így van! - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen a miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Komjáthi Imre, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Lesz-e abból haszna a magyar embereknek is, hogy a Fidesz-kormány ennyi akkumulátorgyárat és vendégmunkást hozat Magyarországra?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KOMJÁTHI IMRE (MSZP): Tisztelt Miniszter Úr! Olyan emberként állok most itt ön előtt és teszem fel a kérdést, aki a saját bőrén tapasztalta meg azt, hogy milyen sokat túlórázni; a saját bőrén tapasztalta meg azt, hogy milyen az, amikor egy cég nem tartja be a környezetvédelmi és a munkavédelmi előírásokat; és olyan emberként állok itt, aki a saját bőrén tapasztalta meg, hogy milyen távol lenni a családtól, milyen az, amikor egy olyan jövő vár az emberre dolgozóként, hogy ötvenévesen halálra túlórázza magát, feldobja a bakancsot, otthagyja a családot egy csomó adóssággal, és lehet, hogy még eltemetni is majd hitelből fogják. Éppen ezért rendkívül fontos, hogy önök milyen

gazdaságpolitikát választanak. Rendkívül fontos, hogy milyen munkahelyeket teremtenek.

Azt látom, hogy önök elkötelezték magukat az autógyárak mellett. Azt is látom, hogy elkötelezték magukat az akkumulátorgyárak mellett. Azt is látom, hogy teljesen mindegy, úgy látszik, hogy kik mennyit és hogyan tiltakoznak, ezeket a terveket önök meg fogják valósítani. De azért én mégiscsak megkérdezném, hogy milyen konkrét haszna van abból a magyar embernek, a magyar dolgozónak, hogy önök tömegével telepítenek be akkumulátorgyárakat az országba és vendégmunkásokat.

Azért kérdezem ezt, mert azt látom, hogy milyen haszna van belőle önöknek, azoknak a munkaerő-kölcsönző cégeknek, amelyek ezeket az embereket hozzák.

(17.00)

Látom azt, hogy milyen haszna van azoknak a NER-közeli vállalkozóknak, akik a munkásszállókat és a munkáshoteleket üzemeltetik. Csak azt nem látom, hogy az a rengeteg befektetés, az a közel 8000 milliárd forint, amit önök erre szánnak, mikor fog a magyar emberek hasznára válni.

Említették ma itt többször felszólalásaikban, hogy nagyobb biztonságot akarnak a magyar embereknek. Ha nagyobb biztonságot akarnak a magyar embereknek, magyar dolgozónak, akkor fogadják el egy igazi baloldali, igazi szociáldemokrata párt, az MSZP javaslatait (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), hogy harmadik országból érkező munkavállaló ne jöhessen Magyarországra úgy, hogy nincs kollektív szerződés hatálya alatt dolgoztatva. (*Taps az ellenzéki padosorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdésre Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter úr válaszol. Őné a szó, miniszter úr.

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az utolsó mondatával elbizonytalanított, képviselő úr, mert én az MSZP-t eddig abba a szövetségbe soroltam, aminek a vezetője Gyurcsány Ferenc, és ami annak idején a kerítés megépítését mindvégig ellenezte, és le is akarta azt bontani. Ha a kerítés nem lenne, akkor nem egyébként szabályozott eljárásban ideérkező vendégmunkásokról beszélgetnénk, hanem migránsok százazereiről és millióiról. De én mindenféleképpen azt üdvözlöm, hogy most, hogy az ellenzék, úgy tűnik, lesz olyan választás, ahol külön indul, a Magyar Szocialista Párt immáron elhatárolja magát saját korábbi szövetségeseinek a véleményétől.

Ami a munkaerőpiaci helyzetet illeti: azzal a gonddal néz szembe Magyarország, hogy nem a munkanélküliség 10 százalék fölötti aránya az, amivel

szembesülünk, mint egyébként a Szocialista Párt kormányzásának az időszakában, hanem azzal, hogy sok helyen a szakképzett munkaerő megtalálása egy-egy beruházásnál komoly nehézséget okoz. Ezért a kormány egy világos elvet rögzített, ez a világos elv pedig úgy hangzik, hogy amíg van magyar munkaerő, addig külföldi állást nem foglalhat el. Ha már nincs magyar munkaerő, akkor van lehetőség szabályozott eljárásban vendégmunkásoknak a munkavállalásra. Ráadásul, tegyük hozzá, az eddigi törvényt is szigorítani fogjuk, az Országgyűlés lényegesen szigorúbb szabályokkal kell hogy találkozzon majd a következő hónapokban, mint amilyenek eddig hatályban voltak Magyarországon.

Ami pedig az autóipart illeti: 170 ezer embernek ad az autóipar ma munkát. Ez az elsődleges szám, ha azt nézzük, hogy alvállalkozóknál az autóiparnak, a beszállítóknál mennyien dolgoznak, akkor ez a szám ennek a háromszorosa is lehet, ez több mint félmillió ember. Ön éppen a munka becsületéről és a munkások megbecsüléséről beszélt, úgy gondolom, hogy a kormány az ő munkahelyüket meg akarja védeni, akkor az mindenféleképpen önök által is támogatandó cél kell hogy legyen, különösen, hogy az Európai Unió szabályozása alapján 2035-től belső égésű motorok nem működhetnek majd Európában. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Visszaválaszra megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

KOMJÁTHI IMRE (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Rendkívül fontos, hogy megvédjük a magyar munkavállalókat, de még egyszer szeretném hangsúlyozni: akkor kezdjük azzal, hogy partnerként tekintenek a szakszervezetekre, valódi érdekegyeztetést folytatnak, meghallgatják a javaslatokat. Az MSZP is ezeket a javaslatokat hozza rendre ide. Nem a kisujjunkból szívjuk ezeket a javaslatokat, hanem ezeket a való életből hozzuk; nem csupán szakértők papírjaiból olvassuk, hanem azoktól a munkásoktól halljuk, akikkel nap mint nap találkozunk a gyárakban, gyárkapukban.

Minőségi munkahelyekre van szükség, nem olyanokra, ahol a magyar dolgozó ott fogja hagyni az egészséges máját és tüdejét. És most ez zajlik, ez folyik. Hiába mondják önök azt, hogy betartják a környezetvédelmi előírást, és meg fogják büntetni azokat, akik nem tartják be a munkavédelmi előírásokat, nem ez történik. Jelen pillanatban is mérgezik a magyar dolgozókat.

És egyébként mint szociáldemokrata, én nem tehetek különbséget vendégmunkás és magyar dolgozó között a tekintetben, hogy munkás. (*Rétvári Bence: Mi viszont teszünk különbséget. - Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) Meg kell védeni mindenkit. (*Az elnök ismét csenget.*) És az az uszítás, amit önök véghez vittek...

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr.

KOMJÁTHI IMRE (MSZP): ...a migránsözával, annak a levét fogják most meginni. De nem lehet, hogy összecsapás legyen a magyar dolgozók és a vendégmunkások között emiatt. *(Taps az ellenzéki pad-sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, lejárt rég az idő. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg miniszter urat. Parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a sz

ót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Attól tartok, hogy képviselő úr a nyugati médiában vagy legalábbis a nyugati városokban látott képeket téveszti össze a magyar helyzettel, ott vannak összecsapások migránsok és a helyi lakosság között. Magyarországon ilyen probléma nincsen, Magyarországon a közbiztonság Európában a legjobbakká tartozik.

Ami pedig a magyar munkásemberek érdekvédelméről: természetesen a hatóságok a munkavédelmi előírások betartásáért és betartatásáért felelnek. Ha önnek bárhol tudomása van bármely munkavállaló egészségének a veszélyeztetéséről, akkor tegyen bejelentést *(Komjáthi Imre: Úgy lesz!)*, megígérem, hogy a hatóságok a lehető leggyorsabban és legszigorúbban ezt ki fogják vizsgálni.

De abban, ami a szakszervezetek szerepét illeti, valószínűleg mi nem értünk egyet, és az egyetértés köztünk már nem is fog létrejönni. A legjobb a munkavállalóknak is az, ha jól képzett munkaerőre van szükség, ha van elég munkahely, és éppen ezért a munkáltatók pedig versenyeznek azért, hogy minél magasabb bérekkel tudják alkalmazni a munkavállalókat. Magyarországon ez a helyzet. Ma az átlagbér lassan a háromszorosa lesz annak, mint a Gyurcsány-kormány utolsó évében volt. Ha az inflációt figyelembe veszem, akkor is közelítünk értékben a kétszereséhez. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Bedő Dávid, Gelencsér Ferenc, Szabó Szabolcs és Tompos Márton Kristóf, a Momentum képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Kérem, válaszoljon, Miniszterelnök Úr!” címmel. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Momentum frakcióvezetője előzetesen úgy nyilatkozott, hogy személyes válaszadást kér, így miniszterelnök úrnak távolléte miatt a második **sonon következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Most a Momentum-frakció soron következő kérdést feltenni kívánó képviselője következik. Tisztelt Országgyűlés! Fekete-Győr András, a Momentum képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az építési és közlekedési miniszternek: „**Kérem, válaszoljon, Miniszter Úr!**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

FEKETE-GYŐR ANDRÁS (Momentum): Tisztelt Építési és Közlekedési Miniszter Úr! Ha csak röviden kellene kérdezni, akkor arról érdeklődnék, hogy az utcáktól a reptérig mindent átnevező kormánya miért nem nevezi át önt is. Mármost nem a Lázárt és nem is a Jánost, hanem a közlekedési és építési miniszteri titlust. Ugyanis, ha a valóságot nézzük - és javaslom, hogy nézzük a valóságot -, akkor, miniszter úr, ön nem épít, hanem építkezéseket állít le. Ha a valóságot nézem, miniszter úr, akkor ön nem segíti, illetve gyorsítja a közlekedést Magyarországon, hanem éppen ellenkezőleg, lassítja, vagy éppen megszünteti azt. Miniszter úr, ön lezár, ez a nagy helyzet.

Ami azt illeti, minden területen képes erre az egyenletesen rossz teljesítményre, a mi legnagyobb bajunkra. Az elmúlt hetekben a MÁV-val kapcsolatban nyújtott teljesítményét lehetne ámokfutásnak is nevezni, de csak azért nem nevezem annak, mert az valami gyors előrehaladást, valami lendületet kellene hogy jelentsen, a Magyar Államvasutakról pedig ez sajnos nem mondható el a mai napig.

Mindenesetre ez a kudarcszéria nem állt meg a MÁV-nál: önök Csöbör Katalin fideszes képviselő asszony ígéretével ellentétben fizetőssé akarják tenni a Miskolcot elkerülő M30-as autópálya-szakaszt. És a nagy kérdés az, hogy kinek lesz ez jó, miniszter úr. A miskolciaknak? Mert nekik biztosan nem, mivel újra a városukra fog zúdulni a forgalom, ugye, környezetszennyezéssel együtt. Pedig lenne erre megoldás, hogy elkerülje őket a forgalom, ezért hívják ezt elkerülő útnak.

Jó lesz ez, miniszter úr, bárkinek a mindenhol sajnargató költségvetésen kívül? Mert tudjuk, hogy van olyan honfitársunk, akinek egyébként jó, 27 milliárd forintos luxusjachtal közlekedik a Földközi-tengerben, egyébként az önök kormánya által elloptott és odaadott magyar és EU-s forrásokból és pénzekből. *(Rétvári Bence: Az a Cseh Katalin!)*

De mit fog ez segíteni *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* a használt Suzuki-val közlekedő miskolci és Miskolc környékén élő lakosoknak, miniszter úr? Kinek jó ez a fizetőssé elkerülő út? Köszönöm szépen a választát. *(Taps a Momentum soraiból.)*

(A jegyzői székben dr. Szűcs Lajost dr. Vinnai Győző váltja fel.)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Nem gondoltam, hogy az azonnali kérdések és válaszok órájában a személyes teljesítményem értékelésére kerül sor. Azt gondoltam, hogy ez a miniszterelnök úr kompetenciája.

De köszönöm képviselő úrnak, hogy belátogatott a parlamentbe, és elmondta a sokrétű kérdését,

amelyre részben ma már válaszoltam. Ha sűrűbben járna az épületben - eleget téve esküjének -, akkor hallhatta volna a válaszomat. Illetve a kérdéseinek jó része inkább a napirend utáni felszólalás kategóriába tartozik, ezt javaslom ügyrendileg a figyelmébe. Elmondtam ugyanis az MO-s kapcsán, amit ráadásul a saját frakciótársai tettek föl kérdésképpen, hogy az MO-sra is igaz az, ami az M31-esre, illetve bármelyik elkerülő utat illető autópálya-szakaszra Magyarországon: 98 százalékban e-matricával használják az elkerülő utaknak számító autópálya-szakaszokat Magyarországon. Mi a kérdése?

ELNÖK: Köszönöm miniszter úr válaszát. Viszonzásra egy percben megadom a szót képviselő úrnak.

FEKETE-GYŐR ANDRÁS (Momentum): Én demokrata vagyok, miniszter úr, tehát egy miniszter kompetenciáját nemcsak a miniszterelnöknek, tehát a felettesnek, hanem szerintem elsősorban az embereknek kell megítélnie, azoknak az utasoknak, akik egyébként a MÁV vasúti szerelvényein kell hogy szenvedjenek és zötykölődjenek, vagy azoknak a miskolci, illetve Miskolc környékén élő embereknek, akiknek ezzel kivesznek pénzt a pénztárcájából.

(17.10)

Tehát én az ő hangjukat hoztam be a parlamentbe, őket degradálni azzal, hogy majd a napirend utáni felszólalásban van a helyük, szerintem szerencsétlen volt a miniszter úr részéről. Helyi civilek gyűjtöttek aláírást, sok százat, sok ezret a helyiektől. Ott az emberek nem élnek olyan anyagi körülmények között, mint ön, miniszter úr, a vadászkastélyában, vagy mint Mészáros Lőrinc, illetve a képviselőtársai. Rossz anyagi körülmények között élnek sajnos a magyar emberek Borsodban és a környéken, és nekik igenis számít ez a pénz.

Önök ígértek valamit, azt, hogy nem lesz fizetés ez az elkerülő út, de hazudtak, megszegték ezt az ígéretet, ezért arra kérem önöket a miskolciak nevében (*Rétvári Bence: Miért beszélsz a miskolciak nevében?*), hogy vonják vissza ezt az intézkedést. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki padosorokból.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás leti meg miniszter urat. Miniszter úr, öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter: Nem tudom, a miskolciak megköszönik-e önnek, budai polgártársunknak, hogy nevükben szólal fel, azt viszont tudom mondani, hogy Magyarországon az M43-as autópálya például elkerülő útként funkcionál Szegeden, mint ahogy az M5-ös is elkerülő útként funkcionál Kecskemét vonatkozásában. Ennek az igazságos használatára érdekében Magyarország Kormánya tíz esztendővel ezelőtt kitalálta a megyei

matricát, amit mindenki kedvezményesen és korlátlanul vehet igénybe nagyon olcsó formátumban.

Tehát a mi politikánk az önök dumájával szemben az, hogy a rászorulóknak és minden közlekedést használónak olcsón biztosítjuk a szolgáltatást. Itt ajánlom figyelmébe a vármegye- és az országbérletet, amelynek hatására, kedves képviselőtársam, úgy, hogy ön lefikázza 57 ezer MÁV-os és volános dolgozó munkáját, Magyarországon 2023-ban, kedves képviselő úr, rekordszámot fog dönteni a MÁV szolgáltatásait igénybe vevő választópolgárok aránya. (*Taps a kormányparti oldalán.*)

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Brenner Koloman és Lukács László György, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mit gondol erről, Miniszterelnök úr?” címmel. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Jobbik frakcióvezetője előzetesen úgy nyilatkozott, hogy személyes válaszadást kér, így miniszterelnök úrnak távolléte miatt a második **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a gazdaságfejlesztési miniszternek: „**Miért fordítanak milliárdokat vendégmunkások lakhatására?**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Fónagy János államtitkár urat, miniszterhelyettest jogosította fel. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. (*Z. Kárpát Dániel: Igen.*) Igen. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem az utóbbi hetekben kezdődtek sorjázni a munkásszálló-építésekről szóló hírek. Ezekben nagyjából hasonló motívumokat érhetünk tetten. Az egyik az, hogy átlagosan olyan százmilliós nagyságrendű állami támogatás áll a munkásszálló-építések mögött, ezt jellemzően az adófizetők pénzéből finanszírozzák, és bár látjuk, hogy különböző férőhelyek szerint ezek a munkásszállók felépültek, most a használók egyre nagyobb hányadban a harmadik világ ázsiai migránsmunkásai kezdenek lenni, legalábbis azokon a helyszíneken, amelyekre jártam, és az utóbbi hetekben több ilyen helyszínen jártam. Legyen szó Székesfehérvárról vagy legyen szó egy kőbányai helyszínről, tulajdonképpen azt tapasztaljuk, hogy a harmadik világ ázsiai migránsmunkásai voltak azok, akik előszeretettel megjelentek ezen a környéken, és nagyjából jól behatárolható, hogy melyik akkumulátorgyár vagy melyik üzemegység közelébe szállították, buszoztatták őket.

Tehát kijelenthető, hogy rendszerszinten a magyar adófizetők pénzéből támogatja a kormány azt a folyamatot, hogy adott esetben Székesfehérváron egy 155 lakott befogadni képes telephelyre 578 millió forint támogatást nyújtanak, vagy éppen azt, hogy Kiskunhalason zárt ingyenes parkoló, 24 órás portaszolgálat,

kártyás beléptetőrendszer álljon rendelkezésre azon migránsmunkások számára, akik esetében erre a célra mintegy 407 millió forint támogatást biztosítottak, jó részt többé-kevésbé a magyar adófizetők pénzéből.

Miniszterhelyettes úr, a kérdés adódik: mennyit költöttek összesen a migránsmunkások szállásaira és a munkásszállókra, ebből a pénzből hány magyar munkavállaló lakhatását lehetett volna megkönnyíteni, és összességében a fiatal magyarok számára épített bérlakások helyett miért erre költik a magyar adófizetők pénzét? Érdemi válaszát tisztelettel várom. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Úr! Köszönöm a kérdését, mert lehetőséget ad számomra, hogy elmondjam, a kormány családpolitikai intézkedései egyértelműek és világosak, kiszámíthatóságot biztosítanak a családoknak, segítik a gyermekvállalást.

Az utóbbi években a GDP 5-6 százalékát fordítjuk családtámogatásra, ami az Európai Unióban egyedül álló. A családok otthonteremtési kedvezményének bevezetése óta minden ötödik család új otthonhoz jutott, ebben benne vannak azok is, akiknek eddig semmilyen otthonuk nem volt, és azok is, akik meglévő otthonukat tették alkalmassá több gyermek befogadására. Magyarországon a lakosság 91,7 százaléka rendelkezik saját otthonnal, amely európai szinten is kimagasló mértékű. Az eredeti CSOK - mint a kormányzat család- és lakáspolitikai zászlóshajója - több mint 182 ezer családot juttatott a kormány támogatásával önálló otthonhoz, több mint 649 milliárd forint támogatás kibocsátásával.

Az elmúlt közel hat és fél év kiemelkedő eredménye jelentősen hozzájárult a családok életszínvonalához. Számos programmal segítettük és segítjük továbbra is a családok lakáshoz jutását, ezek közé tartozik a babaváró támogatás, amelynél a hitel maximális összege, mint közismert, 11 millió forint. Kedvezményes hitelek és támogatások mellett adó-visszatérítési támogatások és illetékmentesség segítette a családok pénzügyi helyzetét. Ezekhez képest a 2017-ben indított, „Munkásszállások kialakítása” elnevezésű program a magyar lakosság alacsony földrajzi mobilitásának élénkítését kívánja elsősorban elősegíteni az egyre aggasztóbbá váló munkaerőhiány kezdeti időszakában. A kormány eddig 24 milliárd forint összeg felhasználásával 61 munkásszállás kialakításához biztosított döntően vissza nem térítendő támogatást. *(Dr. Lukács László György: Meg a migránsmunkásoknak! - Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Viszonzás illeti meg képviselő urat. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Miniszterhelyettes Úr! Nekünk azt kell tisztáznunk, hogy önök magyar adófizetők pénzéből tipikusan harmadik világbeli munkások által betöltött munkahelyeket finanszíroznak. Az érkező migránsmunkás tipikusan megkapja a lakhatást és megkapja az ellátást. Az ugyanabban a munkakörben dolgozó magyar munkavállaló pedig fizetést kap, és annak jó részét a felét elkölte lakhatásra és ellátásra.

Mennyiben korrekt ez a szülőföldön való boldogulás szempontjából, hogy agyonkedvezményezik az ázsiai migránsmunkásokat? Miért nem arra kapacitálják az érintett cégeket, mondjuk, adókedvezményekkel, hogy azt, amit a harmadik világ vendégmunkásának odaadnak lakhatás és ellátás formájában, kapja meg fizetésemelésként egy magyar ember? Lehet, hogy akkor nem lesz olyan erős kényszerű kívándorlás, és lehet, hogy nem kell idehozni egy ázsiai migránsmunkást.

A helyzet az, hogy a megoldás ott fekszik önök előtt. Értetlenül állok az előtt, hogy magyar adófizetők pénzéből külföldi dolgozókat támogatnak. A magyar adófizetők pénzéből, a magyar kvótának megfelelően, magyarok által betöltött munkahelyeket szabad csak támogatni. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg miniszterhelyettes urat. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Képviselő úr, Magyarországon ma 4,7 millió munkavállaló van, a külföldi munkavállalók száma valahol 40 ezer körül van. A kettő között azért jelentős az arány. Még ha mindegyik számra biztosítunk is munkásszállást, ami természetesen messze nem igaz, akkor sem igaz az ön állítása.

Egyébként meggyőződés, hogy a magyar kormány család- és lakáspolitikája elősegíti a magyar családok hétköznapijait, elősegíti a fiatal magyar munkavállalók munka- és életkezdését, és meggyőződés, hogy az ország belső munkaerő-mobilizációjához a programunk, amely a munkásszállások kialakítását célozza, mindenképpen megfelelő. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm a miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Jámbor András Imre és Tordai Bence, a Párbeszéd képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mi folyik itt?” címmel. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Párbeszéd frakcióvezetője előzetesen úgy nyilatkozott, hogy személyes válaszadást kér, így miniszterelnök úrnak távolléte miatt a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Jámbor András Imre, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszternek: „**Mi folyik itt?**” címmel.

(17.20)

A miniszter úr távolléte miatt válaszként Répássy Róbert miniszterhelyettes urat jogosította fel. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jámbor András Imre: Elfogadom.)* Öné a szó!

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Köszönöm szépen. Pár órával ezelőtt érdeklődéssel hallgattam itt volt jó miniszter asszony szavait arról, hogy milyen korrupciós ügyeket derítene fel. Két V betű és egy S betű hiányzott ebből a felszólalásból, a „végrehajtás”, a „Völner” és a „Schadl” nevek mintha hiányoztak volna a nagy korrupció elleni küzdelemből.

Pedig lassan már két éve annak, hogy a végrehajtói maffia elleni nyomozási eljárás eljutott abba a szakaszba, hogy letartóztatásokat fogatosítottak, mégis azt látjuk, hogy két év után sem változott igazából semmi ebben a rendszerben, márpedig Völner és Schadl nem a földből nőttek ki, nem a teherautóról estek le, hanem ez egy rendszerszintű problémának a következménye, és ezt a rendszerszintű problémát kéne alapvetően kijavítani.

Répássy államtitkár úr a választási kampányban azt ígérte, hogy ki lesz majd vizsgálva az, hogy mit kell a végrehajtáson változtatni, a nyomozati anyagokból pedig tudjuk azt, hogy Völner és Schadl azok, akik a tanúvallomások szerint diktálták azt a végrehajtási törvényt, ami jelenleg hatályban van. De ha ez nem is lenne így, akkor is látjuk azokat az eseteket, ami miatt szükség lenne arra, hogy átnézzük ezt a végrehajtási törvényt, és szükség lenne arra, hogy javítsunk ezen a végrehajtási törvényen.

Erre számos javaslatot tettünk, számos alkalommal próbálkoztunk azzal, hogy egyáltalán hozzuk be a Ház elé, és vitassuk meg azt, ami 480 ezer ember problémája jelenleg ma Magyarországon, ennyi ember ellen zajlik végrehajtási eljárás. Azóta pedig az a helyzet, hogy nem csökkentek ezek a kiskapuk, és nem csökkentek ezek az ügyek; a fizetési meghagyások ügye, amiben egy furcsa koalíciót kell alkotnom a PestiSrácokkal, akik a múlt héten írtak ebben a témában, és csináltak egy nagyon hosszú riportot. Például azt látjuk, hogy nemhogy bezárták ezeket a kiskapukat, hanem továbbra is lehet olyan lakásmaffia-szerű módszerekhez folyamodni, amivel embereket utcára raknak.

Úgyhogy a kérdésem az lenne az államtitkár úrhoz, hogy mikor lesz átnézve a végrehajtás rendszere, mikor lesznek ezek a rendszerszintű hibák kijavítva, és mikor lesz olyan végrehajtási törvény *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*, ami egyben az adóssághajtást is segíti és a bajba jutott embereknek is...

ELNÖK: Képviselő úr!

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): ...segítséget nyújt.

ELNÖK: Kettő perce volt.

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Én őszintén örülök annak és őszintén tisztetem az ön szándékát, hogy napirenden tartja a végrehajtási törvény felülvizsgálatát, ez teljesen legitim, és azt kell hogy mondjam, hogy ez nem áll messze a mi szándékainktól sem. Hiszen az igazságügyi miniszter azt vállalta, ami egyébként a jogalkotási törvényben a kötelessége is, hogy a jogszabályok hatályosulását folyamatosan figyelemmel kíséri, folyamatosan elvégzi az utólagos hatásvizsgálatokat. Nyilván ebbe beletartozik az egész polgári bírósági eljárás, kezdve az anyagi jogi kérdésekkel, egészen a végrehajtásig. Tehát az Igazságügyi Minisztérium folyamatosan vizsgálja a törvényeket és azoknak a hatályosulását.

Az nem szerencsés, hogy ezt, a végrehajtási jognak a felülvizsgálatát összeköti egy bűnüggyel, egy büntetőeljárással. Azért nem szerencsés, mert annak a büntetőügynek a kinevezésekkel kapcsolatos bűncselekmények a tárgyai, és egyáltalán nem a végrehajtási eljárásokkal kapcsolatban fogalmazódtak meg ebben az ügyben vádak.

Ha a végrehajtási eljárással kapcsolatban megfogalmazódik egy vád, akkor elég sok lehetősége van egy adósnak vagy bárkinek, akár a végrehajtást kérőnek is, hogy jogorvoslatot kérjen. Végrehajtási kifogást emelhet a végrehajtási eljárásban az, aki kifogásolja a végrehajtást, vagy akár végrehajtási pert is indíthat - végrehajtás megszüntetése iránti pert vagy más végrehajtási pert -, hogyha vitatja, hogy a tartozása valós és végrehajtható. Tehát van rá lehetőség, hogy jogorvoslattal éljenek az adósok.

Azt viszont ne ígérje, és ne is sugallja, kérem, politikusként, hogy ha megváltozik a végrehajtás rendszere, akkor az adósoknak nem kell megfizetnie a jogszerűen *(Az elnök csenget.)* megítélt adósságot. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszterhelyettes úr válaszát. Vázonválaszra megadom a szót, képviselő úr, egy percben.

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Az utolsó mondatára nagyon egyszerűen tudok reagálni, hiszen soha nem sugalltam ezt, hogy ez fog történni.

De visszatérve arra, hogy miért ehhez a büntetőügyhöz kötöm a dolgokat, nyilvánvalóan a büntetőügyben, amit én egy kirakatpernek tartok, pontosan azért, merthogy csak azokat a dolgokat vizsgálja, amiket ön is mond; a kinevezéseket, azt a tényleg mérföldnyi hosszú

tanúvallomásmot, mindenféle más, különböző etikátlan, a büntetőperек határait súroló dolgokat, amik a vallomásokban elhangzottak, azt egyszerűen nem vizsgálja.

Szerintem attól, hogy ebben a büntetőperben kivettek pár kirakatdolgot, amivel úgy lehet tenni, mint-hogyha itt nem lenne egy rendszerszintű probléma, az pont nem igazolja azt, hogy nem léteznek ezek a rendszerszintű problémák. Nyilván az államtitkár úr is olvasta ezeket a sajtóinformációkat, talán még a nyomozati anyagokat is, és látja azt, hogy itt abszolút vannak problémák, amikre rá lehetne menni, és vannak olyan egyszerű változtatások, amiket meg lehetne csinálni, ezt már többször elmondtam, például az adósok nézhessék meg, hogy milyen adósságuk van. Ez segítené az adósságbehajtást is, és segítené azt is, hogy ez a végrehajtói maffia ne húzzon be mindenféle trükkökkel embereket csapdába, abba, hogy elveszítsek a lakásukat vagy nyomorogjanak azért, mert a fizetésük 50 százalékát vonják le.

De nagyon sok javaslatot tettünk már. Én örülök, hogyha nyitott kapukat döngetünk, csak én azt látom, hogy ezek a kapuk zárva vannak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Visszonválasz illeti meg a miniszterhelyettes urat, parancsoljon.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Abban szerintem jó lenne, hogyha egyetérténénk, hogy a bírósági végrehajtásra szükség van, a bírósági végrehajtás egy szükségszerű következménye annak, hogy igazságszolgáltatás van. Az igazságszolgáltatás döntéseit a bírósági végrehajtók hajtják végre, tehát nem maguk találják ki a végrehajtók, hogy mondjuk, egy okirat alapján, egy ítélet alapján milyen tartozást kell behajtani, hanem a bíróság döntött ezekről vagy közjegyzői okirat alapján hajtják be a tartozásokat.

(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben Szabó Sándor váltja fel.)

Tehát nagyon fontos különválasztani azt az eljárást, amiben megállapítanak egy adósságot. Nagyon fontos, hogy ezt szétválasszuk a végrehajtástól. A végrehajtás során pedig, hogyha a végrehajtó törvénytelenül jár el, akkor ezzel szemben van helye jogorvoslatnak, és a Pénzügyi Szervezetek Állami... - bocsánat, a szabályozott tevékenységek felügyeletét ellátó hatóság felügyeli a végrehajtók tevékenységét, és a bíróság is felügyeli.

Tehát azt tudom mondani önnek, hogy megint csak összekever két dolgot: az egyik az, hogy tartoznak-e, jogos-e az a követelés, amit egy adósnak meg kell fizetnie, ez az egyik kérdés, és a másik kérdés, hogy azt törvényes módon kell utána végrehajtani. *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* Egyetérték mind a kettővel, törvényes végrehajtásra van szükség az

adósok védelme érdekében. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Toroczkai László, a Mi Hazánk képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Miért asszisztál a globális tervekhez, Miniszterelnök úr?” címmel. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Mi Hazánk frakcióvezetője előzetesen úgy nyilatkozott, hogy személyes válaszadást kér. A miniszterelnök úrnak távolléte miatt a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd, a Mi Hazánk képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Miért azt felelte a Mi Hazánk javaslatára, hogy nem viszi rá a lélek, hogy megbírságot adják a határkerítésen áttörő migránsokat?” címmel. Tekintettel arra, hogy a Mi Hazánk frakcióvezetője ezen azonnali kérdésnél előzetesen nem nyilatkozott a személyes válaszadási kérelemről, ezért ezt a határozati házsabály alapján úgy kell tekinteni, hogy a kérdést feltevő képviselő személyes válaszadást nem kér. Novák Előd képviselő urat illeti a szó.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm, elnök úr. Azt hiszem, hogy egy kis félreértés van. A személyes válaszadáshoz ragaszkodnék ebben az esetben is, vagy pedig kérném akkor a következő azonnali kérdésre való ugrást. Ezt tehát akkor kérem **visszavontnak** tekinteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Természetesen. Köszönöm, képviselő úr. Abban az esetben, ha ön nem fogadja el a válaszadó személyét, tehát változatlanul kéri, akkor ismételt benyújtás mellett lesz lehetősége a kérdésre választ kapnia.

Tisztelt Országgyűlés! Csárdi Antal, az LMP képviselője, azonnali kérdést *(Novák Előd: Bocsánat! Van még egy azonnali!)* kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mit gondol erről, Miniszterelnök Úr?” címmel. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy az LMP frakcióvezetője előzetesen úgy nyilatkozott, hogy személyes válaszadást kér, így a miniszterelnök úrnak távolléte miatt a második **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Keresztes László Lóránt, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „**Ki vezette félre a kormányt, hol vannak a tervek, miért nem történik semmi, Miniszter Úr?**” címmel. A miniszter úr távolléte miatt a válaszadásra Rétvári Bence miniszterhelyettes urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen...

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr, elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

(17.30)

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Tisztelt Államtitkár Úr! A múlt évben történelmi aszályal szembesültünk, és döbbenetes mértékben mutatkozott meg a vízhiány. Tavak, vízfolyások száradtak ki, és a folyók rekordalacsony vízállást mutattak.

A gazdák borzasztóan nehéz helyzetbe kerültek, és megmutatkozott, hogy mennyire kiszolgáltatott helyzetbe került hazánk az éghajlatváltozás és az elhibázott vízgazdálkodás miatt. Egyre többször beszélünk arról, hogy a homokhátság 2020 óta hivatalosan is félsivatag, illetve arról is, hogy az 1970-es évek óta 2 és 5 méter közötti értékkel csökkent a talajvíz szintje.

A szakemberek figyelmeztetnek, hogy a talajvíz-szint jelenlegi csökkenése azt jelenti az Alföldre vetítve, hogy 1-2 köbkilométer vízvesztéséget szenved el az Alföld éves szinten. Tehát ma Magyarország jelentős vízhiányban szenved, miközben az időszakos többletvizeket a lehető leggyorsabban elvezetik. Sokszor sokan megfogalmazták azt, hogy jelenleg is, a jelenlegi vízgazdálkodás alapján Magyarország kiszáritása, Magyarország lecsapolása folyik.

Két hete miniszterelnök úr kimondta, hogy Magyarországról több víz távozik, mint ami beérkezik. De amit ezt követően mondott a miniszterelnök úr, az sokunkat döbbenett meg, ugyanis így fogalmazott: nekünk feleslegünk van vízből, és Magyarország ma semmilyen vízhiányban nem szenved.

Államtitkár úr, ez azt jelenti, hogy a kormány még mindig nem érzékelt a legsúlyosabb kihívást, és ez az oka, hogy valójában még nem kezdték meg a cselekvést. Államtitkár úr, önök ígéretet tettek, hogy a víz mielőbbi levezetése helyett a víz megtartását célzó vízgazdálkodási koncepciót készítenek elő, és ez azért is fontos, mert az önök által jellemzően emlegetett öntözés még a saját terveik szerint sem fogja érinteni a területek 10 százalékát sem, és azt is tudjuk, hogy félsivatagi körülmények között az öntözés nem jelent majd megoldást.

Tisztelt Államtitkár Úr! Nemzeti sorskérdés, hogy hazánk kiszáritását megállítsuk. Mit gondol erről a kormány, és mire lehet számítani, mit tesznek ennek érdekében? Köszönöm előre is a választát.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak, parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban nagyon fontos feladat mindnyájunk számára, hogy egyrészt, amikor gyors árvizek vannak, akkor megakadályozzuk azt, hogy a folyók kilépjenek a medrükből, elárasszák a lakott területeket, ipari területeket, más területeket, másrészt pedig ugyanennek a fordítottja is fontos feladatunk, hogy amikor hosszú csapadékmentes idő

van, akkor viszont a vízpótlást főleg a mezőgazdasági területeken meg tudjuk oldani.

Valóban, Magyarországról több víz folyik ki, mint amennyi befolyik, hárombalatonnyi vízmennyiséggel megy több ki Magyarországról a folyókon, mint amennyi beérkezik Magyarországra a folyókon keresztül. Tehát valóban elég jelentős tartaléka van Magyarországnak, amiket a továbbiakban is tározni tudunk, föl tudunk használni, ha itt tudunk tartani. Ezért volt fontos a Vásárhelyi-tervben több tározónak is a létrehozatala. Azért lényeges ez, mert ezekben tudjuk tárolni a vizet és a későbbiekben pedig felhasználni, de hát, ezt ön is tudja, hogy a Tisza-tónak is nyilván, amikor a nagy esőzések vannak, megemelkedik a szintje, és a nyár végére azt a vizet lehet használni öntözésre.

Ha megnézi, hat darab tározóban 721 millió köbméter térfogattal valósult meg a Vásárhelyi-terv továbbfejlesztésében programok. Ez nagyon nagy mennyiség, 721 millió köbméter, és a Tisza-Túr komplex tározó megépítésével pedig további 45 (sic!) köbméterrel bővült a tárolható víz mennyisége.

Felhívom a figyelmét az utóbbi években, mondjuk, a beregi komplex árapasztási és ártér-revitalizációs fejlesztésre, ez 33 milliárd forintból valósult meg. A Szamos-Kraszna közti árvízszintcsökkentő tározó 17 milliárdból valósult meg. A hanyi-tizasülyi árvízszintcsökkentő tározó 20 milliárd forintból valósult meg. A nagykunsági árvízszintcsökkentő tározó 13 milliárd forintból valósult meg. A tiszaroffi árvízszintcsökkentő tározó szintén 6 milliárd forintból; és a már említett Tisza-Túr is, ennek a költsége is 36 milliárd forint volt. Igyekeztünk tehát a fejlesztési forrásainkat vízgazdálkodási célokra is felhasználni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Visszaválasz illeti meg a képviselő urat, parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Tisztelt Államtitkár Úr! Az ön által elmondott mennyiségnek a tízszerese hiányzik vízből, és a szakemberek már bemutatták egész világosan a kormány számára is, hogy a tájban kell megtartani a vizet.

A Tisza esetében árvízként a nyári időszakban 1000 köbméter ment el másodpercenként a Tiszában, és a nyári vízhozam ennek a tizede: 100 köbméter/secundum alatt van, és ezeket a többletvizeket kellene megtartani a tájban. A tájban kellene biztosítani ezeknek a vizeknek a helyét, de ez idén sem történt meg.

Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, hogy nagyon sok információt kapott már a kormány szakemberektől, akik valóban a számok nyelvén mutatták be azt, hogy milyen módon kell és milyen módon nemzeti érdek megvalósítani a táji vízvisszatartást; milyen módon lehet az egykori vízjárta terекbe, az egykori árterekbe visszavezetni a vizet, az egykori árterekbe a többletvizeket milyen módon lehet bevezetni; és azt is

bemutatták már, hogy ehhez milyen konkrét intézkedések kellenek.

Ezek az intézkedések késnek, államtitkár úr, és ez tragédiát fog jelenteni Magyarország számára. Így továbbra is azt kérem a kormánytól, hogy hallgassa meg ezeknek a szakembereknek a javaslatait (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), a szakemberek szavát, és biztosítsák, hogy a táji vízviszatarlás és a megfelelő tájgazdálkodás megvalósulhasson Magyarországon. Köszönöm elnök úr türelmét.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Visszaválaszolok meg a miniszterhelyettes urat, parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Térjünk rá a vízviszatarlási eredményeinkre! Ezt, ugye, a Kvassay Jenő-tervben rögzítettük. Itt 2030-ig szögeztük le a szakemberek bevonásával, nyilván a szakmai javaslatok alapján, mérnökök, szakemberek korábbi kutatásai alapján, hogy pontosan hogyan tudjuk a vízviszatarlást a vizeink jobb hasznosítása érdekében megvalósítani, a hazánkban átfolyó természetes vizek vízviszatarlási lehetőségének jobb kihasználása mellett, ami öntözővíz biztosítását is jelenti. Úgyhogy itt az elmúlt 12 évben elég erősen foglalkoztunk ezzel, tisztelt képviselő úr, és a megépült tározók maximális tározási kapacitása ebben a tervben, ami megvalósult, 5 millió köbméter, és több mint 2396 hektár öntözésében segíthet ez eredményesen. A közfoglalkoztatási programon belül valósítottuk ezt meg.

Gyepesnél, mondjuk, 160 ezer köbméter; Gerlánál 90 ezer köbméter; Peresnél 2,5 millió köbméter; Kislódnál 53 ezer köbméter; Kígyósnál 800 ezer köbméter; Kadiánál az Ó-Duna-szakaszon 412 ezer köbméter (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és még sorolhatnám, képviselő úr, hogy valóban helyben ezeket a vízviszatarlási projekteket hogyan tudtuk megvalósítani, és természetesen ezt folytatni fogjuk. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Dunai Mónika, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**Mesék és mesés jutalmak?**” címmel. Ön a szó, képviselő asszony. (*Dunai Mónika: Elfogadom.*) Bocsánat, a miniszter úr távolléte miatt válaszára Panyi Miklós államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Igen, ön a szó.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Karácsony Gergely, szokásához híven ismét

összevissza beszél. De most nemcsak beszél, hanem összevissza osztogatja is a sajátjainak a mások pénzét. A fővárosi emberek pénzét. Annak ellenére, hogy a főpolgármester súlyos pénzhiányt emlegetve jelentette be, hogy a Budapesti Közlekedési Központ szeptembertől 28 százalékkal emeli a vonaljegyek árát, most kiderült, hogy a főpolgármester saját döntési jogkörében eljárva mesés karácsonyi pénzesőt zúdíttott rá a BKK és a BKV felső vezetőire; pedig még nincs is karácsony.

A főpolgármesternek nem lehet könnyű az élete. Úgy tűnik, a hazugságok kusza hálójába újra és újra belegabalyodik. Július 21-én Facebook-posztjában még arról számolt be, hogy rendkívül súlyos a helyzet. Nincs pénz; a BKK-nak meg kell emelni a vonaljegyek árát. A baj olyan nagy volt, hogy még előző napon talált 65 millió osztogatható forintot, amelyről villámgyorsan, titokban döntött is a BKK és a BKV felső vezetői javára. A napnál is világosabb tisztelt képviselőtársaim, hogy Karácsony Gergelyt a fővárosban lévő szeméthegek és a teljes káosz kicsit sem zavarja. Ugyanis Mártha Imre, a budapesti közműcég vezetője is megkapta a karácsonyi ajándékát: a milliárdos üzletember 8 millió forint mesés jutalomban részesült.

Tisztelt Államtitkár Úr! Rendkívül elszomorít bennünket, budapestieket és az egész országot az, amit Karácsony Gergely művelt, és a mai napig folyamatosan művel a fővárossal. Ez nemcsak a fővárosnak, hanem minden magyarnak szégyen. A főpolgármester most - hasonlóan a biciklisáv elkerítéséhez - elkerített egy tekintélyes summát az amúgy is kiemelten bérezett vezetői számára.

Kérdezem tisztelettel államtitkár urat: vajon azért kellett megemlíteni a BKK-jegyek árát a harmadával, hogy Karácsony Gergely a pluszbevételt jutalomként kioszthassa a barátainak? (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Panyi Miklós államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek. Parancsoljon!

DR. PANYI MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Valóban, minden héten újabb és újabb botrány robban ki Karácsony Gergely főpolgármester úr körül. Nyáron a főpolgármester úr a város csődközeli helyzetéről beszélt.

(17.40)

Emlékezzünk rá, több mint 210 milliárd forint tartalékkal vette át a fővárost Tarlós Istvántól. Azóta ez a pénz eltűnt, elfolyt. Aztán itt van a budapesti közlekedés káoszba züllesztése, az értelmetlen lezárások és az értelmetlen biciklisávok, vagy beszélhetünk az egyre szemetesebb közteterekről, az elmaradt vagy éppen rosszul megvalósult fejlesztésekről.

És akkor itt van a rendszerváltás utáni Magyarország legsúlyosabb pártfinanszírozási botránya, amikor is Karácsony Gergely hónapokon keresztül azzal a mesével jött, hogy félmilliárd forintnak megfelelő euró és font gyűlt össze adománygyűjtő ládikókban. Azóta kiderült, hogy a több százezer eurót kötegelve, egymás utáni sorszámmal rendelkező bankjegyeket kivasalva adták le az OTP Banknak, ami miatt büntetőeljárás van folyamatban, s miközben Karácsony Gergely külföldi donoroktól kapott pénzből kampányol, amiről hazudik, a korábbi több száz milliárd forintos tartalékot felélte, a város működését lezüllesztette, a várost pénzügyi csőd fenyegeti, Gyurcsány embereinek több tíz millió forintos prémiumot fizet ki. Teszi ezt úgy, hogy mindeközben radikálisan megemelte a jegyárakat, miközben éppen ennek az ellenkezőjét kommunikálta még 2022 nyarán.

Most már az okot is tudjuk, hogy miért volt szükség az áremelésre. Gyurcsány Ferenc emberei miatt, akik ott vannak minden fővárosi cég vezetésében. Jól ismert baloldali recept ez: a mindennapi embereknek megszorítás, a haveroknak pedig bőkezű osztogatás; mintha egy az egyben a Gyurcsány-korszakot látnánk visszaköszönni a Főpolgármesteri Hivatalban. Budapest és a budapestiek ennél, azt gondolom, többet érdemelnek. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterhelyettes úr. Viszonzásra megadom a szót képviselő asszonynak.

DUNAI MÓNKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az ön választ elfogadom, azonban az továbbra is elfogadhatatlan, ahogyan Karácsony Gergely Budapestet kezeli, ahogyan hagyja lezülleni Budapestet, ahogyan hagyja, hogy Budapestet ellepje a gaz, ahogyan hagyja, hogy Budapestet belepje a por. A közlekedési helyzet káosz, és talán ez a legfinomabb kifejezés itt a Házban, a tömegközlekedés árát viszont az egekbe emeli.

Azt gondolom, hogy mindezek mellett azt mondani, hogy jutalmat érdemelnek, busás, mesés jutalmakat azok a vezetők, akik a főváros cégeinek vezetői, amely most már talán a százmillió forintot is közelíti, az egészen egyszerűen elfogadhatatlan. Mai hír, hogy Barts J. Balázs is közel tízmillió forintos pluszpénzt kapott, az a Barts J. Balázs, aki két évvel ezelőtt a Városháza eladása kapcsán folyt tárgyalásokon részt vett, és fegyelmet is kapott annak idején. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Viszonzás illeti meg miniszterhelyettes urat. Parancsoljon!

DR. PANYI MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő

Asszony! Valóban jogosan merül fel a kérdés, hogy miért van szükség a közösségi közlekedésben 30 százalékos jegyáremelkedésre, és miért van szükség több tíz millió forintnak megfelelő összeget prémiumként kifizetni akkor, amikor állítólag a főváros csődközeli helyzetben van, amikor a fővárosi cégeket súlyos gazdasági nehézségek sújtják. Természetesen válaszokat ne várjunk, nem is várhatunk. A főpolgármester úr, a demokrácia bajnoka a sajtó elől menekül, válaszokat nem ad, legfeljebb egy-egy cinikus posztot tesz közzé a közösségi médiában.

Karácsony Gergely az elmúlt évek tevékenységével a várost a csőd szélére vezette, most megszorításokkal próbálja saját alkalmatlanságát leplezni, a fővárosiakat bünteti, a haverokat jutalmazza. Ez méltatlan egy világváros vezetőjéhez, és méltatlan minden budapesti lakossal szemben is. Budapest ennél többet érdemel. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Vejkey Imre, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az európai uniós ügyekért felelős miniszternek: **„Kitart-e a Kormány a brüsszeli zsarolással szemben?”** címmel. A miniszter úr távolléte miatt válaszadásra Zsigmond Barna Pál államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Úgy tűnik, Brüsszel nem bír magával, ami nem is csoda, hiszen vérszenes közelegnek a jövő évi európai parlamenti választások, és a BSS, a Brüsszel-Strasbourg-Soros-tengely vesztésre áll, és ezzel ők maguk is teljesen tisztában vannak. Mivel a balliberális elit vesztésre áll, ezért a korrupcióval terhelten épített elefántcsonttoronyuk árnyékában már igencsak rezeg a léc.

Mindezek okán az elsődleges céljuk most az, hogy a hátralévő közel fél évben saját akaratukat minden olyan területen véghez vigyék, ahol eddig tagállami ellenállásba ütköztek. Mindezt bármi áron teszik, felrúgva az alapító szerződéseket, két lábbal tiporva a nemzetállami szuverenitást és alkotmányos szabályokat, s mindezt megfelve most már nyílt kettős mércével. A legnagyobb szálkát Magyarország jelenti Brüsszel szemében, hiszen tény az, hogy hazánk szuverenitását politikai, gazdasági, kulturális téren egyaránt támadják.

Brüsszel zsaroló módon azt követeli tőlünk, hogy finanszírozzuk mi is a háborút: szállítsunk mi is fegyvert, adjunk még több pénzt Ukrajnának, engedjük be a migránsokat, építsünk migránsgettót, hagyjuk beszivárogni az LMBTQ-propagandát az iskolába, töröljük

el a rezsicsökkentést és a kamatstopot, engedjük be a magyar piacokra a kérdéses eredetű és minőségű ukrán gabonát, és onnan vegyük a gázt, ahonnan szeretnénk kéne; mondjunk le önálló külpolitikánkról, és adjuk fel az egyhangú döntéshozatal elvét politikai kérdésekben.

A fentiek alapján kérdezem tisztelt államtitkár urat, kitart-e a kormány a brüsszeli zsarolással szemben. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Zsigmond Barna Pál államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek. Parancsoljon!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, az Európai Unió's Ügyek Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Brüsszel ismét bebizonyította, hogy nyíltan és ideológiai alapon diszkriminál egyes tagállamokat, ahelyett, hogy a saját, korrupciós botrányoktól hangos háza táján söprögetne, ugyanis jogállami köntösbe bújtatott politikai bossorkányüldözést folytat a nemzeti szuverenitásuk mellett kiálló tagállamok ellen, és továbbra is indokolatlanul tartja vissza a Magyarországnak és Lengyelországnak jogosan járó forrásokat, miközben saját maga a legelemből jogállamisági feltételeknek sem felel meg. Sőt, mi több, beavatkozik a tagállami belpolitikába, hiszen a lengyel választások közeledtével láthatóan a varsói nemzeti kormány ellen kampányol. A brüsszeli elit ráadásul támogatja a migrációt, és ennek érdekében hatásköröket próbál elvonni a nemzeti kormányoktól, és ki akarja kényszeríteni a kötelező kvótákat.

Ezek az intézkedések mágnesként vonzzák az illegális bevándorlókat, elég az olasz vagy a nyugat-balkáni helyzetre gondolni, illetve a magyar határra gondolni. Felháborító, hogy a Gyurcsány Ferenc által vezetett dollárbaloldal Brüsszel kottájából játszik. Nekik az a jó, ha a döntések nem Magyarországon, hanem Brüsszelben születnek. Nekik nem jelent problémát, ha a nemzeti érdekek helyett idegen érdekeket kell képviselni.

Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném biztosítani arról képviselő urat, hogy a nemzeti kormány kitart a békepárti álláspontja mellett, és mindig a magyar emberek érdekeit fogja képviselni. Megvédjük a nemzeti szuverenitásunkat, megvédjük a határainkat, nemet mondunk a migránskvótára, megvédjük a családokat és a gyermekeinket, megvédjük a rezsicsökkentést, kiállunk a kárpátjai magyar testvéreink mellett és minden más kulcsfontosságú ügyben képviselt véleményünk mellett, amelyre felhatalmaztak minket a 2022-es választások és a népszavazások során a magyar választók. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): A tisztelt államtitkár úr válaszát köszönettel elfogadom. Egyre inkább nyilvánvaló az, hogy ha mi nem engedünk a liberális örületnek, akkor egy centet sem látunk az uniós forrásokból. Ebben a zsarolási láncban szégyenteljes módon a Gyurcsány vezette dollárbaloldal is aktív szerepet játszik Brüsszelben, mind az Európai Parlamentben leadott képviselői szavazataival, mind a Brüsszel-szerte folytatott Magyarország-ellenes felforgató tevékenységével.

Köszönöm, hogy a kormány nem engedi meg, hogy Magyarország függetlenségét és szuverenitását bárki is korlátozza, hogy olyan emberek, akiket nem a magyar nép kíván behívni ide, azok itt legyenek az országban illegális migránsként, és ezeket az embereket kívülről külső erők ráerőltessék Magyarországra. Még egyszer köszönöm megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(17.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra illeti meg miniszterhelyettes urat. Parancsoljon!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, az Európai Unió's Ügyek Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban, Brüsszel szereptévesztésben van, hiszen láthatjuk, hogy meghatározó kérdésekben nem Európa és nem a tagállamok érdekeit képviseli. Gondoljunk csak az ön által is említett gabonaválságra, amikor ahelyett, hogy a magyar, a lengyel vagy a szlovák gazdák érdekeit képviselte volna, valamilyen idegen érdeket képvisel Brüsszel. És ez összefügg azzal, hogy a nagy európai kérdésekre nincsen meghatározó vagy megalapozott válasza, gondoljunk csak a migránsválságra: 2015 óta nem tudta megoldani, nem tudott jó választ adni erre a kérdésre. Gondoljunk a versenyképességre, a demográfiai válságra, vagy éppen a háborúra, amelynek kapcsán láthatjuk, hogy háborúpárti álláspontot képvisel.

És ez összefügg azzal, hogy ezeknek a válságoknak, amelyek voltak - háború, Covid -, ezeknek valahogy mindig Brüsszel a haszonélvezője. Tehát az álláspontunk az, hogy le kell állítani ezt a válsággyarat, és véget kell vetni annak, hogy Brüsszel mindig megerősödik a válságokból, úgy, hogy közben Európa és a tagállamok gyengülnek.

Úgyhogy a változás garanciája szerintem a jövő évi európai uniós választás. Remélhetőleg a szuverenista erők fognak győzni, és Brüsszel, valamint az Európai Unió a régi irányba fordul, és véget ér ez a liberális rémálom. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Varga Zoltán, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: „**Mitől végrehajtó hatalom**

a kormány, ha nem kell végrehajtania a törvényeket?” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszdásra Rétvári Bence miniszterhelyettes urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét.

VARGA ZOLTÁN (DK): Elfogadom. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

VARGA ZOLTÁN (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Nos, a fogyatékos-sággal élők támogatott lakhatáshoz fűződő jogát számos hazai törvény is kimondja, így köztük a fogyatékos-sággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményt is kihirdető 2007. évi XCII. törvény is.

Hiába azonban akárhány törvény, ha a kormány azokat egyszerűen nem hajtja végre, ha önök rendszeresen emberi jogaikban sértik meg a fogyatékkal élőket. Ezért és a kormány által is elismert jogaik érvényesítéséért, indított pert 2017-ben néhány érintett megalázott, becsapott család a TASZ támogatásával.

A bíróság jogerősen az ő javukra ítélt, sőt sérelmédíjat is megállapított nekik. Erre maguk a bocsánatkérés helyett inkább mégis azt választották, hogy a Kúriához fordulnak, amely persze fegyelmezetten, bokacsattogtatva engedelmeskedett a kormánynak, majd megállapította, hogy a kormány ugyan valóban jogsértést követett el, de mégsem kényszeríthető ki törvényes kötelezettségének teljesítése. Ennyit talán az orbáni igazságszolgáltatásról és hát persze, annak függetlenségéről.

Képviselőtársaimmal ezért június elején határozati javaslatot nyújtottunk be, amely hatékony és korrekt intézkedésekre szólította volna fel a kormányt a támogatott lakhatás megvalósítása érdekében. A Népjóléti Bizottság joggal botránynak nevezhető múlt heti ülésén azonban a kormánypárti többség nemcsak a javaslat tárgysorozatba vételét utasította el, de - mondhatnám, hogy megszokottan - cinikusan és gyáván szót sem volt hajlandó adni az érintetteknek.

Államtitkár úr, árulja már el ezek után: minek hoznak a kormányra nézve kötelező érvényű törvényeket, ha úgysem hajtják végre azokat? Árulja már el, miből gondolják, hogy a végrehajtó hatalom jelen értelmezését majd elfogadja a strasbourgi Emberi Jogok Bírósága is. Miért mindig a legrosszabb helyzetben lévőkön, a kiszolgáltatottakon spórolnak, nem pedig például a Vodafone vagy a repülőtér megvásárlásán (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), esetleg az Orbán-család perselyének, Mészárosnak a jachtján? Várom válaszát, köszönöm szépen. (*Taps a DK padsoraiból.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak, parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az ügy, amire ön hivatkozik konkrétan, lehetséges, hogy egy per alatt álló ügy, tehát ebben a bírósági döntések majd nyilván megszületnek.

Ugyanakkor fontos azt elmondani, hogy a támogatott lakhatás lehetőségét tíz évvel ezelőtt vezettük be az új szociális törvényben, új szociális szolgáltatási formaként. Bár akkor ilyen bátor lett volna a DK akkor itt ülő pár képviselője - akkor, abban a ciklusban éppen függetlenként ültek itt a parlamenti patkó hátsó részében -, és megszavazták volna ezt a javaslatot az új szociális törvényben! Nem volt ez jellemző az akkori baloldali képviselőkre.

Értem, hogy ön most feláll és az új, általunk elfogadott törvényben kibővített lehetőségek még további bővítését tartaná fontosnak, vagy azt mondja, hogy még további szolgáltatásokat kell nyújtani, csak amikor elfogadtuk a törvényt, amikor elfogadtuk ezt a lehetőséget - új szociális szolgáltatási formaként a támogatott lakhatást -, akkor miért nem támogatták ezt? Akkor miért nem volt fontosabb tényleg a rászoruló emberek segítése a pillanatnyi politikai érdekek szemben, hogy mindent elleneznek önök, amit a kormány beterjeszt, még akkor is, hogyha ez esetleg a szociálisan rászoruló embereknek előny.

Azért volt fontos, mi azért fogadtuk el ezt a javaslatot, mert az egyén szükségleteihez jobban igazodik; támogatja az önálló életvitel kialakítását és fenntartását; személyközpontú, egyénre szabott szolgáltatást biztosít; biztosítja a döntés szabadságát; az egyén meglévő képességeire épít; lehetőséget biztosít az önálló életvitelhez szükséges új készségek elsajátításához. Hála istennek, sok ember számára tudtuk ezt biztosítani, hiszen jelenleg 4416 fogyatékkal élő, pszichiátriai beteg vagy szenvedélybeteg ember ebben a támogatott lakhatási formában él már, ki tudta használni ennek a lehetőségét.

Mi arra törekszünk, hogy ahogy ezt a több ezret már létrehoztuk, biztosítsunk továbbiakat is, csak egyszer az életben önök egy olyan dologról is beszélhetnének, amit esetleg támogattak, de ezt önök sajnos nem támogatták. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót egy percben, parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Hát, az ég szerelmére: ön reménytelenül terel! Ön hazudik! Hát, ön egyszerűen nem mond igazat! Azért mindig a gyengék járnak ugyanis rosszul önöknél, mert önök tudják, hogy mindig dönthetnek a milliárdos haverok meg a jómódú felső középosztály javára, hiszen az esetetek majd úgysem fognak reklamálni, és nem is fogják megvédeni magukat.

Viszont amikor véletlenül mégis ezt teszik és ez sikerül nekik, akkor persze önök számíthatnak - joggal, hozzá kell hogy tegyem - a Kúriára vagy az Alkotmánybíróságra. Ezért van a hazai vagyon harmadrésze a leggazdagabb 1 százalék kezében; ezért lehetett nálunk egy éven belül a legnagyobb reálbércsökkenés és a legnagyobb profitnövekedés egyszerre. Ezért eshettek történelmi mélypontra az egészségügyre és az oktatásra fordított közkiadások; és ezért hajókázhatott Mészáros Lőrinc egy olyan jachton, amiért egy átlagmagyarnak - kapaszkodjon meg, államtitkár úr - 6 ezer évet kellene dolgoznia.

Na, ez az a rendszer, az önök aljas, cinikus rendszere (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), amit a Dobrev-kormány szociáldemokrata fordulata majd el fog söpörni. Köszönöm szépen. (*Taps a DK padsoraiból.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásomat illeti meg miniszterhelyettes urat, parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azért rossz hír lesz, hogyha mindent elsöpörnek, így ennek a 4416 embernek a lakhatását is veszélybe keverik, tisztelt képviselő úr. De mit is csináltak önök a szociális normatívával, amikor kormányon voltak, mennyivel is csökkentették? Az alapszabályt 30 ezer forinttal, a kiemelt normatívát 100 ezer forinttal.

Mi bevezettünk egy új lakhatási formát. És ön annyit mond, hogy ez jusson még több embernek, ami egy jó irány (*Varga Zoltán közbeszól.*), és nyilván mi, akik tudtuk biztosítani több ezer embernek, bízunk benne, hogy még többnek fogjuk tudni. De önök, akik elvették a szociális dolgozóktól egyhavi bért, ön beszél szociális érzékenységről? Önök, akik 500 ezer embert tettek munkanélkülivé, önök beszélnek szociális érzékenységről? Önök, akik képesek voltak tényleg a szociális ellátásban lévők után járó állami támogatást 30, illetve 100 ezer forinttal csökkenteni?! Nem az, hogy nem növelték, önök elvették pénzt a szociális ellátásban lévő emberektől. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*)

Ehhez képest mi a kormányzásunk alatt, és ezt büszkén mondhatjuk, megháromszoroztuk a szociális támogatás, a szociális költségvetés mértékét. Na, ezt a példát önök sohasem tudták követni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok padsoraiból. - Varga Zoltán közbeszól.*)

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd, a Mi Hazánk képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „**A vendégmunkás-bűnözés elleni javaslatcsomagunkat is lesöprik-e?**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence miniszterhelyettes urat jogosította fel.

Elfogadja-e a válaszadó személyét? (*Jelzésre:*) Igen. Öné a szó, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Letelt a két hét: az egyre jobban elharapódzó vendégmunkás-bűnözés ellen augusztusban egymillió forintos nyomravezetői díjat ajánlottam fel.

Most épp egy szexuális erőszak miatt körözött vietnámi vendégmunkás ügyében, akinek az esetéről nem is volt híradás, a körözés előmozdítása érdekében a rendőrség ez esetben nem tűzött ki nyomravezetői díjat, sőt felajánlásom után több mint egy hónappal, néhány napja megkaptam a választ Budapest rendőrfőkapitányától, melyben nekem is megtiltja azt, hosszasan leírja, hogy bár a magánszemély által kezdeményezett díjkitűzést az irányadó szabályozás nem zárja ki, de - idézem - arra tekintettel, hogy ön az ügyben közvetlenül nem érdekelt, a díjkitűzésre irányuló kezdeményezése nem teljesíthető. A vendégmunkás-bűnözés tehát folyhat tovább.

(18.00)

Nemrég tette közzé a Miskolci Járásbíróság, hogy elrendelte annak a másik vendégmunkásnak a letartóztatását is, aki a megalapozott gyanú szerint egy borsodi kisvárosban tartott augusztus 20-ai rendezvényen több nőt kísérelt megerőszakolni, egyiket ököllel fejbe is verve.

Államtitkár úr, a kormány által is elismert migránsbűnözésnek van két olyan fajtája, amiről nem szeret beszélni a Fidesz. Az egyik a régi migránsaink körében elterjedt olyan típusú bűnözés, melynek említése miatt 5 milliós bírsággal sújtott Kóvér László javaslatára engem az Országgyűlés legutóbbi nagykoalíciós döntéssel. A migránsbűnözés újabb fajtája pedig a most kialakuló vendégmunkás-bűnözés.

A Mi Hazánk Mozgalom azt javasolja, hogy a vendégmunkások betelepítését állítsák le, vagy ha erre sajnos nemigen hajlandó a kormány, akkor legalább azon országok esetében ne engedélyezzék, melyekkel nincs kiadatási egyezményünk, tehát például Kína és Indonézia esetében. A bűncselekményt elkövető vendégmunkások körözése esetén pedig fokozottan indokolt a nyomravezetői díj kitűzése, hiszen ők könnyebben kerekednek külföldre, mint például egy magyarországi cigány. Köszönöm, elnök úr. (*Szabadi István tapsol.*)

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő! Tisztelt Ház! Profilt vált a Mi Hazánk, közel ülnek a Jobbikhoz, úgy látszik, hogy egymás papírjából nézik az újabb és újabb ötleteket. Tehát eddig a cigánybűnözéssel próbálták önök valamelyest szavazatokat

nyerni, most pedig a vendégmunkás-bűnözéssel. (*Andor Balázs: Államtitkár úr, ez fizetős lesz!*) Sokféle csoporton végigmehetnek, tisztelt képviselő úr, jobbkezes-, balkezesbűnözés, szőke, barna, dús hajú, kopasz, és a többi, és a többi. (*Dr. Lukács László György: Politikusbűnözés, tessék!*) De mi úgy gondoltuk, hogy minden bűnözővel szemben föl kell lépni.

Nagyon sajnáljuk, hogy (*Dr. Lukács László György: Az embercsempészekkel szemben is?*) a magyar baloldal nem támogatta Európa legszigorúbb büntető törvénykönyvét, amit itt a parlamentben elfogadtunk, amivel minden bűnözővel szemben, mindenki, teljesen mindegy, hogy milyen nemzetiségű, ha Magyarországon magyar ember sérelmére követi el a bűncselekményt, akkor mi a legszigorúbb büntető jogszabályokkal fogunk velük szemben fellépni. Ön is tudja, erről ma már volt szó, hogy már a korábbi éveken is azért a börtönlakók száma sok-sok ezerrel emelkedett, még az embercsempészek ideje előtt is, mert aki bűncselekményt követett el, azt mi rács mögé igyekeztünk juttatni, és ennek azért igencsak erős eredményei vannak, tisztelt képviselő úr. Amikor elkezdtük a kormányzásunkat, akkor 2010-ben 447 186 bűncselekmény történt, 447 ezer, ezzel szemben a tavalyi évben 167 774. Ez 62 százalékos csökkenés.

Nem hiszem, hogy sok országot tud mutatni Európában, amely 2010 óta több mint 60 százalékkal csökkentette a bűncselekmények számát. (*Dr. Lukács László György: Akkor miért vannak tele a börtönök?*) Ez azért van, mert szigorúan fellépünk, és mindenki szemben, mindegy, hogy milyen ön által besorolt kategóriába tartozik akár az áldozat, akár az elkövető, mi mindenki szemben szigorúan fellépünk, ezt fogjuk a későbbiekben is tartani. Senki nem bújhat ki (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) a rávonatkozó büntető törvénykönyvi előírások alól. Úgyhogy én azt kérem önöktől, hogy támogassák a kormány szigorú büntetőpolitikáját, ne csak egyes csoportok esetében, mindenki esetében. Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a kormányparti sorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm miniszterhelyettes úr választát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Államtitkár úr, nagyfokú gátlástalanság Európa legszigorúbb szabályairól, büntetőszabályairól beszélni akkor, amikor még az embercsempészeket is egyszerűen szabadon engedik.

De a mostani nyomravezetői díjjal kapcsolatos felajánlásom megtagadásához hasonló bűne a kormányzatnak az is, hogy a Magyar Gárda betiltása után még a szabálysértési törvényt is kiegészítették egészen abszurd módon a tiltott prostitúció paragrafusa előtt azzal, hogy aki közterületen a közbiztonság, közrend fenntartására irányuló tevékenységet végez vagy ilyen látszatot kelt, szabálysértést követ el, pedig az

önkéntes erőket, felajánlásokat nem üldözni kellene, államtitkár úr, hanem hasznosítani kellene állami irányítással. Tehát a Mi Hazánk Mozgalom a civil erők bevonását szorgalmazza a rendteremtésbe.

A kormányfő szerint illedelmesen kopogtak ezek a hazánkban törvényesen tartózkodó, szexuális erőszakot elkövető vendégmunkások. A Mi Hazánk Mozgalom szerint az efféle eltérő kultúrájúakra nincs szükség, így a nekik épülő akkumulátorgyárakra sem hazánkban. Köszönöm. (*Szabadi István tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg miniszterhelyettes urat. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselők! Tisztelt Ház! A nyomravezetői díj. Tisztelt Képviselő Úr! Azért beszéljünk őszintén! Ön nyilván azért akarta ezt a nyomravezetői díjat felajánlani, hogy ön... Nem azért, mert azt akarja, hogy a bűncselekményeket általában felderítsék, hanem hogy ezzel is a saját politikai céljait szolgálja. És ha minden politikus odamenne, és különböző szavakat ragasztana a bűnözésre, hogy ilyen bűnözés, olyan bűnözés, amolyan bűnözés, és mindenki a maga nyomravezetői díját felajánlana, akkor a rendőrség asszisztálna egy politikai akcióhoz, mert önnek ez egy politikai akció valójában. Önt mások nyomravezetői díja nem érdekli, ott nem ajánl föl semmit, csak akkor, amikor az éppen aktuális politikai irányvonalnak megfelelő, néha cigányokkal szembeni, néha másokkal szembeni politikai irányának megfelelő célt szolgált egy-egy ilyen kitézés.

Tehát a rendőrség nem egy politikai játékszer, tisztelt képviselő úr, hogy ön, amikor éppen a cigányok ellen, éppen a vendégmunkások ellen, éppen mások ellen akar fellépni, akkor ezt megteszi. A rendőrség minden bűnözővel szemben fellép, és valóban nem lenne jó (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), hogyha a politikusoknak valna így az eszközévé, mert az embereknek a rendőrségbe vetett közbizalmát rombolná ez, ha azt látnák, hogy ön vagy bárki más politikai célra használja a rendőrséget. Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a kormányparti sorokban.*)

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdések tárgyalásának végére értünk. A **kérdések** tárgyalása következik.

Tisztelt Országgyűlés! Gréczy Zsolt, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a kultúráért és innovációért felelős miniszternek: „**Miért lett nemváltó műtét áldozata a Petőfi laktanya?**” címmel. A kérdés megválaszolásával miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszter urat bízta meg. A kérdésre miniszter úr felkérésére Gion Gábor

államtitkár úr, miniszterhelyettes válaszol. Öné a szó, képviselő úr.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Az alábbi történet elvileg a honvédelmi tárcahoz tartozik, de sok mindent elárul arról, mit gondol valójában az Orbán-kormány a kulturális örökségről, a nemzeti emlékezet fontosságáról. Egész pontosan csak addig fontos, amíg az kiszolgálja a Fidesz éppen aktuális politikai érdekeit: felállni Nagy Imre és mártírtársai koporsója mellé, majd elvitetni a szobrát és az 56-os öröklángot; hálálkodni Soros Györgynek a támogatásért, majd a világ gazemberének nevezni; a Liberális Internacionálé alelnökének lenni, majd harcot hirdetni a liberalizmus ellen; kivonulni a Trianon szó hallatán, majd kisajátítani Trianon fájdmát; és így tovább.

A következő áldozat Petőfi Sándor. A róla elnevezett laktanyát valami rejtélyes oknál fogva Mária Teréziára nevezték át. Döbbenetes, hogy a kulturális tárca egyik szava sem volt, pedig a segesvári csatában elesett költőnek ráadásul idén ünnepeljük születése 200. évfordulóját. Elvileg Petőfi-évet hirdetett az Orbán-kormány, de a nevét - példátlan módon - leveszik egy középületről. Ez szégyen! Szégyen akkor is, ha Mária Terézia rendkívül jelentős uralkodója volt Magyarországnak. A Demokratikus Koalíció nem is érti, hogy a kulturális tárca miért nem tiltakozott a honvédelminél.

Az „akasszátok le a királyokat” jelígre kérdezem miniszterhelyettes urat, volt-e egyeztetés a két tárca között arról, hogy egy nemváltó műtét jegyében leveszik Petőfi nevét. Nem tartja-e károsnak a kulturális tárca, hogy ez megtörténhetett egy Petőfi-évben? Terveznek-e lépéseket, hogy ha már Mária Terézia nevét laktanya viseli majd, annak ne Petőfi Sándor legyen az áldozata? A magyar kultúrtörténet egyik legfontosabb és legnépszerűbb költője sokkal jobb elbírálást érdemel annál, mint amit önök nyújtanak neki. Köszönöm a figyelmet, és várom válaszát.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gion Gábor miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

GION GÁBOR honvédelmi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Urak! Képviselő Úr! Hölgyek! A haderőfejlesztés eszközbeszerzése és a szervezeti átalakítások kiemelten fontosak, számunkra a legfontosabbak, főleg amikor a szomszédságban háború dúl, és fel kell készülnünk arra, hogy mindenáron és bármilyen körülmények között ezt a háborút Magyarország határain kívül kell tartani. Ugyanakkor a hadsereg igazi ereje a katonák szellemiségében, lelkében rejlik, és ezért fontos, hogyan tekint magára a mai katona, mit tekint múltjának és hagyományának.

Volt már Mária Terézia laktanya Budapesten. Tehát az, hogy most újra van, egyáltalán nem formabontó. Mária Terézia királynő alapította 1741-ben azt

a döntően magyarokból álló gyalogezredet, amely a 32. hadrendi számot viselte. Jelenleg a vitéz Szurmay Sándor Helyőrség Dandár kötelékébe tartozó testőrezred viseli a 32-es számot, így most a laktanya felveszi a 32-esek alapítójának nevét, kapcsolódva a magyar katonai hagyományokhoz.

Mária Terézia idején vált ismertté és az egész világon irigyeltté a magyar huszár.

(18.10)

Mária Terézia mítosza alkalmas a rendezett élet, a női erő, a család, az otthon biztonságának elbeszélésére. Szükségünk van erre a féltő és gondoskodó szeretetre, a haza védelmére. Mária Terézia a magyar honvédelem történetének meghatározó alakja, előrelátó hadseregszervezési lépései miatt érdemes és megtisztelő az emléket a laktanyának viselni. *(Novák Előd: Megszálló uralkodók! - Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Megértésüket kérem, folytatjuk munkánkat. Gurmai Zita, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Hogyan változott a mellrákszűrések aránya?”** címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Október 1985 óta a mellrák elleni küzdelem hónapja, amelynek jelentősége még ma is annyira kiemelkedő, mint közel négy évtizeddel ezelőtt volt.

Az Európai Unió 2022-es, előzetes statisztikai adatai alapján az látható, hogy a nőknél a mellrák a leggyakrabban előforduló daganatos megbetegedés, amely a halálokok között is első helyen szerepel, a jónak mondható túlélési esélyek ellenére is. Külön kiemelendő, hogy az emlőrák esetszáma a Nemzeti Rákregiszter adatai szerint az elmúlt évtizedben statisztikailag szignifikáns növekedést mutatott, így fontos, hogy fenntartsuk a mellrákkal kapcsolatos fokozott figyelmet.

Magyarország uniós szinten kiemelkedően jó helyzetet foglal el az államilag szervezett, mellrákkal kapcsolatos szűrővizsgálatok tekintetében azzal, hogy az állami szűrővizsgálatok aránya az összes mellrákkal kapcsolatos szűrővizsgálat vonatkozásában 60 százaléknál magasabb.

Sajnálatos módon, bár az évenkénti szűrés tekintetében a középmezőnybe tartozunk, míg a legalább háromévenkénti szűrés tekintetében inkább a jobbik harmadba, kifejezetten magas, 20 százalék körüli azon nők aránya, akiknek mellrákszűrései között három év telik el az Eurostat legfrissebb adatai alapján. Megjegyzendő az is, hogy annak ellenére, hogy Magyarország a százezer lakosra vetítve a mellrák esetszámának tekintetében az Unió alsó harmadába tartozik, a mellrák okozta halálokok vonatkozásában ennél sokkal rosszabbul állunk.

Vannak tehát biztató lépések a kormány részéről a mellrák elleni küzdelem területén, azonban számos további lépésre van szükség. Hogyan változott a mellrák-szűrések aránya? Sikerült-e csökkenteni azon nők arányát, akiknek több mint három év telik el a mellrákszűrési között? Az Eurostat 2017-es adatai alapján az 50 és 69 év közötti nőknek alig több mint 40 százaléka vett részt az elmúlt két évben mammográfiai vizsgálaton. Hogyan alakul ez az arány most, 2023-ban? Sikerült-e csökkenteni idén a mellrák okozta halálozások arányát? Köszönöm megtisztelő figyelmét.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Köszönöm szépen képviselő asszonynak a felszólalását is, hiszen itt nem statisztikákról beszélünk, hanem feleségünkről, édesanyánkról, gyerekeinkről, tehát jóbarátról, szomszédokról, ismerősről. Magam is látom a saját ismerőseim között, hogy itt bizony 30-40 éves korban is van mire odafigyelni, de a fő célcsoport a 45-65 év közötti nők. Úgyhogy fontos, hogy van egy ilyen hónap, fontos, hogy felhívjuk erre a figyelmet, hiszen mindnyájan azt szeretnénk, hogy a szeretteink minél tovább egészségben éljenek, és ahogy ön is mondta, ha időben felismerjük itt a rák kialakulását, akkor nagyobb esélyünk van, jóval nagyobb esélyünk van, hogy valaki utána öt évig vagy hosszabb távon is teljes mértékben tünetmentes legyen. Tehát nincs elég mód és alkalom, hogy erről beszéljünk.

2002-ben vezette be még az első Orbán-kormány az emlőrák szűrését, ezt '18 novemberétől vastagbél-szűréssel is kibővítettük. A mammográfias emlőszűrés, ahogy mondtam is, 45 és 65 év közötti nők számára ingyenes, rendszeres, kétéves szűrési időintervallumokat ajánl a szakma, aki érvényes tajszámmal rendelkezik, az a szervezett emlőszűrésekre való meghívót, behívót mindig megkapja. 49 szűrőcentrum van, ahova ingyenesen el lehet menni, ez lefedi az ország teljes területét.

Ahogy ön is mondta, ugyan sokan elmennek ezekre a szűrésekre, de jóval többeknek van még lehetősége, hogy ott legyenek és szintén a szűréseken részt vegyenek. Ezért központi egységes kommunikációt alkalmazunk, a Nemzeti Népegészségügyi Központ, komplex mammográfias központok, az egészségfejlesztési irodák az alapellátás munkatársaival, tehát akár védőnőkkel, háziorvosokkal, másokkal közösen igyekeznek felhívni a figyelmet, hogy ha van egy ilyen lehetőség, hogy ingyenesen el lehet menni, két évente el lehet menni, akkor ezzel minél többen éljenek. Ebben előre kell lépünk. Köszönjük, ha ön is segít ebben, bármilyen úton-módon, lehetőségen keresztül, köszönjük mindenkinek, mert ezzel tényleg az édesanyáink, a feleségeink, a gyermekeink életéhez még 5-10-15-20, ki tudja, mennyi évet tudunk hozzáadni.

Úgyhogy bízom benne, hogy ebben egyre-egyre javuló számokról tudunk beszámolni majd. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Fekete-Győr András, a Momentum képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: „**Ugye, nem mondják többé, hogy nem érkeztek panaszok?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

FEKETE-GYŐR ANDRÁS (Momentum): Rétvári államtitkár úr, ön két hete, e falak között kijelentette, hogy azokból a megyékből, amelyeket már belekényszerítettek a radikálisan csökkentett orvosi ügyeleti rendszerbe, nem érkeztek panaszok. Jelen kérdésemmel elsőként azt szeretném elérni, hogy legalább ezt ne hazudhassák soha többé. Dunát lehet ugyanis rekeszteni panaszokból sajnos, és ezek száma csak nőni fog.

Ma Tolna megyéből hoztam el ezeket. *(Iratokat mutat fel.)* Ezek az aláírások mind-mind a helyiektől, érintettektől származnak. Ez itt mind panasz, államtitkár úr, több ezer itt a kezemben. De a kormány tud-e bárkit mutatni, akit még véletlenül sem Rétvári Bencének hívnak, és mégis elégedett a radikálisan csökkentett ügyeleti rendszerrel, egyetlen embert, államtitkár úr? Tolna megye északi részén biztosan nem tudnak ilyen embert mutatni, a megyében kilencből hat éjszakai orvosi ügyeletet zárnak be. A maradék három Szekszárd, Paks, Dombóvár, a megye déli, illetve keleti részén van, tehát az északi és a nyugati részt megfosztják a közvetlen ellátástól.

A helyben élő momentumosok aláírásokat gyűjtöttek azért, hogy legalább a simontornyai és a tamási éjszakai ügyelet nyitva maradjon. Csak hogy értsék: Ozoráról, ami a tamási és simontornyai ügyelethez tartozó, összesen 38 kistélepülés közé tartozik, tovább tart beérni Paksra vagy Dombóvárra, mint Budapestről a Balatonra. Ön szerint, államtitkár úr, ez megfelelő ellátás a magyar embereknek?

A tolnaiak kérdése a következő: milyen számítások alapján zárják be Simontornyán a teljes, Tamási-ban pedig az éjszakai ügyeletet? És kérem, tisztelje meg azzal a polgárokat, hogy konkrét összeget mond: mennyit spóroltak ezzel? Arra is kíváncsiak az emberek, hogy pontosan hány tolnai ember panasza után állítaná vissza a hat bezárt éjszakai ügyeletből legalább kettőt? És végül: megígéri-e, hogy nem hazudják soha többé azt, hogy nincsenek panaszok? Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Írásbeli kérdésében, szóbeli felszólalásában is legalább figyeljen oda, képviselő úr, hogy az elején civil aláírásgyűjtésről beszél, a

végén meg momentumosról. Tehát a kettőt ne keverje össze, hogy egy kicsit a hitelességének a minimumát meg tudja őrizni. Más dolog, amikor a Momentum aláírásokat gyűjt, és más, amikor civilek fellépnek.

Tisztelt Képviselő Úr! Ez egy eléggé komoly és összetett feladat nyilván, az ügyeletnek a létrehozása, és emberi egészségről van szó, ezért fontos, hogy itt alapos döntést hozzunk. És mire Tolna megyére került a sor, Tolna vármegyére, addigra már jó pár másik vármegyén túl voltunk, és úgy terveztük meg az ellátási kapacitásokat, hogy elegendő legyen az itt lakók számára. Ön, nem tudom, hogy az aláírásokat a rendszer elindulása előtt vagy után gyűjtötte, ugyanis elsőjén indult a rendszer, tehát furcsa, hogy valamire úgy panaszkodnak, hogy még el sem indult.

Tisztelt Képviselő Úr! Október 1-je és október 5-e között 170 ellátási esemény történt. Ez azt jelenti, hogy egy telephelyen a délutáni ügyeletben egy orvosnak egy telephelyen, átlagosan egy óra alatt 0,57 beteget kellett ellátnia. Az éjszakai ügyeletben pedig egy orvosnak egy telephelyről 0,2 beteget kellett ellátnia. Ön azt mondja, hogy betegek nem jutnak ellátáshoz, miközben láthatólag úgy terveztük meg a kapacitásokat, hogy nappal fél beteget kell ellátni egy orvosnak, éjszaka pedig ótóránként kell egy beteget ellátni. Mindenhol külön kocsikat és külön sofőröket biztosítunk egy informatikai rendszerrel, hogy mindenkire odaérjen az orvos, és láthatóan az első öt nap adatai alapján - ezek számok, tisztelt képviselő úr, az első öt nap betegadatai alapján - minden beteg, mindenki, aki hívta a 1830-at, ellátáshoz jutott. És ez nem volt másként a többi megyében sem, hiszen Tolna mellett Csongrád-Csanád, Heves vármegye is csatlakozott az új rendszerhez, itt 22 ügyeleti telephelyen összesen 388 beteget láttak el. A betegek zöme enyhe tünetekkel jelentkezett, 5 százaléknál kellett kórházba utalni őket, a 1830-as szám mindenhol végig működött, 26 százalék volt a 18 év alattiak száma.

(18.20)

Tisztelt Képviselő Úr! Hála istennek, minden beteg megkapja az ellátást, és ezen az állam nem spórolt, hanem többet költ rá, mert magasabb szintű az ellátás. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az építési és közlekedési miniszter úrnak: **„Migránsmunkásokkal történő lecserélés helyett, miért nem adnak inkább normális béreket a magyar közlekedési vállalatok dolgozóinak?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Ugye, még emlékeznek

rát: ha Magyarországra jössz, nem veheted el a magyarok munkáját. Önök voltak azok, akik közpénzmilliárdokat toltak abba az állami propagandába, amelynek központi elemévé tették ezt a jelmondatot. De lehet, hogy itt is az orbáni szabályt kell figyelni, tehát nem azt kell nézni, figyelni, amit mond, hanem amit tesz.

És mit tesznek? Mi a valóság? Az, hogy sok helyütt a magyar munkavállalókat lecserélik ázsiai migránsmunkásokra. Hét esztendővel ezelőtt, szinte napra pontosan egy kérdésben arra próbáltam választ kapni, hogy mikor becsülik már meg végre a magyar állami vállalatok dolgozóit, meddig tartják őket még tulajdonképpen cselédbéren. Akkor abszurd science fictionnek tűnt az a fölvetésem, hogy a kormány lehet, hogy titkon abban reménykedik, hogy majd ezt a problémát bangladesi buszsofőrökkel oldják meg. Aztán az a helyzet, hogy ez az abszurditás valósággá vált, hiszen ha megnézzük, miniszterelnök úr rohamosan gyarapodó veje fölvásárolta az ország legnagyobb kamionos cégét, ahová Indiából hoznak sofőröket. S ehhez a Jobbik-Konzervatívok számára teljesen elfogadhatatlan sorhoz csatlakozott tulajdonképpen egyes híradások szerint a főváros is, ahol azt mondják a híradások, hogy a BKK-nál gőzerővel folyik a migránsmunkások kiképzése sofőrré.

Mi erre azt mondjuk, hogy a magyar munkavállalók lecserélése, a magyar dolgozók bérének a letérése egy nemzetellenes cselekedet. Ez, kérem szépen, a hón áhitott európai bérfelzárkózást nem fogja segíteni, sőt újabb százazrek fognak majd a lábukkal szavazni, és hagyják ott a hazájukat.

Éppen ezért szerintem jogos az a kérdés, miniszter úr, illetve államtitkár úr, hogy mikor becsülik meg végre normális bérekkel az állami közlekedési vállalatok dolgozóit, a MÁV-nál vagy a Volánbusznál dolgozó 57 ezer embert, akik mozgásban tartják ezt az országot. Vagy pedig az a terv, hogy maradnak a cselédbérek? Ez egyenesen vezet ahhoz, hogy munkaerőhiány lesz, és az üres álláshelyekre hivatkozva előbb-utóbb majd itt is be lehet vetni az ázsiai migránsmunkásokat, akikből mi nem kérünk. Várom a választ. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Lázár János miniszter úr válaszol. Öné a szó, miniszter úr.

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter: Köszönöm szépen a kérdést. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Már azt hittem, hogy kimaradok abból a migránsmunkáshullámból, amivel itt össze-migránsmunkásozzák az egész kormányt.

Az igazság az, hogy eddig még nem jutott eszembe, hogy ha esetleg hiányoznak buszsofőrök vagy mozdonyvezetők, azokat valahonnan a világ másik végéből gyűjtjük össze. Én egy másik utat járok, amióta a közlekedési tárcát vezetem. Örömmel jelenthetem képviselő úrnak, hogy legközelebb engem nem kell szóba hoznia a tekintetben, hogy a munkavállalók

milyen megbecsülésben részesülnek, tekintettel arra, hogy a MÁV-Volán-csoportban 35 szakszervezet van, és az év elején, illetve az elmúlt év végén egy nagyon jó megállapodást kötöttek a szakszervezetek a tárcámmal. 53 ezer forint volt a béremelés összege. Ez azt jelenti, hogy az 57 ezer emberből 91 százaléknak legalább 10, 65 százaléknak pedig több mint 15 százalékos béremelésre került sor. Amikor átvettem a tárca vezetését, akkor a 400 ezer forintot nem haladta meg a havi bér-átlag, most pedig, 2023 augusztusában az összesített adatok szerint 550 ezer forint az átlagbér a MÁV-Volán-csoportnál, ami a nemzetgazdasági átlagot végleg elérte ezzel a bérmegállapodással, hiszen kiegészítettük az év végi premizálást, valamint a SZÉP-kártyához is hozzájárultunk jelentős mértékben.

Tehát azt tudom önnek jelteni, hogy a MÁV-Volán-csoport olyan béremelésben részesült, ami a nemzetgazdaság teljesítőképességével arányos, tekintettel volt a bérelemelésre, a bérfözlárkóztatás volt a cél, az ottani munkavállalók megbecsülése. És azért - mint ahogy ebben a Házban ma már elmondtam -, mert a mai közlekedési rendszert, ahogy ön pontosan fogalmazott, döntő mértékben ez az 57 ezer ember tartja mozgásban. Nekik köszönhető, hogy úgy működik a rendszer, ahogy ilyen rossz infrastrukturális körülmények között működik, és ezért hálásaknak kell lennünk. S nem helyes, ha valaki az ott dolgozók teljesítményét próbálja támadni.

A jövőben is az a célom, hogy a szakszervezetekkel az együttműködést megőrizzem. A kifejezetten jó együttműködésünk gyümölcse az, hogy mostanában nem olvassa a szakszervezetek nyilatkozatait a MÁV körül zajló vitákban. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Berki Sándor, a Párbeszéd képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Tudja-e a kormány, hogy mi történik a bátonyterenyei akkumulátor-hulladékkal?”** címmel. A kérdés megválaszolásával miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Lantos Csaba energiaügyi miniszter urat bízta meg. A kérdésre miniszter úr felkérésére Koncz Zsófia miniszterhelyettes asszony válaszol. Ön é a szó, képviselő úr.

BERKI SÁNDOR (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Ön előtt is ismert, hogy a dél-koreai háttérű bátonyterenyei SungEel Hitech Hungary Kft. akkumulátorhulladék-feldolgozó tevékenységét a súlyos környezeti és munkavédelmi szabálytalanságok miatt a közfelháborodás nyomására a kormányhivatal felfüggesztette. Hogy azóta mi történik ott, arról ellentmondásos hírek érkeznek. Továbbra is nagy a sürgés-forgás a telephelyen, amit akár az ott tárolt veszélyes hulladék elszállítás is magyarázhat.

Ugyanakkor arról is hallani, hogy a feldolgozandó hulladékot vagy annak egy részét csupán az

ipari parkon belül egy másik cég üzemcsarnokába viszik át, és zavartalanul folyik a környezet- és egészségkárosító tevékenység, a veszélyes hulladék szabálytalan tárolása - és ez gond. Ez az, ami a legjobban aggasztja a környéken élőket, és megkérdőjelezi, hogy a hatóság sikeresen fellépett-e az emberi egészség és környezet védelmében.

Ezért szeretném tudni, hogy pontosan mennyi és milyen típusú akkumulátorhulladék van a bátonyterenyei üzemben, s hova és milyen körülmények közé kerül innen a hulladék. Egyáltalán, van-e megfelelő kapacitás és technológia a hulladékok biztonságos feldolgozására. Köszönöm válaszát.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Koncz Zsófia miniszterhelyettes asszony válaszol. Ön é a szó.

DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a kérdését. A mai nap ezzel kapcsolatban a frakciója részére már választ adtam az interpellációjukra. Azt mindenféle szempontból pozitívan értékelem, hogy ebben a kérdésben nem hallgatta el azt a tényt, hogy a kormányhivatal már felfüggesztette a bátonyterenyei üzem működését.

Miért tette ezt? Egyrészt azért - ahogy már korábban is elmondtuk -, mert nekünk minden beruházóval szemben elvárásunk az, hogy mind a környezetvédelmi, mind a munkavédelmi szabályokat tartsák be, legyen szó az előkészítésről, az építésről vagy az üzem működéséről. Ebben az esetben az történt, hogy a kormányhivatal és a társhatóságok folyamatosan ellenőrizték a bátonyterenyei feldolgozót. A vizsgálatok szerint a vállalkozás többször megsértette a vonatkozó előírásokat. A rendelkezésre álló eredmények alapján a szabálytalanságok nem okoztak környezet-szennyezést, de az előírások megsértése veszélyeztette a biztonságos működést, ezért a hatóságok a fokozatosság elve alapján egyre nagyobb bírságokat szabtak ki. A cég hat alkalommal közel 100 millió forint büntetést kapott, majd az ismétlődő szabálysértések miatt augusztus 22-én a Nógrád Vármegyei Kormányhivatal határozatlan időre felfüggesztette az üzem működését. A munkavégzés akkor indulhat újra az üzemben, ha a cég megteremti a jogszerű működés feltételeit. Az ön kérdésére válaszolva szeretném hangsúlyozni, hogy ehhez a cégnek a jogszabályoknak megfelelő módon a tárolt hulladék helyzetét is szükséges rendeznie.

A bátonyterenyei példa jól mutatja, hogy amennyiben az ipari üzemek működése nem a jogszabályi előírásoknak megfelelően történik, a hatóságok a magyar emberek és a környezet védelme érdekében megteszik a megfelelő lépéseket. Kérem képviselő urat, hogy ennek megfelelően a választomat fogadja el. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes asszony. Tisztelt Országgyűlés! Szabadi István, a Mi Hazánk képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „**Miért nem tesznek meg mindent a vágyott gyermekek megszületéséért?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Az ötödik budapesti demográfiai csúcson a miniszterelnök úr is elismerte, hogy a kormány komoly demográfiai kihívások előtt áll, ennek ellenére - álláspontunk szerint - nem tesznek meg mindent a születésszám növelése érdekében. Például az állami kórházakban a nők nem szülhetnek ugyanannál az orvosnál, akihez jártak, járnak, az ügyeletes orvosnál nem érzik biztonságban magukat, hónapokra bezárnak szülészeti osztályokat, és csökkentették az amúgy is méregdrága tápszerek tb-támogatását, és így tovább.

(18.30)

Magyarországon 150-200 ezerre tehető a meddőségi problémákkal küzdő párok száma, jelenleg a meddőségi kezelések évente 3-4 ezer gyermek megszületését segítik elő. Mesterséges megtermékenyítést végezni csak állami meddőségi centrumokban lehet, ahol, azt ígérték, nem lesznek várólisták. Ehhez képest az első konzultációt követő beültetésig közel egy év is eltelik, ami például a koruk miatt veszélyeztetett nőket hátrányosan is érinti. A kormányzati propaganda szerint öt beültetésig ingyenesen hozzáférhetnek a meddőségi kezelésekhöz és gyógyszerekhez a meddő párok, valójában azonban a gyógyszerek után 100 százalék helyett 90 százalék tb-támogatás jár, az is csak a beültetésig, így a kritikuskak számító 12. hétig több mint 100 ezer forintot kell költeni gyógyszerre; nem beszélve a kötelezően előírt vitaminnokról és fehérjékről, amik további havi 50-60 ezer forinttal terhelik a költségvetésüket.

Tisztelt Ház! A meddőségi ellátásnak nemzetstratégiai jelentősége van. Olyan emberek segítségéről és támogatásáról van szó, akik vágnak a gyermekre, de valamilyen oknál fogva nem sikerül a gyermekáldás. Ehhez képest a reprodukciós intézmények alulf finanszírozottak és túlterheltek.

Kérem a tisztelt államtitkár úr válaszát azzal kapcsolatban, hogy a meddőségi gyógyszereket miért nem biztosítják ingyen a beültetésről számított 12 héttig; 35 év alatt miért csak egy embriót ültetnek be; és az öt ingyenes beültetést miért tervezik korlátozni a petesejt öt ingyenes leszívására, ami csökkenti a terhesség valószínűségét. Tisztelettel várom szíves válaszát (*Az elnök csenget.*) az államtitkár úrnak. Köszönöm szépen. (*Taps a Mi Hazánk soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A budapesti demográfiai csúcstra azért érkeznek ide a világ minden tájáról, több kontinensről az érdeklődők, hiszen világszerte úgy tartják nyilván a magyar családtámogatási rendszert, mint a világ egyik legcsaládbarátabb támogatási rendszerét. Valóban nagyon sokszínű, minden családnak más és más típusú akadályokat kell leküzdenie ahhoz, hogy elérje azt, amit a legjobban szeretne, hogy gyermeke legyen, ezért a magyar családtámogatás is van, akinek így, van, akinek úgy segít. Nincs még egy ország Európában, amelyik ilyen nagy mértékben, a GDP 4,5 százalékát költené családtámogatásokra - ez, ugye, valahol 1,5 százalék környékén, ezermilliárd forint alatt volt, amikor elkezdtük a kormányzásunkat, most pedig ennek a többszöröse. De az egy fontos kérdés, amit ön mond, a meddő pároknak való segítést, tisztelt képviselő úr, mert azt látjuk, hogy ez évtizedről évtizedre egyre több fiatal érint sajnós, illetőleg hogy kitolódik a gyermekvállalásnak az ideje, ez a kérdés így is egyre inkább a figyelem középpontjába kerül.

2017-ben egy nagyarányú változást hajtottunk végre. Addig egy édesanya, egy leendő édesanya összesen öt ciklust vehetett igénybe közfinanszírozottan, és minden továbbit ki kellett fizetnie. Ezzel szemben mi azt mondtuk, hogy az első gyermek megszületéséhez az állam vállal öt IVF-ciklust, és az újabb gyerekeknél, a második-harmadik-negyedik gyereknél további négy-négy ciklust vállalunk - tehát ez megtöbbszörözte az államilag finanszírozott ciklusoknak a számát. 100 százalékos támogatottságot adtunk a gyógyszeres kezelésekhöz, megszűnt a meddőségi intézeteknek a teljesítmény- és volumenkorlátja, hogy minél több leendő édesanyát, édesapát el tudjanak látni, ingyenesé váltak a diagnosztikai ellátások, a kezelések. Miután állami felelősségi körbe kerültek a meddőségi intézetek, központok, másfél milliárd forintos eszközfejlesztést hajtottunk végre, hogy minél jobb eszközök álljanak rendelkezésre. Így tehát javult a pácienseknek a hozzáférése, és nőtt (*Az elnök csenget.*) a beavatkozások száma is. Erről majd, úgy látom, képviselőtársának az időkeretében tudok pontos számokkal beszámolni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm a miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Bakos Bernadett, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az építési és közlekedési miniszternek: „**Bezárják-e azonnali hatállyal a törvénysértően, környezetvédelmi engedély nélkül működő Liszt Ferihegyi repülőteret?**” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

BAKOS BERNADETT (LMP): Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Szeptemberben a Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér működésetől szenvedő civilek két pert is nyertek. A bíróság tehát megsemmisítette a repülőtér

környezetvédelmi engedélyét és a zajgátló védőövezet kijelölését. Ez azt jelenti, hogy környezetvédelmi engedélye 2012 óta, az ehhez szükséges kijelölt zajgátló védőövezete pedig 1999 óta valójában nincsen a repülőtéren.

A környezetvédelmi engedély hiányában nyilván a működési engedély sem érvényes, azaz a kormányhivatalnak elméletileg vissza kellene vonnia. A bírósági végzés értelmében egy új, az érintett lakosság bevonásával készülő környezetvédelmi hatástanulmányt kell készíteni, meg kell határozni a környezetvédelmi szempontból maximális kapacitást is, figyelembe véve a hatásterületen élők egészséges környezethez és pihenéshez való jogát. Az új engedély csak ennek elkészülte után adható ki. Ez a maximális kapacitás pedig nyilvánvalóan alacsonyabb lesz a jelenlegi forgalomnál.

Ezek alapján a repülőtér megvásárlásának kormányzati terve katasztrofális ötlet, hiszen a vásárlás szándékát pontosan azzal indokolták, hogy még több fejlesztés és még több forgalomnövelés kell. Ennek elmentve ön a márciusi interpellációra adott válaszában azt hangsúlyozta, a társadalmi szempontok érvényesítése érdekében terveznek új szabályozásokat, illetve ezt a célt segítené a nemzeti érdekkörbe vétel is, mert a kormány nem támogat a területre aránytalan terhelést juttató forgalomnövelést. Ígéretet tett a zajhatárértékek felülvizsgálatára is.

Kérdezem tehát a miniszter urat, hogy felfüggesztik-e a repülőtér működési engedélyét, vagy korlátozzák-e a működését a környezeti kár csökkentése érdekében. Kérem, arra is adjon egyértelmű választ, hogy támogatják-e a reptér további forgalomnövelését. És a márciusi kérdéseim is aktuálisak még, tehát mit tesz a kormány annak érdekében, hogy a reptér környezetében és a távolabb eső, érintett területeken is javuljon az emberek életminősége; tervezik-e bővíteni a zajmonitor-hálózatot; bővítik-e a levegőminőség mérését biztosító monitoringhálózatot; illetve megtörtént-e a zajhatárértékek ígért felülvizsgálata. Válaszát előre is köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Lázár János miniszter úr válaszol. Öné a szó, miniszter úr.

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter: Köszönöm szépen. Mindenekelőtt szeretném megköszönni, tisztelt elnök úr, tisztelt képviselőtársaim, Bakos Bernadett képviselőtársamnak a kérdését, és szeretném megerősíteni tárcám elkötelezettségét az önrel való esetleges közös munka iránt is annak érdekében, hogy a reptér környezetében élők életminősége a reptér forgalombővülése vagy jelenlegi forgalma miatt semmilyen módon ne romoljon.

Nem könnyű szempontok összehangolására van szükség, tekintettel arra, hogy valóban, szeptember 19-én született egy olyan bírói döntés, amely a hatósági eljárásban másodfokon egy új eljárást rendelt el,

és újra kell kezdenie a kormányhivatalnak a környezetvédelmi engedélyezéssel kapcsolatos hatósági eljárást. És ennek kapcsán szeretném jelezni, hogy bár az írásos ítéletet még nem kaptuk meg, és jogászok lévén anélkül, ugye, az ember érdemi nyilatkozatot nem tehet, de azt mindenféleképpen lehetőségnek tekintem, hogy szakértők bevonásával, környezetvédelmi terhelési hatásvizsgálatok elkészítésével egy új engedélyezési struktúra, egy új engedély születhet, illetve egy új működésiparaméter-rendszer kerülhet kialakításra.

Valóban előrehaladott tárgyalások és tranzakciók folynak a tekintetben, hogy nemzeti érdekkörbe kerüljön, és magyar kézben vagy magyar érdekből történjen, magyar kézben legyen és magyar érdekből történjen a reptérnek az üzemeltetése. Emellett kialakult ez az új jogi helyzet, amely a zajcsökkentés, zajterhelés szintjének csökkentése érdekében lehetőséget biztosít, én legalábbis így értelmezem, hogy a tárcám számára kinyílik a lehetősége annak, hogy az ott lakók életminőségének védelme érdekében egy új szabályozási struktúra jöjjön létre.

Azt elképzelhetetlennek tartom, hogy az engedélyek visszavonásra kerüljenek, azt elképzelhetetlennek tartom, hogy az ország érdekében ellentétes módon a repülőtér működését ellehetetlenítsük. A tárcám arra fog törekedni - Ágh Péter államtitkár és Nagy Bálint államtitkár úr készen állnak arra, hogy önrel folyamatosan egyeztessenek -, hogy az írásbeli ítélet kézhezvételét követően megpróbáljunk egy olyan struktúrát felállítani, amely az ott lakók számára is kedvező, és javíthatja az életfeltételeket. Kész vagyok arra is, hogy azokat az intézkedéseket, amelyeket önök is kezdeményeztek (*Az elnök csenget.*), érvényesíteni próbáljam - elnézést a hadarásért így az idő hiányában! (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm a miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Ovádi Péter, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni az építési és közlekedési miniszternek: **„Mikor kezdődhet meg a 8-as 82-es főút összekötő, Gyulafirátótot és Kádártát elkerülő szakaszának tervezése?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

OVÁDI PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Az elmúlt évek során Veszprémben számos infrastrukturális fejlesztés valósulhatott meg a kormány támogatásával. A „Modern városok” programnak köszönhetően mintegy 5 milliárd forintból valósult meg a belterületi útfejlesztés. Nagy és kis forgalmú utak újultak meg, amelyek fejlesztésére régóta vártak a helyi lakosok. A térségben élők nagy örömeire elkészült a Veszprém-Litér közötti szakasz gyorsforgalmi úttá való fejlesztése, valamint a Veszprém déli elkerülőhöz kapcsolódó balatonalmádi és balatonfüredi csomópont is, amely nagyban elősegíti a balesetmentes és gyorsabb közlekedést, és nem utolsósorban

a turizmus szempontjából is kiemelkedő beruházás volt. Elkészült a 8-as, 82-es Kádártát érintő szakasza, amely gyorsabb közlekedést, valamint a torlódás elkerülését segíti főként a Veszprém Aréna és a veszprémi sportuszoda vonatkozásában.

(18.40)

Mind a helyi lakosok, mind pedig az átutazók örömmel használják a már elkészült utakat, azonban régi ígéret válik valóra azzal, ha megvalósul a 8-as, 82-es azon szakasza, amely Kádártát és Gyulafirátót teljes egészében elkerüli.

A fentiekre tekintettel kérdezem tisztelt miniszter urat, mikor kezdődhet meg a 8-as, 82-es főút összekötő, Gyulafirátót és Kádártát elkerülő szakaszának tervezése. Megköszönöm a választát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter: Köszönöm szépen képviselőtársamnak a kérdést. Először is arról szeretném biztosítani az Országgyűlést a kormány nevében, hogy Magyarország Kormánya továbbra is elkötelezett a magyar gyorsforgalmi úthálózat, autópálya-hálózat és az ehhez kapcsolódó elkerülő és tehermentesítő utak fejlesztésében. Különösen így van ez Veszprém megyében, hiszen most szombaton kerül átadásra a 83-asnak a négysávosított szakasza Pápa és Győr között, amely az ország egyik legnagyobb közlekedési beruházása. A kormány elkötelezett a 8-as négysávosítása érdekében is.

Szeretném idehozni, hogy a vasúti helyreállítási munkálatoktól nem teljesen függetlenül felértékelődik az M1-es hatsávosítása, amely leghamarabb 2025-26-ban kezdődhet el 750 milliárd forint értékben. Ha az M1-est hatsávosítja Magyarország, ahhoz elengedhetetlenül szükséges az én szakmai álláspontom szerint a 8-as teljes négysávosítása azért, hogy a nyugat-magyarországi forgalom ne essen teljes káoszba. Ez jelenti, hogy a 8-ashoz kapcsolódó elkerülő utak megépítése is kapcsolódik ehhez, ez maga után vonja a 82-es megtervezését is. Október 3-án jelent meg a közbeszerzési felhívás, elrendeltem a tervezést, 52 beruházás esetében indítottunk tervezési programot. Ez a szakasz benne van az 52 beruházásban. Körülbelül 500 millió forint a tervezés. A kiviteli terv elkészítése 900 napot fog igénybe venni, képviselő úr, ezért, miután az állami beruházások rendjéről szóló törvény csak kiviteli tervvel rendelkező beruházásnak a megkezdését engedélyezi az állam számára, ezért reálisan a kiviteli tervek elkészítése után 2026-ban valósulhat meg körülbelül 25-30 milliárd forint értékben ennek a szakasznak a megépítése. A kormány a 8-ashoz kapcsolódóan, a 8-ast az M1-eshez kapcsolva, Veszprém megye gazdasági

jelentőségét is akceptálva elkötelezett ennek a programnak a megvalósításában.

Amit most megtervezünk, csak azt tudjuk megépíteni majd 2026-30 között, mert aminek nincs kiviteli terve, annak a megépítésére nem lesz lehetőség, ezért ön nyert helyzetben van, mint ahogy a veszprémiek is sokat nyernek velünk. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Mihálffy Béla, a KDNP képviselője, kérdést kíván feltenni a területfejlesztési miniszternek: **„Mit tesz a kormány Szeged agglomerációjának fejlesztése érdekében?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MIHÁLFY BÉLA (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Csongrád-Csanád vármegye és benne Szeged megyei jogú város napjainkra az ország egyik dinamikus fejlődő térségévé vált. A várost az egyetemen megvalósuló fejlesztések a Dél-Alföld vezető tudásközpontjává avanszálják. A Szegeden megindult beruházások gazdaságélénkítő hatásai ugyanakkor főként a városon belül érzékelhetőek, a város térségébe, a vármegye további településeire kevésbé gyűrűznek be.

Annak érdekében, hogy a fejlődés a térség számára is érzékelhető méreteket öltjön, még sok munkára van szükség. A gazdaságfejlesztés térségi hatásainak kiterjesztése érdekében tett fontos lépés az agglomeráció fejlesztése. De felmerül a kérdés, hogy milyen módon lehet a város gazdasági dinamizmusából fakadó előnyöket az agglomerációra is kiterjeszteni. Hogyan válhat a térség is a központ fejlődésének nyertesévé?

A város és térsége ezer szállal kötődik egymáshoz, elég csak a városban működő vállalkozások munkaerő-szükségletére vagy a vidéki térségek rekreációs szolgáltatásaira gondolni. A városból kiköltöző lakosok magas száma által okozott kihívások ugyanakkor jelentős terheket rónak az agglomerációs településekre. Mindez a közlekedési és közmű-infrastruktúra, vagyis az utak, a parkolók, a szennyvízelvezetés és az energiahálózatok komoly terhelésével jár.

Hogy csak egy példát említsek, a Dorozsmai út forgalma az elmúlt években olyan jelentősen megemelkedett, hogy a Szilva utcai körforgalomnál csúcsidőben rendszeresen komoly torlódások alakulnak ki. Ez is egy olyan probléma, amelynek megoldása egy átfogó szemléletű, a várost és a térséget egységben kezelő fejlesztéspolitikai látásmódot igényel. Az ilyen akadályok felszámolásával lehetne hatékonyan beavatkozni a térségben élők körülményeinek javítása és az agglomeráció fejlődése érdekében.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az elhangzottakkal kapcsolatban kérek: mit tervez a kormány Szeged város térségének fejlesztése érdekében, különös tekintettel az alapvető közlekedési infrastruktúrák fejlesztése terén? *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Latorcai Csaba miniszterhelyettes úr válaszol. Öné a szó.

DR. LATORCAI CSABA, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány a területfejlesztési politika megújításának keretében kiemelt figyelmet fordít a térségeink összehangolt területfejlesztési tervezésére és a várostérségek hangsúlyos megjelenítésére, mert az a célunk, hogy a várostérségek területi adottságai kellőképpen kiaknázásra kerüljenek, és jelen esetben a Szeged és térsége agglomerációja, valamint a megyeszékhely közötti közutak, kerékpárutak fejlesztése is megtörténjen, ugyanúgy, ahogy a kötőtpályás elérést is megújítottuk az elmúlt években, gondoljunk csak a Szeged-Hódmezővásárhely tramtrain-beruházásra, vagy éppen a most zajló Szeged-Szabadka vasútiközlekedés-fejlesztésre.

A képviselő úr által említett Dorozsmai út felújítása és a Szilva utcai körforgalom bővítése nevesítésre kerültek a területfejlesztési operatív programhoz, így annak finanszírozása lehetővé válik. A belterületi útszakaszok rekonstrukciójának köszönhetően már eddig is uniós forrásból, valamint hazai társfinanszírozással megújult a Tisza Lajos körútnak a Dugonics tér és Boldogasszony sugárút közötti szakasza, valamint a Felső-Tisza-part, illetve a Huszár Mátyás rakpart is.

Kedvező elbírálás esetén szintén a terület- és településfejlesztési operatív program keretében Kiskundorozsma közlekedési csomópont fejlesztése is megvalósulhat mintegy 250 millió forintos támogatásból. Szegeden, hála istennek, a kerékpárhasználat rendkívül elterjedt, ezt tovább kívánjuk fejleszteni. Ki is épült a kerékpáros-infrastruktúra Újszegeden, illetve 440 millió forint támogatással megépült a Bordány felé vezető kerékpárút hiányzó 3,7 kilométeres szakasza a kormányzat támogatásának köszönhetően. Folytatni fogjuk Mihálytelek, Kiskundorozsma és Gyálarét települések bekötését is a kerékpárút-fejlesztés részeként.

Tisztelt Képviselő Úr! Bízom abban, hogy a kormány gazdaságfejlesztési törekvéseinek köszönhetően a jövőben Szeged térségében még további, az eddigiekhez képest még kiemelkedőbb fejlődés lesz tapasztalható rendkívül komoly fejlesztési projektek kormányzati megvalósításával, illetve támogatásával. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! 18 óra 47 perc van, a kérdések tárgyalásának végére értünk.

Soron következik a **magyar építészet napjáról** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A Lázár János, Ágh Péter, Nagy Bálint, Fidesz, képviselők által benyújtott előterjesztés H/5380. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Lázár János úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, miniszter úr.

LÁZÁR JÁNOS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Arra kérem az Országgyűlést egyéni képviselői indítványban, hogy december 16-át, Kós Károly idén 140. születésnapját nyilvánítsa a magyar építészet napjává, tekintettel arra, hogy a H/5380. számon 2023. IX. hónap 28-án benyújtott indítványom szervesen kapcsolódik ahhoz a társadalmi vitára bocsátott előterjesztéshez, amely a kormány jóváhagyásában részesült, és jelen pillanatban az Országgyűléshez való benyújtás előkészületi fázisában van, ez pedig a magyar építészetéről szóló törvény, amely felülvizsgálja a teljes magyar építészeti joganyagot.

Azzal szeretném kezdeni, hogy ez a törvény nyilvánvalóan egy komplex, a kormány őszi jogalkotási programjában kiemelt szerepet betöltő törvénytervezet lesz. Ehhez érdemben kapcsolódik az a javaslat, amellyel most szeretnék élni a magyar Országgyűlés számára, megköszönve azt a lehetőséget, hogy a mai napon a Kulturális Bizottság, illetve maga a Ház a tárgyalást lehetővé tette. Tudván azt, hogy természetesen Magyarországon a parlament már jó néhány napot emléknappá nyilvánított, lehet, hogy már a 365 nap ilyen szempontból foglalt szinte majdnem egészében, és tudom azt, hogy a Háznak az a törekvése, hogy ne legyen túlzottan több emléknapp, hiszen nem lehet az emléknappok számát és jelentőségét devalválni vagy inflálni, én mégis azt javaslom a tisztelt Országgyűlésnek egyéni képviselőként, kvázi a magyar építészetéről szóló törvényre való felkészülésként, hogy ezt az emléknapot iktassa be az emléknappok sorába.

(18.50)

Teszem ezt azért, mert azt remélem, hogy az őszi jogalkotási programba beillesztett törvény vitájában majd, tehát a nagy törvény vitájában szó lesz arról, hogy az építészetnek és az építésügynek milyen jelentősége van egy ország történelmében, egy ország működésében és az itt élő honfitársainknak, a Kárpát-medencében élő magyaroknak az életminőségében. Ha elfogadom azt a feltételezést, hogy az épített környezet érdemben befolyásolja az életminőséget, az életminőség pedig érdemben befolyásolja a közjót, a közjó pedig minden hatalomgyakorlás célja, akkor meggyőződésem szerint az építészet ügyével és az építkezések ügyével kiemelten kell foglalkozni.

Az emléknapp nem véletlenül kapcsolódik Kós Károlyhoz, hiszen az előterjesztés néhány mondatban indokolja a magyar építészet XX. századi, illetve XIX. század végi jelentőségét. Ebben a körben, feltételezem, hogy nem fog robbanékony intellektuális vitákat kiváltani a magyar építészet napjával kapcsolatos előterjesztésem, sőt attól félek, hogy az építésügyvel kapcsolatos törvényjavaslat sem fogja az átlag politikus-társaim ingerküszöbét átlépni, amit nagyon sajnálok,

hogy nem ilyen típusú intellektuális értelmiségi viták folynak ma a parlamentben, de azt gondolom, ha valaki normális ésszel gondolkodik, akkor pontosan tudja azt, hogy az elmúlt több mint ezer évben, amióta mi, magyarok itt lakunk a Kárpát-medencében, folyamatosan építkezünk, kezünk nyomát rajta hagytuk a jelenen, és befolyásoltuk a jövőt is.

És létezik minden nemzet életében valamiféle adottság arra vonatkozóan, hogy mit épít. Amikor az ember építkezik, gondoljon bele minden képviselőtársam, aki megtisztel azzal, hogy részt vesz a vitában, ha otthon épít valamit, akár csak egy egyszerű épületkiegészítést, netán van lehetősége és módja, hogy házat építsen a családjának vagy a hozzátartozóinak, azért ez mindig az ember keze nyomát magán viseli. Így van ez egy nemzet történetében is. Ha valaki arra gondol, hogy a gótikának vajon volt-e magyar iránya, volt-e olyan reneszánsz irányzat például a Felvidéken vagy Erdélyben, amely a magyar népi motívumokat vagy gondolkodásmódot magában hordja, vagy van-e magyar barokk vagy van-e parasztkarokk, vagy a romantikában az építészetnek a XIX. század első felében van-e magyar iránya, akkor erre a kérdésre igennel válaszolhatunk. Példának okáért hozom ide és citálom, hogy bár önálló magyar építészeiről még semmiféleképpen nem beszélhetünk az implementáció korában, amikor átveszünk nagy európai, elsősorban nyugati gondolkodásmódot és stílusokat, de például az, hogy a tűz a paraszti építészetben, a népi építészetben központi helyet foglal el, más elhelyezése van a tűznek, a tűzhelynek, mint mondjuk, a német építészetben vagy a francia építészetben, vagy a németalföldi építészetben, és hogy mennyire meghatározók a kereszt alaprajzú épületek az elmúlt ezer esztendőben, elsősorban 1945 előtt Magyarországon, az azt mutatja, hogy valami járt az előttünk járó magyarok fejében, akik még nem tudatosan, nem építészeti végzettséggel, nem műszaki egyetemet végezve építkeztek, de valamiféle nemzeti karakter ott is meg nyilvánult.

A törvényben is hivatkozni fogok - kivételesen a preambulumban, ami nem szokás a jogalkotásban, hogy a preambulumban neveket citál a jogalkotó - Lechner Ödönre, Kós Károlyra és Makovecz Imrére. Teszem ezt azért, mert a modern kor építészetében Lechner volt az első olyan alkotó, akit magyar építészeti iránnyal hozhatunk összefüggésbe, mondhatjuk azt, hogy ő megfogalmazta, mi a magyar építészet, szóban, írásban és tettben is, az első olyan, amikor az építészeti motívumok megjelennek, az Iparművészeti Múzeumot figyelmükbe ajánlva. Ezek az építészeti motívumok népi építészeti motívumok, hiszen más merítkezésünk nincsen, a magyar építészet népi építészeti alapú és népi építészeti motívumokkal dolgozik.

Kós Károly a második olyan építész, aki már nemcsak stílusmotívumokat használ föl, hanem építészeti megoldásokat is, ahogyan a népi építészetben a XVIII. században építkeztek, ezt implementálja Kós az építészetében

És Rudolf Steiner követőjeként Makovecz abszolút filozófiai és intellektuális alapon mondja azt, hogy egy építész nem öncélúan épít, hanem három dolognak mindenféleképpen egybe kell esni: amikor egy építész alkot valamit, akkor nyilván figyelembe veszi a korszellemet, figyelembe veszi a helyszellemet, és figyelembe veszi a közösségi vagy csoportszellemet, akinek épít.

A korszellemtől nem lehet magunkat függetleníteni, hogyha valaki a szecesszióra, a historizmusra gondol vagy az arts and craftsra, ami meghatározta Kós építészeti stílusát vagy a posztmodernre és a különböző korszakokra, amelyek Makovecz építészetét érdemben befolyásolták. Tehát van egy korszellem ma is a mai magyar kortárs építészetben, a nyugati trendeket követő építésznek vannak.

Igazából az a kérdés, hogy a korszellemet valaki le tudja-e fordítani magyarra, vagy meg tudja-e mondani, hogy a korszellemtől milyen jelentősége van a magyar ember életében, képes-e implementálni. Ez a helybe illesztés képessége. Én azt gondolom, azon múlik a jó épületek minősége, hogy képesek vagyunk-e helybe illeszteni. Szeretnék mondani a képviselőtársaimnak egy törekvést, ami jellemzi az építészeti törvényt, és ami miatt forszírozom ezt a kérdést: ha valaki elmegy egy bajor faluba, vagy elmegy egy francia kis faluba, akkor láthatja azt, hogy az ottani XVIII. századi épület, XIX. századi épület, XX. századi vagy a múlt hét végén átadott lakóház egymásnak apja, nagyapja, ősapja, ükapja, egymásnak rokona, és egymásból organikusán következik. Ez Magyarországon nem így van, aminek van egymillió panelnyi és 800 ezer Kádár-kockányi oka, de azt mindenféleképpen fontosnak gondolom, hogy egy olyan építészeti irányt próbáljunk a jogalkotás eszközével segíteni, amely a beillesztés és az illeszkedés gondolatát nagyon fontosnak tartja a magyar építészetben. Ebben Lechner zseniális volt, Kós iskolateremtő őszszeni művész volt, ezért példaképpen mindenféleképpen lehet állítani.

Tehát azt szeretném elérni ezzel az emlékeztetőpolitikai lépéssel, hogy december 16. legyen a magyar építészet napja, hogy világosan próbáljuk körvonalazni, kit tekintünk példaképnek, mit várunk el a magyar építész-felsőoktatástól - ugye, ezer diákot bocsát ki a magyar építész-képzés, körülbelül ezer építész-hallgató végez minden évben a magyar egyetemeken -, és azt szeretnénk elérni, hogy ne önmagában tradicionalista, múltba forduló, hanem egyszerre a korszellemet és a helyszellemet egymással megfeleltetni képes, egymással köszönőviszonyt létrehozni képes építészeti legyenek az országnak. Mert az a meggyőződésünk, abból indulunk ki, hogy az építészet minősége és az épített épületeink minősége befolyásolja az életminőségét az embereknek. Én tudom, hogy a parlament és a kormány ilyen kérdésekkel, hogy hogyan néz ki egy falu, hogyan néz ki egy város, mi a városkép, mi az utcakép, mi a településkép, milyen állapotban vannak az utcák, a járdák vagy éppenséggel a

szegélykő, létezik vagy nem, nem szoktak foglalkozni. Engem is sokan hülyének néznek, hogy ilyen kérdések engem érdekelnek a kormányzatban vagy a politikában. Nem is biztos, hogy idevaló vagyok, ahogyan ezt Fekete-Győr képviselőtársam ma szellemesen többször is megállapította. De a lényeg a lényeg, hogy szerintem az életminőségre nagyon nagy hatása van ennek.

Hoznám ide azokat a környezetpszichológusokat, akik azt mondják, hogy amikor egy gyerek az utcán sétál, 6 éves korában megy iskolába, akkor az épített környezet, ami előtt elsétál, és ahová beérkezik óvodába, iskolába, vagy később középiskolába vagy egyetemre, az egy életre meghatározza a saját élőhelyén túl, a lakásán túl és a szülői környezeten túl az ízlésbeli, igényességbeli, térszerkezettel kapcsolatos érzéseit, vagy egyáltalán, hogyan néz ki a környezete, az befolyásolja a mentalitását, komfortérzetét, pszichés állapotát, egyáltalán, hogy milyen emberré válik. Ezért szerintem egyáltalán nem közömbös, hogy milyen épített környezetben élünk, és ennek a színvonalnak az emelése szerintem a közjóhoz, ahogyan a legelején mondtam, nagyon nagy mértékben tartozik hozzá.

Sokat gondolkodtam azon, hogyan lehetne ezt kifejezni elismerésben is. Ugye, Magyarországon van egy kitüntetési törvény és van egy díjazási gyakorlat. Ma már - különösképpen utalva arra, hogy a Művészeti Akadémia elnökévé Turi Attila Kossuth-díjas építész választották néhány nappal ezelőtt - az építészet nemcsak gazdasági kérdés, nemcsak műszaki egyetemi kérdés, hanem ízlésbeli, stílus- és művészeti kérdés is. A Művészeti Akadémiában az építészek is képviseltetik magukat. Ezt azért mondom, mert nem feltétlenül kellene külön ünnepelni az építészeket és az építészetet, hiszen a művészetek ünnepei közé besorolhatnának, de én azt gondolom, azzal, hogy egy Kós Károly-díj, egy Ybl-díj, egy örökségvédelmi díj vagy egy régészeti munkáért járó díj megfelelő elismerésben és erkölcsi elismerésben részesül, tehát ez azt jelenti, hogy jelentős díj jár vele, és kevesek kapják, ezzel emeljük a magyar építészek elismerésének színvonalát is, amellet, hogy az állami díjrendszer is megmarad. Ezt szeretném december 16-án, a magyar építészet napján ágazati miniszterként, a kormány képviselőjeként megvalósítani, és egy díjazási rendszert is létrehozni.

Merthogy nekünk szerintem választ kell adni arra a kérdésre is, hogy kell-e egyáltalán törvényt hoznunk az építészeti ügyekben. Az egyik kérdés az, hogy építkezni szabadságjog-e. Ugye, sokan azt mondják, hogy mi a fenének építészeti törvény meg építészeti joganyag, mindenki azt épít, amit akar. Egyszer szívesen megmutatom az érdeklődő képviselőtársaimnak, hogy amikor a tervtanácsokat kiiktatja a jogalkotó, és tervtanácsai vélemény nélkül építkezünk Magyarországon, akkor mik születnek. Én megnéztem száz ilyen épületet 2006 óta, érdemes megvizsgálni őket, nincs, amit ne kellene lebontanunk, függetlenül attól, hogy melyik kormány valósította meg. Tehát azért a magyar építészmérnököknek, magyar építészeknek a

minősége, kvalitása... - az általunk foglalkoztatott, állami pénzből kiképzett, állami tanmenetben kiképzett építészek véleményét nem hagynám figyelmen kívül.

(19.00)

Ezért fontosnak tartom az Építész Kamara és az egész építészsakma presztízsének növelését, ezért is javaslom ennek az emléknaphoz a megvalósítását. A humán értelmiség megmutatta a kilencvenes években, hogy mit tud ezzel az országgal kezdeni; a 2000-es években megmutatta a gazdasági-közgazdász értelmiség, hogy mire képes; most lehet, hogy az országnak az építészekre van szüksége, hogy egy jobb minőségű ország legyen.

Végezetül - kérve az Országgyűlés megértését, ha kicsit terjengős voltam - szeretném külön azt is indokolni, hogy Kós Károly egy utalás arra is, hogy a legfontosabb épületeit és a legjobb tervezői megbízásait 1914 előtt kapta: Fővárosi Állatkert, Wekerle-telep, számos középület, közintézmény Budapesten, a legautentikusabb a magyar építészet képviselőjeként műszaki értelemben is, aki felhívta a figyelmet arra is, hogyan lehet implementálni, beilleszteni, és hogyan lehet a fenntarthatóság szempontjaira is figyelemmel lenni. Majd 1918-ban tudatos választás eredményeként Kolozsvár mellé telepedik, tehát nem ide jön, hanem innen megy a trianoni békediktátum következményeit elszenvedendő. A két világháború között is alkot közintézményeket, egyházi intézményeket, a második világháború után pedig az erdélyi magyar református egyház örökségvédelmi szakembere tulajdonképpen haláláig. Azt is mindenki tudja, hogy közíró is, író is, művészeti író is, tanár is, hiszen a második világháború után a mezőgazdasági felsőoktatásban vett részt.

Az egész életpálya hiteles, az egész életpálya autentikus, és amit a magyar ügyről, nemzeti ügyről, közügyről és az építészetnek vagy a művészetnek ebben való szerepéről vallott, az szerintem pártállástól függetlenül mindenki számára vállalható. Ez nem egy retrográd, nem egy antiprogresszív vagy haladásellenes választás, mert a haza és haladás gondolatát egyszerre hordozzák Lechner is, Kós Károly is és Makovecz is. Mindenképpen bízom abban, hogy képviselőtársaim készek és képesek ennek az emléknaphoz, kvázi az építészeti törvény megtárgyalásának felvezetéseképpen megfontolni, mérlegelni, és hozzájárulni ahhoz, hogy a magyar építészek és a magyar építészet ügye fontosabb polcra és fontosabb helyre kerüljön, mert, még egyszer mondom, szerintem az életminőséget és a közjót alapvetően befolyásoló kérdés az, hogy mit építünk ebben az országban.

*(Az elnöki széket Dúró Dóra,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Van szükség építkezésekre, Latorcai államtitkár úr elmondta, hogy Szeged térségében mi minden fog

megvalósulni a következő tíz esztendőben, és teljesen világos az, hogy Magyarország előbb vagy utóbb hozzájut azokhoz az EU-s forrásokhoz, amelyek az országnak járnak. Mindenki azt mondja, hogy még egy fejlesztési ciklusra van esélye a közép-európai országoknak, a kohéziós alap még meg fog nyílni a közép-európai országoknak a következő hétéves költségvetésben is. Tehát számolhatunk azzal, hogy húsz évig még lesz miből építeni, és azzal is számolhatunk, hogy van mit építeni az országon, hiszen egy közepesen fejlett országnak tekintenek bennünket, ahol még bőven lehet költeni a magán-infrastruktúrára, közinfrastruktúrára. Ez praktikus azt fogja jelenteni, hogy rengeteg pénz megy majd el közberuházásokra és magánberuházásokra, függetlenül attól, hogy ki kormányozza az országot a jövőben. Ezért nem mindegy, hogy ez milyen ízlésben, milyen minőségben, milyen kiállásban, milyen stílusban és a fenntarthatóság szempontját illetően milyen formában valósul meg.

Ennek a megfontolására, mérlegelésére, és ha lehet, egy színvonalas vita lefolytatására biztatom a képviselőtársaimat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e reagálni államtitkár úr. *(Potápi Árpád János: Igen.)* Potápi államtitkár úr jelzi, hogy él a lehetőséggel, így megadom a szót 30 perces időkeretben. Parancsoljon!

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Parlament! Tisztelt Miniszter Úr! Kicsit úgy érzem magam, mint az egyszerű vizsgázó, aki Nagy Lajosból készült fel és Mátyást húzta ki; Mátyásról ugyan sokat nem tudott, de volt ennél egy híresebb uralkodó is, mondta, és így már Nagy Lajoshoz tudott kapcsolódni.

Azt gondolom, hogy a nagy építési törvénycsomaghoz most nem hozzászólva, de Kós Károlyt méltatva, el kell ismernünk, hogy egy nagyon fontos javaslatról van szó. Azt látom miniszter úrban is, hogy kicsit polgármesterszemmel szemléli az országot, és akik így szemlélik az országot, tudják, hogy lehet sok mindenről beszélni, hosszasan folytathatunk itt vitákat, de amikor a választóink megkérdezik, hogy mit tettünk le az asztalra, akkor polgármesterként nagy örömmel tudjuk főleg az épített beruházásokat mutatni. Az elmúlt években számtalan olyan dolog született meg Magyarországon, amelyekre méltán lehetünk büszkék, de nyilván nagyon sok olyan is, ami bizony nem érte el azt a színvonalat, amit elérhetett volna.

Ha Kós Károlyra gondolunk, aki valóban nemcsak mint építész, hanem akár mint író vagy politikus vagy képzőművész is megjelent, nyugodtan mondhatjuk, hogy az ő személyes sorsa is megmutatta, az ő élete is példázta, hogy a magyarság nem elsősorban származás kérdése, hanem vállalás kérdése. Hiszen 1883. december 16-án született Temesváron, édesapja Karl Kosch

volt, erdélyi szász nemzetiségű, édesanyja pedig Sionia Sivet - vagy „Szivé” -, francia-osztrák család leánya. Temesváron megszületve alapvetően egy német nyelvű, kultúrájú városban németként látta meg a napvilágot, és nyugodtan mondhatjuk, hogy a XIX., de inkább a XX. század egyik legnagyobb magyarja volt.

1918-ban, ahogy miniszter úr is elmondta, önként vállalta a sorsát, önként vállalta az erdélyiségét, és innen, Budapestről visszament Trianon előtt, még '18-ban Erdélybe, és ott azonnal nekiállt a közéletet szervezni, azt az életet, amely hozzájárult ahhoz, hogy Erdély túlélte '18-at. '19-ben megpróbálkozik, létrehozta a Kalotaszegi Köztársaságot, küzdött az utolsóig. Nagyon kevesen tették meg ezt '18-19-ben, nagyon kevesen léptek fel, talán a székely hadosztályt lehetne még említeni Kós Károlyon kívül, akik tevélegesen is részt vettek abban, hogy Magyarországot megmentsék. Nem sikerült ez neki, de a magyar kultúráért mindent megtett, és a magyar építészetért megtett mindent annak érdekében, hogy a magyarságot a XX. századon át tudjuk menteni.

Ha a magyarságról, magyar kultúráról, magyar történelemről beszélünk, akkor Kós Károly példája is mutatja azt, hogy a külhoniak a XX. század elejétől mindenképpen az identitásunknak egy része, hiszen ha kivennénk a magyar kultúrából, történelemből mindazokat, akik külhoniak számítanak, akkor bizony a magyar történelem vagy a magyar kultúra 70-80 százalékát el kellene felejtenünk. Dózsa György háborúja, parasztlázadása is befejeződne valahol Szegednél; nem beszélhetnénk Szent István édesanyjáról, aki Gyulaférváron született; vagy ha csak az idén közölünk eltávozott Duray Miklósra is gondolunk, a XX. vagy XXI. század egyik legnagyobb magyar politikusáról beszélünk. Kós Károly is ehhez a sorhoz kapcsolódik, és mindenképpen az ő nevét kell megemlítenünk, amikor a XX. századi építészetéről beszélünk.

Miniszter úr beszélt arról, hogy honnan is lehet ezt datálni, honnan lehet számítani. Én is mindenképpen megemlítem Lechner Ödön nevét, lehetne még említeni Ybl Miklóst vagy Hauszmann Alajosét, aztán jön Kós Károly, Makovecz Imre. Az ő példájukon keresztül egy olyan építéskultúra növekedik itt Magyarországon, és egy olyan példát adnak a magyar építészeknek, amelynek máig ható következményei vannak, illetve a mai magyar építészeknek is, azt gondolom, mindenképpen a példái lehetnek.

Éppen ezért a kormány nevében mondhatom, hogy mindenképpen támogatjuk azt, hogy december 16-át, Kós Károly születésnapját - munkássága előtt tisztelegve - a magyar építészet napjává nyilvánítsuk, illetve a magyar építészet napja legyen, és ezáltal lehetőségünk legyen arra, hogy tisztelegjünk az építészeti örökség előtt, hálát adjunk az építészeinknek, azoknak, akik az elmúlt évszázadokban, az elmúlt évszázadban ezt az országot építették. Legyünk büszkék arra, hogy ennek a munkának van folytatása, és ez a nap lehetőséget teremt arra is, hogy a mai korszaknak, akár 2023-nak, '24-nek, '25-nek az építészeit is

tudjuk díjazni. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

(19.10)

ELNÖK: Az államtitkár úr felszólalása után a ve-zérszónoki felszólalások következnek. Elsőként a Fi-desz képviselőcsoportja részéről Kállai Mária képviselő asszony, parancsoljon!

DR. KÁLLAI MÁRIA, a Fidesz képviselőcso-portja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt El-nök Asszony! Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy közös pont mindannyiunkban, hogyha azt mondhatjuk, hogy az építészet a maga teljességében nemzetmeg-tartó erő, az otthonunkhoz, a hazánkhoz való kötődést mindenféleképpen erősíti.

Ennek az erősítésnek, igaz, hogy elég sok van be-lőlük, mégis azt kell mondanom, hogy az emlék- és ün-nepnapok és a hozzájuk kapcsolódó elismerések is ran-got adhatnak. Meggyőződésem az, hogy minden meg-becsülés, minden elismerés, a közösség megbecsülése kifejez valamit. Kifejezi azt, hogy az elismertek példája kiemelkedő, kiemelkedő alkotómunkát végeztek, és ki-emelkedő alkotómunkára ösztönözhet másokat is.

Jó érzéssel, büszkeséggel tölthet el mindannyi-unkat az, amikor láthatjuk, hogy mennyi tehetséges ember, tudós, kutató, művész, szakember él és dolgo-zik nemzetünkért. Életünk számos területén, a tudomá-ny, a művészetek, a sport, az egészségügy, a szociá-lis ágazat, a honvédelem, a sajtó területén döntöt-tünk már arról, hogy legyen saját napja, emléknapja. Így, hogy néhányat kiemeljek, van a magyar költészet-nek, a magyar kultúrának, a festőművészetnek, a kép-zőművészetnek és sorolhatnám a sort. Ezek a napok összekapcsolják a múltat, a jelent, és mindenféleké-ppen megteremtik a lehetőséget mint ünnep, hogy tisz-telegjünk a jelen előtt is, és tisztelgessé is emelik a múlt iránt ezeket az alkalmakat.

Ez a sor gazdagodhat most az előterjesztés sze-rint. Kós Károly születésének 140. évfordulóján tart-hatjuk meg első alkalommal december 16-án, ahogy már hallottuk, az építészet emléknapját. Kós Károly érdemei vitán felül állnak, mégis szeretnék egypár gondolatot én magam is elmondani. Erdélyi születésű kiemelkedő művészként, építészként, íróként egy-aránt maradandót alkotott, készített grafikát, fest-ményt, sőt művészettörténettel és néprajzzal is foglal-kozott. A XX. század magyar építészetének meghatá-rozó alakja.

Az egyetemi évei alatt, ahogyan olvashatjuk, na-gyon nagy szerepet játszott egy építészhallgatókból verbuválódott csoportban, a „Fiatalok” nevű társasá-gban, akik fő céljukként a nemzeti hagyományok őr-zését és a népi architektúra motívumkincsének eleve-nen tartását tekintették egy új magyar építészeti for-manyelvbe integrálva.

Ahogyan az előterjesztésben is olvashatjuk, Ma-kovecz Imre a következőket mondja: egy műalkotás

valódi értékét nem az önkifejezés, hanem egy kultúra pontos közvetítése adja. Kós Károly alkotómunkájára mindez teljességében érvényes. Kós Károlyt halála után kétszer kitüntették: 1997-ben posztumusz Ma-gyar Örökség címet, 2010-ben pedig posztumusz Ybl Miklós-díjat kapott. Idén, születésének 140. évfordu-lóján a róla elnevezett életműdíjjal és egyéb rangos szakmai díjakkal az első alkalommal megtartandó magyar építészet napja során méltó módon emlékez-hetünk a nagyszerű építészre, művészre, és becsülhet-jük meg a jelenkor építészeit.

Tisztelt Ház! Ahogyan a korszellem és vele együtt az ember, úgy az épített környezet is természetesen változik. Azonban el kell mondani, hogy az arculatát állandóan változtató helynek nem lehet identitása, ugyanúgy, mint a gyökértelen embernek. Szintén Kós Károly gondolata a következő: a múlt ismerete és ér-tékeinek megőrzése nélkül nem teremthetünk új érte-keket sem, és akkor jövőnk sincs többé.

A hagyomány folytonossága és a változás termé-szetesen nem zárják ki egymást. Akár a természeti, akár a civilizációs környezet megtarthatja a karakte-rét hosszú időn keresztül, jó esetben akár évszázado-kon át, ha védjük azokat az értékeket, például régi te-lepülésmagokat, amelyek a történelmünket őrzik, ahogyan a miniszter úr is több alkalommal utalt erre. Hogy néhány példát is mondjak, akár a mi városunk-ban a szolnoki Tabán, a művésztelep és környéke, a szolnoki vár a maga feltárt régészeti leleteivel, a vár-rommal. De mondhatnám a budai Vár környékét, Sopron belvárosát, ahol a hely szellemiségéhez, sa-játosságaihoz igazodó építészeti megoldások biztosítják a folytonosságot, mondhatjuk ezt, ahogyan ma már hallottuk, illeszkedő építészetnek is.

Minden esetben kerülni kell a drasztikus beavat-kozásokat, hosszú távon elő kell segíteni az adott kor-tól, társadalmi, politikai helyzettől függetlenül a termé-szetes fejlődést - fejlődést és nem rombolást -, termé-szetesen tudva azt, hogy az új technológiák, új épí-tőanyagok komoly, gondos munkát igényelnek ahhoz, hogy ez valóban egy illeszkedő építkezés legyen. Töre-kednünk kell arra, hogy a gyökereinket megőrizzük, és az arra épülő egyes rétegek pedig kiegészítsék egy-mást. Ezek a gyökerek lehetnek azok az ősi motívu-mok, az a formavilág, amelyek az építészetben is leké-peződtek, nemzeti karakterünk tehát ebben a művé-szeti ágban is tetten érhető.

Ha az építészetben megjelenő motívumokat, megnyilvánuló jegyeket tudatosan őrizzük, átment-jük, tettünk afelé egy nagyon komoly lépést, hogy a magyar települések ne veszítsék el saját karakterüket, ne veszítsék el a változások közepette sem. A múlt ha-gyományainak, értékeinek megbecsülése, a jelenkor nagyszerű alkotásainak elismerése hozzátartozik nemzeti felelősségünkhöz. A Wekerle-telep vagy ép-pen a Fővárosi Állat- és Növénykert, időben távol esve a sepsi stadion, a csengeri művelődési ház, a Porcela-nium, és sorolhatnék időben távol eső, tehát a jelen-kor építészetéhez tartozó munkákat, amelyekben, azt

gondolom, hogy közös talán az lehet, hogy ennek van szubjektív része a részemről, amely azt mutatja, hogy értéket képviselnek, értéket mutatnak.

A Kós Károly-életműdíjjal, illetve az építészeti, műemlékvédelmi és régészeti szakmai munkát elismerő elismerések rendszerével méltón lesz lehetőségünk megbecsülni a jelenkor építészetét is. Felelős politikusként úgy véljük, mindent meg kell tennünk a nemzet értékeinek megőrzéséért. Kérem, támogassák, hogy december 16-át, Kós Károly születésének napját a magyar építészet napjává nyilvánítsuk, és azt a törekvést, amely támogatja és szorgalmazza a haladó szellemű, magas esztétikai értéket képviselő nemzeti építészet kiteljesedését, amely természeti és épített örökségünket egyaránt őrzi és gyarapítja.

A Fidesz frakciója köszöni a határozati javaslatot, és természetesen támogatja, amelyre minden képviselőtársamat tisztelettel kérek. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Szabó Sándor képviselő úr következik. Megadom a szót, parancsoljon.

SZABÓ SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, hogyha az előttünk lévő előterjesztést egy mondatban kellene tartalmilag összefoglalni, akkor, ahogy elhangzott az előterjesztőtől, illetve képviselőtársamtól, a kormány részéről, arról van szó, hogy december 16-át, Kós Károly születésnapját az előttünk lévő előterjesztés a magyar építészet napjává nyilvánítja.

Mondhatnánk azt is, hogy tulajdonképpen szimbolikus jellegű a javaslat, de az előterjesztő nyilván bővebben kifejtette, hogy nem csupán erről van szó, hiszen akár ez egy felvezetője lehet az ősszel parlament elé kerülő, nagyobb volumenű, komplex építési törvény kapcsán. De az előttünk lévő előterjesztés azonban, azt gondolom, hogy méltó lehet, hiszen így kíván tisztelegni hazánk építészeti öröksége előtt.

Célja, ahogy egyébként ez elhangzott már, az indoklás szerint nem a múlt öncélú felemlegetése, hanem a magyar kultúrából merítkező alkotókészség és az egyetemes, de különösen az európai építészeti tradícióval folyamatosan párbeszédet folytató nemzeti építészet ünnepnapjának a megteremtése.

Ha megnézzük az előterjesztést, akkor tulajdonképpen ennek költségvonzata nincs, közpénz felhasználására nem tesz semmiféle utalást az előterjesztés, ugyanakkor megjegyzi, hogy nyilván emléknapként Kós Károly születésének 140. évfordulóját, december 16-át kívánja e napon az építészet napjává nyilvánítani.

Kós Károlyról itt többek között hallhattunk az előttem szóló képviselő asszonytól, a kormány részéről, illetve az előterjesztő részéről is. Azt gondolom, hogy méltó, hogy az ő születésnapja az építészet emléknapja lesz, hiszen nagyon komoly munkái vannak,

akár az egyházi épületek tekintetében Zebegénytől Kolozsvárig, de volt itt szó a Wekerle-lakótelepről, illetve a Fővárosi Állat- és Növénykert épületeiről is.

Engedjék meg azonban, hogy egy kicsit én is, az előterjesztéshez nem szorosan, de azért mégiscsak szorosan kapcsolódva büszke lehessen Szeged városára a tekintetben, hogy Szeged városa az elmúlt évben, a tavalyi év decemberében a településkép védelméről szóló rendelet tekintetében úgy módosította a saját rendeletét, hogy a meglévő 176 műemlékvédelmi épület mellé a helyi védettségű épületek számát, amely már akkor is 480 volt, 682-re emelte; pontosan arról beszélve vagy szólva, amit egyébként az előterjesztő is elmondott a korábbiakban, hogy ezeket a településképi megoldásokat... - tehát a településkép védelme tekintetében igenis cselekednünk és tennünk kell.

(19.20)

Szeged városa is ezt tekintette példának vagy előremutatónak akkor, amikor ezt a rendeletet, a saját rendeletét módosította, és elmondhatjuk azt is, hogy Szeged városa ezeknek az épületeknek a felújítására minden évben forrást is biztosít; a tavalyi évben egyébként 50 millió forintot, és hogyha megnézzük az elmúlt időszakot, akkor közel 300 millió forintot fordított a helyi védettségű épületek, illetve a településkép védelmére.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy maga a város - lokálpatriótaként is elmondhatom - jó példával szolgál, az előttünk lévő előterjesztés céljával összeegyeztethető, illetve az ősszel elének kerülő építési törvény kapcsán is. Egyébiránt természetesen a Magyar Szocialista Párt frakciója az előttünk lévő előterjesztést támogatni fogja. Köszönöm.

ELNÖK: A következő vezérszónok a KDNP képviselőcsoportjából Mihálffy Béla képviselő úr. Megadom a szót, parancsoljon!

MIHÁLFFY BÉLA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Az Országgyűlés előtt lévő határozati javaslat a magyar építészeti hagyomány előtt tisztelegve december 16-át, Kós Károly születésének napját a magyar építészet napjává kívánja nyilvánítani.

Kós Károly kiemelkedő művész volt: építész-ként, íróként és politikusként is egyaránt maradandót alkotott, aki a XX. századi erdélyi magyar kultúra és közélet egyik legjelentősebb alakjává vált. Kós Károly hosszú élete során végig aktívan dolgozott. Munkásságának köszönhetően számos templom, parókia, oktatási intézmény és lakóépület épülhetett, vagy éppen a miniszter úr, de képviselő úr által is említett kispesti Wekerle-telep főterére vagy a Fővárosi Állat- és Növénykert pavilonjaira elég gondolnunk.

A magyar építészeti alkotások körülvesszük bennünket, és korlátok nélkül elérhetőek mindannyiunk számára. Ezekben az alkotásokban érhető tetten legkönnyebben nemzeti kultúránk. Ha felismerjük, hogy mitől lesz egy épület sajátosan helyi és nemzeti, akkor tudatosan építhetünk az általa is képviselt hagyományra.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk lévő javaslat célja, hogy Kós Károly születésének napját, december 16-át jelölje ki az Országgyűlés a magyar építészet napjának, ezzel nem csupán egy emléknapot szentelve Kós Károly szellemi és kulturális örökségének, hanem a nemzet- és országépítő akaratot, a teremtő alázatot, a közösségépítő lelkületet megtestesítő ember születési dátumához kötött szakmai ünnepnapot tarthatunk majd évről évre.

Ahogy hallhattuk, a magyar építészet napja közös jövőképeinkre emlékeztet bennünket, egy élhető, szerethető, fenntartható, gondozott, a kultúránkat megőrző és gyarapító, minden magyar otthonát adó Magyarország, amit büszkén hagyunk majd utódainkra. A határozati javaslat elfogadásával a magyar építészet napját első alkalommal Kós Károly születésének 140. évfordulóján, 2023. december 16-án ünnepelhetjük majd meg.

Tisztelettel kérem az Országgyűlést, támogassa a határozati javaslatot! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka, Balassa Péter képviselő úr következik, páncsoljon!

BALASSA PÉTER, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Azt gondolom, azon szerencsés emberek közé tartozunk, akik a parlament falain belül tudják ezt a napirendet megtárgyalni, és itt nem felejthetjük el Steindl Imre nevét; nagyon-nagyon fontos személy. Ha belegondolunk, akkor 1885-ben kezdődött a Parlament épületének építése - és sokak szerint 1902-1904-ig tartott, erről a mai napig vita van; és ennek, ha úgy számoljuk, jövőre 120 éves évfordulója lesz -, amely neogótikus, eklektikus stílusban épült.

Meg lehetne említeni nagyon sok olyan építész, akiket már korábban önök is megemlítettek, akár Ybl Miklóst, akár Lechner Ödönt, akár Hild Józsefet, de ha megengedik, akkor Szombathelyről én Hauszmann Alajos nevét is elmondanám, aki városunk díszpolgára.

Nagyon örülünk ezeknek az előterjesztéseknek, mert azt gondolom, hogy támogathatók, és ahogy miniszter úr is elmondta, mind az építészet, mind a művészet, de a magyar társadalom és a magyar gazdaság szempontjából sem mindegy, hogy milyen építészeti kultúrát és milyen építészeti örökséget hagyunk majd az utókorra, de az sem mindegy, hogy milyet öröklünk. Miniszter úr expozéjában, azt gondolom, egyetlenny

dolgot nagyon-nagyon alaposan és háromszor alá kell húzni: minden egyes törvény, minden egyes törvény annyit ér, amennyit betartanak belőle vagy betartatnak belőle.

Kós Károllyal kapcsolatban a javaslat szerint, amit már önök is elmondtak, a magyar építészet napja december 16-ára esne, Kós Károly születésének napjára. Kós Károly 1883 telén született Temesváron egy postatiszt fiaként, több művészeti ágban is tevékenykedett: írt, festett, művészettörténettel és néprajzzal is foglalkozott, de építészként vált a XX. század meghatározó alakjává.

Egyik legismertebb munkája a kispesti Wekerletelep, a sepsiszentgyörgyi Székely Nemzeti Múzeum, illetve a kolozsvári kakasos templom, továbbá az ő nevéhez fűződik a budapesti Állatkert híres főbejárata és több állatház is. Úgy gondolom, hogy az ő személyéhez kapcsolódó dátum méltó lesz a magyar építészet napjához. Az építészek világnapját egyébként októberben ünnepeljük, így különösen jó a szóban forgó javaslat tárgyalásának az időzítése.

Nem szeretném elvinni egy aktuálpolitikai irányba ezt a vitát, de azért az építészet kapcsán nem mehetünk el az építőipar jelenlegi nehéz helyzete mellett, a mostani előrejelzések alapján 2023-24 az iparág mélypontja. Az Építési Vállalkozók Országos Szövetsége szerint számos építési vállalkozás, tervező-, mérnökiroda nem fog annyi munkához jutni az év hátralévő részében, hogy leépítések nélkül is a piacon tudjon maradni a következő két évben. Ez azért veszélyes, mert az építőipar az egyik legtöbb munkavállalót foglalkoztató iparág, így várhatóan az ott foglalkoztatottak száma is csökkenni fog.

És ha már az építkezéseknél tartunk, mindenkinek eszébe jutnak a kormánypárti politikusokhoz, vállalkozásokhoz köthető balatoni építkezések, ahol az önközhöz köthető oligarchák egyre nagyobb természetrombolást követnek el, ami nemcsak a tavat, de a környékbeli településeket is sújtja.

Ezen a ponton egy kicsit megállnék, és kiemelném a balatonfőkajári bűdös gödör ügyét, amelyet már önök is napirenden kívül, de akár a médiában vagy az országos hírekben is hallottak. Ide a Balatonakarattyán milliárdokból épülő MNB Oktatási Központ építésekor keletkező veszélyes hulladékok kerültek, főként a MÁV Üdülő maradványai. Az így keletkező gödör többször kigyulladt, és szúrós szagú füstöt áraszt magából. Az ügyben jelenleg büntetőeljárás folyik hulladékgazdálkodás rendjének megsértése miatt. A területet a balatonakarattyai önkormányzat bérelte, amikor ez a természetrombolás megtörtént.

Így hadd zárjam a felszólalásomat egy Kós Károly-idézettel, amely úgy szól: „Az ember kötelessége, hogy a maga népét szolgálja, az, aki ez alól kihúzza magát, az a népe árulója.” Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka, Szabadi István képviselő úr következik,

aki a felszólalását az emelvényről mondja el. Parancsoljon, képviselő úr, megadom a szót.

SZABADI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! A Mi Hazánk Mozgalom Virradat-programja szerint célunk az, hogy Magyarország a világ egyik vezető turisztikai desztinációja legyen, amihez elengedhetetlen, hogy a korhoz illeszkedő stratégia mentén fejlesszük épített és természeti környezetünket.

Álláspontunk szerint ennek alapját építészeti örökségünk helyreállítása és megőrzése jelenti. Fontosnak tartjuk az épületek, városrészek, parkok, hidak s a többi felújítása során az eredeti arculat, hangulat megtartását, amihez szükségesnek tartjuk a nemzet tudatot erősítő építészeti alkotások központi támogatását.

Éppen ezért egyetértünk azzal, hogy az előttünk álló határozati javaslat alapján a magyar építészeti hagyomány előtt tisztelegve december 16-át, Kós Károly születésének napját az Országgyűlés a magyar építészet napjává nyilvánítsa. Támogatjuk a javaslatnak azt az üzenetét, hogy Kós Károly szellemi örökségéből nem elsősorban a formavilágra helyezi a hangsúlyt, hanem az általa megtestesített nemzet- és országépítő akaratra, teremtő alázatra és közösségépítő lendületre.

A kósi életművet méltán emlegetik Móricz Zsigmond, Kodály és Bartók művészetével egyenrangúnak.

(19.30)

A legnagyobb munkáit, így például a Fővárosi Állat- és Növénykert épületeit, amit már többször hallottunk, 30 éves koráig készítette. Az első világháború kitörésekor behívták katonának, de 1916-ban felmentették a katonai szolgálat alól. Az erdélyi polihisztor igazi nagysága áldozatkészségében mutatkozott meg. Trianon után a legenda szerint az utolsó vonattal visszament Erdélybe, vagyis a fényes budapesti építészeti karrier helyett a teljes bizonytalanságot választotta, mert tudta, hogy ott nagyobb szükség lesz rá. Ő volt az, aki megmutatta a Trianon utáni szétszakított magyarságnak a helyes cselekvési irányt.

A Mi Hazánk Mozgalom tehát támogatja a javaslatot, ugyanakkor rá kell világítanunk arra, hogy a Kós Károly-féle áldozatvállalásnak a nyomát sem látjuk a kormány és gazdasági holdudvara tevékenységében. Nagyon szépek a javaslatban megfogalmazott szándékok, hogy megvédik a magyar tájat és elősegítik a nemzeti építészet kiteljesedését, a gyakorlatban azonban ezek nem mindig valósulnak meg. Erre példa a Club Aliga ügye, melynek 47 hektáros területét egy kormányrendelettel kiemelt beruházásnak minősítették, és megtiltották az állami tulajdonban lévő parti sétány és közutak közcélú használatát. A kormányrendelet emellett engedélyezi a strand területének 80

százalékos beépíthetőségű telekké való felparcellázását, így akár 18 méter magas épületeket húzhatnak fel közvetlenül a partra.

Kiderült továbbá, hogy a kormányrendelet céljával ellentétesen nem turisztikai fejlesztést, hanem magáncélú lakóingatlant akarnak építeni ezekre a telkekre. A település kálváriája ezzel nem ért véget, a tavalyi év végén a kormányhivatal engedélyt adott öt darab 20 méteres, hatszintes társasház építésére annak ellenére, hogy a helyi építési szabályzat alapján erre a területre legfeljebb 10 méteres épületmagasságot lehet engedélyezni. A településrendezés és -fejlesztés kapcsán gyakran azt tapasztaljuk, hogy olyan, mintha nem lenne építésügyi és építésfelügyeleti hatóság, valamint állami és települési főépítész, mivel a magyar településeket kiszolgáltatják a beruházólobbiknak.

A helyi településrendezési eszközöket a beruházói érdekeknek megfelelően alakítják, legyen szó akár mezőgazdasági, akár ipari beruházásról. Például egy faluban így épülhetett lakott területtől 50 méterre állattartó telep, különben elvesztik az európai uniós forrást - nyilván ebben az esetben nincs mit visszaosztani.

Ilyenkor persze a közigazgatási szervek mossák kezeiket, hogy a településrendezési eszközök megalakítása önkormányzati hatáskör, nincs joguk, lehetőségük felülbírálni az önkormányzat döntését. Ezzel szemben a helyi önkormányzatok szociális keretének csökkentése már nem okoz gondot a Magyar Államkincstárnak.

Építészeti szakmai szempontból kiemelendő, hogy az elmúlt években szalvétányi telkekre gyenge minőségben összecsapott házakat húztak fel, élhetetlen alaprajzú kis lakások épültek, amelyeknél még a panellakások is jobb életteret biztosítanak. A kertvárosokban a nulláról lakógettők nőttek ki, az ocsmány és otromba lakótömbök minden polgári józólést nélkülöznek.

Nem mehetünk el szó nélkül az építőipar jelenlegi nehéz helyzete mellett sem, amit még miniszter úr is aggasztónak nevezett. Bevallása szerint jövőre még nehezebb év jön, mert az állami és a magánmegrendelések tovább fognak csökkenni. De mi vezetett az építőipar 2008 óta nem látott méretű válságáig? A Covid miatt bekövetkezett gazdasági visszaesést az állam az építőipari megrendelések felpörgetésével - mint például CSOK, babaváró, lakásfelújítási támogatás - akarta ellensúlyozni, ami megnövelte a keresletet. Áruhiány következett be, az építőanyagárak elszálltak, a Tüzép-telepek pedig óriási haszonra tettek szert. Ennek ellenére a Gazdasági Versenyhivatal tavaly lefolytatott ágazati vizsgálata az építőanyagok tekintetében versenyproblémát nem tárt fel. Ez azért különös, mert a napnál is világosabb volt, hogy az építőanyagokkal elég komolyan visszaélnék.

A választási költsékezés 2022 első félévében még kitarított, a második félévtől azonban a beruházási lendület elapadt; sem az államnak, sem az embereknek nem maradt pénze. A lakossági beruházások a magas

hitelkamatok, az állami beruházások pedig az uniós pénzek hiánya miatt maradtak el. Az építőiparban megugrottak a fizetésképtelenségi eljárások.

Amíg 2022 előtt öt éven keresztül átlagosan 15 százalékkal növekedett az építőipar teljesítménye, tavaly az ötödére esett vissza, idén júliusig pedig 5,3 százalékkal csökkent. Ez azért jelent problémát, mert a GDP 9-10 százalékát maga az építőipar adja. A kedvezőtlen piaci helyzet a munkaerőpiacon is nyomot hagyott, a korábbi 380 ezer helyett jelenleg 360 ezerre tehető az ágazatban dolgozók száma, a munkanélküliség az építészmérnököktől a segéd munkásokig a teljes ágazatot érinti. Az állami beruházási stop érzékenyen érintette az építőipart, tavaly mintegy 5500 milliárd forint értékű állami beruházást kellett felfüggeszteni. Emiatt az építőipar megrendelésállománya 30 százalékkal csökkent.

Az egyetlen biztos beruházást jelenleg a külföldi befektetők projektjeiben való részvétel jelenti, azonban a külföldi, különösen a távol-keleti beruházó a kivitelezőt, a munkaerőt, az eszközöket és az alapanyagokat is hozza magával, ami szintén a hazai építőipart hozza kritikus helyzetbe.

A Mi Hazánk Mozgalom különösen a magyar családokért aggódik, ugyanis a családok otthonteremtése gyakorlatilag zsákutcába jutott. A lakásépítés és -felújítás a negyedével csökkent, a lakáspiac területén a kiadott építési engedélyek száma 40 százalékkal esett vissza. Az elmúlt tíz évben hiába volt óriási a lakásépítések száma, még mindig lakáshiány van Magyarországon, a lakáshelyzet terén a környező országokhoz képest az utolsó helyen állunk. Álláspontunk szerint a magyar családoknak mielőbbi állami támogatásra van szüksége. Ezzel szemben a kormány a városi CSOK és az épületenergetikai pályázatok bevezetésével is kívár. Ha tényleg követni akarja a kormány Kós Károly példáját, akkor a külföldi beruházók helyett a magyar családok és a kkv-szektor beruházásait támogatja.

Összességében a Mi Hazánk Mozgalom a felsorolt megjegyzésekkel kiegészítve támogatja a határozati javaslatot, de felhívjuk a figyelmet arra, hogy Kós Károly áldozatvállalását a kormányzati szereplők és köreik is tekintsék példának. Felszólalásomat egyfajta intellemtként Kós Károly soraival szeretném zárni: „Kérem azért az én Istenemet hívó, igaz hittel, hogy áldja meg maradékaimat, kik szeretni fogják és meg is tartják ezt a kis világot itt, a nagy hegyek között, és kérem az én Istenemet, hogy nehéz kezével sújtson le azokra, akik megunják és elprédálják otthonukat, földjüket, apáik szeretetét.” Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: A következő hozzászólónk az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Bakos Bernadett képviselő asszony. Megadom a szót. Parancsoljon!

BAKOS BERNADETT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Én építőmérnökként maximálisan egyetértek azzal, hogy az

épített környezetünk alapjaiban határozza meg az emberek életének minőségét, hiszen hatással van a mindennapjainkra. Az LMP-Magyarország Zöld Pártja - egyetértve az előterjesztésben foglaltakkal - támogatja, hogy az Országgyűlés december 16-át, Kós Károly születésének napját a magyar építészet napjává nyilvánítsa.

Kós Károly építészeti nagyságának számos példája közül én kiemelném a személyes kedvencemet, a ma már többször is említett kispesti Wekerle-telepet, mely a fenntartható és élhető városrészek mintája a mai napig.

Kalotaszegen, Sztánán, 1912 telén kapta kézbe Kós Károly a Magyar Királyi Pénzügyminisztérium levelét, amelyben felkérték, hogy vegyen részt a kispesti munkás- és tisztviselőtelep, azaz a mai Wekerle-telep központi terének építészeti kialakításában. Kós Károly a levéllel kapcsolatosan nagyon sokáig töprengett, hogy merészljen-e javaslatot tenni egy városépítészeti probléma megoldására olyan, aki addig ilyen problémával még nem foglalkozott. Tudni kell ugyanis, hogy a maival ellentétben a városépítészet akkoriban a Műegyetem tananyagából még hiányzott, és Sztánán egyáltalán nem volt kéznél városépítészet-let foglalkozó szakkönyve sem.

Végül mégis nekifogott, és a már látott és az ismerős belföldi és külföldi téralakítások példáihoz nyúlt, a szerinte legjobban sikerülteket vette alapul, még hozzá a polgári értelemben jól funkcionáló kereskedelmi, politikai és kulturális sokszínű központokét, a nagyszabedű főteret és a kolozsvári Mátyás király teret. Ezek pozitív tanulságainak alapján fogalmazta meg Kós a vázlatát, amelynek lényege egy zárt tér alakítása, kétemeletes tisztviselőlakásokkal és a lakosság elsőrendű életszükségleteit kiszolgáló helyiségeket tartalmazó épületekkel, tehát már elhelyezésre került a városrészben a patika, a posta, a trafik és az élelmiszerboltok is.

A beérkezett pályaművek közül Kósétól eltekintve egyik sem ábrázolt zárt városteret, hanem csupán házsorral szegélyezett sétatér szerű vázlatokat, amiből kiviláglott, hogy az egyetlen fontos szempont maradt csak ki: a tér, ahol a polgárok összetalálkoznak.

(19.40)

Kós Károly emberközpontú városban gondolkodott, ahol az ember jóllétének igényeit szolgáljuk ki generációkon át. Erre ma már a „fenntarthatóság” és az „élhetőség” szavakat használjuk, ami akkor még nem szerepelt Kós Károly szókincsében, mert nem találkozott még az autóközpontúvá lepusztított és dugóktól szennyezett városokkal, a klímaváltozás városi életre gyakorolt negatív hatásaival - közülük is kiemelve a városi hősziget jelenségét -, a zajszennyezéssel vagy a túlárzott presztízsberuházásokkal és a funkciószegény lakónegyedekkel, amiket inkább lakószivatagnak neveznék. Ezek pedig azoktól veszik el a helyet, a lehetőségeket és az erőforrásokat, amikre oly

nagy szüksége van most is a településeinknek, például a sétálhatóságot, a kerékpározhatóságot szolgáló beruházásoktól, a kiváló minőségű közösségi közlekedéstől, az épített környezetünk állagmegóvásától, a városesztétikai igények teljesítésétől, a természeti környezetünk megvédésétől és az emberléptékű, közösségeket segítő, élhető városok kialakításától.

A Wekerle-telep a mai napig kiváló példája tehát a 15 perces kompakt városrészeknek, és a XXI. században is megállja a helyét: nagyon jól alkalmazkodik az újabb és újabb kihívásokhoz. Ezek a városok egészséges, nyugodt életet, minőségi lakhatást és időtöltést tesznek lehetővé. A fenntartható vagy élhető városok növelik az ingatlanok értékét is, illetve vonzzák a tehetségeket. A megszerzett tudás pedig könnyebben kamatoztatható, ugyanis az ilyen városok több és jobb munkahelyet teremtenek, mivel a kis és közepes cégek egyediek, a helyi társadalom válságállóságát igazodnak. És nemcsak a helyi társadalom válságállóságát erősítik, hanem eleve válságállóbbak is, mint a nagytőkés cégek, amik egy válság idején egyébként könnyedén odébbállnak, ahol olcsóbb a munkaerő. A túltolt autókultúra pedig nem kifizetődő, mert nemcsak nagyon sok pénzt von el a családoktól, ellehetetleníti az egészséges életet és megfojtja a helyi gazdaságot, hanem nincs tisztelettel az épített örökségünkre sem, mert egyre több és több helyet követel magának az egyre csak gerjesztett forgalom. A kihívásokkal teli életünk pedig megköveteli, hogy a gazdaság, az egészség, a klímavédelem, az igazságosság és a közösség szempontjai kompromisszumban álljanak egymással, ha meg akarjuk védeni épített környezetünket és megővni életfeltételeinket.

A kormány az elmúlt 13 évben, de az ezt megelőző kormányok sem találták vagy egyszerűen csak felrúgták ezt az észszerű szabályrendszert, kockára téve városaink élhetőségét; vagy a környezetvédelem intézményes rendszerét leépítették és kiüresítették a nagytőkés befektetők érdekében, legújabbban pedig az akkumulátorgyártók Magyarországra csábítása céljából. Ehhez hasonló állapotokat látunk az örökségvédelem területén is, ami szintén alulmaradt a gazdasági teljesítmény növeléséhez fűződő célokkal szemben.

Magyarország intézményes műemlékvédelem nélkül maradt, ami a civilizált és nemzeti értékeire büszke országok között példa nélküli. Világméretű az az igény, hogy a múltban előállított értékeinket, szellemi és épített örökségünket egyaránt továbbadományozzuk a következő generációknak, és mindezt fenntartható módon megőrizve. Ehhez kellő forrással és szakhatósági jogkörrel bíró intézményes háttérre és a szakértelem elfogadására van szükség; a kormány által szétvert örökségvédelem intézményes helyreállítására volna valójában szükség. Minden korábbinál jobban fel kell hangosítanunk az aggodalmunkat az erőforrásaink védelme érdekében, legyen szó akár természeti vagy akár épített környezetről, akár a társadalmunk számára értékálló továbbhagyományozott örökségről.

A zöldek pedig elkötelezettek az olyan szabályok kialakításában, ahol a nagyokra és az erősekre nem külön szabályok vonatkoznak, hanem olyan szabályok, amik szerint vissza kell adniuk a társadalom részére azt, amit többszörösen kivettek a saját gyarapodásuk érdekében. A zöldek tehát az élet pártján állnak. A zöldek támogatják a természeti környezetünk és az épített környezetünk megóvását és fokozott védelmét. A magyar zöldek pedig azonosulnak Kós Károly szellemiségével.

Úgyhogy előremutatónak tartjuk, hogy az előterjesztő Kós Károlyt választotta a magyar építészet szimbólumául azzal, hogy december 16-át, tehát a születésének napját választotta a magyar építészet napjának, azonban úgy gondoljuk, hogy a szép szavakon túl, az emlékezésen túl Kós Károly szemléletének, tervezési alapelveinek a jelenbe való átültetése is elengedhetetlen, ugyanis ma is óriási szükség van arra a szemléletre városaink fejlesztésekor, a beruházások tervezésekor, amelynek legfontosabb vezérfonala a fenntarthatóság és az élhetőség. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, hogy kíván-e még élni valaki a felszólalás lehetőségével. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Lázár János miniszter úr jelzi, hogy válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. 30 perces időkeret áll rendelkezésére, parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem kívánok visszaélni a 30 perces időkeret adta lehetőséggel, ellenben szeretném megköszönni a kormánynak a támogatást, illetve államtitkár úrnak a hozzászólást, képviselőtársaimnak a vitában való részvételt és a frakcióknak a támogatást.

A vita, illetve a felszólalások előremutatóak voltak abból a szempontból, hogy érintették azt az értelmezési keretet és azt a szabályozási kört, amit majd a magyar építészeletről szóló törvényjavaslat fog érinteni, és alkalom nyílik a magyar Országgyűlésben ennek a megtárgyalására. A magyar építészeletről szóló törvényjavaslat az építésügyi törvény, az örökségvédelmi törvény, a mérnökkamarai törvény, az építész kamarai törvény és még számos alacsonyabb rendű jogszabály összefoglalását jelenti egy nagy, komplex joganyagba. Ott mindazon kérdések, amelyek most érintettek, természetesen kinyílnak, és ezek megvitatására készen állunk - és amelyek társadalmi folyamatokat érintettek. Ezek egy részével egyetértek, egy részét jelentős mértékben vitatom - például azt gondolom, az elmúlt 32 évben is születtek nagyon színvonalas, nagyon nívós alkotások Magyarországon az építészek kezéből -, tehát a magyar építésztársadalom le tudott tenni olyat az

asztalra, ami beleilleszkedik abba az értelmezési keretbe, amit jelen pillanatban a teremben - tulajdonképpen egységesen követelményképpen - mindenki megfogalmazott. Azonban vannak olyan társadalmi tendenciák, nemcsak Magyarországon, hanem a világban is, amelyekre reflektálni kell a gazdasági növekedés szükségzerű igénye mellett is, és minden országban reflektálnak erre, a korszellem ezt diktálja.

Az én törvényjavaslatom, ami majd a magyar építészeti teljes újraszabályozására vonatkozik, egy reflektív törvényjavaslat lesz, hiszen számos kezdeményezés van benne, amely reményeim szerint előremutató, legalábbis az építészsakma által így minősített, és ők maguk is nagyon sokat tettek ehhez hozzá, hiszen az építészekkel közösen alkottuk meg a törvényjavaslatot, ami a parlament elé fog kerülni nagyon rövid időn belül.

Itt szeretném azt megjegyezni, hogy számos olyan intézményi változás lesz - nemzetgazdasági kiemelések például, a fenntarthatóság szempontjai, beépítési szabályok -, amelyek radikálisan fognak megváltozni. Ezt értettem az alatt, amikor az előbb azt mondtam, hogy reflektív jellegű lesz a törvény, és a társadalmi folyamatokra reflektál.

Attól óvnám önöket, hogy a politikai szembenállás vagy esetleg az elvakultság csak az aktuális korra engedjen meg következtetéseket. A betonépítészeti, az egalitárius eszmék és számos más szempont, a pénz és az építészeti, valamint a gazdaság ügyének összefonódása azért a XX. században komoly kártéteményeket okozott az egész nyugati civilizációban, tehát a fenntarthatóság, a természet megóvása, a helybe illesztés, az illeszkedés problematikája mindenütt egy óriási probléma volt, és ez pont a XX. században jelent meg, amikor Lechner és Kós, Medgyaszay és még nagyon sokan próbáltak erre is reflektálni az építészeti kapcsán, de az a robbanásszerű urbanizáció következménye is volt, ami a XIX. században vagy a XX. század második felében a lakáspiacon jellemezte ezt az országot és megoldások iránt kiáltott.

Ha most végiggondolják azt, hogy mi épült Magyarországon 1945-90 között, akkor nagyon sokan pálcát törnek, pálcát törünk a panelházépítés vagy éppen a Kádár-kocka-építés fölött, hogy azt lehetett volna sokkal jobban, másképp csinálni, miközben blokkházak Angliában is vannak, Németországban is vannak, és nyilvánvaló, hogy ha valaki annak a korszaknak az egyik társadalmi problémájával, a lakhatás problémájával szembesül az ötvenes-hatvanas években, hogy mekkora igény volt arra, hogy modern házakat, modern lakásokat építsenek az emberek, akkor teljesen normális dolog az, hogy erre valahogy a társadalom reflektált és megpróbált új házakat építeni. Hogy mit építettek, az egy teljesen másik kérdés.

Ezt csak azért hozom ide, mert a politikai viszonyulástól függetlenül minden kornak megvan az aktuális kihívása, társadalmi kihívása, amire az építészetten keresztül válaszolni vagy reflektálni. Ez megvolt a hatvanas-hetvenes-nyolcvanas években is, amikor

paneleket építettek. Az nem volt helyes, ma már mindannyian megtanultuk... - egyébként zárójelet nyitok: a panelben lakók 65 százaléka, hogyha jó állapotúak lennének a panelek, akkor szívesen maradna ott és lakna ott továbbra is, ezt a társadalomkutatást mindenkinek ajánlom a figyelmébe, tehát ez a kérdés is sokféleképpen megközelíthető és vitatható kérdés.

Semmiféleképpen nem törnék pálcát ebben az ügyben sem senki fölött, mert nyilván egy társadalmi igényt akartak kielégíteni.

(19.50)

Mint amikor egy ország megfejlesztéséről van szó és iparosításáról vagy újraiparosításáról van szó, azt a szempontot is nagyon okosan és nagyon mértéktartóan kell és lehet összeegyeztetni a környezetvédelem, a természetvédelem és az emberi környezet megvédsének szempontjaival, ami egy nagyon izgalmas kihívás, intellektuális szabályozási kihívás is, hogy hol van az a határ, amikor még nyilván az ország gazdasági fejlődése, a társadalom növekedés iránti igénye, a magasabb bérek iránti igény, a jobb lét iránti igény összehangolható azzal, hogy hogyan nézzen ki az ország, és hogyan rendezzük be az országot.

Itt egy soproni példát mondanék. Sopron dombjain létrejött egy hacienda, ami annak a jólétnek köszönhető, amit az emberek a saját maguk kizsákmányolása által külföldi munkavállalóként Ausztriában megkeresnek, majd a pénzt hazahozzák és beépítik Sopron dombjaira. Az építési szabályok megváltoztatása eredményeképpen nagyon kevés beleszólása volt a helyi hatóságoknak abba, hogy mit építhetnek 300 négyzetméterig, ami létrehozott egy teljesen új típusú lakónegyedet, ami nem összeilleszthető azzal a szervezett fejlődéssel, amin mondjuk, Sopron városa vagy Sopron belvárosa átment az évszázadokon keresztül. Ezért erre is reflektál az a törvényjavaslat, amit most az Országgyűlés elé fogunk terjeszteni a közeljövőben.

Tehát számos olyan példát tudnék mondani, amikor meg kell próbálni összeilleszteni a fenntarthatósági szempontokat a gazdasági növekedés szempontjaival, és ez vonatkozik a Balatonra is, és vonatkozik természetesen az ipari beruházásokra is. Erre fogunk reflektálni, de nyilvánvaló, hogy ez a Fideszen belül is egy nagy vita lesz, nemcsak a parlament különböző oldalai között, hiszen ezek az igények párhuzamosan jelennek meg egymással.

Én azt gondolom ezzel kapcsolatban, és ez lenne a záró gondolatom, hogy a beépíthetőség és a beépítettség szintjét jelentősen csökkenteni kell Magyarországon. Szerintem túl van építve az ország. De nem biztos, hogy többségben vagyok ezzel az álláspontommal, akár csak ebben a Házban is, lehet, hogy mások azt gondolják, hogy sokkal többet kell még építeni. Én a beépítés szintjét és minőségét... Ez nemcsak üzleti kérdés, de az is, és képviselőtársamnak mondom, hogy ez a XIII. kerületben is üzleti kérdés, és nemcsak társadalmi és fenntarthatósági kérdés. Tehát itt egy

nagy vitát kellene arról folytatni, hogy hogyan tervezük, hogy a következő húsz évben hogyan és mi módon építsük tovább az országot - amikor majd növekszik a gazdasági teljesítmény, növekszik a jólét, és az emberek jobb körülmények között akarnak élni - akár a magán-infrastruktúrát vagy a közinfrastruktúrát illetően, azért, merthogy itt a jövőre komoly hatást fogunk gyakorolni 20-30-40-50 év múlva az ország életképességét illetően.

Szerintem egy ilyen méretű országban a természetes környezet adta előny és a beépítettségi szint oly mértékben életminőségi kérdés, hogy egy versenyelőnyt jelenthet más országokkal szemben, hogy a magyarok majd 30-40 év múlva hogyan fognak élni vagy milyen körülmények között. Ezért ezen kérdések megfontolását javaslom, megköszönve képviselőtársaim támogatását.

És ajánlom figyelmükbe - mert itt voltak címkézett nyilak, illetve kiszólások a magyar gazdasági elit viszonyával kapcsolatban -, ugyan már a végét járja a vita, de mégiscsak hozzátenném, hogy ez a kormányzat és az előzőek is egyébként, az elmúlt harminc évben nagyon sok embert tettek gazdaggá Magyarországon, pártállástól függetlenül. Szerintem a politikától egy dolgot nem várhat el senki sem: azt, hogy a lehetőségeken túl mi megtanítsunk embereket arra, hogy hogyan kell gazdagnak lenni a XXI. században. Mert bármelyik oldal teremt lehetőséget, és azzal élnek gazdasági szereplők és gazdagokká válnak, az nyilván az egész országot erősíti, hiszen nemzeti tőkésosztályra és felső középosztályra pártállástól függetlenül szükség van.

Azt tőlem ne kérjék számon és a képviselőtársaimtól sem, hogy akik helyzetbe kerülnek, vagy akik sikeresek és boldogulni tudnak, azok hogyan lesznek gazdagok vagy hogyan válnak gazdagokká, és hogyan kell viselkedniük. Ezt a korrepetálási feladatot én személyesen nem vállalnám. Ellenben idecítálok, hogy talán nekik is érdemes volna elolvasni Kós Károlynak azon írását, ami 1943-ban született Bánffy Miklós 70. születésnapja alkalmából. Ez egy kiadvány, többen írtak bele. Az Erdélyi Helikon gondozta a megjelenését, akkor volt Bánffy 70 éves, és többen írtak a kiadványba, többek között Kós is. Abból kiderül, hogy Kós mit gondolt arról, hogy 1943-ban Erdélyben hogyan kell gazdagnak lenni. Talán ezért is tanulságos az életműve. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország és a Szerb Köztársaság között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/4947. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök asszony. Igyekszem röviden összefoglalni, hogy miről is van szó ebben a törvényjavaslatban. Előjáróban annyit, hogy az elmúlt napok izraeli eseményei csak megerősítették azt, hogy biztonságunk jelentőségét nem lehet eléggé túlbecsülni. Nem vehetjük magától értetődőnek a biztonságot, és folyamatosan tennünk is kell érte. A most tárgyalt törvényjavaslat ebben szeretne szerepet játszani a maga eszközeivel.

Magyarország az elmúlt években már 29 országgal kötött megállapodást a minősített adatok cseréjéről és védelméről, mások mellett például Bulgáriával, Csehországgal, Finnországgal vagy éppen Luxemburggal, Svédországgal, Lengyelországgal. A Szerb Köztársasággal kihirdetendő egyezményt 2023 júniusában írtuk alá. Az ilyen kétoldalú titokvédelmi megállapodások megkötéséhez szükséges jogi alapot egy 2010. évi törvény teremtette meg, amely a minősített adatok védelméről szól.

Az egyezmények egyebek mellett részletezik a biztonsági együttműködést, a minősített adatok továbbítását, sokszorosítását, fordítását vagy éppen a megsemmisítését érintő szabályokat, továbbá kijelölik a hatáskörrel rendelkező hatóságokat, valamint meghatározzák azokat az eljárásokat, amelyek a minősített adat biztonságának megsértése esetén alkalmazandók.

A két fél, jelen esetben Magyarország és a Szerb Köztársaság kötelezettséget vállalt arra, hogy egyformán szigorú védelmet biztosítsanak az egyezmény keretében kicserélt és keletkezett minősített adatok számára. Az egyezmény amellett, hogy tovább fokozza a két ország közötti együttműködést a honvédelem és a rendvédelem területén, hazánk biztonságát is tovább erősíti, ami különösen fontos ezekben az években és ebben a háborús helyzetben.

Éppen ezért méltán kérhetjük a tisztelt képviselő hölgyeket és urakat, hogy támogassák a tárgyalt törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként Kállai Mária képviselő asszony következik, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DR. KÁLLAI MÁRIA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Szerbia Magyarország egyik legszorosabb szövetségese, fontos stratégiai partnere, akivel semmilyen nézetkülönbségünk, vitás ügyünk nincsen. A szerbiai magyar

közösség jogai csorbíthatlanok, a magyar vállalatok aktív szerepet játszanak a szerb gazdaságban, a kétoldalú kereskedelem élénk, az energetikai és kulturális együttműködés is példaértékű. Az sajnos kétségtelenül igaz, hogy a két országot összekötő infrastruktúra, különösen pedig a két főváros közötti összeköttetés ma még nem olyan, mint amelyet megérdemelnénk, de ezen segít majd a Budapest-Belgrád gyorsvasút megépülte.

Szerbia az az ország, amelyik legfontosabb a Balkán stabilitásának fenntartása szempontjából, ami Magyarországnak elsőrendű stratégiai érdeke. Fontosnak érzem azt leszögezni, hogy a balkáni térség egy valódi fejlődési lehetőséget jelent az Uniónak, amit nem csupán a gazdasági kilátások miatt nem szabad kihasználatlanul hagyni. Egy stabil, sokszínű régió, kulcsállam a déli szomszédunk. Úgy vélem, hosszú távon a békét, a biztonságot szolgálja, ha végre elmozdulás történne az Unió déli bővítésének területén is.

Magyarországban és Szerbiában a fent említettek túl közös az is, hogy mindketten az uniós intézmények által alkalmazott kettős mérce kárvallottjai vagyunk. Déli szomszédunk nem kevesebb, mint 14 éve kérte felvételét az Unióba, ami után még önmagában az is több mint négy évbe telt, hogy a tárgyalások egyáltalán megindulhatnak. Ehhez képest most ott tartunk, hogy az Európai Unió mára annyira eljárt szotta a hitelét déli szomszédunk előtt, hogy komolytalanná vált. Szerbiában, ha egy egyszerű embert megkérdeznék, hogy hol tart ez a folyamat, egyáltalán nem is érdekli, nemhogy tudná pontosan, hogy hol tart a folyamat. Brüsszel pedig ahelyett, hogy felismerné a Szerbiában rejlő értékeket, lehetőségeket, ellenkezőleg, teljesen képtelen ötletekkel áll elő, és szankciókat vet ki Belgrádra Koszovó kérdése miatt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egyszerre nézni ezt a kérdést az Unió egyik tagállamának, valamint hazánk érdekeinek szempontjából, egyszerre hálás, de legalább annyira hálátlan feladat. Az Európai Közösség bürokratikus érdekei sajnos a lehető legritkábban figyelnek oda egy adott ország sajátosságaira, történelmi múltjára. Ezzel egyúttal annak esélyét is elveszítik, hogy Szerbia valódi erősségeit is lássák, pedig déli szomszédunk értékes nemzete ennek az identitásválsággal küszködő Európai Közösségnek.

(20.00)

Magyar szempontból pontosan ezért is kiemelten fontos feladat, hogy megtaláljuk azoknak a közös pontjait, hogy egyikünk bent van, másikunk pedig az Európai Unión kívül van, és amíg ez így van, a lehetőségek szerint minél szorosabbra fonjuk az együttműködés szálait.

Tisztelettel kérem önöket, hogy a magyar-szerb kapcsolatokat, a két ország közötti hatékony együttműködést tovább erősítő törvényjavaslatot támogassák. A Fidesz-frakció támogatni fogja, fontosnak

tartja, és egyúttal bízom a teljes parlament támogatásában is. Erre kérem képviselőtársaimat is. Köszönöm szépen, elnök asszony. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most Szabó Sándor képviselő úr, az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka következik. Parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés 2009. december 14-én fogadta el a minősített adatok védelméről szóló törvényt, ami tulajdonképpen megteremtette a kétoldalú titokvédelmi megállapodások megkötéséhez, illetve azok alkalmazásához szükséges jogi alapokat, és így megkezdődhetett hazánk e téren tapasztalható elmaradásának a felszámolása is.

A jelen említett törvény 2010. április 1-jét követő hatálybalépésétől kezdve megindult a szerződés-kötések sora - ez államtitkár úr részéről is elhangzott -, melyek keretében több mint 29 európai országgal, valamint az Amerikai Egyesült Államokkal is hasonló egyezmény megkötésének az előkészülete van folyamatban, amely Bosznia-Hercegovina után Szerbia esetében most érkezett el a hazai jogrendbe történő átültetéshez.

Szintén a jelen törvény végrehajtása, Magyarország nemzetközi kötelezettségvállalásainak teljesítése, továbbá a minősített adatok cseréjével és kölcsönös védelmével történő szorosabb együttműködés biztosítása miatt indokolt ennek a szerződésnek a megkötése.

Az egyezmény célja értelemszerűen az, hogy a szerződő felek, valamint a joghatóság alá tartozó állami szervek, így például a gazdasági szervezetek közötti együttműködés során kicserélt vagy keletkezett minősített adatok megfelelő biztonsággal jöhessenek létre. Az egyezmény rögzíti továbbá az alapvető fogalmak meghatározását, az illetékes hatóságokat, ami hazánk esetében a Nemzeti Biztonsági Felügyelet. A szerződő felek rendelkeznek az egyezmény hatálya alá eső biztonsági együttműködési tevékenységekről, rögzítésre kerül az egyezményben a minősített adatok biztonságának megsértése esetén alkalmazható eljárás, valamint a költségek viselésének a szabályai. Az egyezmény azonban nem érinti a felek egyéb két- vagy többoldalú egyezmény alapján fennálló kötelezettségeit, ideértve mindazokat a megállapodásokat, egyetértési megállapodásokat, amelyek a minősített adatok cseréjét, valamint a kölcsönös védelmét szabályozzák.

Mindezek figyelembevételével a Magyar Szocialista Párt frakciója támogatni fogja az előttünk lévő törvényjavaslatot. *(Taps.)*

ELNÖK: A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Mihálffy Béla képviselő úr következik. Parancsoljon!

MIHÁLFY BÉLA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Országgyűlés előtt lévő, a Magyarország és a Szerb Köztársaság között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslatban foglalt egyezmény célja, hogy védelmet biztosítson a két ország között, valamint a joghatóságuk alá tartozó jogi személyek vagy természetes személyek közötti együttműködés során kicserélt vagy keletkezett minősített adatok számára. Az egyezmény elfogadását hosszas előkészítő munkálatok előzték meg, majd végül az egyezmény aláírására Palicson 2023. június 20-án került sor Sziijártó Péter külügyminiszter úr által. Ezúton is köszönjük a Nemzeti Biztonsági Felügyelet szakértőinek és a háttér-egyeztetések folyamán bevont szervezetek munkatársainak a munkáját.

Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés 2009. december 14-én fogadta el a minősített adatok védelméről szóló 2009. évi CLV. törvényt, amely az államtitokról és a szolgálati titokról szóló 1995. évi LXV. törvény, valamint a Nemzeti Biztonsági Felügyeletről szóló 1998. évi LXXXV. törvény helyébe lépett. A 2010. április 1-jétől hatályos új jogszabály megteremtette a minősített adatok védelmének egységes jogszabály- és intézményrendszerét, és egyúttal eleget tett legfontosabb jogharmonizációs kötelezettségének. A törvényben foglaltak végrehajtása, Magyarország nemzetközi kötelezettségvállalásának teljesítése, továbbá a minősített adatok cseréjével és kölcsönös védelmével történő szorosabb együttműködés biztosítása érdekében indokolt új szerződések megkötése is.

Tisztelt Országgyűlés! Az 1155/2023-as kormányhatározat 4. és 5. pontja szerint a kormány elfogadja az egyezmény kihirdetéséről szóló törvénytervezetet, elrendeli az egyezmény szövegének végleges megállapítását, és aláírását követően annak az Országgyűléshez történő benyújtását. Tisztelettel kérem az Országgyűlést, hogy támogassa a határozati javaslatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka, Sas Zoltán képviselő úr következik. Parancsoljon!

SAS ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök asszony. A Magyarország és a Szerb Köztársaság között a minősített adatok átadásáról és kölcsönös védelméről szóló előterjesztéssel kapcsolatban el kell mondanom, hogy Szerbia és Magyarország történetében nem egy, nem két sötét óra volt. Szerencsére a mostani időszakban a két ország együttműködése kiegyensúlyozott. Ez azért is szerencse, mert minden ország számára fontos, hogy a közvetlen szomszédaival békében és együttműködésben tudjon élni. Ennek az együttműködésnek egy

hatékony példáját láthatjuk a minősített adatokkal kapcsolatos előterjesztésben.

Azt gondolom, fontos szempont - s az előterjesztés is taglalja -, hogy Magyarország az Európai Unió tagja, míg Szerbia nem, Magyarország a NATO tagja, míg Szerbia nem, és ezzel kapcsolatos olyan kérdések is fölmerülnek, amire Magyarországnak olyan nemzetközi jogban és nemzetközi szerződésekben foglalt kötelezettségei vannak, amelyeket a Szerbia felé történő adatok átadásánál figyelembe kell majd vennünk. De ez természetesen megoldható feladat, és az előterjesztés is megfelelő módon szabályozza.

Az előterjesztés 9. §-ának (2) bekezdésében szó van az elektronikus úton történő adatátadásról, amely tudom, hogy a mai világunkban, a mai felgyorsult világunkban egy megszokott adattovábbítás. Hozzáteszem, hogy Magyarországon belül is indokolt és szükséges lenne ennek a rendszernek a fejlesztése; a hazai minősített adatok átadásával kapcsolatban is sokkal egyszerűbb lenne az életünk. De mind a hazai, mind a Szerb Köztársaság felé kiépítendő zárláncú rendszerek során rendkívüli módon oda kell figyelni arra, hogy a hackereket és a különféle adathalász tevékenységeket a lehető leghatékonyabb módon ki lehessen majd szűrni.

Nagyon fontos a két állam hatékony együttműködése szempontjából ez a megállapodástervezet. Hozzáteszem, hogy szerencsés lenne - bár nem ennek az előterjesztésnek a része, és nyilván nem is annak kell lennie -, nagyon fontos lenne, hogy a déli határszakszunkon uralkodó rendkívül nehéz állapotok, az illegális migrációból és az ehhez kapcsolódó, a szervezett bűnözéssel összefüggésbe hozható embercsempésbandák által elkövetett napi szintű bűncselekmények megelőzésére, már csak a magyar hatóságok számára hatékonyabb fellépés érdekében, vagy urambocsá, a magyar rendőrök védelmében, az őt ért támadások könnyebb elháríthatóságának a védelmében nagyon jó lenne, ha Szerbiával tudnánk olyan közös együttműködést kialakítani, ami mindkét ország számára ezt a rendkívül nehéz helyzetet sokkal egyszerűbbé tenné és a könnyebb megoldhatóság irányába mozdítaná el.

Azt gondolom, hogy ez a két állam együttműködését javítani fogja. A Jobbik az előterjesztést támogatni fogja. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még élni valaki a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni. *(Dömötör Csaba: Nem.)* Jelzi, hogy nem. Ez esetben tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek; elsőként Varju László képviselő úr a DK részéről. Megadom a szót öt percben. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Szeretném megőrizni azt a régi jó szokásomat, hogy időről időre beszámolok önöknek arról, hogy mi történik a választókerületemben, Újpesten és Angyalföldön. Folyamatosan beérni látszik a városvezetés munkája, Újpesten ugyanis a legutóbbi beszámolóim óta is számos fejlesztés fejeződött be. Engedjék meg, hogy ezek közül néhányat kiemeljek.

Újpest önkormányzata évente átlagosan 500 millió forintot költ bölcsődéinek, óvodáinak, szociális és egészségügyi intézményeinek a korszerűsítésére. Az idén nyáron indult felújítási program során olyan munkálatok kerültek elvégzésre, mint például nyílászárócsere, klíma telepítése, tálalókonyha felújítása, a nővérhívó rendszer bővítése, medencék felújítása, burkolatjavítás, árnyékolók elhelyezése, és még sorolhatnám tovább, például most éppen egy műfüves udvar kialakítása van folyamatban.

(20.10)

A nyár folyamán hét óvoda udvarának felújítására került sor, új játékeszközök kihelyezése mellett többek között tereprendezéssel és ilyen borítási munkákkal új pancsolók, mezítlábas ösvények valósultak meg, illetve magasságyások és napvitorlák kerültek kihelyezésre az óvodák udvarán.

Újpest-szerte zajlanak a kátyúzási, járdajavítási munkálatok. Jelenleg az Óceánárok utcában és a Hajló utcában is javítják a járdákat, illetve egyes csomópontokon akadálymentesítik azokat. Hamarosan pedig kezdődik a Külső Szilágyi út járdájának felújítása; ez azért különleges, mert emellett az Óceánárok utcában több mint 1300 négyzetméteren javítják a járdát. A munkálatok ezen a héten fejeződnek be, s az eddig igen töredezett útszakasz kijavítása után egy kulturált, biztonságos járdát használhatnak az itt élők és közlekedők. De nemcsak a járdajavítások történnek meg, hanem kátyúzási munkák is történnek például a Madridi úton, a Hárfa utcában, a Káposztásmegyeri utcában - és folytathatnám tovább.

Az újpesti futók öröme 800 méternél hosszabb rekortánpálya, futópálya épül a városunkban. A futópálya a Szilas-patak mentén lesz kialakítva oly módon, hogy a pálya elhalad a Szilas Aktív Park mentén. A rekortánburkolatú pálya kivitelezésére az Aktív Magyarország pályázaton 35 millió forintos állami támogatást is nyert az önkormányzat. A kivitelezés várhatóan két hónapig fog tartani, s ezzel a városunkban is népes számban futó, kocogó újpestieknek biztosítanak majd kiváló edzési lehetőséget.

A „Vadvirágos Újpest” - nyugat-európai nagyvárosok példáját követve - még 2020-ban indult útjára azzal a céllal, hogy zöldfelületek létrehozásával biztosítsa az ökológiai sokféleséget, s ezáltal közelebb

hozza a környezettudatos szemléletet. Most újabb mérföldkőhöz érkezett ez a program újabb osztsáv feltörésével és bezöldítésével. Az újpesti Rózsa utcai osztsáv betonfelülete régebben csak úgy szívta magába a nap sugarait, és ontotta magából a meleget, most viszont egy üde színfoltja lett Újpesten. Trippon Norbertnek, a program ötletgazdájának köszönhetően a program hatalmasat fejlődött az elmúlt években, példaként szolgálhat más településeknek is, beváltotta a várt eredményt, reményeket, és a helyi lakosság egyébként nagyon kedveli. 2023-ra eljutottunk oda, hogy már összesen nyolc helyszínen alakítottunk ki ilyen ágyásokat sétányokon, osztsávokon, hosszas járdaszakaszok mellett. A távlati tervekben szerepel a projekt folytatása újabb helyszínek bevirágosításával, de nemcsak egyetlen zöldkezdeményezés van Újpesten, hanem számos más példaértékű projekt is indul.

Még most, ősszel adják át a város szívében induló Főtér parkot 9 ezer négyzetméteren, és egy hektáron megvalósul a VEKOP-park a metrómegálló mellett. Az összességében közel két hektáron megvalósuló parkokba több száz fa, cserje, évelő lesz kiültetve pihenőpontok kialakításával, ahol egyébként a VEKOP-parkban pingpongasztalok, játszótér is várja majd az ott pihenni vágyókat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy önök is láthatják, Újpest a gazdasági nehézségek ellenére is fejlődik, haladunk azon az úton, amit közösen mint ellenzéki pártok, képviselők elgondoltunk. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket *(Az elnök felé fordulva:)* és a türelmét. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga Zoltán képviselő úr, a DK frakciójából. Parancsoljon, öné a szó öt percben.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm, elnök asszony. Tisztelt Ház! Sajnos én nem tudok ilyen ragyogó eredményekről beszámolni, mint újpesti képviselőtársam, Varju László, pedig imádom városomat, Debrecent.

Ellentétben az újpesti beszámolóval megint egy rossz hírrel jöttem a parlament elé, hiszen azt látjuk, hogy Debrecen város amúgy Debrecen-ellenes polgármestere immár sokadjára is megpróbálja lóvá tenni Debrecen város lakóit. Most egy nagyon kis, pici településrészről fogok beszélni, Szepesnek hívják, nagyon kevesen ismerhetik ezt, nagyjából 200 debreceni, jóra való nyakas civis debreceni lakja ezt a településrészt. Debrecentől egy picikét távolabb helyezkedik el, és ez látszik nemcsak a távolság tekintetében, hanem Debrecen Debrecen-ellenes vezetője hozzáállásának a tekintetében is, hiszen szemmel látható, hogy Szepes eddig is mostohagyvermeke, mondhatnám azt is, hogy nemszeretem városrésze volt Debrecen fideszes helytartóinak.

A szeméttelép, a repülőtér közelsége és ma már sajnos az Orbán-mánia, az épülő, jövőt pusztító kínai

akkumulátorgyár közvetlen és mérgező közelsége az, ami a településrész jelenét és jövőjét meghatározza. Hozzá kell hogy tegyem, hogy - ahogy az előbb is mondtam - nagyjából 200-an lakják ezt a településrészt, viszont a városrész lakói ugyanolyan jóra való debreceniek, mint bárki más, ugyanúgy adót fizetnek, ugyanúgy elvárnák különben azt, hogy a befizetett adójukért kapjanak valamit, például mint akik a Nagverdón élnek, melynek polgárai legalább ugyanolyan jóra való emberek, mint akiknek a gyermekei a puccos Debreceni Nemzetközi Iskolába járhatnak. De hát látjuk, hogy még az útfelújítás sem sikerült, hiszen csak félig sikerült felújítani a Szepesre vezető utat, a többi részén méteres kátyúkat kell kerülni, és tengelytörést kockáztatva kell lehúzódnunk, hogyha jön szemben egy autó, hiszen két autó már nem fér el egymás mellett.

Miközben Debrecen város fideszes helytartójának személyes ígérete százszor elhangzott az elmúlt időszakban, azt látjuk, hogy minden ígérettel ellentétben a városrész közvetlen határáig nyújtózkodik az erőltetett ütemben épülő kínai akkumulátorgyár, de hát az épülő akkumulátorgyár mellett az itt élők sok minden mástól is rettegenek. Ugyanis Debrecen fideszes helytartójának nevében immár hónapok óta úgynevezett - ahogy mondják az ott élők - táskás emberek járják ezt a környéket, a település házait, mérik fel azokat, majd tesznek időnként, hát, furcsa árajánlatokat a lakások megvételére, olyan árajánlatokat, amelyek köszönőviszonyban sincsenek a valósággal. Általában pimaszul alacsony árakról beszélünk, és vannak olyan ingatlanok, ahol pedig megdöbbenően magas árat mondanak, és senki nem tudja, hogy ez miért is következik be.

Az alacsony árak annyira alacsonyok tudnak lenni, hogy sokszor tízmilliókkal alacsonyabbak, mint az ingatlan valódi értéke, és abban az esetben, hogyha a tulajdonos úgy gondolja, hogy ő mégiscsak független szakértőhöz fordul, és az így rendelkezésre álló újabb szakvélemény birtokában visszamegy az önkormányzathoz, és vitába száll az általuk sajátságos módon elkészített árajánlattal, akkor a korrekt felülvizsgálat helyett a hivatalos reakció általában nem más, mint fenyegetés. Jönnek ezek az emberek, és azt mondják a jóra való szepesieknek, hogy ha hóbörögsz, akkor nem fogjuk megvenni semennyiért sem, és itt a repülőtér fog megépülni vagy továbbépülni, ott pedig a kínai akkumulátorgyár terjeszkedik, és itt fogsz megdöglezni Szepesen.

Mára kiderült - természetesen miután többször is a nyilvánossághoz fordultam -, hogy a polgármesteri kabinet nemhogy választ adott volna arra, hogy miért is vásárolják fel itt az ingatlanokat, hanem felgyorsította ezeket az ingatlanvásárlási folyamatokat, és akiket sikerült rábeszélni, azokkal nemcsak szerződést kötöttek, de rekordgyorsasággal ki is fizették számukra a kialakított vételárat. Viszont nem tudjuk, miből, hiszen erre a város költségvetésében nincs elkülönített forrás, egy fillér se, sőt a sor maga

sem szerepel; egy fillér sincs, hiszen például tudjuk nagyon jól, hogy 10 milliárdot von el Debrecentől amúgy is az Orbán-kurzus szolidaritási hozzájárulás címén. Meg hát nem tudjuk azt sem, hogy miért is akarja felvásárolni Debrecen város vezetése, hiszen a repülőtérben, amelynek a fejlesztése elvileg itt zajlik, 25 százalékban részes csak Debrecen városa.

Hát, nincs mese, ki kell mondani: Debrecen fideszes helytartója megint lóvá akarja tenni a civiseket, ezért nyomatékosan felhívjuk Debrecen Debrecen-ellenes polgármesterének figyelmét, hogy el a kezekkel a Szepesen élőkötől - és ez az utolsó figyelmeztetésünk. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Földi Judit képviselő asszony. Öt percben öné a szó, parancsoljon!

(20.20)

FÖLDI JUDIT (DK): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Miniszterelnök úr az elmúlt időszakban többször megszólalt demográfiai kérdésekben. Egyszer sem beszélt azonban azokról a párokról, akik mindent megtennének egy saját gyermek megszületése érdekében. Ezen a nagyon nehéz úton számtalan akadályba botlanak. Nézzük meg, hogy a kormány mit tett az elmúlt években azért, hogy annak a mintegy 150 ezer párnak, akik meddőségi problémával küzdenek, minél előbb megszülethessen a várva várt gyermekük! Sajnos azt kell hogy mondjam, nem sok jót.

Első lépésként 2019 decemberében államosított hat meddőségi központot. Az indoklás szerint a demográfiai kihívások állami szerepvállalást igényelnek. 2022. július 1-jétől kizárólag csak állami meddőségi klinikákon vehető igénybe a kezelések. Az ígéretek szerint ezek a kezelések a jövőben olcsóbbak, gyorsabbak és mindenki számára hozzáférhetőek lesznek, hiszen az emberi élet nem üzlet.

Az államosítás óta eltelt évek eredményei azonban semmilyen bizakodásra nem adhatnak okot, a számok pedig nem hazudnak. Most megosztom önökkel a legfontosabbakat.

Az egészségbiztosító öt beavatkozást támogat térítésmentesen, de a sikeres beültetéshez átlagosan hat-hét beavatkozás szükséges, amelyért már fizetni kell. Ezért aztán egyesek számára nemhogy olcsóbbak nem lettek ezek a kezelések, éppen emiatt nem is hozzáférhetőek. Az einstandolás óta eltelt időszak romló gyermekszületési arányt mutat; kevesebb gyermek született még arányaiban, mint az államosítást megelőzően. A szülések aránya a beavatkozásokhoz viszonyítva 16 százalékról 14 százalékra csökkent.

Ami a gyorsaságot illeti: az ígélet szerint a jövőben nem lehetnek várólisták a meddőségkezelésben. A valóság ehhez képest rettenetesen elkeserítő és egyben felháborító, hiszen ma már a meddőségi klinikákon is hatalmasra duzzadtak a várólisták. Akár hat

hónapot kell várni az első konzultációra, amitől számítva még évek telhetnek el a sikeres kezelésig, ha egyáltalán lesz olyan. Persze ne csodálkozzunk, az Európai Humán Reprodukciós és Embriológiai Társaság adatai szerint népességarányosan Európában az egyik legkevesebb az intézmények száma. A várakozás miatt sokan esnek attól a lehetőségtől, hogy saját gyermekük lehessen, hiszen versenyt futnak az idővel. Az államosítás miatt sajnos csökkent a színvonal, nagy a túlszűfolttság, az orvosok túlterheltek, és bizony egyre kevesebb idő jut egy-egy betegre.

Az elmúlt három évet értékelve a Humánreprodukciós Igazgatóság igazgatója szerint az állami szreppvállalás óta több páciensen végeztek több beavatkozást, így több gyermek született a magyar családokban. A beavatkozások száma ugyan emelkedett, a hatékonyság viszont jóval csökkent. 2664-gyel több beavatkozásra 289-cel több születés jutott. A romló eredményekre a mai napig nem kaptunk választ, hiába fordultam több írásbeli kérdéssel is államtitkár úrhoz. Az igazgató elmondása szerint cél az, hogy az asszisztált reprodukciós kezelésekből származó gyermekek száma évi 2400-ról 4500-ra emelkedjen. Ambiciózus terv ez, tekintettel arra, hogy 2021-ben 2031 gyermek született a beavatkozások eredményeként. A jelenlegi hatékonyság mellett ehhez legalább évi 27 ezer lombciklus-kezelésre lenne szükség. Ezzel szemben elmondásuk szerint a szakembergárda évi 14 ezer kezelést tudna végezni. Az elmúlt időszak nem volt elegendő arra, hogy megfelelő számú szakembergárda álljon rendelkezésre, így megint elvesztegettünk jó pár évet ezen a területen is.

Tudják, stadionok, csarnokok építése, kormánypropaganda terjesztése, ezek mind az első helyen szerepelnek, amikor a költségvetési pénzeket osztják szét.

Székesfehérváron a 2019. évi önkormányzati választási programunkban elértük, hogy mekkora szükség van egy meddőségi centrum létrehozására. Tudjuk, hogy ez időben és pénzben is megterhelő, sok esetben nagyon jelentős probléma a munkahely megtartása is, sok esetben több órát kell utazni ahhoz, hogy egy ilyen pár elérje a hozzá legközelebb lévő intézetet, pedig ezek azok a beruházások, amelyek megtérülése ugyan pénzben nem mérhető, de elengedhetetlenül fontos a helyben élők jóléte miatt, és ahhoz, hogy családdá válhassanak. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bencze János képviselő úr, a Jobbik frakciójából. Megadom a szót 5 percben. Parancsoljon!

BENCZE JÁNOS (Jobbik): Tisztelt Elnök Asszony! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Olvasva a napokban az internetes autósportálokat, szemembe ötlött egy lényegében születésnap dátum: lassan 16. A gyermeknél, ha lassan eléri a 16 éves kort, örülünk, születésnap, tortát sütünk, a felnőttek pezsgőt bontanak. De a 16-os dátum nekünk most, hogy évforduló,

nem igazán vidám, ugyanis ez a magyar autók átlagéletkora. Itt a szemben levő padosorokban mindig a statisztikákra hivatkoznak, hogy mennyit fejlődünk, haladunk előre. Kérem alássan, itt visszafelé haladtunk. Akkora jót tettek Magyarországgal, hogy 2010-ben az autók átlagéletkora 11,3 év volt, most 15,6 vagy 15,7 a kétféle számítás szerint. Tehát ez minden, csak nem fejlődés.

Hogy miért van ez, ahhoz meg kell érteni a magyar vidék működését. Ha ugyanerre az autósportálra hivatkozunk, egy nagyon jó példájuk van. Ha veszünk valós településeket, szűrjük ki ott Nyírségben Nyírbártort, az ott lévő ember el akar jutni a munkahelyére tömegközlekedéssel, Nyíregyházára. A legjobb esetben 1 óra 11 perc vonattal, már amikor közlekednek a vonatok, és pontosak a járatok. Tehát erről önként lemond. Debrecen egy kicsit távolabb van, az 55 kilométer; ha oda el akar jutni, az 1 óra 18 perc alaphangon, ha nem késnek a vonatok. Mit választ a jóember, hogy tudjon dolgozni, pénzhez jutni, viszonylag tisztességes munkahelyhez? Autóba fog ülni. Ha valaki végigpörgeti ezt egy hónapra, ha mindennap bejár ugyanazzal az átlagfogyasztású személyautóval, legyen az 7 liter benzin, akkor ő egy hónap alatt vagy hatvanpárezer, ha közelebbi állomásra megy, vagy több mint 90 ezer forint értékű üzemanyagot éget el.

Miért fontosak ezek a számok? Azokon a kamukon túl, amiket a kormánypárti padosorokból megosztanak velünk, az átlagfizetések nem olyanok Magyarországon, főleg a magyar vidéken. Ahogy távolodunk a fővárostól, egyre alacsonyabbak. Akár a Nyírségben, akár Tolna megyében, akár Somogyban jó esetben 250 ezer forintot visznek haza ezek az emberek havonta, mondom, jó esetben. Tehát mi történik? Ha ő autóval bejár a munkahelyére a magasabb bér reményében, a bérének körülbelül egyharmadát képes lesz az autójára költeni, és a maradékból él meg a család. Ebből a példából látható, hogy neki új autóra nem lesz pénze.

Ha valaki végigpörgeti az autóscegek ajánlatait, autókereskedőket, és nem 1,5-2 millió forintos parlamenti fizetéssel meg benzinkártyával a zsebében, akkor meg fog ütközni az árakon. 5 milliótól indulnak az elfogadható autók, amelyekkel komolyabb távokat meg lehet tenni rendszeresen új autóban, és valahol 6 millió környékén van az, amivel meg is lehet elégedni, és ez messze a középkategóriának az alsó fele. Ezeknek az átlagos, vidéken dolgozó embereknek sohasem lesz pénzüik ilyen új autóra, nem tudja előteremteni a törlesztőrészletnek úgymond az első komolyabb összegét, és utána sem fog tudni törleszteni.

Mit fog tenni? A végtelenségig életben tartja az öreg autóját, és ezt vegyék úgy, ahogy mondom, a szó szoros értelmében a végtelenségig, mert nem csak munkába kell járni. Ahogy önök fölszámolták az orvosi ügyeleti rendszert, el kell jutni a beteg hozzátartozóval minél gyorsabban az első kórházig. Nem látogatott rokont, nem csinált még semmit, ő arra tartotta eddig az autóját, hogy dolgozni tudjon járni és életben

maradjon. Tehát önök ezt hozták a magyar vidékre, és ezért vannak ezek a szomorú statisztikák, hogy egyre öregebb az autóállomány, és mondjuk ki, minél öregebb egy autó, fárad a fém, fáradnak az alkatrészek, egyre több a házi tákolás-mókolás, látjuk is különféle portálokon ezeket megjelenni, egyre életveszélyesebbek ezek az autók.

Mi lehetne itt a megoldás? A vidéken élő magyar emberek, de a városiak is csak akkor tudnak újítani az autóállományukon, ha a kamu kormányzati dolgokon kívül valójában tisztességes béreket kapnak, olyan tisztességes béreket, amilyenekkel nem luxusautóra, hanem egy normál családi autóra be tudnak fizetni, és egy stabil jogrendszerben, egy stabil létbiztonságban ezt végig tudják fizetni a törlesztési cikluson keresztül.

Amíg Magyarországon nem lesznek tisztességes, normális bérek, amíg a magyar munkavállalókat nem sújtják az ázsiai migráns munkavállalók, akik lenyomják alacsonyra a béreket, ez az autóállomány to-

vább fog öregedni, és ahogy tovább öregszik, garantálom, egyre több lesz a baleset, vagy egyre több lesz az az ember, aki a kilátástalanságból a migráns munkásokkal szemben, akiket agyonpátyolgat a kormányunk, az emigrációt választja. Ha önök nem szeretnék ezt, akkor tegyenek azért a kétharmaddal, hogy a magyar vidéken normális munkahelyek jöjjenek létre, hogy ne a külföldi multik legyenek támogatva, ne az önök által kijelölt pár iparváros, hanem az egész magyar vidék munkahelyekhez jusson, és tisztességes béreket kapjanak az emberek, ne olyat, amiből éppen hogy megélnék egy hónapban. Köszönöm. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat, az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. Az **ülénapot bezárom**.

(Az ülésnap 20 óra 30 perckor ért véget.)

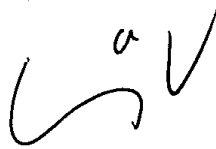
Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Vinnai Győző s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)